

Glimt fra Bahá'u'lláhs skrifter

Til norsk etter Shoghi Effendis sammenstilling og engelske oversettelse

© 1987 Bahá'í Forlag

INNLEDNING

Denne boken inneholder et utvalg av noen av Bahá'u'lláhs viktigste Skrifter. Bahá'u'lláh er Grunnleggeren av Bahá'í Troen . Innholdet er bokstavelig talt Glimt som har til hensikt å formidle ånden i Bahá'u'lláhs liv og lære og ikke noe sammendrag av alle Hans skrifter . Som et nøkkelord kan vi benytte dette, for å gi et førsteinntrykk av bokens ånd: 'La ditt synsfelt være verdensomfattende heller enn begrenset til ditt eget selv', eller: 'Alle mennesker er skapt for å bære fremover en alltid fremadskridende sivilisasjon,' og 'Den er i sannhet et menneske som idag hengir seg til tjeneste for hele menneskeheten'.

1.

Religionen med slike universelle mål angitt ved disse setningene fikk sin opprinnelse i Persia i det 19de århundre. Bahá'u'lláh ble født i 1817 og døde i 1892. Han var sønn av en persisk adelsmann og født til rikdom og luksus. Likevel ble størstedelen av Hans liv tilbrakt i fengsel og under landsforvisning. Han kjente av innerste erfaring tortur og underjordisk fengsel, hånsord og sult, fattigdom og svik. Hans livshistorie og historien om den Tro som bærer Hans navn (Bahá'í betyr en følgesvenn av Bahá) er høyst dramatisk og inntil de senere år lite kjent i vesten. I første del av det nittende århundre var mange kristne beveget av håpet om Kristi gjenkomst. Denne forventningen som lå latent i Det Nye Testamente, fant sitt livligste uttrykk hos Millerittene, men den var ikke begrenset til ydmyke kristne, heller ikke var den begrenset til Amerika. Også Europa var beveget ved dette fenomen. En gruppe tyske Tempelriddere forlot sitt fødeland og slo seg ned for bestandig ved foten av Karmels Bjerg, for å vente på sin Herre. Hva vestens folk imidlertid ikke fatter så lett, er at en forventningsbølge på samme tid feide gjennom Islám. Emerson ville ha forstått det, men få andre i vesten ville betrakte noen annen verdensreligion med særlig sympati. Likevel består det faktum at studenter og teologer i Islám som hadde studert profetiene i denne Lære, innså at tiden var omme for Koranens lover og at begynnelsen for en ny åndelig tidsalder var inne. De ' for å bruke den Islamiske betegnelsen, ville komme til syne.

I 1844 begynte en ung kjøpmann fra Shiraz ved navn Siyyid 'Ali Muhammed plutselig å undervise om en ny Tro i Persia. Han antok titelen Báb, som betyr 'Porten'. Kraften i Bábs forkynnelse og Hans karakterstyrke var som et bombenedslag i dette tilbakestående landet under et utpreget prestevelde. De rolige akademiske utlegninger angående betydningen i tradisjoner i Islám var tilendebrakt. En interessens flamme for Báb og hengiven antagelse av Ham feide over landet. Det ortodokse presteskaper reagerte med stort raseri. De arresterte og fengslet Báb og igangsatte systematiske massakrer av Hans tilhengere.

Báb lærte at en ny åndelig tidsepoke hadde tatt sin begynnelse. Han kritiserte inntrengende og alvorlig hykleriet og den intellektuelle uærligheten hos det Muhammedanske presteskap. Han påla den høyeste karakterstandard, og Han fikk vitnesbyrd om at flere og flere var villige til å følge Ham endog i døden hvis nødvendig.

Báb forutsa at Gud, i løpet av nitten år, ville 'manifestere Ham, som skulle begynne å undervise og bringe til menneskene grunnleggende lover og prinsipper for en ny Tidsalder'. Det degenererte presteskaper, korrupte i sine mektige stillinger i kirkestaten Persia, fryktet og hatet den bevegelsen som var igangsatt av Báb. Det var som om en sterk, ren vind plutselig feide gjennom et rom som

lenge hadde stått med stengte dører og vinduer. Massakrene av Bábiene finner sin parallell i det gamle Romas blodige festivaler. Hykleriet og tyranniet prøvde å utslette tro ved sverd. Báb ble snart arrestert og fengslet i en fjerntliggende fjellby. Den 9 juli 1850 nådde hatet sitt klimaks, og Báb ble offentlig henrettet på festningsplassen i byen Tabriz. Forsøk ble gjort på fullstendig å utslette denne nye Troen i Persia. De blodige skuespill spredte seg utover landet og de overlevende trofaste ble tvunget til å gå under jorden.

2.

Raseriet og forbløffelsen hos presteskapet var i denne tiden blitt skjerpet fordi mange av dets egne fremtredende medlemmer hadde antatt Bábs Lære. Også fremstående personer i andre samfunnsklasser hadde akseptert Ham. Blant disse var Mirza Husayn 'Ali, en ung mann av en gammel, velkjent og velstående familie. Likegyldig overfor hån og sarkasme fra familie og samfunnsklasse ga Mirza Husayn 'Ali, i historien kjent som Bahá'u'lláh, (d.e Guds Herlighet) sin offentlige tilslutning som tilhenger av Báb. I den nasjonsomspennende utslettelseskampanje som raste over landet for å utslukke Troen var Han på grunn av Sin posisjon blitt spart Men i 1852, da to sinnsforvirrede Bábis gjorde et forsøk på å drepe shahen, ble Bahá'u'lláh fengslet og tilbrakte fire måneder i Siyáh Chál, et forferdelig underjordisk fengsel i Teheran. Bahá'u'lláhs uskyldighet ble klart bevist i retten. Men dette fengselsopphold er av den største historiske betydning fordi det var her Bahá'u'lláh ble seg bevisst at Han var den Lovede som forutsagt av Báb.

Snart etter frigivelsen fra fengslet ble Han landsforvist til Bagdad av den persiske regjering i et forsøk på å forflytte fra landet den siste effektive leder for den forhatte nye Tro. Bahá'u'lláh levde i eksil i Irak i omtrent ti år. I løpet av denne tiden forandret Han Bábs følgesvenners oppfatning og karakter. Under dette steg Hans berømmelse så høyt at lærde og fremstående personer ble trukket til Ham i et stort antall.

Til denne første forvisningsperioden hører to av Bahá'u'lláhs mest berømte bøker. Den ene er liten i omfang men gjennomsyret av meditasjon ' kalt 'De Skjulte Ord'. I epigrammatiske setninger, hver innledet med en direkte hilsen gjenforsikret Bahá'u'lláh kjernen i åndelig Sannhet som lært av Grunnleggerne av alle verdensreligionene. Ingen komplisert teologi forvirrer passasjenes direkte budskap. Det er Guds stemme som taler direkte til menneskenes hjerter.

'O ÅNDENS SØNN!

Høyst av alt elsker Jeg rettferdighet; vend deg ikke bort fra den hvis du søker Meg, og forsøm den ikke, så Jeg kan ha tillit til deg. Ved dens hjelp skal du se med dine egne øyne og ikke gjennom andres øyne, og få visshet ved din egen kunnskap og ikke gjennom din nestes kunnskap. La ditt hjerte dvele ved dette ' hvorledes du bør være. Sannelig, rettferdighet er Min gave til deg og tegnet på Min kjærlige omsorg. Vend derfor ditt blikk mot rettferdigheten.'

Det andre fremstående verket fra denne tiden er Kitab-i-Iqán, som betyr 'Overbevisningens Bok'. Denne boken er en av hovednøklerne til forståelsen av Bahá'u'lláhs Lære.

Det store tema er dette: i hver tidsalder åpenbarer Gud Sin Vilje og Hensikt for menneskehetens skjebne gjennom et utvalgt talerør eller en Manifestasjon i menneskelig skikkelse. Derigjennom utvikler religionen seg progressivt. Det åndelige aspekt i menneskets forhold til Gud endres ikke fra tidsalder til tidsalder men blir gjenforsikret og forklart. Den sosiale del av religionen undergår forandringer i hver tidsalder fordi livsbetingelsene forandrer seg. Således innstiftet Moses visse lover som Jesus senere forandret eller overså til forargelse for prestene og de ortodokse. Det evolusjonære prinsipp i verdens religioner er Bahá'u'lláhs første utfordrende bidrag til menneskehetens åndelige forening. Et rikt utvalg fra Iqan angående 'Overbevisningens Stad', finnes på forskjellige steder i denne boken.

Det muhammedanske presteskap og de tyrkiske og persiske regjeringer som var islamiske kirkestat, kunne ikke tolerere gjenfødselen av en ny Tro under Bahá'u'lláh. Derfor ble det besluttet at Bahá'u'lláh skulle forvises fra Bagdad til Konstantinopel i den tro at den avstanden ville utvanne Hans innflytelse – en teori som gjentagende hadde vært prøvd og gjentagende hadde brakt motsatt resultat. I 1863 ble utvisningen gjort ugjenkallelig. I de få dagene, mens en karavane ble gjort klar til den lange reisen, bekjentgjorde Han for Sine følgesvenner at Han var Den som Báb hadde forutsagt.

Etter fire måneder i Konstantinopel ble Bahá'u'lláh videre forvist til Adrianopel. Herfra proklamerte Han offentlig Sitt Budskap ved et kollektivt Budskap til de verdslige og åndelige ledere i verden. Han skrev noen av de første brevene som samlet kjennes som 'Brevene til Kongene'. Han henvendte Seg til Sultanen av Tyrkia, Shahen av Persia, og Napoleon III, Frankrikes Keiser. Blant temaene i disse skrivelser var en appell til herskerne om 'å være rettferdige og våkne og bilegge alle uoverensstemmelser og redusere sitt krigsmateriell.' Senere sendte Han slike brev også til Dronning Victoria, Alexander II av Russland, Pave Pius IX, Wilhelm I, den tyske Keiser, og Franz Josef, Keiser av Østerrike. I Sin bok Kitab-i-Aqdas, henvendte Bahá'u'lláh Seg i et avsnitt til amerikanske ledere og presidentene for republikkene der, hvor Han anmodet dem om å 'pryde maktens tempel med rettferdighetens ornament' og ba dem "sammenbinde med rettferdige hender det som var sønderslått'.

Et fjerde og siste eksil ble Ham pålagt, denne gang (1868) til fangebyen Akka i Haifabukten i Det Hellige Land. Bahá'u'lláh var i eksil i Akka og de nærmeste omgivelser der inntil Hans liv endte i 1892. Det var her Han åpenbarte storparten av Sin Lære, og tross alle former for restriksjoner økte Hans innflytelse. To av Hans største verker i denne tiden var Kitab-i-Aqdas i hvilken Han fastsatte lover og påbud for en ny tidsepoke, og 'Epistle to the Son of the Wolf', som den engelske tittel lyder, sammendrag og forsvar for Hans læresetninger, adressert til sønn av en fanatisk muhammedaner, som Bahá'ís kalte 'Ulven'.

3.

I Bahá'u'lláhs Lære finner vi at Han 'opphever presteskapets institusjon; forbyr slaveri, askese, betleri, klostervesen, botsøvelser, bruk av prekestol og håndkysning. Han foreskriver engifte, fordømmer dyreplageri, lediggang og lathet, sladder og baktalelse, reviderer skilsmissemulighetene, forbyr spekulasjon og hasardspill, bruk av narkotika, vin og andre berusende drikker, fremhever viktigheten av ekteskapet og legger grunnen for dets viktigste betingelser, pålegger forpliktelse til delaktighet i yrke eller fag idet Han opphøyer dette til en form for tilbedelse, og fremhever nødvendigheten av å fremskaffe midler til utdanning av barn . . .

Hovedprinsippet i Bahá'u'lláhs lære er 'enheten og helheten i menneskerasen'. Dette gjennomstrømmer hele Hans Lære. Hensikten i Bahá'í Troen er å forene hele verden i en felles Tro og en felles sosial Orden. Vi kan kanskje fastslå at Bahá'u'lláhs annet utfordrende bidrag til menneskehetens enhet er en rekke prinsipper og en sosial struktur bestemt til å frembringe rettferdighet. Han kalte rettferdigheten 'den dyrebareste av alle ting' i Guds oppfatning. Han påla inntrengende måtehold og balanse i alle ting, advarte mot fanatisme og alle former for overdrivelse. Oppnåelse av opplæring og utdanning er essensiell for alle. Sann religion og vitenskap er overensstemmende. Rådslagning er nøkkelmetoden til å løse tvistigheter, til utvikling av planer og oppnåelsen av retningslinjer for det felles beste.

Menneskehetens enhet var Bahá'u'lláhs tvingende livshensikt.

Religionens mål er å frembringe sterke urokkelige bånd av enighet. Bahá'u'lláh klarlegger religionenes historiske utvikling som evolusjon av en tro som tjener de forskjellige behov i sin tidsalder. Abraham, Moses, Buddha, Zoroaster, Krishna, Jesus, Muhammed, Báb og Bahá'u'lláh har vært etterfølgende Manifestasjoner, gjennom hvilke Gud i fremadskridende grad har åpenbart hensikten i religionen. På grunn av uvitenhet kan følgesvennen av disse diskutere, men den enkelte med et åpent syn vil se mønstret for overensstemmelse og evolusjon i det som disse opphøyede Læremestrene lærte. Avkledd de mange lag av teologi og opparbeidede vanemønstre inntar verdens religioner et integrert slektskap, den ene ledende inn i den andre i historisk utvikling som ledd i en kjede. Og ingen av de store Grunnleggerne av verdens religioner har lært at Han var den Eneste eller siste Åpenbarer av guddommelige Læresetninger. Tvert imot har hver og en av dem priset den Profet som levde og underviste før Ham og også pekt mot fremtiden da en annen slik Læremester eller 'Sannhetens Ånd', som Jesus lærte, ville komme til syne.

Bahá'u'lláh påberopte seg å tale med samme guddommelige autoritet som Moses, Jesus og Muhammed. Han lærte at tiden nå var inne for menneskehetens mydinghetsalder og begynnelsen av dens bevisste enhet.

For å oppnå denne, påla Han inntrengende opphevelsen av rasemessige, religiøse, politiske og økonomiske fordommer, antagelsen av et internasjonalt hjelpespråk, like rettigheter for menn og kvinner, et universelt utdannelsessystem, uavhengig søken etter sannheten, antagelsen av en verdensstandard for menneskerettigheter og ansvar, og opprettelsen av et verdensparlament. Han lærte at der i hvert samfunn skulle være et Rettferdighetens Hus som skulle kulminere i et Universelt Rettferdighetens Hus. Dette ble opprettet for Bahá'í verdenen, med sete i Haifa, Israel i 1963.

4.

Bahá'u'lláh tok tydelige skritt for å hindre at Troen skulle oppdeles i sekter. Han skrev selv ned Sin Lære, noe som vanskeliggjør en feilaktig muntlig overlevering. Han opphevet prestskapet med dets tilhørende autoritet. Han forbød opprettelse av sakramenter. Han utpekte Sin eldste sønn 'Abdu'l- Bahá (Bahás Tjener) til midtpunktet i Sin Pakt med de troende; det enhetens punkt som alle skulle vende seg til i spørsmål om tolkning av Læren.

'Abdu'l- Bahá ble født i 1844 og delte landsforvisningene med sin far. Han forble selv fange i Ungtyrkerevolusjonen i 1908. I 1910 begynte 'Abdu'l-Bahá en serie misjonsreiser som strakk seg over tre år. Han besøkte Egypt, Europa, USA og Kanada. Overalt ble han hilst med respekt. Fremstående menn og lærde oppsøkte ham. Fra prekestoler, i synagoger og collegeauditorier proklamerte han fritt sin fars Tro. Resultatet av dette ble stor forsterkning i den lille gruppe Bahá'ís i vesten.

Ved 'Abdu'l- Bahás bortgang i 1921 gikk Troen inn i en ny utviklingsfase. 'Abdu'l- Bahá etterlot sin Vilje og Testamente, i hvilket han utpekte sin eldste dattersønn som Beskytter for Bahá'í Troen. Dette bemerkelsesverdige dokument gjorde ikke alene Shoghi Effendi til fortolker av Læren, men inneholdt også en Guddommelig Plan som påkalte de troende til å reise seg og undervise i Troen og bygge Bahá'u'lláhs Verdensorden.

Under ledelse av Shoghi Effendi etablerte de troende Lokale Åndelige Råd, prototypene på de fremtidige Rettferdighetens Hus. Her lærer man åndelig samarbeid og rådslagning og anvender dette på problemene i en verden i hastig utvikling. Administrativt koordinerende for hvert land står Nasjonale Åndelige Råd, hvis medlemmer velger det Universelle Åndelige Hus, som har bestått siden 1963 og beskjeftiger seg med alle saker som angår Troen på verdensbasis.

Bygningene og hagene forbundet med Bahá'u'lláhs fengselsopphold og eksil i Akka og Haifa er nå sentre for pilgrimsreiser. På Karmels Bjerg lot 'Abdu'l- Bahá, etter sin fars anvisning oppføre et Gravmæle for Bábs jordiske levninger og ble selv gravlagt der i 1921.

Bahá'í Troens Beskytter, Shoghi Effendi, gikk bort i London i 1957 og er gravlagt der. Hans autoritet ivaretas av embetsmenn utpekt av ham som Sakens Hender og Det Universelle Rettferdighetens Hus i fellesskap. I denne siste fase er Bahá'í-troen blitt utbredt til over 350 land og territorier, og Bahá'í-litteratur er oversatt til mer enn 750 språk.

5.

Slik er i korte trek et sammendrag av den historie som så tett er sammenvevet med ånden i Glimt. Leseren kan veiledes videre med det faktum at boken kan inndeles i fem deler. Den første proklamerer denne tidsalder som 'Guds Dag'. 'Ankomsten av en slik Åpenbaring er blitt forutsagt i alle Hellige Skrifter'. Dette er kulminasjonstiden, da de foregående Åpenbaringer vil bære frukt mens folk hele verden over forener seg i en felles Tro. Den annen del befatter seg med Guds Manifestasjoner og betydningen av Manifestasjonenes tilkjenneivelse av Guds attributter. Tredje del beskjeftiger seg med grunnleggende spørsmål angående sjelen og dens udødelighet. Fjerde del angår åndelige aspekter for Verdensordenen og Den Aller'største Fred. Femte del handler om den enkeltes plikter og livets åndelige mening.

Glimt er en bok til hjelp for meditativt studium. Det er ikke en historiebok med tørre fakta, men en bok full av kjærlighet og åndelig kraft. Ingen kan fullt forstå troen hos de tusener av Bábs følgesvenner som led martyrdøden, med mindre man griper ånden i denne boken. Ingen kan vurdere hvorfor tusener av Bahá'ís oppgir komforten i faste bopeler og flytter til fremmede land for å fortelle folk om Bahá'u'lláh, med mindre man får en klar oversikt over ånden i denne boken.

Bahá'u'lláh har kalt til live en stadig voksende skare av tilhengere på jordens fem kontinenter. Disse kommer fra forskjellige rasemessige og religiøse bakgrunner. I Bahá'u'lláhs Tro blir de forenet i tro og handling. Mens kriger raser og den moderne sivilisasjonens moralske grunnvoll slår sprekker fortsetter Bahá'ís med beretningen om Bahá'u'lláhs liv og Lære og om gjenoppvekkelsen av menneskene til Guds kallen i vår tid. For Bahá'ís er det blitt klart at 'Dette er Guds uforanderlige tro, evig i fortiden, evig i fremtiden.' Mens den moderne materialismes ødeleggelser gjør sin gjerning, fortsetter Bahá'ís i tålmodighet å ofre seg og arbeide for å bygge gruppebevissthet og de sosiale institusjonene som etter Bahá'u'lláhs utsagn og Guds løfte gjennom Ham forespeiles, og som i tidens fylde vil blomstre til en verdenssivilisasjon. For en Bahá'í omfatter religion alle livets faser og hele livet 'den er selve sivilisasjonen. 'Alle mennesker er skapt for å bære frem en alltid fremadskridende sivilisasjon'. 'Jorden er bare ett land, og menneskeheten dets innbyggere'.

Etter W. K. Christians forord.

Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Norge.

I

Lovpriset og forherliget er Du, O Herre, min Gud! Hvordan kan jeg omtale Deg, forvisset som jeg er om at ingen tunge, hvor dyp dens visdom enn er, på en riktig måte kan lovprise Ditt navn; heller ikke kan det menneskelige hjertes fugl, hvor stor dens lengsel enn er, noensinne ha håp om å nå opp til Din majestets og kunnskaps himmel.

Hvis jeg beskriver Deg, O min Gud, som Ham, som er den Alt-Oppfattende, så finner jeg meg tvunget til å innrømme, at de Som er denne evnes høyeste legemliggjørelser, er blitt skapt ifølge Din befaling, og hvis jeg opphøyer Deg som Ham Som er den All-Vise, blir jeg likeledes nødt til å erkjenne, at de som er visdommens Kilde-Spring selv er blitt skapt ved Din Viljes innvirkning. Og hvis jeg forkynner at Du er den Uforlignelige, vil jeg snart oppdage, at de som er enhetens innerste vesen var sendt ned av Deg og kun er de synlige beviser på Ditt skaperverk. Og hvis jeg hyller Deg som Ham Som kjenner alle ting, så må jeg bekjenne, at de som er kunnskapens Kjerne kun er Ditt Formåls skapninger og instrumenter.

Opphøyet, uendelig opphøyet, er Du over det dødelige menneskes bestrebelse på å løse Ditt mysterium, å beskrive Din herlighet, eller endog å antyde Ditt vesens natur. For hva enn disse bestrebelse måtte nå frem til, så kan de ikke håpe noensinne å gjennomtrengende de begrensninger som er fast forordnet for Dine skapninger, ettersom disse bestrebelse er drevet frem på Din befaling, og avlet av Din oppfinnsomhet. De mest opphøyede følelser som de helligste av Dine hellige kan gi uttrykk for til Din lovprisning, og den dypeste visdom som de lærdeste blant menneskene kan ytre i sine forsøk på å begripe Din natur, de kretser alle omkring det Sentrum Som er helt underkastet Din suverenitet, Som tilber Din Skjønnhet, og er drevet frem ved Din Penns bevegelser.

Nei, forby det, O min Gud, at jeg skulle ha ytret slike ord som nødvendigvis måtte tyde på eksistensens Navn og noe direkte forhold mellom Din Åpenbarings Penn og alle skapte tings vesen. Høyt hevet over forestillingen om et slikt slektskap, er de, som er beslektet med Deg! Alle sammenligninger og likheter feiler å yte Ditt Åpenbarings Tre rettferdighet, og enhver vei er stengt til forståelsen av Åpenbaringen av Deg Selv og Din Skjønnhets Daggry.

Langt, langt fra Din herlighet er det som det dødelige menneske kan forsikre om Deg eller tillegge Deg, eller den lovprisning hvormed han kan forherlige Deg! Hvilken som helst plikt Du har pålagt Dine tjenere om til det ytterste å opphøye Din majestet og herlighet er bare et tegn på Din nåde mot dem, så de må bli istand til å heve seg mot den tilstand som er tildelt deres innerste vesen, en tilstand av kjennskap til deres eget selv.

Ingen annen ved siden av Deg har noensinne vært istand til å fatte Ditt mysterium, eller har tilstrekkelig kunnet forherlige Din storhet. Uutgrunnelig og høyt over menneskers lovprisning vil Du forbli til alle tider. Der er ingen annen Gud enn Deg, den Utilnærmelige, den Allmektige, den Allvitende, den Aller-Herligste.

II

Alle tings begynnelse er kunnskapen om Gud, og alle tings ende er en streng overholdelse av alt det som er sendt ned fra den Guddommelige Viljes himmel, som gjennomtrenger alt det som er i Himlene, og alt det som er på jorden.

III

Den Åpenbaring som fra uminnelige tider er blitt imøtesett som alle Guds Profeters Formål og Løfte, og Hans Budbringeres inderligste lengsel, er nu, ved den Allmektiges gjennomtrengende Vilje og på Hans uimotstæelige befaling blitt åpenbart for menneskene. En slik Åpenbarings komme

er forutsagt i alle de hellige Skrifter. Se hvorledes menneskeheten, til tross for en slik bekjentgjørelse, har forvillet seg fra dens sti og lukket seg ute fra dens herlighet:

Si: O dere elskere av den Ene sanne Gud! Bestreb dere for i sannhet å gjenkjenne Ham og på en sømmelig måte å overholde Hans forordninger. Dette er en Åpenbaring som ' hvis en mann utgyter bare en dråpe blod for dens skyld, ' vil myriader av hav bli hans belønning. Gi akt, O venner, at dere ikke forspiller en så verdig nåde eller ringeakter dens opphøyede rang. Betenk de utallige liv som er, og fremdeles blir, ofret i en verden bedratt av et fantom, som dens folks forfengelige innbilning har unnfanget. Takk Gud, fordi dere har nådd deres hjerters trang og er blitt forenet med Ham, Som er alle nasjoners løfte. Beskytt, ved den ene sanne Guds hjelp ' må Hans herlighet bli opphøyet ' den stillings uangripelighet som dere har nådd, og hold fast ved det som skal fremme Hans Sak. Han, i sannhet, pålegger dere det som er rett og som fremmer opphøyelsen av menneskets stade. Forherliget er den All-Barmhjertige, Åpenbarereren av dette underfulle budskap.

IV

Dette er Dagen på hvilken Guds ypperste gaver strømmer ut over menneskene, dagen hvorpå Hans mektigste nåde har gjennomtrengt alle skapte ting. Det påhviler derfor alle verdens folk å bilegge sine uoverensstemmelser og i fullkommen enighet og fred dvele i skyggen av Hans omsorgs og kjærlige godhets tre. Det påhviler dem å holde fast på alt som, på denne Dag vil bidra til høyning av deres stilling, og til fremme av deres beste interesser. Lykkelige er de som den Aller-Herligstes Penn er blitt beveget til å minnes, og velsignet er de mennesker hvis navn, i kraft av Vår uransakelige forordning, vi har foretrukket å skjule.

Bønnfall den ene sanne Gud om at alle mennesker nådig må bli hjulpet til å gjøre det som er antagelig i Vårt syn.

Snart vil den nuværende orden bli rullet sammen, og en ny spres ut i dens sted. Sannelig, din Herre taler sannheten, og er den Vitende om de usette ting.

V

Dette er den Dag hvorpå Guds barmhjertighets Hav er blitt åpenbart for menneskene, den Dag hvori Hans kjærlige godhets Dagstjerne har utgytt Sin strålende glans over dem, den Dag hvori Hans rike nådes skyer har overskygget hele menneskeheten. Nu er tiden til å oppmuntre og forfriske de nedslåtte gjennom kjærlighetens og kameratskapets livgivende bris, og vennlighetens og barmhjertighetens levende vann.

De som er elsket av Gud, hvor som helst de er samlet og hvem de enn måtte møte, må i sin holdning overfor Gud og ved den måte hvorpå de priser og forherliger Ham, utvise en slik ydmykhet og lydighet, at hvert atom av støvet under deres føtter må kunne bevitne dybden av deres hengivenhet. Den konversasjon som disse hellige sjeler fører, skulle være fylt av en så stor kraft at disse samme atomer av støv måtte bli betatt av dens innflytelse. De skulle føre seg på en slik måte, at jorden som de trår på, aldri må få anledning til å rette slike ord til dem som disse: 'Jeg er å foretrekke for dere. For betenk hvor tålmodig jeg bærer de byrder som jordbrukeren legger på meg. Jeg er det redskap som uopphørlig tildeler alle ting de velsignelser som Han, Som er all nådes Kilde har betrodd meg. Til tross for den ære som er vist meg og de utallige bevis på min rikdom ' en rikdom som fyller all skapningens behov ' se målet av min ydmykhet, og legg merke til med hvilken absolutt underkastelse jeg lar meg selv bli trådt under menneskenes føtter . . . '.

Vis overbærenhet, velvilje og kjærlighet mot hverandre. Skulle noen av dere ikke være istand til å begripe en bestemt sannhet eller anstrenge seg for å fatte den, vis da, når du taler med ham, et

ytterst vennlig sinnelag og god vilje. Hjelp ham til å se og erkjenne sannheten uten å anse dere selv for å være ham det minste overlegen eller å inneha større begavelse.

Menneskets hele plikt i denne Dag er å oppnå den del av den nådens flom som Gud lar strømme frem for ham. La derfor ingen se på karetts størrelse. Enkeltes del vil kanskje rommes i en håndfull, andres del vil fylle en kopp, og atter andres et kar.

Hvert øye skulle på denne Dag, søke det som best fremmer Guds Sak. Han, Som er den Evige Sannhet, er Mitt Vitne! Intet kan på denne Dag, skade denne Sak mere enn splid og stridigheter, tretter, passivitet og sløvheter blant Guds elskede. Unnfly disse ved Guds styrke og Hans opphøyede hjelp, og forsøk å knytte menneskenes hjerter sammen i Hans Navn, Foreneren, den All-Vitende, den All-Vise.

Bønnfall den ene sanne Gud om at Han må la dere få kjenne smaken av slike gjerninger som utføres på Hans sti, og ta del i sødmen av slik ydmykhet og underkastelse som er vist for Hans skyld. Glem deres eget selv og vend deres øyne mot deres nabo. Vend deres energi mot alt som kan fremme menneskenes oppdragelse. Intet er, eller kan noensinne, bli skjult for Gud. Hvis dere følger i Hans vei, vil Hans uvurderlige, uforgjengelige velsignelse bli øst ut over dere. Dette er det lysende Brev, hvis vers er strømmet fra Hans Penn Som er alle verdeneres Herre. Tenk over dette i deres hjerter og vær av dem som følger dets bud.

VI

Se, hvorledes de forskjellige folk og slekter på jorden har ventet på den Lovedes komme. Ikke før var Han, Som er Sannhetens Sol, blitt åpenbart, før se, alle vendte seg bort fra Ham, unntatt de som Gud fant behag i å lede. Vi våger ikke, på denne Dag, å løfte det slør som skjuler den opphøyede tilstand som enhver sann troende kan nå, for den fryd som en slik åpenbaring må skape, kan meget vel forårsake at en del vil falle om og dø.

Han som er Hjertet og Kjernen i Bayanen har skrevet:

‘Den sed som inneholder alle de mektige muligheter som er i den åpenbaring som skal komme, er gitt en styrke som overgår de samlede krefter av alle dem som følger Meg.’ Og igjen sier Han: ‘Av all den hyllest Jeg har gitt Ham som skal komme etter Meg, er denne Min skrevne bekjennelse den største, at ingen av Mine ord kan tilnærme seg beskrive Ham, heller ikke kan noen henvisning til Ham i Min Bok, Bayanen, yte Hans Sak rettferdighet.’

Den som har gransket dybden i de oseaner som er skjult i disse opphøyede ord, og har loddet dybden av deres betydning kan sies å ha oppdaget et glimt av den ubeskrivelige herlighet som denne mektige, denne opphøyede og allerhelligste Åpenbaring er blitt inngitt. Fra utmerkelsen av en så stor Åpenbaring må den ære som dens trofaste følgesvenner nødvendigvis blir inngitt, lett kunne tenkes. Ved den ene sanne Guds rettferdighet! Selve åndedraget til disse sjeler er i seg selv rikere enn alle jordens skatter. Lykkelig er det menneske som er nådd dertil, og ve de likegyldige.

VII

Sannelig sier Jeg, dette er Dagen hvorpå menneskeslekten kan se den Lovedes Ansikt og høre Hans Røst. Guds kallen har lydt, og lyset fra Hans Åsyn er blitt løftet over menneskene.

Det sømmer seg for ethvert menneske å stryke alle ørkesløse ord fra sitt hjertes tavle, og med et åpent og fordomsfritt sinn beskue tegnene på Hans Åpenbaring, bevisene på Hans Misjon og tegnene på Hans Herlighet.

Stor er i sannhet denne dag! De henvisninger som er gjort til den i alle de hellige skrifter som Guds Dag bevitner dens storhet. Enhver av Guds Profeter og enhver av Hans Guddommelige Budbringeres sjeler har tørstet etter denne underfulle dag. Alle de forskjellige folk på jorden har likeledes lengtet mot dens oppnåelse. Men ikke før hadde Hans Åpenbarings Dag-Stjerne vist seg på Guds Viljes himmel, før alle, unntatt de, som det behaget den Allmektige å lede, ble funnet å være helt stumme og likegyldige.

O du som har erindret Meg! Dette aller tyngste slør har lukket jordens folk ute fra Hans herlighet og hindret dem fra å lytte til hans rop. Gud gi, at enhetens lys må omringe hele jorden og at seglet 'Kongeriket er Guds' måtte bli stemplet på alle folks panner.

VIII

Ved Guds rettferdighet! Dette er de dager hvori Gud har prøvet alle Sine Sendebuds og Profeters hjerter, og dessuten dem som vokter Hans Hellige og uangripelige Helligdom, innvånerne av den himmelske Paviljong, beboerne av Herlighetens Tabernakel. Hvor streng er derfor ikke den prøvelse som de som gjør seg til Guds partnere, nødvendigvis må underkastes!

IX

O Husayn! Betenk med hvilken iver visse folkeslag og nasjoner venter på Imam Husayns gjenkomst, hvis komme, etter Qá'ims tilsynekomst, er blitt forutsagt i forgagne tider av Guds utvalgte, opphøyet er Hans herlighet. Disse hellige forkynte enn videre at når Han Som er Dag-Gryet av Guds mangfoldige nåde åpenbarer seg, vil alle Profeter og Sendebud, Qá'im innbefattet, samles under skyggen av det hellige Banner, som den Lovede vil løfte. Den time er nu kommet. Verden er opplyst ved glansen fra Hans Herlighets Åsyn. Og allikevel, se hvor langt dens folk har forvillet seg fra Hans stil! Ingen har trodd på Ham, unntatt de som gjennom kraften av Navnenes Herre, har sprenget sine forfengelige innbilningers og korrupte ønskers avguds-bilder, og er gått inn i Visshetens by. Seglet på Hans Åpenbarings utvalgte Vin er, i denne Dag og i Hans navn, den Selvbestående, blitt brutt. Dens nåde er øst ut over menneskene. Fyll ditt beger og drikk det i Hans Navn, den Aller-Helligste, den Mest-Lovpriste.

X

Den tid som er forutbestemt for jordens folk og slekter, er nu kommet. Guds løfte som er nedtegnet i alle de hellige Skrifter, er nu blitt oppfylt. Fra Sion er Guds Lov gått ut, og Jerusalem og høydene og landet omkring er fylt av Hans Åpenbarings herlighet. Lykkelig er det menneske som overveier i sitt hjerte det som er blitt åpenbart i Guds Bøker, Hjelperen i nød, den Selv-Bestående. Mediter over dette, O dere Guds elskede, og la deres ører være oppmerksomme på Hans Ord, så at dere, ved Hans nåde og barmhjertighet, må kunne drikke av hjertens lyst av standhaftighetens krystallklare vann og forbli faste og ubevegelige som Bjerget i Hans Sak.

I Esaias bok er det skrevet: 'Gå inn i klippen og skjul deg i støvet av frykt for Herren og for Hans majestets herlighet.' Ingen som grunner over dette vers, kan unngå å anerkjenne denne Saks storhet eller tvile på denne Dags opphøyede karakter 'Guds Egen Dag. Dette samme vers følges av disse ord: 'Og Herren alene skal være opphøyet på den Dag'.

Dette er dagen som den Aller-Høyestes Penn har forherlighet i alle de hellige skrifter. Der er ikke ett vers i dem som ikke erklærer Hans hellige Navns herlighet, og ingen Bok som ikke bevitner dette mest opphøyede Emnes storhet. Skulle vi nevne alt det som er åpenbart i disse himmelske Bøker og hellige Skrifter om denne Åpenbaring, ville dette skrift anta umulige dimensjoner. Det påhviler i denne Dag hvert menneske å gi hele sin tillit til Guds mangfoldige gaver og reise seg for å utbre, med den største visdom, Hans Saks sannheter. Da, og kun da, vil hele jorden bli omsluttet av Hans Åpenbarings morgendemring.

XI

Ære være denne Dag, den Dag hvorpå barmhjertighetens dufter er ført hen over alle skapte ting, en dag så velsignet, at tidligere tider og århundrer aldri kan håpe å overgå den, en Dag hvorpå den Urgamle av Dager har vendt Sitt åsyn mot Sin hellige trone. Derpå hørtes alle skapte tings røster, og over dem Skarene fra det høye: 'Skynd deg, O Karmel, for se, Lyset fra Guds åsyn, Herskeren over Navnenes Kongerike og himlenes Skarer er blitt løftet opp på deg'.

Grepet av en ekstasisk fryd, oppløftet bjerget høyt sin røst og utbrøt: 'Måtte mitt liv bli et offer for Deg, ettersom Du har festet Ditt blikk på meg, har tildelt meg Dine rike gaver og har ført Dine skritt mot meg. Atskillelse fra Deg, O Du Kilde til evig liv, har nesten fortært meg, og min fjernhet fra Ditt nærvær har brent ut min sjel. All lovprisning tilhører Deg, fordi Du har gjort meg istand til å høre Ditt rop, for å ha bæret meg med Dine fottrinn, og for å ha gjenopplivet min sjel ved den livgivende duft av Din Dag, og Din Penns gripende stemme, en røst som Du har forordnet som Ditt Trompetstøt midt iblant Ditt folk. Og da den time slo, hvor din uimotståelige Tro skulle åpenbares, sendte Du et pust fra Din Ånde i Din Penn, og se, hele skapningen rystet i sin grunnvoll og avslørte for menneskeheten slike mysterier som lå skjult i Hans skattkammer, Som er Eieren av alle skapte ting'.

Ikke før hadde dets røst nådd denne den mest opphøyede Plett før Vi svarte: 'Gi takk til din Herre, O Karmel, Ilden av din atskillelse fra Meg hadde nær oppslukt deg, da Mitt nærværs osean bølget foran ditt åsyn, frydende dine og hele skapningens øyne og fylte alle synlige og usynlige ting med lykksalighet. Gled deg, for Gud har i denne Dag opprettet Sin trone på deg, har gjort deg til demringsstedet for Sine tegn og til daggryet for Sin Åpenbarings kjennetegn. Vel er det med ham som kretser om deg, som proklamerer din herlighets Åpenbaring og som beretter om det som Herren, din Guds gavmildhet har latt regne over deg. Grip du Udødelighetens Beger i din Herres Navn, den Aller-Herligste, og gi Ham takk fordi Han som tegn på Sin barmhjertighet mot deg har vendt din sorg til glede og forandret din dype smerte til en velsignet fryd. Han elsker, i sannhet det sted som er blitt Hans Trones sete, som Hans fottrinn har betrått, som er blitt bæret med Hans nærvær, hvorfra Han oppløftet sitt rop, og hvorpå Han utgjøt Sine tårer.

Rop ut til Sion, O Karmel, og forkynn de gledelige nyheter, Han som var skjult for dødeliges øyne, er kommet! Hans altbeseirende herredømme er åpenbart. Hans Alt-omsluttende herlighet er kommet til syne. Vokt deg, så du ikke nøler eller stanser. Skynd deg ut og beveg deg om Guds Stad som er kommet ned fra himmelen, den himmelske Kaba, hvorom Guds utvalgte, de rene av hjertet, og skaren av de mest opphøyede engler, har kretset i tilbedelse. O hvor Jeg lengter etter å forkynne på hver plett på jordens overflate, og bære til hver eneste av dens byer, de gledelige tidender om denne Åpenbaring, en Åpenbaring som Sinai's hjerte er blitt tiltrukket av, og i hvis navn den Brennende Busk utroper: 'Til Gud, Herrenes Herre, hører jordens og himlenes kongeriker'. Sannelig dette er Dagen hvorpå både land og sjø jubler over dette budskap, Dagen hvortil alle ting er blitt bevart, som Gud, med en slik overflødig gavmildhet, som overgår alt hva det dødelige sinn eller hjerte kan begripe, har bestemt for åpenbaringen. Om ikke lenge vil Gud seile Sin Ark på Deg og vil manifestere Bahá's folk som nevnt i Navnenenes Bok'.

Opphøyet er menneskeslektens Herre, ved hvis Navns nevnelse alle jordens atomer bringes til å vibrere, og Storhetens Tunge er blitt beveget til å røbe det som var blitt svøpt i Hans kunnskap, og gjemt i Hans makts skattkammer. Han er i sannhet ved Sitt navns kraft, den Mektige, den Aller-Sterkeste, den Høyeste, herskeren over alt som er i himlene og alt som er på jorden.

XII

Vær aktpågivende, O mennesker, i forventning om den Guddommelige rettferdighets dager, for den forjettede time er nu kommet. Vokt dere, så dere ikke svikter i forståelsen av dens betydning og blir regnet blant de feilende.

XIII

Tenk over fortiden. Hvor mange, både høye og lave, har til alle tider, med glødende lengsel ventet på Guds Åpenbareres komme i Hans Utvalgte helliggjorte skikkelser, hvor ofte har de ikke ventet Hans komme, hvor titt har de ikke bønnfalt om at den Guddommelige barmhjertighets bris måtte blåse, og at den lovede Skjønnhet måtte tre frem fra gjemselens slør, og bli gjort synlig for hele verden. Og hver gang nådens porter da ble åpnet, og den Guddommelige gavmildhets skyer regnet ned på menneskeheten, og den Usynliges lys skinte over den himmelske makts horisont, fornektet alle Ham, og vendte seg bort fra Hans ansikt ‘ Guds Eget ansikt.

Tenk vel over, hvilket motiv de kunne ha hatt for slike handlinger? Hva kunne ha fremtvunget en slik oppførsel overfor åpenbarere av den Aller-Herligste Skjønnhet? Alt det som i tidligere tider var årsak til fornektelse og opposisjon fra disse folk, har nu ledet til fordervelse hos denne tids folk. Å påstå, at Forsynets bevis ikke var fullstendig, og at det derfor har vært årsak til folkenes fornektelse, er ren blasfemi. Hvor fjernt det er fra den Aller-Barmhjertigstes nåde og Hans kjærlige omsorg og ømme barmhjertighet å utvelge en eneste sjel blant alle mennesker til ledelse av Hans skapninger, og på den ene side holde tilbake fra Ham det fulle mål av Hans Guddommelige vitnesbyrd, og på den annen side å påføre en streng gjengjeldelse for Hans Folk for å ha vendt seg bort fra Hans Ene utvalgte. Nei, de mangfoldige nådegaver fra all skapningens Herre har, til alle tider, gjennom Åpenbarerne av Hans Guddommelige Vesen, omsluttet jorden og alt som bor på den. Ikke et øyeblikk er Hans nåde holdt tilbake. Heller ikke har Hans kjærlige godhets byger opphørt å regne på menneskeslekten. Følgelig kan en slik oppførsel bare tillegges andre ubetydelige sjeler som slik betrår arrogansens og stolthetens dal, som er tapt i fjernhetens jungel, og går på sine ørkesløse innbilningers veier, og lar seg diktere av dem som er deres tros ledere. Deres viktigste anliggende er ren opposisjon, deres hensikt er å fornekte sannheten. For enhver klarsynt tilskuer er det øyensynlig og åpenbart at hadde disse folk i de dager da enhver av Sannhetens Sols Åpenbarere opptrådte, rensset sine øyne, sine ører, sine hjerter fra alt som de hadde sett, hørt og følt, vill de ikke blitt forhindret fra å se Guds skjønnhet, eller ha forvillet seg langt fra herlighetens boliger. Men når de hadde veiet Guds vitnesbyrd med sin egen kunnskaps målestokk, som de hadde utplukket av læresetningene hos sine trosledere og funnet den i uoverensstemmelse med sin begrensede forstand, reiste de seg for å gjennomføre slike uverdige handlinger.

Betrakt Moses! Utrustet med det himmelske herredømmes embetsstav, prydet med den Guddommelige kunnskaps hvite hånd, og skridende frem fra Guds kjærlighets Paran, og styrende slangen av kraft og evigvarende majestet, strålte Han fra lysets Sinai ut over verden. Han kalte alle folk og slekter på jorden til evighetens kongerike og innbød dem til å ta del i frukten fra troskapens tre. Uten tvil kjenner dere til den fryktelige opposisjon fra Farao og hans folk, og de ørkesløse innbilningers stener som de vantros hender kastet mot dette velsignede Tre. Så langt gikk det at Farao og hans folk tilsist reiste seg og gjorde deres ytterste for med de falske beskyldningers og fornektelsens vann å slukke dette hellige Tres ild. De glemte den sannhet at intet jordisk vann kan slukke den Guddommelige visdoms flamme, heller ikke kan noen dødelig storm slukke det evige herredømmes flamme. Nei, tvertimot, slikt vann kan ikke annet enn forsterke den brennende flamme, og slike vinder kan ikke annet enn sikre vedlikeholdelsen av lampen, om dere bare ville se med klarsynets øye, og vandre på Guds velbehags og Hans hellige viljes veier . . .

Og da Mose dager var til ende og Jesu Lys strålte frem fra Åndens Daggrø og omringet verden, reiste hele Israels folk seg i protest mot Ham. De påstod, at Han, Hvis komme Bibelen hadde

forutsagt, nødvendigvis måtte fremme og oppfylle Mose lover, mens denne ungdommelige Nasareer, som fremstod med krav på en guddommelig Messias's høye stilling, hadde annullert skilsmisse-loven og sabbats-dagen, de viktigste av alle Mose-lovene. Og videre hva med tegnene på den åpenbaring som ennå skal komme? Dette Israels folk venter ennå idag på den Åpenbarer som Bibelen har forutsagt! Hvor mange av hellighetens Åpenbarere, hvor mange Manifestasjoner av det evigvarende lys, har vist seg siden Mose' tid, og dog, svøpt i dette tettete slør av sataniske fantasier og falske innbilninger, venter Israel fremdeles sin selvskapte avgud og at denne vil vise seg med slike tegn som de selv har unnnfanget! Slik har Gud grepet dem for deres synd, har utslukket troens ånd i dem, og pint dem med flammene av den dypeste ild. Og dette av ingen annen årsak enn at Israel har avslått å forstå slike ord som er blitt åpenbart i Bibelen om den kommende Åpenbarings tegn. Da de aldri forsto deres sanne betydning, og da tilsynelatende slike begivenheter aldri hendte, forble de avskåret fra å anerkjenne Jesu skjønnhet, og fra å se Guds Ansikt. Og fremdeles venter de Hans komme! Fra uminnelige tider og til denne dag, har alle slekter og folk på jorden klynget seg til slike fantasifulle og uverdige tanker, og er dermed avskåret fra de klare vanne som strømmer ned fra renhetens og hellighetens kilder.

Til dem som er begavet med forståelse, er det klart og åpenbart at da Jesu kjærlighets ild tærte bort de jødiske begrensningers slør, og Hans autoritet kom tilsyne og delvis fikk virke, talte Han, Åpenbareren av den usynlige Skjønnhet, en dag til Sine disipler, henviste til Sin bortgang, og tente i deres hjerter savnets ild, og sa til dem: 'Jeg går bort og kommer tilbake til dere'. Og et annet sted sa Han: 'Jeg går og en annen vil komme, som vil meddele dere alt det som Jeg ikke har sagt dere, og vil oppfylle alt det som Jeg har sagt'. Begge disse uttalelser har bare en betydning, om dere ville meditere over Guds Enhets Åpenbarere med Guddommelig innsikt.

Enhver klartseende iakttager vil erkjenne at i Koranen er både Jesu Bok og Hans Sak bekreftet. Med henblikk på navn har Muhammed Selv erklært: 'Jeg er Jesus'. Han erkjente sannheten av tegnene, profetiene og Jesu ord og bevitnet at de alle var fra Gud. I denne forståelse har hverken Jesu personlighet eller Hans skrifter variert fra Muhammeds eller Hans hellige Bok, ettersom begge har forfektet Guds Sak, utropt Hans pris og åpenbart Hans bud, slik er det at Jesus Selv har erklært: 'Jeg går bort og kommer tilbake til dere'. Betrakt solen. Om den nu ville si: 'Jeg er gårsdagens sol', så talte den sannhet. Og skulle den med tanke på tidens rekkefølge påstå å være en annen sol enn denne, ville den også tale sannhet, på samme måte hvis det ble sagt at alle dager var en og den samme er det korrekt og sant. Og om det ble sagt at de med henblikk på deres forskjellige navn og bestemmelser er forskjellige, så vil man allikevel i enhver av dem finne en særskilt egenskap, en atskilt bestemmelse, en egen karakter. Forstå likedan den utmerkelse, forskjellighet og enhet som er karakteristisk for Hellighetens forskjellige Åpenbarere, for at du må fatte de hentydninger som Skaperen av alle navn og egenskaper, har gjort til utmerkelsens og enhetens mysterier, og oppdage svaret på ditt spørsmål, hvorfor denne evige Skjønnhet til forskjellige tider har kalt Seg med andre navn og titler . . .

Da den Usynlige, den Evige, det Guddommelige Vesen brakte Muhammeds Dag-Stjerne til å stige opp over kunnskapens horisont, var der blant de beskyldninger som de jødiske geistlige førte mot Ham den, at etter Moses skulle ingen Profet bli sendt av Gud. Ja, skjønt det var blitt nevnt i skriftene om en Sjel som skulle bli åpenbart og som ville fremme Mose' folks interesser, slik at den Mosaiske Åpenbarings Lov måtte omspenne hele jorden, slik har den evige herlighets Konge i Sin Bok henvist til de ord som var sagt av disse vandrere i fjernhetens og villfarelsens dal. 'Guds hånd', sier jødene, 'er lenket'. Måtte deres egne hender bli lenket, og på grunn av det som de hadde sagt, ble de forbannet. Nei, utstrakt er begge Hans hender! 'Guds hånd er over deres hender'. Ennskjønt Koranens fortolkere på mange forskjellige måter har skildret de begivenheter som skulle finne sted ved åpenbaringen av dette vers, skulle du allikevel forsøke å fatte hensikten med det. Han sier: Hvor usant er det som jødene har innbilt seg! Hvordan kan Hans Hånd, Han som er Sannhetens

Konge, som lot Mose ansikt åpenbares og iførte Ham profetens kappe, hvorledes kan Hans hånd bli lenket og bundet? Hvordan kan Han tenkes å være uten makt til å oppreise enda et annet Sendebud etter Moses? Tenk over det meningsløse i en slik uttalelse, hvor langt den er kommet bort fra kunnskapens og forståelsens sti! Legg merke til hvordan alle disse folk også idag har beskjeftiget seg med slike tåpeligheter. I mere enn tusen år har de gjentatt dette vers, og uten å vite det uttalt dommen over jødene, helt uten å legge merke til at de selv, åpent og hemmelig gir uttrykk for slike følelser og en slik tro som det jødiske folk nærer! Du er sikkert klar over deres tomme påstander, at all åpenbaring er slutt, at portene til Guddommelig barmhjertighet er lukket, at ingen Sol skal stige opp igjen, at den evige Gavmildhets Hav for evig er stilnet, og at ut fra fortidens herlighets Tabernakel, er Guds Sendebud opphørt å vise seg. Slik er graden av forståelse hos disse trangsynte, foraktelige mennesker. De har innbilt seg at Guds altomsluttende nådes strøm og rike barmhjertighet, hvis opphør intet sinn kan tenke seg, er blitt stanset. Fra alle sider har de reist seg og spent tyranniets belte på seg og anstrengt seg til det ytterste for med det bitre vann av deres forfengelige innbilninger å kvelde flammen fra Guds Brennende Busk, det de glemmer at maktens kuppel, innenfor sin egen festning, skal beskytte Guds Lampe . . .

Se hvordan Muhammeds, Guds Sendebuds, Herredømme idag er synlig og åpenbart blant mennesker. Dere kjenner alle vel til det som hendte Hans Tro i Hans Åpenbarings begynnelse. Hvilke fryktelige lidelser gjennomlevde Han ikke ved de vantros og feilendes hender, dens tidsalders geistlige og deres tilhengere, dette åndelige Vesen, denne aller reneste og hellige Skapning. Hvilke mengder av torner og tistler de strødde over Hans sti! Det er bevist, at denne ynkelige generasjon, i sine onde og sataniske innbilninger, betraktet enhver skade som ble tilføyet denne udødelige sjel, som et middel til å oppnå evigvarende lykke, så meget mer som den tids geistlige, slik som Abdu'lláh'i'Hárith, alle behandlet Ham som en bedrager og omtalte Ham som en vanvittig og en opprører. Så grove var de beskyldninger de rettet mot Ham, at ved å gjengi dem forbyr Gud blekket å flyte, Vår penn å bevege seg, eller bladet å oppta det. Disse ondskapsfulle beskyldninger brakte folket til å reise seg og plage Ham. Og hvor fryktelig denne forfølgelsen var, dersom tidens geistlige er de fornemste anstiftere, og hvis de da fordømmer Ham overfor sine etterfølgere, kaster Ham ut fra sin midte og erklærer Ham for å være en kjetter! Er ikke det samme hendt denne Tjener, og blitt bevitnet av alle?

Derfor ropte Muhammed: 'Ingen av Guds Profeter har gjennomlevd en så stor urett som Jeg har lidt'. Og i Koranen er det berettet om alle de bakvaskelser og bebreidelser som var rettet mot Ham, så vel som alle de lidelser Han led. Henvis til dette for at dere kanskje måtte bli opplyst om det som hendte Hans Åpenbaring. Så trøstesløs var Hans tilstand, at for en tid unngikk alle ethvert samvær med Ham og Hans venner. Enhver som omgikk Ham, ble offer for ubarmhjertig grusomhet av hans fiender . . .

Tenk over, hvor stor forandring det er idag! Se hvor mange Herskere der er som nu bøyer kne for Hans navn! Hvor utallige nasjoner og kongeriker som har søkt ly under Hans skygge, som viser troskap mot Hans Tro, og berømmer seg av dette! Fra prekestolen stiger der idag opp ord av lovprisning, som i største ydmykhet forherliger Hans velsignede Navn, og fra minaretenes topper lyder ropet som kaller skarene av Hans folk sammen for å tilbe Ham. Selv de konger på jorden som har avslått å anta denne Hans Tro, og å avføre seg vantrosens kledning, bekjenner og anerkjenner allikevel denne kjærlige Dag-Stjernes storhet og overveldende majestet. Slik er Hans jordiske herredømme, hvis beviser du vil se overalt. Dette herredømme må bli åpenbart og stadfestet enten i enhver Guds Manifestasjons levetid, eller etter Hans oppstigning til Sin sanne bolig i rikene der oppe.

Det er klart at de forandringer som finner sted i enhver ny religiøs tidsalder, er de mørke skyer som stiller seg mellom menneskets forstand og den Guddommelige Lysbringer, som skinner frem fra

det Guddommelige vesens daggry. Tenk over hvordan menneskene gjennom generasjoner blindt har imitert sine forfedre, og er blitt oppdratt etter slike skikker og manerer som er blitt fastsatt og diktert av deres tro. Skulle disse mennesker derfor plutselig oppdage at en Mann, som hadde levd iblant dem, som, med hensyn til enhver menneskelig begrensning, var deres likemann, hadde reist seg for å oppheve ethvert stadfestet prinsipp som var pålagt dem ved deres Tro ‘ prinsipp de hadde vært opplært med i århundrer, og enhver opposent eller forneker av den samme ble ansett som en vantro, ryggesløs og ond, ville de sikkert bli tilslørt og hindret fra å erkjenne Hans sannhet. Slike ting er som ‘skyer’ som tilslører deres øyne, hvis indre vesen ikke har smakt frigjørelsens Salsabil (en fontene i Paradisets have), heller ikke har de drukket av Guds kunnskaps Kawthar (hovedelven i Paradis, hvorfra alle andre elver har sitt utspring). Slike mennesker blir, når de uten videre spørsmål, dømmer Guds Manifestasjon som en vantro og dømmer Ham til døden. Dere må ha hørt om at slike hendelser har funnet sted gjennom alle tider, og dere bemerker dem igjen i disse dager.

Det påhviler oss derfor å anstrenge oss til det ytterste for at disse mørke slør, disse skyer av Himmelsendte prøvelser, ved Guds usynlige hjelp, ikke må hindre oss fra å se skjønneten fra Hans strålende Åsyn, og at vi må gjenkjenne Ham bare ved Hans eget Selv.

XIV

Den Guddommelige vår er kommet, O Mest-Opphøyede Penn, for den Aller-Barmhjertigstes Fest nærmer seg hurtig. Skynd deg å forherlige for hele skapningen Guds Navn, og vis Ham hyllest og tilbedelse på en slik måte at alle skapte ting må bli gjenfødt og fornyet. Tal og ti ikke. Lykksalighetens Dag-Stjerne skinner over Vårt navns horisont, det lykksalige, fordi Guds Navns Kongerike er blitt prydet med utsmykningen av din Herres navn, himlenes Skaper. Stå opp og tre frem for jordens nasjoner og styrk deg med kraften fra det Aller Største Navn, vær ikke blant dem som nøler.

Det forekommer Meg at du har stanset opp og ikke retter deg etter mitt budskap. Skulle det Guddommelige Ansikts lys ha forvirret deg? Eller de egensindiges unyttige tale ha fylt deg med sorg og lammet dine bevegelser? Pass på at ingen ting må hindre deg fra å fremheve denne Dags storhet ‘ Dagen hvorpå majestetens og maktens Finger har åpnet seglet på Gjenforeningens Vin, og kalt på alle som er i himlene, og alle som er på jorden. Foretrekker du å nøle, når brisen som kunngjør Guds Dag allerede har åndet hen over deg? Eller er du blant dem som er lukket ute, som ved et slør fra Ham?

Intet slør har Jeg tillatt, O alle navns Herre og himlenes Skaper, å lukke meg ute fra erkjennelsen av Din Dags herligheter, den Dag som er en ledelsens lampe for hele verden, og tegnet på den Gamle av Dager, for alle dem som bor deri. Min taushet er forårsaket av de slør som har blindet Dine skapningers øyne overfor Deg, og min stumhet begrunnes av de hindringer som har avholdt Ditt folk fra å erkjenne Din sannhet.

Du vet hva som bor i meg, men jeg vet ikke hva som bor i Deg. Du er den All-Vitende, den Alt-Underrettede. Ved Ditt navn som overgår alle andre navn! Hvis Din althetskende og altbetvingende befaling noensinne skulle nå meg, så ville den gi meg makt til å gjenopplive alle menneskers sjeler, gjennom Ditt mest opphøyede Ord, som jeg har hørt uttalt ved Din Tunges makt i Din herlighets Kongerike. Det ville gjøre meg istand til å kunngjøre Ditt strålende Åsyns Åpenbaring hvorigjennom det som lå gjemt for menneskenes øyne er blitt åpenbart i Ditt navn, den Skarpsynte, den Suverene Beskyter, den Selv-Bestående.

Kan du oppdage noen annen enn Meg, O Penn, i denne Dag? Hvor er det blitt av skapningen og åpenbaringene herav? Hva med navnene og deres kongedømmer? Hvor er det blitt av alle skapte

ting, enten synlige eller usynlige? Hva med universets skjulte hemmeligheter og dets åpenbaringer? Se, hele skapelsen er svunnet hen! Intet er tilbake uten Mitt Ansikt, det Evig-Blivende, det Strålende, det Aller-Herligste.

Dette er den Dag, hvorpå intet kan sees uten prakten fra det Lys som skinner fra Din Herres ansikt, den Nådige, den Mest Gavnildde. Sannelig. Vi har brakt hver sjel til å utånde i kraft av Vårt uimotståelige og alt-overvinnende herredømme. Vi har kalt til live en ny skapning, som et tegn på Vår nåde mot menneskene. Jeg er, i sannhet, den Mest Gavnildde, Den Evige av Dager.

Dette er Dagen hvorpå den usynlige verden utroper: 'Stor er din velsignelse, O jord, for du er skapt til å være din Guds fotskammel, og utvalgt til å være sete for Hans mektige Trone'. Herlighetens rike utroper: 'Måtte mitt liv bli ofret for Deg, for Han som er den All-Barmhjertiges Elskede har grunnfestet Sitt Herredømme på deg, gjennom kraften av sitt Navn, som er blitt lovet alle ting, enten i fortiden eller i fremtiden'. Dette er Dagen, hvorpå hver søtt duftende ting har mottatt sin vellukt fra Min kledning 'en kledning som har spredt sin duft på hele skapelsen. Dette er Dagen hvorpå det evige livs brusende vanne har strømmet ned ved den All-Barmhjertiges Vilje. Il med deres hjerte og sjel og drikk i dype drag, O Hærskarer fra rikene hinsides.

Si: Han er det, som er Manifestasjonen av Ham, som er den Ukjennelige, den Usynlige av de Usynlige, kunne dere bare fatte det. Han er det som har avdekket for dere den skjulte og skattede Edelsten, om dere ville søke den. Han er det som er alle tings ene Elskede, det være seg i fortiden eller i fremtiden. Måtte dere feste deres hjerter og deres håp til Ham!

Vi har hørt Din bønnfallende røst, O Penn, og unnskylder din taushet. Hva er det som så sårt har forvirret deg?

Berusningen av Ditt nærvær, O alle verdens høyt Elskede, har grepet og besatt meg.

Stå opp og bekjentgjør for hele skapningen det budskap at Han som er den All- Barmhjertige har vendt sine skritt mot Ridwan og befinner seg der. Led da folket til lykksalighetens have som Gud har gjort til Paradisets Trone. Vi har valgt Deg til å være Vår mektigste Trompet, hvis støt skal gi signalet til hele menneskehetens oppstandelse.

Si: Dette er det Paradis i hvis løvverk ytringens vin har stemplet denne erklæring: 'Han som var skjult for menneskenes øyne er nu kommet tilsyne, utrustet med makt og herredømme'. Dette er det Paradis hvis raslende blader utroper: 'O dere, himlenes og jordens innvånere! Det har vist seg som aldri tidligere er sett. Han som fra evigheten hadde skjult Sitt Åsyn for skapningens blikk, er nu kommet'. Fra den hviskende bris, som hvisker i dens grener, kommer det rop: 'Han som er alles Suverene Herre er blitt åpenbart. Kongeriket er Guds', mens der fra dens nedstrømmende vann høres denne nynning. 'Alles øyne gleder seg for Han som ingen hadde sett, hvis hemmelighet ingen hadde oppdaget, har løftet herlighetens slør og avdekket Skjønnhetens Åsyn'.

Innenfor dette Paradis og fra dets salers høyeste høyder har Himmelenes Jomfruer ropt med høy røst: 'Fryd dere, dere innvånere av rikene der oppe, for Hans fingre som er den Evige av Dager, ringer i navn av den Aller-Herligste, den Aller-Største Klokke midt i himlenes aller innerste. Den rike gavmildhets hender har båret rundt det evige livs beger. Kom nærmere og drikk det ut. Drikk av hjertens lyst, O dere som er lengselens sanne inkarnasjoner, dere som er den heftigste attrårs legemliggjørelse!'

Dette er den Dag hvorpå Han som er Guds navns Åpenbarer er trådt ut av herlighetens Tabernakel, og har proklamert for alle som er i himlene, og alle som er på jorden: 'Sett tilside Paradisets begre

og alt det livgivende vann de inneholder, for se, Bahás folk er gått inn i den Guddommelige Nærværelses lykksalige bolig, og de har drukket av Gjenforeningens vin, av kalken fra deres Herres Skjønnhet, den Alt-Besittende, den Aller-Høyeste.

Glem skapningens verden, O Penn, og vend deg mot din Herres Ansikt, alle navns Herre. Pryd så verden med ornamentene av din Herres rike gunst, de evige Dagers Konge. For Vi fornemmer den Dags vellukt, hvorpå Han som er alle nasjoners Ønske har utgytt over både de usynlige og de synlige kongeriker, glansen av lyset fra Hans ypperste navn og innhyllet dem i stråleglansen av Hans allernådgiste gavers gjenskinn, gaver som ingen kan telle uten Han som er den hele skapnings allmektige Beskytter.

Se ikke på Guds skapninger uten med vennlighetens og barmhjertighetens øye, for Vårt kjærlige forsyn har gjennomtrengt alle skapte ting, og Vår nåde har omsluttet jorden og himlene.

Dette er den Dag hvorpå Guds sanne tjenere tar del i gjenforeningens livgivende vann, den Dag hvorpå de som er Ham nær, er istand til å drikke av udødelighetens mildt strømmende elv, og de som tror på Hans enhet, Hans nærværs vin, ved erkjennelsen av Ham, som er alles Høyeste og endelige Mål, i Hvem Majestetens og Herlighetens Tunge lar Sin røst utrope: 'Kongeriket er Mitt. Jeg Selv er ved Min egen rett dets Hersker'.

Tiltrekk menneskenes hjerter med Hans, den eneste Elskedes rop. Si: Dette er Guds røst om dere bare lytter. Dette er Guds Åpenbarings Dag-Lysning om dere bare visste det. Dette er Guds Saks Demringssted, om dere kunne gjenkjenne det. Dette er Guds Buds Kilde, om dere bedømte det med rettferdighet. Dette er den synbare og skjulte Hemmelighet, måtte dere oppfatte det, o dere verdens folk! Kast fra dere, i Mitt navn, som er høyt over et hvert annet navn, de ting dere eier og senk dere ned i dette Osean, i hvis dybder visdommens og ytringens perler ligger gjemt et Osean som bruser i Mitt navn, den All-Barmhjertige.

Slik opplyser Han dere, Han hos hvem Moderboken er.

Den Høyst-Elskede er kommet. I Hans høyre hånd er Hans Navns forseglede Vin. Lykkelig det menneske som vender seg mot Ham og drikker derav, og utbryter: 'Lovpriset Du, O Åpenbarer av Guds tegn!' ved den allmektiges rettferdighet! Hver skjult ting er blitt åpenbart ved sannhetens makt. Alle Guds gaver er sendt ned som et tegn på Hans nåde. Det evige livs vann er i all dets fylde blitt tilbudt menneskene. Hvert eneste beger er blitt båret rundt av den Mest-Elskedes hånd. Kom nærmere, og nøl ikke, enn ikke for et kort øyeblikk.

Velsignet er de som på løsrivelsens vinger har nådd opp til den stilling som, forordnet av Gud, overskygger den hele skapning, som hverken de lærdes forfengelige innbilninger, eller verdens utallige herskarer har formådd å bortlede fra Hans Sak. Hvem er der blant dere, O folk, som vil løsrive seg fra verden og nærme seg til Gud, alle navns Herre? Hvor er han å finne som, ved Mitt Navns kraft, som overtreffer alle skapte ting, vil kaste vekk de ting som menneskene eier, og med all sin styrke klynge seg til de ting som Gud, Kjenneren av det usynlige og synlige har befalt ham å iaktta?

Således er Hans rike gavmildhet blitt sendt ned til menneskene, Hans vitnesbyrd fullbyrdet, og Hans bevis har skint frem over barmhjertighetens horisont. Rik er den belønning som skal bli vunnet av den som har trodd og utbrutt: 'Lovet er Du, O alle verdens Elskede! Forherliget være Ditt Navn, O Du et hvert forstandig hjertes ønske!'

Fryd dere med en uutsigelig glede, O Bahá's folk. Når dere minnes denne Dag av fullkommen lykke, den Dag hvorpå den Gamle av Dagers Tunge har talt, idet Han forlot sitt hus, og skred frem mot den Plett hvorfra Han utgjøt over all skapning Sitt navns herlige stråler, den All- Barmhjertige Gud er vårt vitne. Skulle Vi åpenbare den Dags hemmeligheter, ville alle, som bor på jorden og i himlene, falle i avmakt og dø, unntatt de som Gud, den Allmektige, den All- Vitende, den All- Vise vil bevare. Således er Guds ords berusende virkning på Ham, som er åpenbareren av Hans uomtvistelige bevis, at Hans Ånd ikke lenger kan bevege seg. Med disse ord avslutter Han Sitt Brev: 'Ingen Gud er der foruten Meg, den Mest. Opphøyede, den Aller-Sterkeste, den Mest-Fremragende, den All-Vitende'.

XV

Åpenbaringsens Penn utroper: 'På denne Dag er Kongeriket Guds!' Maktens Tunge kaller: 'På denne Dag er alt herredømme virkelig hos Gud!' Denne Fønix fra rikene hinsides roper ut fra den udødelige Gren: 'All storhets herlighet tilhører Gud, den Uforlignelige, den Alt- Betvingende!' Den mystiske Due forkynner fra lykksalighetens løvsalg i det evige Paradis: 'All rikdoms kilde er på denne dag strømmet ut fra Gud, den Ene, den Tilgivende!' Tronens fugl jubler sin melodi fra hellighetens tilfluktssted: 'Den høyeste makt kan på denne Dag ikke tillegges andre enn Gud, Han, hvis like ikke finnes, som er den Aller-Mektigste, den Alt- Betvingende! Alle tings innerste virkelighet uttrykker i alle ting denne bekjennelse: 'All tilgivelse strømmer på denne Dag fra Gud, Han med hvem ingen kan lignedes, med hvem ingen kan sammenføres, alle menneskers Suverene Beskytter, Han som skjuler deres synder!' Herlighetens Kjerne har oppløftet Sin stemme høyt over Mitt hode og utroper fra slike høyder at hverken penn eller tunge i noen grad kan skildre det: 'Gud er Mitt vitne! Han, den Gamle av de evig bestående Dager er kommet, iført majestet og makt. Der er ingen annen Gud enn Ham, den Herligste, den Allmektigste, den Aller-Høyeste, den All-Vise, den Alt- Gjennomtrengende, den Alt-Seende, den All-Vitende, den Opphøyede Beskytter, Kilden til det evige lys!'

O min tjener, som har søkt Guds velbehag og klynget seg til Hans kjærlighet på den Dag da alle, med unntagelse av de få som er gitt innsikt, har vendt seg bort fra Ham! Måtte Gud i Sin nåde belønne deg med en rik, en uforgjengelig og evigvarende belønning, fordi du har søkt Ham på den Dag, da øynene er forblindet.

Vit du, at om Vi åpenbarer bare en stråle av den byge som, ved Guds forordning, og ved de misunneliges og ondskapsfulles hender, har regnet ned over Oss, så ville du bryte ut i heftig gråt, og du ville sørge over Vår tilstand både dag og natt. O måtte en klartseende og rettsindig sjel kunne finnes som ville gjenkjenne denne Åpenbarings underer ' underer som bekjentgjør Guds overhøyhet og Hans makts storhet. Måtte et sådant menneske reise seg, og helt for Guds skyld, både personlig og åpenlyst, advare folket, sånn at de ville anstrenge seg for å hjelpe denne Ene forurettede som ondskapens utøvere så sårt har plaget og pint.

Det er som om Jeg hører den Hellige Ånds Røst bak Meg tale: Varier Du Ditt tema og forandre Ditt tonefall, for at hans hjerte som har festet sitt blikk på Ditt ansikt ikke må bli bedrøvet. Jeg har, ved Guds nåde og Hans makt, ikke søkt hjelp av noen i fortiden, heller ikke vil Jeg søke noens hjelp i fremtiden. Han er den som hjalp meg ved sannhetens makt i Min forvisnings dager i Irak. Han var det som overskygget Meg med Sin beskyttelse i en tid, da jordens slekter angrep Meg. Han var det som gjorde Meg istand til å forlate byen, iført en majestet som ingen, unntatt fornekeren og den ondskapsfulle, kunne unngå å erkjenne.

Min hær er min tillit til Gud, Mitt folk styrken av Min tro på Gud, Min kjærlighet er Mitt banner, og Min ledsager erindringsen om Gud, alles høyeste Herrre, den Aller- Mektigste, Den Aller-Herligste, den Uavhengige.

Stå opp, O veifarende på Guds Kjærlighets sti og støtt du Hans Sak. Si: Bytt ikke bort denne Yngling, O folk, for verdens forfengeligheit eller himmelens lykksalighet. Ved den sanne Guds rettferdighet! Ett av Hans hår overgår alt det som er på jorden og alt det som er i himlene. Vokt dere, O mennesker, så dere ikke lar dere friste til å gi Ham fra dere i bytte for det gull og sølv dere eier. La Hans kjærlighet være et skattkammer for deres sjeler på den Dag da intet annet enn Han skal kunne gavne dere, på den Dag da enhver søyle skal vakle og menneskenes hud skal krympe seg og ethvert øye skal stirre oppad i angst og gru. Hør: O folk! Frykt Gud og vend dere ikke ringeaktende bort fra Hans Åpenbaring. Bøy deres ansikter i støvet for Gud og forherlige Hans pris om dagen og i nattens timer.

La din sjel gløde i denne uforgjengelige ilds flamme, som brenner midt i verdens hjerte på en sådan måte, at universets vanne ikke makter å kjøle ned dens hete. Tal så om din Herre, for at de likegyldige iblant Våre tjenere må bli advart ved dine ord, og de rettferdiges hjerter bli fylt av glede.

XVI

Si: O mennesker! Dette er en enestående Dag. Uforlignelig må også den tunge være som lovpriser alle nasjoners Etterlengtede, og uforlignelig den gjerning som higer etter å bli godtatt i Hans øyne. Hele den menneskelige rase har lengtet etter denne Dag, at den muligens ville oppfylle det som sømmer seg for dens stilling, og er dens høye bestemmelse verdig. Velsignet er det menneske hvem verdens affærer ikke har kunnet hindre fra å gjenkjenne Ham som er alle tings Herre.

Så forblindet er det menneskelige hjerte blitt at hverken byens ødeleggelse eller fjellets forvandling til støv, heller ikke at jorden kløves, kan ryste det ut av dets tunge dvale. De hentydninger som er gjort i de hellige Skrifter er nu åpenbart og det profetiske rop har lydt, og de tegn som er antydnet, er blitt synlige. Og allikevel har alle, unntatt dem Gud hadde behag i å lede, vært fortumlet i sin likegyldighets rus!

Vær vitne til hvorledes verden hver dag blir rammet av en ny ulykke. Dens plager blir stadig forøket. Fra det øyeblikk Súriy-i-Ra'ís (Ra'ís budskap) ble åpenbart og til denne dag, er verden hverken blitt beroliget eller har dens folks hjerter funnet fred. En tid var den i opprør på grunn av stridigheter og tretter, en annen gang var den rystet av kriger og offer for uhelbredelige sykdommer. Dens sykdom nærmer seg nu en tilstand av ytterste håpløshet, fordi den sanne lege er forhindret fra å anvende midlet, mens de udyktige praktiserende blir mottatt med gunst, og gitt full frihet til å handle . . . Opprørskhetens støv har bedekket menneskenes hjerter og blindet deres øyne. Snart vil de forstå følgene av det som deres hender har utført på Guds Dag. Således advarer Han dere, Han som er den All-Vitende, påbudt av En som er den Aller-Sterkeste, den All-Mektige.

XVII

Ved Ham, som er den Store Bekjentgjørelse! Den All-Barmhjertige er kommet, iført et ubetvingelig herredømme. Vekten er oppstilt, og alle som bor på jorden, er samlet. Trompetstøtet har lydt, og se alles øyne har stirret i forferdelse, og alles hjerter som er i himlene og på jorden har skjelve, unntatt dem som et åndedrett fra Guds vers har levendegjort og som har løsrevet seg fra alle ting.

Dette er den Dag hvorpå jorden skal berette om sine begivenheter. Urettferdighetens utøvere er hennes byrder, om dere kunne forstå det. De forfengelige innbilningers måne er kløvet og himmelen har utsendt en tykk røk. Vi ser folket slått overende, slagne av redsel for sin Herre, den Allmektige, den Aller-Sterkeste. Utroperen har ropt, og menneskene er blitt revet bort, så stort har Hans vredes raseri vært. Folket ved venstre hånd sukker og klager sin ve. Folket til høyre bor i skjønne boliger: de nyter den Vin som i sannhet er liv, fra den All-Barmhjertiges hender, og er, sannelig, de lykksalige.

Jorden er blitt rystet, og fjellene er svunnet bort, og englene har vist seg for oss i rad og rekke. De fleste mennesker er helt forvirret i sin drukkenskaps rus og bærer i sine ansikter tegn på vrede. Således har vi samlet ondskapens utøvere. Vi ser dem styrte frem mot deres avgud. Ingen skal være trygg i denne Dag for Guds beslutning. Dette er i sannhet en tungt alvorlig Dag. Vi utpeker for dem dem som har vill-ledet dem ' de ser dem, men gjenkjenner dem allikevel ikke. Deres øyne er drukne: de er virkelig et forblindet folk. Deres beviser er de bakvaskelser de har ytret: dømt er deres bakvaskelser av Gud, Hjelperen i fare, den Selv- Bestående. Den onde har opptent ondskapen i deres hjerter, og de er pint av en kval som intet kan avhjelpe. De iler mot de onde, bærende stemplet på ondskapens utøvere. Slik er deres gjerninger.

Si: Himlene er blitt foldet sammen, og jorden er holdt i Hans grep, og de korrupte gjerningsmenn er grepet etter håret, og allikevel forstår de ikke. De drikker av det urene vann og vet det ikke. Si: Ropet er utsendt og folket er kommet frem fra sine graver, og idet de reiser seg ser de seg omkring. Noen har hastet frem for å nå den Barmhjertige Guds forgård, andre er falt på sine ansikter i Helvetes ild, mens andre igjen er grepet av usikkerhet. Guds vers er blitt åpenbart, og allikevel har de vendt seg bort fram dem. Hans bevis er blitt åpenbart, og de er uvitende derom. Og når de ser den All-Barmhertiges Ansikt, blir deres egne ansikter triste, midt i deres forlystelse. De iler fremover mot Helvetes Ild og forveksler det med lys. Langt fra Gud er det som de så gjerne innbiller seg! Si: Enten dere jubler eller dere sprenes av raseri, blir himlene sønderrevet, og Gud er kommet ned bekledd med et strålende herredømme. Alle skapte ting høres å utrope: 'Kongeriket er Guds, den Allmektige, den All-Vitende, den All-Vise.

Vit du enn videre at Vi er blitt kastet i et smertefullt Fengsel og er omgitt av tyranniets herskarer, som et resultat av hva de vantros hender har forårsaket. Således er imidlertid den glede som denne Yngling har smakt, at ingen jordisk fryd kan lignes dermed. Ved Gud! Den overlaster Han lider ved undertrykkernes hender, kan aldri bedrøve Hans hjerte, heller ikke kan Han bli bedrøvet over deres fremgang som har motarbeidet Hans sannhet. Si:

Motgangen er en horisont for Min Åpenbaring. Nådens dagstjerne lyser over den, og utstråler et lys, som hverken menneskenes fåfengte innbilningers skyer eller angripernes forfengelige meninger kan formørke.

Følg du din Herres fottrinn og erindre Hans tjenere således som Han erindrer deg, uanfektet både av de likegyldiges larm og fiendens sverd . . . Spre omkring din Herres søte vellukt, og nøl ikke, enn ikke et øyeblikk i Hans Saks tjeneste. Den dag nærmer seg da din Herres seier, den Evig- Tilgivende, den Mest Gavnfulde vil bli bekjentgjort.

XVIII

Si: Vi har brakt strømmer av Guddommelige ytringer til å utgå fra Vår trone, for at de fine urter av visdom og forståelse må springe ut fra ditt hjertes jordbunn. Vil dere ikke være takknemlige? De som forakter å tilbe deres Herre, skal bli av dem som er kastet tilside. Og ofte når våre vers blir gjentatt for dem, fortsetter de i stolt forakt og i deres grove krenkelser av Hans lov, og vet det ikke. Hva dem angår som ikke har trodd på ham, så vil de være i skyggen av en sort røk. 'Timen' er kommet over dem, mens de fornøyer seg. De er blitt grepet i pannehåret og vet det allikevel ikke.

Den ting som må komme, er kommet plutselig: se hvor de flykter for den! Det uunngåelige er skjedd. Vær vitne til hvorledes de har kastet det bak sin rygg! Dette er den dag hvorpå ethvert menneske vil flykte fra seg selv, hvor meget mer fra sin slekt, kunne dere bare begripe det. Si: Ved Gud! Støtet er utblåst fra Trompeten, og se, menneskeheten er falt i besvimelse foran oss! Herolden

har ropt ut, og Forkynneren har oppløftet Sin røst og sier: 'Kongedømmet er Guds, den Aller-Sterkeste, Hjelperen i fare, den Selv-Bestående'.

Dette er den Dag på hvilken alle øyne skal stirre oppad i gru, den Dag i hvilken deres hjerter som bor på jorden, skal skjelve, unntatt dem som din Herre, den Allvitende, den All-Vise behager å utfri. Alle ansikter er blitt sorte, unntatt de som Barmhjertighetens Gud har skjenket et opplyst hjerte. Drukne er de menneskers øyne som åpent har nektet å se Guds åsyn, den Aller-Herligste, den Mest-Priste. Si: Leste dere ikke Koranen? Les den, for at dere må finne Sannheten, for denne Bok er sannelig den Rette Stil. Dette er Guds vei for alle som er i himlene og alle som er på jorden. Hvis dere har vært likegyldige for Koranen, så kan Bayanen ikke anses å være langt fra dere. Se, den åpnes for deres øyne. Les dens vers for at dere kanskje kan hindres fra å utføre det, som vil bringe Guds Budbærere til å sørge og klage.

Il ut av deres gravkamre. Hvor lenge vil dere sove? Det annet støt er utblåst av trompeten. På hvem stirrer dere? Dette er deres Herre, Barmhjertighetens Gud. Bemerk hvorledes dere motsier Hans tegn! Jorden er blitt rystet av et stort jordskjelv og har kastet frem sine byrder. Vil dere ikke innrømme det? Si: Vil dere ikke erkjenne hvorledes bergene er blitt som ulldotter og folket fylt av engstelse ved Guds Saks ærefryktinngytende majestet? Vær vitne til hvorledes deres boliger er tomme ruiner, og de selv en druknet skare.

Dette er den Dag hvorpå den All-Barmhjertige er steget ned i kunnskapens skyer, ikledd åpenbart herredømme. Han kjenner godt menneskenes gjerninger. Han er det hvis herlighet ingen kan ta feil av, kunne dere bare fatte det. Enhver religions himmel er flerret, og den menneskelige forstands jord er sønderrevet, og Guds engler sees å stige ned. Si: Dette er det gjensidige sviks Dag ' hvorhen flykter dere? Fjellene er forsvunnet, og himlene er blitt foldet sammen og den hele jord er holdt i Hans grep, kunne dere bare forstå det. Hvem er det som kan beskytte dere? Ingen, ved Ham som er den All-Barmhjertige! Ingen, unntatt Gud, den Allmektige, den Allerherligste, den Godgjørende. Enhver kvinne som har hatt en byrde i sitt skjød, har kastet sin byrde. Vi ser menneskene drukne i denne Dag, den Dag i hvilken mennesker og engler er blitt samlet.

Si: Er det noen tvil vedrørende Gud? Se hvorledes Han er kommet ned fra Sin nådes himmel, omsluttet med makt og iført herredømme. Er det noen tvil vedrørende Hans tegn? Åpne deres øyne og betrakt Hans synlige bevis. Paradiset er på deres høyre hånd og er blitt brakt nær til dere, og Helvete er blitt brakt til å gløde. Vær vitne til dets oppslukende flamme. Skynd dere og gå inn i Paradiset, som et tegn på Vår Barmhjertighet mot dere, og drikk fra den All-Barmhjertiges hender den Vin som i sannhet er liv.

Drikk av hjertets lyst, O Bahá's folk. Dere er i sannhet dem det skal gå vel med. Dette er hva de som er nær Gud har oppnådd. Dette er det rinnende vann som dere var lovet i Koranen, og senere i Bayánen, som belønning fra deres Herre, Barmhjertighetens Gud. Velsignet er de som drikker derav.

O Min tjener som har vendt ditt ansikt mot Meg! Takk Gud fordi Han har sendt ned til deg dette budskap i dette Fengsel, for at du må påminne folket om din Herres dager, den Aller- Herligste, den All- Vitende. Dette har vi fastsatt for deg, gjennom vår visdom og ytringers vann, grunnvollen for din tro. Dette, i sannhet, er det vann hvorpå din Herres Trone er blitt reist. 'Hans Trone har stått på vannene'. Tenk over dette i ditt hjerte, for at du må fatte dets betydning. Si: Priset være Gud, alle verdener Herre.

XIX

For ethvert klartseende og opplyst hjerte er det tydelig at Gud, det ufattelige vesen, den Guddommelige Tilværelse, er uendelig opphøyet over enhver menneskelig egenskap, så som legemlig eksistens, som oppstigning og nedstigning, fremgang og tilbakegang. Langt fra Hans herlighet er det at den menneskelige tunge tilnærmevis skulle kunne uttrykke Hans pris eller at det menneskelige hjerte skulle kunne fatte Hans uutgrunnelige mysterium. Han er, og har i all tid vært, hyllet inn i Sin evighets Vesen, og vil i Sin Virkelighet for evig forbli skjult for menneskenes syn. 'Ingen visjon oppfanger Ham, men Han oppfanger alle visjoner. Han er den Skarpsynte, den Alt-Fornemmende'.

Kunnskapens dør om den Evige av Dager er således blitt stengt for alle skapningers ansikt, den evigvarende nådes Kilde har, etter Hans ytring: 'Hans nåde har overgått alle ting ' Min nåde har omsluttet dem alle', brakt disse Hellighetens lysende Edelstener til å vise seg og tre ut fra åndens rike i et menneskelig tempels edle form, synlige for alle mennesker, for at de må meddele verden det uforanderlige Vesens mysterier, og fortelle om alt det fine og skjønne i Hans uforgjengelige Vesen.

Disse helliggjorte Speil, disse Kildevell av eldgammel Herlighet er alle som én Eksponentene på jorden for Ham som er universets sentrale Sfære, dets Vesen og endelige Formål. Fra Ham skriver seg deres kunnskap og makt, fra Ham har de fått sitt Herredømme. Deres åsyns skjønnhet er ikke noe annet enn en gjenspeiling av Hans bilde og deres åpenbaring et tegn på Hans udødelige herlighet. De er den Guddommelige kunnskaps Skattkammere og den himmelske visdoms Gjemmesteder. Gjennom dem er der overført en nåde som er uendelig og ved dem er det Lys åpenbart som aldri utslokkes . . .

Disse Hellighetens Tabernakler, disse Første Speil som gjengir lyset av uvisnelig herlighet, er bare uttrykk for Ham som er den Usynlige av de Usynlige. Ved åpenbaringen av disse Edelstener av Guddommelig dyd er alle Guds navn og egenskaper, som kunnskap og makt, herredømme og overhøyhet, barmhjertighet og visdom, herlighet, gavmildhet og nåde manifestert.

Disse Guds egenskaper er ikke, og har aldri vært, tildelt visse Profeter og tilbakeholdt fra andre. nei, alle Guds Profeter, Hans velbegunstigede, Hans hellige og utvalgte sendebud er, uten unntagelse Hans navns bærere, og Hans egenskapers legemliggjørelser. De atskiller seg bare ved kraften i deres åpenbaring og den forholdsmessige styrke av deres lys, slik Han har kunngjort: 'Noen av Apostlene har vi latt overgå de andre'.

Det er således blitt stadfestet og klargjort at innenfor Tabernaklene av disse Profeter og Guds Utvalgte er Guds uendelige navn og opphøvede egenskaper blitt gjenspeilet, selv om noen av disse egenskapers lys utadtil måtte eller ikke måtte være åpenbart for menneskenes øyne, fra disse lysende Templer. At en bestemt egenskap hos Gud ikke er blitt synlig i det ytre fra disse Løsrivelsens Vesener, vil på ingen måte innebære at de som er Guds egenskapers Dag-Lysninger, og Hans hellige navns Skattkammere, ikke i virkeligheten var i besittelse av dem. Derfor er disse lysende Sjeler, disse skjønne Vesener, alle som en blitt beriket med alle Guds egenskaper, så som overhøyhet og herredømme og lignende, ennskjønt de for det ytre syn er berøvet all jordisk majestet.

XX

Vit du med visshet at den Usynlige ikke på noen måte kan legemliggjøre Sitt Vesen og åpenbare det for menneskene. Han er og har alltid vært uendelig opphøyet over alt det som kan forklares eller oppfattes. Fra Hans herlighets skjulested har Hans stemme alltid forkynt: 'Sannelig, Jeg er

Gud, og der er ingen annen Gud foruten Meg, den All-Vitende, den All-Vise. Jeg har åpenbart Meg for menneskene og har sendt ned Ham som er Daggrøyet for tegnene på Min Åpenbaring. Gjennom Ham har jeg forårsaket at all skapningen bevitner, at der er ingen annen Gud uten Ham, den Uforlignelige, den All-Vitende, den All-Vise'. Han Som i evighet er skjult for menneskenes øyne, kan aldri bli kjent unntatt ved Sin Manifestasjon, og Hans Manifestasjoner kan ikke fremvise noe høyere bevis på sin Misjons sannhet, enn beviset ved sin egen Person.

XXI

O Salmán! Døren til kunnskapen om den gamle av dager har alltid vært og vil vedbli for alltid å være stengt for menneskenes åsyn. Intet menneskes forståelse skal noensinne få adgang til Hans hellige forgård. Han har imidlertid som et tegn på Sin nåde, og som et bevis på Sin kjærlige godhet åpenbart for menneskene Sin Guddommelige ledelses Dag-Stjerner, Symbolene på sin Guddommelige enhet, og har forordnet kunnskapen om disse hellige Vesener å være identisk med kunnskapen om Ham Selv. De som anerkjenner dem, har anerkjent Gud. De som lytter til deres tale, har lyttet til Guds Røst, og de som bærer vitnesbyrd om sannheten av deres Åpenbaring, har vitnet om sannheten om Gud Selv. De som vender seg bort fra dem, har vendt seg bort fra Gud, og de som ikke tror på dem, har ikke trodd på Gud. Enhver av dem er Guds Vei som forbinder denne verden med rikene hinsides, og de er Hans Sannhets Banner for enhver i jordens og himmelens kongeriker. De er Åpenbarerne av Gud blant menneskene, bevisene på Hans Sannhet, og Hans herlighets tegn.

XXII

Bærerne av Guds Tillitsverv er blitt åpenbart for jordens folkeslag som Talsmenn for en ny Sak og Åpenbarerne av et nytt Budskap. Da disse Fugler fra den himmelske Trone alle er sendt ned fra Guds Viljes himmel, og da de alle fremstår for å forkynne Hans uimotståelige Tro, blir de derfor betraktet som én sjel og én og samme person. For de drikker alle av det samme Beger av Guds kjærlighet og tar alle del i frukten av det samme Enhetens Tre.

Disse Guds Åpenbarere har alle en dobbelt stilling. Den ene er stillingen av ren tilbaketrukkethet og fullstendig enhet. I denne henseende, om du kaller dem alle ved det samme navn og tillegger dem alle de samme egenskaper, så tar du ikke feil av sannheten. Således har Han uttalt: 'Vi skjelner ikke mellom noen av Hans Sendebud'. For de kaller, alle som en, jordens folk til å anerkjenne Guds enhet, og forkynner for dem den uendelige nådes og gavmildhets Kawthar. De er alle ikledd Profetskapets drakt og prydet med herlighetens kappe. Således har Muhammed, Koranens Høydepunkt. Åpenbart: 'Jeg er alle Profetene': Likeledes sier Han: 'Jeg er den første Adam, Noa, Moses og Jesus'. Lignende erklæring er fremsatt av Imám 'Alí. Uttalelser som disse, som fastslår disse Enhetens Talsenns vesentlige forening, er også kommet fra kanalene av Guds udødelige ytring og fra den Guddommelige kunnskaps Juvelskrin, og er blitt nedtegnet i skriftene. Disse Skikkelser er mottakerne av den Guddommelige Befaling og er Hans Åpenbarings Dag- Gry. Denne Åpenbaring er hevet over mangfoldighetens slør og nødvendigheten av tall. Således sier Han: 'Vår Sak er bare én'. Idet Saken er én og den samme, må dens Talsmenn også nødvendigvis være én og den samme. Likeledes har Imámene i den Muhammedanske Tro, disse Visshetens lamper uttalt: 'Muhammed er vår første, Muhammed er vår siste og Muhammed er vårt alt':

Det er klart og innlysende for dere at alle Profeter er Guds Saks Templer, som har fremtrådt iført forskjellige kledninger. Hvis du vil betrakte dem med vurderende øyne, vil du se, at de alle bor i det samme tabernakel, svever i den samme himmel, sitter på den samme trone, ytrer den samme tale og forkynner den samme Tro. Slik er disse Tilværelsens Veseners enhet, disse Lyskilder av uendelig og umåtelig glans! Skulle derfor en av disse Hellighetens Åpenbaringer forkynne og si: 'Jeg er alle Profeters gjenkomst', så taler Han sannelig sannhet. Likeledes i enhver påfølgende Åpenbaring, er gjenkomsten av den tidligere Åpenbaring et faktum, hvis sannhet er fast forordnet . . .

Den annen stilling er den særegne stilling, som vedrører den skapte verden og dens begrensninger. I denne henseende har enhver av Guds Åpenbarere en bestemt personlighet, en bestemt foreskrevet misjon, en forut bestemt åpenbaring, og spesielt angitte begrensninger. Enhver av dem er kjent under et forskjellig navn, er karakterisert ved en spesiell egenskap, oppfyller en bestemt misjon, og er betrodd ensæregen Åpenbaring. Således som Han sier: 'Noen av Apostlene har Vi brakt til å overgå de andre. til noen har Gud talt, noen har Han oppreist og opphøyet, og til Jesus, Marias Sønn, har Vi gitt åpenbare tegn, og Vi styrket Ham med den Hellige Ånd'.

Det er på grunn av denne forskjellighet i stilling og misjon at ordene og ytringene som strømmer fra disse Kilde- Vell av Guddommelig kunnskap synes å avvike fra hverandre. For øvrig er, i deres øyne som er innviet i den Guddommelige Vidsoms mysterier, alle deres ytringer i virkeligheten bare uttrykk for en sannhet. Da de fleste mennesker har feilet i å verdsette disse stillinger som Vi har henvist til, føler de seg forvirret og nedslått over de forskjellige ytringer uttalt av Åpenbarerne, som i virkeligheten er en og den samme.

Det har alltid vært åpenlyst at alle disse avvikelser i ytring må tilskrives deres stillings forskjellighet. Således, sett fra deres enhets og opphøyede løsrivelses standpunkt har Guddommens egenskaper, Guddommelighet, Opphøyet Eneståenhet og Innerste Vesen vært, og er alltid anvendelig på disse Tilværelsens Vesener, idet de alle har sete på den Guddommelige Åpenbarings Trone, og er opprettet på det Guddommelige skjulested. Ved deres tilsynekomst er Guds Åpenbaring kommet tilsyne, og i deres skikkelser er Guds Skjønnhet åpenbart. Således er det at Guds Egne Ord er hørt ytret av disse, det Guddommelige Vesens, Åpenbarere.

Sett i lyset av deres annen stilling ' utmerkelsens, forskjellighetens, midlertidige begrensningers, kjennemerkers og målestokks stilling ' åpenbarer de fullstendig tjenersinn, den ytterste armod og fullkommen selvutslettelse. Som Han sier: 'Jeg er Guds tjener. Jeg er bare et menneske som du . . . ?'

Skulle noen av de altomsluttende Guds Åpenbarere erklære: 'Jeg er Gud', taler Han, sannelig sannhet og ingen tvil hersker herom, for det er gjentagne ganger blitt påpekt, at gjennom deres åpenbaring, deres egenskaper og navn er Guds Åpenbaring, Hans Navn og Hans Egenskaper blitt forkynt for verden. Således har Han åpenbart: 'Disse spyd var Guds, ikke Dine', og Han sier også; 'i sannhet, de som sverger Deg troskap, har virkelig sverget Gud troskap'. Og skulle noen av dem uttale denne ytring: 'Jeg er Guds Sendebud', så taler Han også sannhet, den utvilsomme sannhet. Han sier også: 'Muhammed er intet menneskes far blant dere, men Han er Guds Sendebud'. ' Sett i dette lys er alle bare den ideelle Konges, dette uforanderlige Vesens Sendebud. Og skulle de alle erklære: 'Jeg er Profetenes Segl', så fremsetter de sannelig, intet annet enn sannheten. Om dette er der ikke den svakeste skygge av tvil. For de er alle bare en person, en sjel, en ånd, ett vesen, en åpenbaring. De er alle åpenbaringen av 'Begynnelsen' og 'Enden', den 'Første' og den 'Siste', den 'Synlige' og den 'Usynlige' ' alle tilhørende Ham som er Åndens innerste Ånd og Vesenes Evige Vesen. Og skulle de si: 'Vi er Guds tjenere ', så er også dette et stadfestet og uomtvistelig faktum. For de er blitt gjort åpenbare i en tilstand av den ytterste tjenerstilling, en tjeneste hvis like intet menneske har mulighet for å oppnå. I slike øyeblikk hvori disse Tilværelsens vesener var dypt nedsunket i oseaner av urgammel og evigvarende hellighet, eller når de svevet mot de høyeste tinder av Guddommelige mysterier, gjorde de krav på at deres ytringer var Guddommens stemme, Guds Eget Rop.

Om klarsynets øye ble åpnet, så ville det erkjenne at nettopp i denne tilstand har de ansett seg selv som fullstendig utslettet og ikke-eksisterende i Hans øyne, som er den Alt-Gjennomtrengende, den Fullstendige. Det synes meg, at de har betraktet seg som det rene intet, og ansett omtale av seg i

denne Forgård å være en blasfemisk handling. For den minste hvisken om selvet her på dette sted er bevis på selvhevdelse og en uavhengig eksistens. I deres øyne, som er nådd frem til denne Forgård, er en slik antydning i seg selv en alvorlig overtredelse. Hvor meget mer alvorlig ville det ikke være om noe annet ble nevnt i dette Nærvær, om menneskets hjerte, hans tunge, hans sinn, eller hans sjel, var opptatt med noen annen enn den høyt Elskede, skulle hans øye se på et annet ansikt enn Hans skjønnhet, skulle hans øre finne behag i å lytte til noen annen melodi enn Hans Stemme, og skulle hans føtter ville betre noen annen vei enn Hans Vei? . . .

I kraft av denne stilling har de krevet for seg selv å være Guds Røst og lignende, mens de i kraft av sin stilling som Budbringere, har erklært seg som Guds Sendebud. I ethvert tilfelle har de hevdet en ytring som ville svare til situasjonens krav, og har tilskrevet seg alle disse erklæringer som strekker seg fra det Guddommelige herredømme til det jordiske livs herredømme. Således er det, at hva enn deres ytringer måtte være, om det vedrører Guddommens rike, Herredømme, Profetskap, Sendebud, Ledelse, Apostler, eller Tjenere, alt er, uten skygge av tvil, sannhet. Derfor må disse uttalelser som Vi har sitert til støtte for vår påstand, bli nøye overveid, forat de forskjellige ytringer av den Usynliges Åpenbaringer og Hans Hellighets Dag-Lysninger må opphøre å ryste sjelen og forvirre sinnet.

XXIII

Betrakt tidligere generasjoner. Vær vitne til hvordan, hver gang Dagstjernen av Guddommelig gavmildhet har utgytt sin Åpenbarings lys over verden, har folket i Hans Dag reist seg mot Ham og forkastet Hans sannhet. De som var ansett som folkets ledere har ufravikelig strebet etter å hindre sine etterfølgere i å vende seg mot Ham, som er Guds grenseløse rikdoms Osean.

Se hvordan folkene som et resultat av den dom som er uttalt av de geistelige i Hans tidsalder kastet Abraham, Guds Venn, i ilden: hvordan Moses, Han som hadde samtaler med den Allmektige, ble dømt som en løgner og bakvasker. Overvei hvordan Jesus, Guds Ånd, til tross for Sin uendelige ydmykhet og fullkomne ømhjertethet, ble behandlet av Sine fiender. Så voldsom var den opposisjon som Han, Tilværelsens Vesen og Herren over det synlige og det usynlige, måtte møte, at Han ikke hadde noe sted å hvile Sitt hode. Han vandret ustanselig fra sted til sted, berøvet et fast bosted. Betenk det som hendte Muhammed, Profetenes Segl, måtte alle andres liv bli ofret for Ham. Hvor hårde var ikke de prøvelser som det jødiske folks ledere og avgudsdyrkerne lot regne over Ham, som er alles Høyeste Herre, på grunn av Hans erklæring om Guds Enhet og om Hans Budskaps sannhet! Ved Min Saks rettferdighet! Min Penn ynker Seg, og alle skapte ting gråter med en heftig gråt, som følge av de ulykker som Han opplevde ved deres hender som har brutt Guds Pakt, krenket Hans Testamente, forkastet Hans beviser og foraktet Hans tegn. Således beretter Vi for deg historien om det som hendte i forgagne dager, så at du muligens må forstå.

Du har visst hvor forferdelig Guds Profeter, Hans Sendebud og Utvalgte har vært hjemsoekt. Mediter en stund over hvilket motiv og hvilken grunn som er ansvarlige for slike forfølgelser. Ikke til noen tid, eller i noe religiøst system har Guds Profeter unngått sine fienders bespottelser, sine undertrykkes grusomhet, fordømmelse av sin tids lærde, disse som opptrådte i rettskaffenhetens og fromhetens forkledning. Dag og natt gjennomlevde de så megen gru som ikke kan måles uten ved den Ene sanne Guds kunnskap, opphøyet er Hans herlighet.

Betrakt denne Forurettede. Ennskjønt de klareste beviser attesterer sannheten av Hans Sak, ennskjønt de profetier som Han har fremsatt, i et umiskjennelig språk, er blitt oppfylt; til tross for at Han ikke ble talt blant de lærde, og var uten skole og uten erfaring om de disputer som var alminnelige blant de lærde og geistlige, har Han latt Sine mangfoldige og Guddommelig inspirerte kunnskaper regne i strømmer ned over menneskene; betrakt hvordan denne generasjon allikevel har forkastet Hans autoritet, og gjort opprør mot Ham! Han har gjennom størsteparten av Sitt liv

vært sårt prøvet i Sine fienders grep. Hans lidelser har nå nådd sin kulminasjon i dette prøvelsens fengsel, i hvilket Hans undertrykkere så urettferdig har kastet Ham. Gud gi, at dere med et gjennomtrengende klarsyn og et strålende hjerte må iaktta de ting som er hendt, og nu hender, og idet dere overveier det i deres hjerte, må erkjenne det, som de fleste mennesker har feilet å oppfatte i denne Dag. Om Gud vil, gjør Han det mulig for dere å innånde den søte duft av Hans Dag, å få del i Hans nådes grenseløse utstrømninger, å drikke dere utørste, ved Hans nådes gunst av det allerstørste Osean, som i denne Dag bruser i Hans navn, den Evige Konges, og forbli fast og urokkelig som fjellet i Hans Sak.

Priset være Du, Som har brakt alle de Hellige til å bekjenne sin hjelpeløshet overfor de mangfoldige åpenbaringer av Din makt, og hver Profet til å erkjenne Sin intethet ved glansen av Din evige herlighet. Jeg bønnfaller Deg, ved Ditt navn som har åpnet Himmelens porter, og fylt hærskaene i det høye med lykksalighet, å gjøre meg istand til å tjene Deg på denne Dag, og å styrke meg til å overholde det Du har foreskrevet i Din Bok. Du vet, o min Herre, hva som er i meg, men jeg vet ikke hva som er i Deg. Du er den All-Vitende, den Mest. Opplyste.

XXIV

Vokt dere, dere som tror på Guds enhet, at dere ikke fristes til å gjøre noen forskjell mellom noen av Hans Saks Åpenbarere eller å motarbeide de tegn som har fulgt og forkynt Deres Åpenbaring. Dette er, i sannhet, den Guddommelige Enhets sanne betydning, om dere er av dem som forstår og tror på denne sannhet. Vær imidlertid forvisset om at de arbeider og de handlinger som enhver av disse Guds Manifestasjoner, ja, alt som vedrører dem, og hva som helst de måtte manifestere i fremtiden, alle er forordnet av Gud, og er en gjenspeilig av Hans Vilje og Hensikt. Den som gjør den aller minste forskjell mellom deres personer, deres ord, deres budskaper, deres handlinger og deres opptreden, har virkelig mistrodd Gud, har forkastet Hans tegn og forrådt Hans Sendebuds Sak.

XXV

Det er klart at enhver tidsalder hvori en Manifestasjon av Gud har levd, er guddommelig forordnet, og må på en måte karakteriseres som Guds fastsatte Dag. Denne Dag er imidlertid enestående og skal overgå alle forutgående dager. Betegnelsen 'Profetens Segl' viser fullt ut dens høye stilling. Den profetiske Syklus er sannelig endt. Den Evige Sannhet er nu kommet. Han har oppløftet Maktens Banner og utgyter over verden Sin Åpenbarings utildekkede stråleplans.

XXVI

Lovpriset være Gud, den Alt-Besittende, den uforlignelige herlighets Konge, en lovprisning som er uendelig hevet over alle skapte tings fatteevne og opphøyet over menneskelig tankes rekkevidde. Ingen ved siden av Ham har noensinne vært istand til fullgodt å synge Hans pris, heller ikke vil det til noen tid lykkes noe menneske i fullt mål å beskrive Hans herlighet. Hvem kan påstå å ha nådd høydene for Hans opphøyede vesen, og hvilket sinn kan måle Hans ufattelige Mysteriums dybder? Fra hver eneste en av de Åpenbaringer som utstrømmer fra Hans herlighets Kilde har hellige og uoppørilige beviser på en ufattelig glans vist seg, og ut fra enhver åpenbaring av Hans uovervinnelige makt, har oseaner av evig lys strømmet. Hvor umåtelig opphøyet er ikke de underfulle vitnesbyrd om strålene av Hans evige glans, hvorav et glimt, om det bare berørte dem, ville fullstendig fortære alt som er i himlene og på jorden! Hvor ubeskrivelig opphøyet er tegnene på Hans fullendte makt, hvorav et enkelt tegn, så ubetydelig det enn er, må overstige forståelsen hos hva som enn er skapt, fra den begynnelse som ingen begynnelse har, eller vil bli skapt i fremtiden, til den ende som ingen ende har. Alle Hans Navns Legemliggjørelser vandrer i søkningens ødemark, tørste og ivrige etter å oppdage Hans Vesen, og alle Hans Egenskapers Manifestasjoner bønnfaller Ham fra Hellighetens Sinai, om å åpenbare Sitt mysterium.

En dråpe fra Hans uendelige barmhjertighets bølgende Osean har prydet hele skapningen med eksistensens ornament, og et åndedrett pustet fra Hans uforlignelige Paradis, har innhyllet alle vesener i Hans Hellighets og herlighets kledning. Et stenk fra Hans suverene og altgjennomtrengende Viljes uutgrunnelige dyp har, ut fra det absolutte intet, kalt til live en skapning som er uendelig og udødelig i sin varighet. Hans gavers undere kan aldri opphøre, og strømmen av Hans barmhjertige nåde kan aldri stanses. Hans skapelsesprosess har ikke hatt noen begynnelse og kan ikke ha noen ende.

I hver enkelt tidsalder og syklus har Han gjenskapet alle ting ved det strålende lys, utstrømmet fra Manifestasjonene av Hans underfulle Vesen, så at det som i himlene og på jorden gjenspeiler Hans herlighets tegn ikke må berøves Hans barmhjertighets utstrømninger, eller berøves Hans gavers regn. Hvor alt-omfattende er Hans endeløse nådes undere! Se, hvorledes de har gjennomtrengt all skapningen. Slik er deres evne, at der ikke finnes et eneste atom i hele universet som ikke forherliger Hans hellige Navn, eller som ikke er et uttrykk for Hans Enhets blendende lys. Så fullkommen og omfattende er Hans skapelse at intet sinn eller hjerte, hvor klartseende og rent det enn er, noensinne kan fatte Hans mest ubetydelige veseners natur; enda mindre fatte mysteriet av Ham Som er Sannhetens Dag-Stjerne, Ham som er det usynlige og ukjennelige Vesen. Den oppriktigste mystikers oppfatning, de mest fremragende menneskers oppnåelser, den høyeste lovprisning som menneskelig tunge eller penn kan yte, er alt sammen produktet av menneskets sinn og er betinget av dets begrensninger. Ti tusen Profeter, hver av dem en Moses, står som slått av lynet på deres søkens Sinai ved Hans bydende Røst. 'Du skal aldri se Meg', mens myriader av Sendebud, ethvert så stor som Jesus, står forferdet på sine himmelske troner ved dette forbud; 'Mitt Vesen skal du aldri forstå'.

Fra uminnelige tider har Han vært tilslørt i Sitt opphøyede Selvs ubeskrivelige hellighet, og vil for evig fortsette å være innhyllet i Sitt ufattelige Vesens ugjennomtrengelige mysterium. Ethvert forsøk på å nå frem til en forståelse av Hans utilgjengelige Virkelighet har endt i en fullstendig forvirring, og ethvert forsøk på å nærme seg Hans Opphøyede Selv og beskue Hans Vesen har resultert i håpløshet og mislykkethet.

Hvor forvirrende for meg, ubetydelig som jeg er, er forsøket på å fatte de hellige dybder av Din kunnskap! Hvor nytteløse mine bestrebelse for å fatte omfanget av den iboende kraft i Ditt kunstverk 'åpenbaringen av Din skapende makt! Hvordan kan mitt øye, som i seg selv ikke har noen evne til å oppfatte, påstå å ha fattet Ditt Vesen, og hvordan kan mitt hjerte, som er uten evne til å begripe betydningen av dets egne muligheter, foregi at det har begrepet Din natur? Hvordan kan jeg gjøre krav på å ha kjent Deg, når hele skapningen er forvirret ved Ditt mysterium, og hvordan kan jeg bekjenne at jeg ikke har kjent Deg når, se, det hele univers forkynner Ditt nærvær og bevitner Din sannhet? Din nådes porter har gjennom all evighet vært åpne, og midler for adkomst til Ditt Nærvær er muliggjort for alle skapte ting, og åpenbaringene av Din uforlignelige Skjønnhet har til alle tider vært stemplet på alle veseners virkelighet, synlige og usynlige. Likevel, til tross for denne aller-nådigste gunst, denne fullkomne og fullendte gave, er jeg brakt til å bevitne at Din hellighets og herlighets bolig er uendelig opphøyet over all annen kunnskap enn Din, og Ditt nærværs mysterium er uutgrunnelig for enhver ånd uten Din Egen. Ingen uten Du kan løse Din naturs hemmelighet, og intet uten Ditt alt overlegne Vesen kan fatte Din uutgrunnelige Tilværelse. Hvor stort er ikke tallet på disse himmelske og lysende Vesener, Som i forvirringen ved atskillelsen fra Deg, har vandret alle sine livs dager og tilslutt feilet i å finne Deg! Hvor stor er ikke mengden av helliggjorte og udødelige Sjeler som ble fortapt og villfarne, mens de i ransakelsens ørken prøvde å se Ditt Åsyn! Myriader er Dine glødende Elskere som den oppslukende flamme av fjernheten fra Deg har brakt til å synke og forgå, og tallløse er de trofaste Sjeler som villig har gitt sine liv i håp om å få se Ditt Åsyns lys. Sukkene og klagene fra disse lengtende hjerter som stønner etter Deg,

kan aldri nå Din hellige bolig, heller ikke de Veifarendes klagerop Som tørster etter å stilles for Ditt ansikt, nå opp til Din herlighets Sete.

XXVII

All pris til Guds enhet og all ære til Ham, den opphøyede Herre, den uforlignelige, universets allerherligste Hersker, som ut av absolutt intet har skapt alle tings virkelighet, Som fra intet har frembrakt Sin skapnings mest forfinede og opphøyede elementer, og som, ved å redde Sine skapninger fra fornedrelse og fjernhet og den endelige utslettelses fare, har mottatt dem i Sitt uforgjengelige Kongerikes herlighet. Intet mindre enn Hans altomsluttende nåde, Hans altgjennomtrengende barmhjertighet, kunne på noen mulig måte ha gjennomført dette. Hvordan kunne det ellers ha vært mulig for det rene intet av seg selv å ha oppnådd den verdighet og evne å stige fra sin tilstand av ikke-eksistens inn i tilværelsens rike?

Da Han hadde skapt verden og alt som lever og rører seg deri, valgte Han, gjennom direkte iverksettelse av Sin ubundne og opphøyede Vilje, å tildele mennesket en enestående verdighet og en evne til å kjenne Ham og til å elske Ham, - en evne som nødvendigvis må betraktes som den livgivende impuls og den primære hensikt som ligger til grunn for hele skapningen . . . På enhver skapt tings innerste virkelighet har Han utgytt lyset fra et av Sine navn og gjort det til mottager av en av Hans egenskapers herlighet. På menneskets innerste vesen, har Han imidlertid formet et brennpunkt for alle Sine navns og egenskapers stråleglans og gjort det til et speil av Hans eget Selv. Alene blant alle skapte ting er mennesket blitt utvalgt for en så stor gunst, en så varig gavmildhet.

Disse krefter, hvormed den Guddommelige gavmildhets Dag-Stjerne og den himmelske ledelses Kilde har utstyrt menneskets vesen, ligger imidlertid latente innen i det, som en flamme er skjult i lyset, og lysets stråler er tilstede som muligheter i lampen. Disse krefters stråleglans kan bli formørket av verdslig begjær som solens lys kan skjules under det støv og smuss som dekker speilet. Hverken lyset eller lampen kan bli tent ved deres egen bestrebelse, det kan heller ikke være mulig for speilet å befri seg fra støvet. Det er klart og innlysende at før ilden brenner, kan lampen aldri bli tent, og med mindre støvet blir fjernet fra speilets overflate, kan det aldri vise solens bilde eller reflektere dens lys og herlighet.

Og siden der ikke kan være noe bånd av direkte forbindelse mellom den Ene sanne Gud og Hans skapninger, og ingen likhet kan eksistere mellom det forbigående og det Evige, det tilfeldige og det absolutte, så har Han forordnet at der i enhver tidsalder og dispensasjon blir åpenbart en ren og plettfri Sjel i jordens og himmelens kongeriker. Til denne fine, mystiske og eteriske skikkelse har Han gitt en tofoldig natur, den fysiske som tilhører materiens verden og den åndelige som er født av Guds Eget Vesen. Han har enn videre tildelt Ham en dobbelt stilling. Den første stilling som er forbundet med Hans innerste virkelighet, representerte Ham som En Hvis røst er Guds egen Røst. Dette bevitner tradisjonen: 'Mangfoldig og mystisk er Mitt slektskap med Gud. Jeg er Ham Selv og Han er Meg Selv, unntatt at Jeg er den Jeg er, og Han er den Han er'. Og på samme måte, ordene: 'Reis deg, O Muhammed, for se, Elskeren og den Elskede er forenet og blitt ett i Deg'. Likeledes sier Han; 'Der er ingen forskjellighet mellom Deg og Dem, unntagen at De er Dine tjenere'. Den annen stilling er den menneskelige stilling, som klarlagt i de følgende vers: 'Jeg er bare et menneske som deg'. 'Priset være Min Herre. Er Jeg mer enn et menneske, en apostel?' disse løsrivelsens Vesener, disse strålende Realiteter, er kanalene for Guds alt-gjennomtrengende nåde. Ledet av den ufeilbarlige ledelses lys, og utrustet med det høyeste herredømme, er de pålagt å bruke Sine ords inspirasjon, utstrømningen av Sin ufeilbarlige nåde og deres Åpenbarings helliggjørende bris til renselse av hvert lengtende hjerte og hver mottagelig ånd fra smuss og støv og jordiske bekymringer og begrensninger. Da, og bare da, vil Guds betrodde gave, latent i menneskets innerste vesen, tre frem, så strålende som den Guddommelige Åpenbarings sols tilsynekomst, fra slørets skjul, og plante sin åpenbarte herlighets fane på menneskehjertenes tinder.

Av de foregående avsnitt og henvisninger er det utvilsomt klargjort at i jordens og himlenes kongeriker må der nødvendigvis åpenbares en Skikkelse, et Vesen Som skal fungere som budbringer og redskap for overføringen av nåden fra Guddommen Selv, alles høyeste Herre. Gjennom læren fra denne Sannhetens Dagstjerne vil ethvert menneske gjøre fremskritt og utvikles inntil han når den stilling hvori han kan fremme alle de mektige krefter hvormed hans innerste sanne selv er utrustet. Det er for dette formål at i enhver tidsalder og dispensasjon Guds Profeter og Hans Utvalgte har vist seg blant menneskene og har tilkjennegitt slik kraft som er født av Gud og en slik styrke som bare den Evige kan åpenbare.

Kan noen med sunn forstand noensinne for alvor innbille seg at, i betraktning av visse ord hvis betydning han ikke kan begripe, Guds evige Ledelses port noensinne kan bli lukket for menneskenes åsyn? Kan han noensinne fatte at der for disse Guddommelige Lyskilder, disse strålende Lys hverken er begynnelse eller ende? Hvilken utstrømmende flod kan sammenlignes med Hans altomfavnende nådes strøm, og hvilken velsignelse kan overstige bevisene på en så stor og altgjennomtrengende barmhjertighet? Der kan ikke være noen tvil om, at hvis Hans barmhjertighets og nådes utstrømning, om bare et øyeblikk, ble holdt tilbake fra verden, så ville den øyeblikkelig forgå. Av denne grunn har den Guddommelige barmhjertighets porter, fra den begynnelse som ingen begynnelse har, vært vidt åpne for alle skapte tings åsyn, og Sannhetens skyer vil fortsette, til den ende som ingen ende har, å la det regne med deres gaver og gavmildheter nedover de menneskelige egenskapers jordbunn, over deres vesen og personlighet. Således har Guds fremgangsmåte fortsatt fra evighet til evighet.

XXVIII

Lykkelig er det menneske som vil stå opp for å tjene Min Sak og forherlige Mitt underfulle Navn. Grip Min Bok ved Min makts styrke, og klyng deg vedholdende til hvilket som helst bud som Din Herre, Forordneren, den All-Vise, har foreskrevet deri. Se, O Muhammed, hvorledes Shi'ih Islams etterfølgere med sine ord og handlinger har fordunklet fryden og gløden fra dens første dager, og formørket den opprinnelige stråleglans fra dens lys. I dens første dager, da de ennå overholdt de befalinger som var tilknyttet deres Profets navn, menneskehetens Herre, var dens livsløp særpreget ved en ubrutt linje av seire og triumfer. Da de så litt etter litt fjernet seg fra sin Ideelle Leders og Mesters sti, idet de vendte seg bort fra Guds lys, og forpurret den Guddommelige Enhets prinsipper, og de da stadig mer og mer samlet sin oppmerksomhet om dem som bare var åpenbarere av Hans Ords muligheter, ble deres styrke forandret til svakhet, deres herlighet til fornedrelse, deres mot til frykt. Du er vitne til hvilket stadium de er kommet til. Betrakt på hvilken måte de har sluttet seg som partnere til Ham Som er den Guddommelige Enhets Samlende Punkt. Betrakt hvorledes deres onde gjerninger har hindret dem fra i denne Oppstandelsens Dag, å gjenkjenne Sannhetens ord, må Hans herlighet bli opphøyet. Vi nærer det håp at disse folk heretter vil beskytte seg mot forfengelige forhåpninger og unyttige innbilninger, og oppnå en sann forståelse av den Guddommelige Enhets betydning.

Åpenbaringsens Person har alltid vært Guds talerør og Hans representant. Han, i sannhet, er Dag-Lysningen av Guds aller fortrinligste Titler, og Hans opphøyede egenskapers Demrings-Sted. Hvis noen blir stilt opp ved siden av Ham som likemann, om de skulle bli betraktet som identiske med Hans person, hvordan kan det da påstås at den Guddommelige Tilværelse er En og Uforlignelig, at Hans vesen er udelelig og enestående? Mediter over det som Vi, ved Sannhetens makt har åpenbart for deg, og vær blant dem som oppfatter dets mening.

XXIX

Guds hensikt med å skape mennesket har vært, og vil alltid være, å gjøre ham istand til å kjenne sin Skaper og oppnå Hans Nærvær. For dette fortrinnlige formål, denne opphøyede hensikt, er alle de

himmelske bøker og de guddommelige åpenbarte og vektige skrifter ufeilbarlige vitner. Den som har erkjent den Guddommelige ledelses Dag-Lysning og har trådt inn i Hans hellige bolig, er kommet nær til Gud og har oppnådd Hans Nærvær, et Nærvær som er det virkelige Paradis, og hvorpå de høyeste himmelske boliger bare er et symbol. Et sådant menneske har nådd kunnskapen om Hans stilling som er 'i en avstand av to buer', Som står hinsides Sadratu'l-Muntahá. Den som har feilet i å gjenkjenne Ham, vil ha dømt seg selv til fjernhetens elendighet, en fjernhet som ikke er annet enn den ytterste intethet og den laveste ilds kjerne. Dette blir hans skjebne, ennskjønt han utadtil kan inneha jordens mest opphøyede sete, og er blitt grunnfestet på jordens mest opphøyede trone.

Han Som er sannhetens Dag-Lysning er uten tvil istand til å redde de villfarne sjeler fra en slik fjernhet, og bringe dem til å nærme seg Guds bolig, og oppnå Hans Nærvær. 'Hvis det hadde behaget Gud, hadde Han sikkert skapt alle mennesker til ett folk'. Hans formål er, imidlertid, å gjøre de rene av ånd og de frigjorte hjerter istand til, ved deres egen indre styrke å nå det Aller-Største Oseans bredder, for at de, som søker den Aller-Herligstes Skjønnhet må bli utmerket og atskilt fra de egensindige og villfarne, slik det er blitt forordnet av den Aller-Herligste og lysende Penn . . .

At den Guddommelige rettferdighets Åpenbarere, den himmelske nådes Dag- Lysninger, når de viste seg blant menneskene, alltid har vært berøvet ethvert jordisk herredømme og uten midler til verdslig fremgang, må tilskrives dette samme prinsipp av atskillelse og utmerkelse, som besjeler det Guddommelige Formål. Skulle det Evige Vesen åpenbare alt som er latent i Ham, skulle Han skinne i Sin herlighets fylde, ville der ikke finnes noen som ville dra Hans makt i tvil eller forkaste Hans Sannhet. Nei, alle skapte ting ville bli så lamslått og sønderknust ved tilsynekomsten av Hans Lys at de ble redusert til det ytterste intet. Hvordan kan da, under sådanne omstendigheter, de gudfryktige skjernes fra de gjenstridige?

Dette prinsipp har virket i alle de tidligere Dispensasjoner og blitt til overflod demonstrert . . . Det er på grunn av dette at i hver tidsalder, når en ny Manifestasjon har fremtrådt, og en ny åpenbaring av Guds opphøyede makt var tildelt menneskene, de som tvilte på ham, ble villedet ved synet av denne uforlignelige og evige Skjønnhet i dødelige menneskers kledning, og har forsømt å erkjenne Ham. De har forvillet seg fra Hans sti og flyktet fra samværet med Ham ' samværet med Ham, Som er symbolet på Guds nærhet. De har endog reist seg for å herje blant de trofastes rekker, og å utrydde dem som trodde på Ham.

Se hvordan de uverdige og tåpelige i denne Dispensasjon har innbilt seg, at de ved hjelp av slike instrumenter som massakrer, plyndring og forvisning skulle kunne utslukke den Lampe, som den Guddommelige makts Hånd har tent, eller formørke den evige herlighets Dag-Stjerne. Hvor fullstendig uvitende de synes å være om den sannhet, at slike forfølgelser er den olje som gir næring til denne Lampes flamme! Således er Guds forvandlende makt. Han forandrer hva som helst Han vil, Han har i sannhet makt over alle ting . . .

Betrakt til alle tider det herredømme som utøves av den Ideelle Konge, og se de synlige beviser på Hans makt og altoverskyggende innflytelse. Helliggjør deres ører fra deres ørkesløse snakk som er symbolene på fornektelse og utøvere av voldshandlinger og vrede. Den time er nær da dere vil være vitner til at den ene sanne Guds makt triumferer over alle skapte ting, og Hans suverenitets tegn omslutter alle skapte ting. På den dag vil dere oppdage, hvordan alt unntatt Ham vil være glemt og vil bli betraktet som det absolutte intet.

Det skulle imidlertid erindres at Gud og Hans Manifestasjon under ingen omstendighet kan atskilles fra den opphøyethet og edelhet som de i sitt vesen besitter. Ja, opphøyethet og edelhet er i seg selv Hans Ords skapninger, om dere foretrekker å se med Mine øyne og ikke med deres egne.

XXX

Gud bevitner at der er ingen Gud foruten Ham, den Nådige, den Mest-Elskede. All nåde og alle gaver er Hans. Til hvem Han vil, gir Han hva Han måtte ønske. Han er sannelig den Altbeherskende, den Allmektige, Hjelperen i fare, den Selv-Bestående. Vi tror i sannhet på Ham som i Bábs person er blitt sendt ned ved den ene sanne Guds, kongenes Konge, den Høyst-Pristes Vilje. Enn videre sverger Vi troskap til den Ene som i Mustagháth's tid er forutbestemt til å bli manifestert, såvel som til dem som skal komme etter Ham i all uendelighet. Vi gjenkjenner i manifestasjonen av enhver av dem, både utad og innad, manifestasjonen av ingen annen enn Gud Selv, om dere er av dem som forstår. Enhver av dem er et Guds Speil, reflekterende intet annet enn Ham, Hans Skjønnhet, Hans Makt og Herlighet, om dere vil forstå. Alt utenom dem må betraktes som speil som reflekterer disse Manifestasjoners herlighet som Selv er de Opprinnelige Speil av det Guddommelige Vesen, hvis dere ikke er blottet for forståelse. Ingen har noensinne unngått dem, heller ikke skal de hindres fra å nå sitt formål. Disse speil vil i evighet følge hverandre og vil fortsette å reflektere lyset fra den Gamle av Dager. De som gjenspeiler deres herlighet, vil på samme måte, fortsette å eksistere evig, for Guds nåde kan aldri opphøre å strømme. Dette er en sannhet som ingen kan motbevise.

XXXI

Overvei med ditt indre øye kjeden av påfølgende Åpenbaringer som har forbundet Adams Manifestasjon med Bábs. Jeg bevitner for Gud, at hver og en av disse Manifestasjoner er blitt sendt ned gjennom den Guddommelige Viljes og Hensikts virksomhet, at her av dem har vært overbringeren av et særegent budskap, at hver av dem har vært betrodd en guddommelig åpenbart Bok og pålagt å forklare et mektig Budskaps mysterier.

Det omfang av åpenbaring som enhver av dem kjennes ved, har vært forut bestemt. Dette er sannelig et tegn på Vår gunst mot dem, hvis dere er av dem som fatter denne sannhet . . . Og da dette forløp av fremadskridende Åpenbaring kulminerte på det tidspunkt, hvori Hans uforlignelige, Hans allerhelligste og opphøyede Åsyn skulle avsløres for menneskenes øyne, foretrakk Han å gjemme Sitt Selv bak tusen slør for at profane og dødelige øyne ikke skulle oppdage Hans herlighet. Dette gjorde Han på en tid, da tegn og beviser på en Guddommelig forutbestemt Åpenbaring strømmet ned over Ham ' tegn og beviser som ingen kan oppregne, uten Herren, din Gud, alle verdens Herre. Og da timen for dens hemmeligholdelse var over, utsendte Vi, fremdeles innhyllt i myriader av slør, et uendelig lite glimt av den strålende herlighet som omga denne ynglings ansikt, og se, den hele hærskare av innvånere fra Rikene hinsides ble grepet av en overveldende bevegelse, og Guds Utvalgte falt ned foran Ham i tilbedelse. Han har, i sannhet, åpenbart en herlighet som ingen i den hele skapelse har vært vitne til, idet Han personlig har fremstått og proklamert Sin Sak for alle som er i himlene og for alle som er på jorden.

XXXII

Det som du har hørt om Abraham, den All-Barmhjertiges Venn, er sannhet, der er ingen tvil om det. Guds Røst befalte Ham å ofre Isak, så at Hans standhaftighet i Guds Tro og Hans løsrivelse fra alt annet enn Ham måtte bli bevist for menneskene. Guds formål var, imidlertid, å ofre ham som løsepenger for alle jordens folks synder og misgjerninger. Den samme ære søkte også Jesus, Marias Sønn, og bønnfalt den Ene sanne Gud, opphøyet være Hans Navn og herlighet, å bli seg tildelt. Av samme grunn ble også Husayn gitt som et offer av Muhammed, Guds Apostel.

Intet menneske kan noensinne gjøre krav på å ha forstått Guds skjulte og mangfoldige nådes natur. Ingen kan lodde dybden av Hans altomfattende nåde. Således har menneskenes fordervelse og misgjerninger vært, og så grufulle de prøvelser som Guds Profeter og deres utvalgte har opplevd, at den hele menneskehet fortjente å bli hjemsøkt og fortapes. Guds skjulte og uendelig kjærlige omsorg har imidlertid, både gjennom synlige og usynlige hjelpere, beskyttet dem og vil fortsatt beskytte dem for straffen av deres ondskap. Overvei dette i ditt hjerte, for at sannheten måtte bli åpenbart for deg, og forbli standhaftig på Hans sti.

XXXIII

Det er blitt forordnet av Oss, at Guds Ord og alle dets mektige muligheter, skal manifesteres for menneskene i nøyaktig overensstemmelse med de betingelser som er blitt forutbestemt av Ham, som er den All-Vitende, den All-Vise. Vi har enn videre forordnet, at dets hemmeligholdelses slør ikke er noe annet enn dets eget Selv. Slik er i sannhet Vår Makt til å oppnå Vårt Formål - Skulle det tillates Ordet plutselig å frigjøre all den energi som er latent i det, så ville intet menneske utholde vekten av en så mektig Åpenbaring. Nei, alt som er i himlene og på jorden ville flykte i forferdelse for den.

Betrakt det som ble sendt ned til Muhammed, Guds Apostel. Det Åpenbarings mål som Han er overbringer av, er tydelig forut bestemt av Ham, som er den All-Mektige, den Sterkeste. De som hørte Ham, kunne imidlertid bare forstå Hans hensikt i forhold til deres tilstand og åndelige fatteevne. På samme måte løftet Han sløret fra Visdommens åsyn i overensstemmelse med deres evne til å bære byrden av Hans Budskap. Ikke før hadde menneskeheten nådd modenhetsstadiet så ble Ordet åpenbart for menneskenes øyne med den latente energi som det var blitt inngitt ' energi som manifesterte seg i sin herlighets fylde da den eldgamle Skjønnhet viste seg, i året seksti, i skikkelse av Alí Muhammed, Báb.

XXXIV

Æret og forherliget være Gud som ved Sin makts styrke har frelst Sin skapning fra ikke-eksistensens nakenhet og ikledd den livets kappe. Blant alle de skapte ting har Han utvalgt for Sine spesielle gaver, menneskets rene og juvel-lignende virkelighet, og tildelt det en enestående evne til å kjenne Ham og gjenspeile Hans herlighets storhet. Denne to-foldige utmerkelse som ble mennesket til del, har rensset fra dets hjerte enhver utilbørlig attrå rust, og gjort det verdig til den drakt som dets Skaper har forunt det. Den har tjent til å befri dets sjel fra uvitenhetens elendighet.

Denne drakt hvormed menneskets legeme og sjel er blitt prydet, er selve grunnlaget for dets velvære og utvikling. O hvor velsignet den dag, da mennesket, støttet av den ene sanne Guds makt og nåde, har fridd seg fra verdens trelldom og fordervelse og alt som hører den til og har nådd en sann og varig hvile under skyggen av Kunnskapens Tre!

De sanger som ditt hjertes fugl har ytret i sin store kjærlighet til sine venner, har nådd deres ører, og har beveget Meg til å besvare ditt spørsmål og åpenbare for deg slike hemmeligheter som Jeg er tillatt å åpenbare. I ditt høyt verdsatte brev, har du spurt om hvilken av Guds Profeter som skulle bli betraktet som stående over andre. Vit du med visshet, at alle Guds Profeters innerste vesen er ett og det samme. Deres enhet er absolutt. Gud, Skaperen sier: Der er intet som helst skille mellom Mitt Budskaps Overbringere. De har alle bare én hensikt, deres hemmelighet er den samme hemmelighet. Å foretrekke én fremfor en annen, å opphøye enkelte fremfor andre, er på ingen måte tillatt. Enhver sann Profet har ansett Sitt Budskap som fundamentalt det samme som enhver annen Profets, som var før Ham. Skulle derfor ett menneske forfeile å forstå denne sannhet, og som følge herav bruke et forfengelig og upassende språk, så vil ingen som er i besittelse av et klart syn og en opplyst forstand noensinne tillate slik fåfengt tale å forårsake at han vakler i sin tro.

Målet for Guds Profeters åpenbaring i denne verden må imidlertid variere. Hver og en av dem er blitt Overbringeren av et bestemt Budskap, og er blitt utnevnt til å åpenbare Seg ved særegne handlinger. Det er av denne grunn at de synes å variere i Sin storhet. Deres Åpenbaring kan lignedes med månens lys som utgyter sin stråleglans over jorden. Ennskjønt den hver gang den viser seg, åpenbarer et nytt mål av sin klarhet, så kan dens iboende glans aldri forminskes, heller ikke kan dens lys bli slukket.

Det er derfor klart og tydelig at enhver tilsynelatende variasjon i intensiteten av deres lys, ikke er å finne i lyset selv, men heller skulle tilskrives den varierende mottagelighet i en stadig skiftende verden. Enhver Profet, Som den Allmektige og Uforlignelige Skaper har besluttet å sende ned til jordens folk, er betrodd et Budskap, og pålagt å handle på en måte som best kan møte kravene i den tidsalder, hvori De viser seg. Guds formål med å sende Sine Profeter til menneskene har to sider. Den første er å befri menneskenes barn fra uvitenhetens mørke og lede dem frem til lyset av sann forståelse. Den annen er å sikre menneskeslekten fred og sinnsro, og tilveiebringe alle de hjelpemidler hvorved disse kan grunnlegges.

Guds Profeter må ansees som leger, hvis oppgave er å sikre verden og dens folk velbefinnende, så at de ved åndens enhet skulle kunne helbrede en splittet menneskehets sykdom. Ingen har fått rett til å betvile deres ord eller undervurdere deres handlemåte, for de er de eneste som kan gjøre krav på å ha forstått pasienten, og å ha stillet en riktig diagnose for hans sykdom. Intet menneske, hvor klartskuede det enn er, kan noensinne håpe å nå de høyder som den Guddommelige Leges visdom og forstand har nådd. Det er derfor intet under om den behandling som er foreskrevet av denne dags lege ikke skulle bli funnet å være identisk med det som han foreskrev tidligere. Hvordan kunne det være annerledes, når de sykdommer som angriper pasienten på hvert stadium av hans sykdom nødvendiggjør et spesielt helbredelsesmiddel. På samme måte, hver gang Guds Profeter har illuminert verden med den strålende glans fra den Guddommelige kunnskaps Dagstjerne, har de ufravikelig kalt dens folk til å omslutte Guds lys ved slike midler som best fremmer den tidsalders behov, hvori de viser seg. De var herved istand til å splitte uvitenhetens mørke og spre Sin egen kunnskaps herlighet over jorden. Det er derfor til disse Profeters innerste vesen ethvert menneske med innsikt må rette sitt øye, idet enhver av dem har hatt til formål å lede de feilende og gi de hjemsokte fred. Dette er ikke overflodens og triumfens dager. Hele menneskeheten er holdt i mangfoldige sykdommers grep. Bestreb dere derfor på å redde dens liv gjennom det helsebringende legemiddel som er tilberedt av den ufeilbarlige leges allmektige hånd.

Og nu angående ditt spørsmål om religionens natur. Du skal vite at de som virkelig er vise, har lignet verden med det menneskelige tempel. Som menneskets legeme behøver en kledning trenger også menneskehetens legeme å smykkes med visdommens og rettferdighetens kappe. Dens kledning er den Åpenbaring som blir skjenket den av Gud. Når denne kledning har oppfylt sin hensikt, vil den All-Mektige sikkert fornye den. For enhver tidsalder krever et nytt mål av Guds Lys. Enhver Guddommelig Åpenbaring er blitt sendt ned på en måte som var tilpasset den tids behov, hvori den har fremstått.

Vedrørende ditt spørsmål om uttalelser av tidligere religionsledere. Enhver vis og aktverdig mann vil uten tvil sky slik tom og ørkesløs tale. Den uforlignelige Skaper har formet alle mennesker av den samme substans og har opphøyet deres vesen over resten av Hans skapninger. Fremskritt eller uhell, gevinst eller tap, må derfor bero på menneskets egen anstrengelse. Jo mer det bestreber seg, jo større blir dets fremskritt. Vi ville gjerne håpe at de vårlige byger av Guds nåde måtte forårsake at den sanne forståelsens blomster ville spire frem fra menneskehjertenes jordbunn, og at de måtte renses fra alt jordisk smuss.

XXXV

Mediter en liten stund. Hva er det som i enhver Dispensasjon har forårsaket at jordens folk skyr den All-Barmhjertiges åpenbaring? Hva kunne ha fått dem til å vende seg bort fra Ham og reise tvil om Hans autoritet? Hvis menneskene ville meditere over disse ord, som er strømmet ut fra den Guddommelige Forordners Penn, ville de alle som én, ile mot Ham og favne Hans Gudgivne og evigvarende Åpenbarings sannhet, og ville vitne om det som Han Selv har stadfestet. Det er de ørkesløse innbilningers slør, som i Guds Enhets Manifestasjons og Hans Evigvarende Herlighets morgengryns dager har stilt seg og fortsatt vil stille seg mellom dem og den øvrige menneskehet. For i de dager manifesterer Han Som er den Evige Sannhet Seg i overensstemmelse med det som er den Evige Sannhet Seg i overensstemmelse med det som er Hans hensikt, og ikke i overensstemmelse med menneskenes ønsker og forventninger. Således som Han har åpenbart: 'Hver gang en Apostel kommer til dere med det som deres sjeler ikke ønsker, så svulmer dere av stolthet, og behandler noen som bedragere og dreper andre.'

Det kan ikke være noen tvil om at hadde disse Apostler fremtrådt i tidligere tidsaldrer og perioder i overensstemmelse med de ørkesløse innbilninger som menneskene hadde oppfunnet i sine hjerter, så ville ingen ha motsagt disse helliggjorte Veseners sannhet. Skjønt alle mennesker, dag og natt, har erindret den ene sanne Gud og har vært fromt opptatt med fremsigelsen av sine bønner, så feilet de tilslutt i å erkjenne og ta del i nåden fra Guds tegns Morgengry og Hans uimotståelige bevisers åpenbaringer. Om dette vitner Skriftene. Du har, uten tvil, hørt om dette.

Overvei Jesu Kristi Dispensasjon. Se hvordan den tids lærde menn, skjønt de ivrig imøteså den Ene Forjettedes komme, likevel fornektet Ham. Både Annas, den lærdeste av de geistlige i Hans dag, og Kaifas, ypperstepresten, grep Ham og utstedte Hans dødsdom.

Det samme gjentok seg da Muhammed, Guds Profet, - må alle mennesker ofres for Ham 'vise seg, at Mekkas og Medinas lærde menn reiste seg mot Ham i Hans Åpenbarings første tid, og fornektet Hans Budskap, mens de som ingen lærdom hadde, erkjente og sluttet seg til Hans Tro. Reflekter et øyeblikk. Se hvorledes Balál, etioperen, uten lærdom som han var, hevet seg til troens og visshetens himmel, mens Abdu'lláh Ubayy, en av de lærdes ledere i ondskap forfulgte Ham. Se, hvorledes en vanlig gjeter ble så henrevet i ekstase over Guds Ord, at han ble istand til å oppnå adgang til sin Mest-Elskedes bolig, og ble forenet med Ham som er menneskehetens Herre, mens de som roste seg av sin kunnskap og visdom, streifet langt bort fra Hans sti, og ble berøvet Hans nåde. Av denne grunn har Han skrevet: 'Den som er opphøyet iblant dere, skal fornedres, og den som er fornedret, skal opphøyes'. Hentydningen til dette tema finnes i alle de himmelske bøker, såvel som i hver Profets og hvert Sendebuds ytringer.

Sannelig sier Jeg, denne Saks storhet er slik at faren flykter fra sin sønn, og sønnen flykter fra sin far. Gjenkall i erindringen historien om Noa og Kanaan. Gud gi, at i disse dager av himmelsk lykkasalighet dere ikke må berøve dere de søte dufter fra den Herligste Gud, og må ta del i denne åndelige vår i utstrømningene av Hans Nåde. Stå opp i Hans Navn som er all kunnskaps Mål, og med en absolutt løsrivelse fra menneskenes lærdommer, oppløft deres røster og proklamer Hans Sak. Jeg sverger ved den Guddommelige Åpenbarings Dag-Stjerne! Det øyeblikk dere reiser dere, vil dere erfare hvordan en flodbølge av Guddommelig kunnskap vil strømme ut av deres hjerter, og vil få se Hans himmelske visdoms under, manifestert i all sin herlighet foran dere. Skulle dere smake sødmen av den All-Barmhjertiges ytringer, så ville dere uten nølen fornekte dere selv, og dere ville gi deres liv for den Høyt Elskede.

Hvem kan noensinne tro at denne Guds tjener noengang i Sitt hjerte har nærret et begjær etter jordisk ære eller belønning? Den Sak som er knyttet til Hans Navn er høyt hevet over denne verdens forgjengelige ting. Se Ham, en forvist, et offer for tyranni i dette det Aller-Største Fengsel. Hans

fiender har angrepet Ham fra alle kanter, og vil vedbli å gjøre det til Hans livs ende. Derfor hva som helst Han sier til dere, er helt for Guds skyld, for at jordens folk måtte kunne rense sine hjerter fra det onde begjærs smuss, at dere må sønderrive dets slør og oppnå kunnskapen om den ene sanne Gud i den høyeste tilstand som noe menneske kan hige mot. Deres tro eller mangel på tro på Min Sak kan hverken hjelpe eller skade Meg. Vi kaller dem utelukkende for Guds skyld. Sannelig Han kan ha råd til å unnvære alle skapninger.

XXXVI

Vit, at da Menneskesønnen oppga Sin ånd til Gud, brast den hele skapning i en heftig gråt. Ved å ofre Seg Selv har Han imidlertid inngytt en ny egenskap i alle skapninger. Bevisene på dette slik som de er synlige blant alle jordens folk, er nå åpenbare for dere. Den dypeste visdom som vismennene har ytret, og den grundigste lærdom som noen ånd har fremvist, de kunstarter som de dyktigste hender har fremtryllet, den innflytelse som utøves av de mektigste herskere er bare manifestasjoner av den livgivende kraft som er frigitt av Hans opphøyede, alt gjennomtrengende og strålende Ånd.

Vi bevitner, at da Han kom til verden, utgjøt Han Sin herlighets stråleglans over alle skapte ting. Gjennom Ham ble de spedalske befridd fra gjenstridighetens og uvitenhetens spedalskhet. Gjennom Ham ble de ukyske og egensindige helbredet. Gjennom Hans makt, født av den All-Mektige Gud, ble de blindes øyne åpnet og synderens sjel helliggjort.

Spedalskhet kan tolkes som et hvilket som helst slør som stiller seg mellom mennesket og dets erkjennelse av Herren, dets Gud. Den som lar seg bli lukket ute fra Ham er i sannhet en spedalsk, som ikke skal erindres i Guds, den Mektiges, den Høyt Pristes Kongerike. Vi bevitner, at gjennom Guds Ords Makt ble enhver spedalsk rensset og enhver sykdom helbredet, og enhver menneskelig svakhet forjaget. Han var det som rensset verden. Velsignet er det menneske, som med et ansikt strålende av lys har vendt seg mot Ham.

XXXVII

Velsignet er det menneske som har erkjent sin tro på Gud og på Hans tegn, og erkjent at Han skal ikke stå tilrette for Sine handlinger. En slik erkjennelse er av Gud gjort til enhver tros prydelse og dens sanne grunnvoll. På den beror også enhver skjønn og god gjerning. Fest deres øyne ved dette, for at de oppsetsiges hvisken ikke må bringe dere til å tro feil.

Skulle Han erklære de ting for lovlige, som i uminnelige tider har vært forbudt, og forby det som alltid var blitt betraktet som lovlig, så er det ingen tillatt å betvile Hans autoritet. Den som vil nøle, om bare et øyeblikk, må betraktes som en overtreder. Den som ikke har erkjent denne opphøyede grunnleggende sannhet, og har feilet i å nå dette opphøyede stade, ham vil alle tvilens vinder forurolige og de vantros uttalelser vil forvirre hans sjel. Den som har erkjent dette prinsipp, vil bli gitt den mest fullkomne standhaftighet. Må all ære tilhøre dette aller-herligste stade, hvis ihukommelser pryder hvert opphøyet budskap. Slik er den lære som Gud skjenker dere, en lære som vil befri dere fra enhver tvil og forvirring, og gjøre dere istand til å oppnå frelse, både i denne verden og i den neste. Han er i sannhet den Alltid Tilgivende, den Mest Gavmilde.

XXXVIII

Vit med visshet, at i enhver Dispensasjon har den Guddommelige Åpenbarings Lys blitt tildelt menneskene i direkte forhold til deres åndelige evne. Betrakt solen. Hvor svake er ikke dens stråler, idet den stiger opp over horisonten. Hvor gradvis øker ikke dens varme og styrke etter hvert som den nærmer seg senit, idet den gjør alle skapte ting istand til å venne seg til lysets voksende intensitet. Hvor jevnt den forminskes inntil den når nedgangspunktet. Skulle den plutselig manifestere sine latente krefter ville den utvilsomt forårsake skade over alle skapte ting . . . På

samme måte, hvis Sannhetens Sol i de første stadier av Sin tilsynekomst skulle åpenbare det fulle mål av de krefter, som den All-Mektiges omsorgsfullhet har skjenket den, så ville den menneskelige forstands jord tørres ut og fortæres, for menneskenes hjerter kunne hverken utholde intensiteten av Dens åpenbaring eller være istand til å gjenspeile stråleglansen fra dens lys. Nedslått og overveldet ville de opphøre å eksistere.

XXXIX

Lovpriset er Du, O Herre, min Gud, for de underfulle åpenbaringer av Din uutgrunnelige beslutning og de mangfoldige ulykker og prøvelser som Du har forordnet for Meg. En gang overga Du Meg i Nimrods hender; en annen gang tillot Du Faraos stav å forfølge Meg. Du alene kan, gjennom Din altomfattende kunnskap og Din Viljes virksomhet, bedømme de ufattelige lidelser Jeg har lidt ved deres hender. En annen gang kastet Du Meg i en fengselscelle blant de ugudelige, av ingen annen grunn enn at Jeg var blitt beveget til å hviske i øret til en av Ditt Rikes velbegunstigede innvånere en antydning om den visjon, hvormed Du, gjennom Din kunnskap hadde inspirert Meg, og åpenbart dens betydning for Meg ved Din makts styrke. Og atter besluttet Du at Jeg skulle halshugges ved de vantros sverd. Så igjen ble Jeg korsfestet, fordi Jeg hadde avdekket for menneskenes øyne Din herlige enhets skjulte edelstener og for å ha åpenbart for dem de underfulle tegn på Ditt herredømme og Din evige makt. Hvor bitre var de ydmykelser som ble dynget på Meg i en etterfølgende tidsalder på Karbila's sletter! Hvor ensom Jeg følte Meg iblant Ditt folk! Til hvilken tilstand av hjelpeløshet ble Jeg ikke redusert i det land! Ennå ikke tilfreds med slike uverdigheter halshugget Mine forfølgere Meg og, mens de bar Mitt hode fra land til land, fremviste de det for den vantro mengdes blick og la det foran de fordervede og troløse. I en senere tidsalder ble Jeg opphengt og Mitt bryst ble skive for Mine fienders piler av ondskapsfull grusomhet. Mine lemmer ble gjennomhullet av kuler og Mitt legeme sonderrevet. Endelig, se hvorledes Mine forræderske fiender i denne Dag har sammensvoret seg mot Meg, og ustanselig intrigerer for å så hatets og ondskapens gift i Dine tjeneres sjeler. Av all sin makt planlegger de for å fullbyrde sin hensikt . . . Ynkverdige som Min tilstand er, O Gud, Min Mest-Elskede, takker Jeg Deg, og min ånd er takknemlig for hva som enn har hendt Meg på Ditt velbehags sti. Jeg er vel tilfreds med det som Du har forordnet for Meg, og byr smerte og sorger, som Jeg er pålagt å lide, hvor katastrofalt det enn måtte være, velkommen.

XL

O Min Høyst-Elskede! Du har pustet Din ånd inn i Meg, og skilt Meg fra Mitt eget Selv. Du besluttet deretter, at intet mer enn en svak gjenspeiling, et lite tegn på Din virkelighet innen i Meg skulle bli tilbake blant de fordervede og misunnelige. Se, hvorledes de, bedratt av dette tegn har reist seg mot Meg og veltet sine fornektelser over Meg! Avslør derfor Ditt Selv, O Min Mest-Elskede, og befri Meg fra Min tilstand.

Herpå svarte en Stemme: 'Jeg elsker, Jeg holder inderlig av dette tegn. Hvorledes kan Jeg tillate at Mine øyne alene skal se på dette symbol, og at intet hjerte foruten Mitt skal gjenkjenne det? Ved Min skjønnhet som er den samme som Din skjønnhet! Mitt ønske er å skjule Deg for Mine øyne, hvor meget mer for menneskenes!'

Jeg forberedte Meg på å gi et svar, da se, budskapet plutselig var endt, overlatende Mitt tema uferdig, og Min ytrings perle utredd.

XLI

Gud er mitt vitne, O Folk! Jeg lå sovende på Min løybenk, og se, Guds Bris viftet over Meg og vekket Meg fra Min slummer. Hans livgivende Ånd forfrisket Meg, og Min tunge ble løst for å uttrykke Hans Kallen. Beskyld Meg ikke for å ha forsett Meg mot Gud. Se på Meg, ikke med deres øyne, men med Mine. Sådan advarer Han dere, som er den Nådige, den All-Vitende. Mener dere,

O folk, at Jeg i Mitt grep holder kontrollen av Guds endelige Vilje og Hensikt? Det er langt fra Meg å stille et sådant krav. Dette bevitner Jeg for Gud, den All-Mektige, den Opphøyede, den All-Vitende, den All-Vise. Var Guds Tros endelige skjebne i Mine hender, hadde Jeg aldri, selv ikke for et øyeblikk, samtykket i å åpenbare Meg for dere, heller ikke hadde Jeg tillatt et ord å komme over Mine leber. Herpå er Gud Selv et vitne.

XLII

O Rettferdighetens Sønn! I nattens timer har den udødelige Tilværelses skjønnhet steget ned fra troskapens smaragdgrønne høyde til Sadratu'l-Muntahá, grepet av en så heftig gråt, at skarene i det høye og beboerne av rikene hinsides begråt Hans jammer. Hvorpå det ble spurt: 'Hvorfor denne jammer og gråt?' han svarte: 'Som befalt ventet Jeg med åpent sinn på troskapens høyde, dog innåndet Jeg ikke fra dem som bor på jorden troskapens vellukt'. Idet Jeg ble kalt tilbake, bemerket Jeg, og se! visse hellighetens duer ble sårt prøvet i klørne på jordens hunder. Deretter ilte Himmelen Jomfru frem utisløret og strålende fra Sin mystiske bolig og bad om deres navn, og alle ble nevnt uten ett. Og drevet dertil, ble den første bokstav ytret, hvorpå beboerne av de himmelske rom ilte fra deres herlighets boliger. Og da den annen bokstav ble uttalt, falt de, alle som en, i støvet. I samme øyeblikk hørtes en røst fra den innerste helligdom: 'Så langt og ikke lenger'. Sannelig, Vi er vitner til det som de har gjort og nu gjør.

XLIII

O Afnán, O du, som er en gren på Min eldgamle stamme! Min herlighet og Min kjærlighets godhet hvile over deg. Hvor stort Guds Saks Tabernakel er! Det har overskygget alle folk og slekter på jorden og vil, om ikke lenge, samle den hele menneskehet under sitt ly. Din tjenestes dag er nu kommet. Utallige Tavler bærer vitnesbyrd om de rike gaver som er tiltenkt deg. Reis deg for Min Saks triumf, og ved dine ytringers makt betving menneskenes hjerter. Du må fremvise det som vil sikre de nedtrådtes og ulykkeliges fred og velvære. Bestreb deg av all din kraft for om mulig å befri fangen fra hans lenker og gjøre ham istand til å nå sann frihet.

Rettferdigheten vander seg på denne dag over sin tilstand, og upartiskheten jamrer seg under undertrykkerens åk. Tyranniets tykke skyer har formørket jordens ansikt og omhyllt dens folk. Ved Vår herlighets Penns bevegelse, har Vi, som befalt av den allmektige Forordner, åndet et nytt liv inn i enhver menneskelig form, og inngytt hvert ord ny kraft. Hver skapte ting bevitner tegnene på denne verdensomspennende gjøfødelse. Dette er den største, den gledelige tidende som er gitt menneskeheten ved denne Forurettedes Penn. Hvorfor frykter dere, O Mine høyt elskede! Hva er det som kan bedrøve dere? Bare litt fuktighet er nok til å oppløse den størknede leire hvorav denne forherdede generasjon er formet. Bare en slik begivenhet som at dere møtes og kommer sammen er nok til å spre disse forfengelige og verdiløse folks styrker . . .

Hvert menneske med innsikt, vil på denne Dag straks innrømme, at de råd som denne Forurettedes Penn har åpenbart, inneholder den største livgivende kraft for verdens fremskritt og dens folks opphøyelse. Reis dere, O folk, og med styrken av Guds makt, beslutt å vinne seier over deres eget selv, for at den hele jord må bli rensed og fri fra trelleåket under de unyttige fantasiers guder, - guder som har påført slike tap og som er ansvarlige for deres ulykkelige tilbederes elendighet. Disse guder skaper den hindring som stanser mennesket i dets bestrebelsers på fullkommenhetens sti. Vi nærer det håp, at den Guddommelige makts hånd må yte Sin assistanse til menneskeheten og befri den fra dens tilstand av dyp fornedrelse.

I ett av budskapene er disse ord blitt åpenbart: O Guds folk! Vær ikke beskjeftiget med deres egne anliggender, la deres tanker festes ved det som vil gjenopprette menneskeslektens lykke, og rens deres sjeler og hjerter. Dette kan best oppnåes ved rene og hellige handlinger, ved et dydig liv og en hederlig vandel. Modige handlinger vil sikre denne Saks triumf og en hellig karakter vil forsterke

deres makt. Hold fast ved rettskaffenhet, O Bahás folk! Dette er sannelig det bud som denne Forurettede har gitt dere, og Hans uinnskrenkede Viljes første bud for hver og en av dere.

O venner! Det påhviler dere å forfriske og gjenopplive deres sjeler ved de nådige gaver, som i denne Guddommelige, sjelsforfriskende vårtid er regnet ned over dere. Hans store herlighets Dag-Stjerne har øst Sin glans over dere, og Hans grenseløse nådes skyer har overskygget dere. Hvor høy hans belønning blir, som ikke har trukket seg tilbake fra så stor en gavmildhet, eller feilet å gjenkjenne sin Høyt-Elskedes skjønnhet i denne Hans nye kledning. Vokt dere, for den onde er på vakt, rede til å legge feller for dere. Rust dere mot hans listige påfunn, og ledet ved lyset fra den Alt-Skuende Guds navn, flykt fra det mørke som omgir dere. La deres visjon bli verdensomspennende, heller enn innskrenket til deres eget selv. Den onde er han som har hindret og sperret det åndelige fremskritt for menneskenes barn.

Det påhviler hvert menneske i denne tidsalder å holde fast ved alt som kan fremme alle nasjoners interesser og opphøye deres stilling og deres rettferdige regjeringer. Gjennom hvert eneste vers som den AllerHøyestes Penn har åpenbart, er kjærlighetens og enhetens dører låst opp og vidt åpnet for menneskenes åsyn. Vi har enn videre erklært ‘ og Vårt Ord er sannhet -: ‘Omgåes tilhengere av enhver religion i en ånd av vennlighet og kameratskap’. Hva som enn har ledet menneskenes barn til å sky hverandre, og har forårsaket splid og atskillelse mellom dem, er gjennom disse Ords åpenbaring tilintetgjort og avskaffet. Fra Guds Viljes Himmel, og med det mål å foredle verden og høyne menneskets ånd og sjel, er dette sendt ned som det mest effektive middel til den hele menneskelige rases opplæring.

Det høyeste innhold og det mest fullkomne uttrykk for hva tidligere folk enten har sagt eller skrevet, er gjennom denne aller-mektigste Åpenbaring blitt sendt ned fra den Alt-Besittendes, den Evig-Blivende Guds Viljes Himmel. Fra gammel tid er det blitt åpenbart: ‘Kjærlighet til ens land er en del av Gudstro.’ Storhetens Tunge har imidlertid i Sin åpenbarings Dag erklært: ‘Det tilkommer ikke ham å rose seg som elsker sitt land, men ham som elsker hele verden.’ Gjennom den makt som frigjøres ved disse opphøyede Ord, har Han gitt en ny impuls og en ny retning for menneskehjertenes fugler, og har utvisket ethvert spor av restriksjoner og begrensninger fra Guds hellige Bok.

O rettferdighetens folk! Vær strålende som lyset og praktfulle som den ild som flammet i den Brennende Busk. Lyset fra deres kjærlighets varme vil uten tvil smelte sammen og forene de stridende folkeslag på jorden, mens fiendskapets og hatets fortærende flammer bare kan resultere i splid og ruin. Vi bønnfaller Gud at Han må beskytte Sine skapninger mot Hans fienders onde anslag. Han har sannelig makt over alle ting.

All pris til den ene sanne Gud ‘ opphøyet være Hans herlighet ‘ fordi Han, gjennom den Aller-Høyestes Penn, har åpnet døren i menneskenes hjerter. Hvert vers som denne Penn har åpenbart, er en lys og skinnende portal som avdekker et hellig og edelt livs herligheter av rene og edle hensikter. Den Forkynnelse og det Budskap Vi brakte, hadde aldri til hensikt å nå eller å gavne ett land eller ett folk alene. Menneskeheten i sin helhet må med fasthet overholde hva som enn er åpenbart og forunt den. Da og bare da vil den oppnå sann frihet. Den hele jord er illuminert av Guds Åpenbarings strålende herlighet. I året 60 fremsto Han som innvarslet den Guddommelige Ledelses lys ‘ måtte all skapning bli et offer for Ham ‘ for å bebude en ny åpenbaring av den Guddommelige Ånd, og ble tyve år senere fulgt av Ham, ved hvis komme verden ble gjort til en mottager av denne forjettede herlighet, denne underfulle gunst. Bemerkt hvordan menneskeheten i sin alminnelighet er blitt beriket med evne til å lytte til Guds mest opphøyede Ord ‘ det Ord, hvorpå menneskenes samling og åndelige oppstandelse beror. Vend deres hjerter, O Guds folk, mot deres sanne, deres uforlignelige Venns råd. Guds Ord kan lignedes med et ungt tre, hvis røtter er blitt

plantet i menneskenes hjerter. Det påhviler dere å fremme dets vekst gjennom visdommens levende vanne, med opphøyede og hellige ord, så at dets rot må bli dypt festet, og dets grener må spres ut så høyt som og høyere enn himlene.

O dere som lever på jorden! De fremtredende trekk som særmerker denne opphøyede Åpenbarings ypperlige karakter, består i at Vi, på den ene siden, har utslettet av Guds Boks hellige sider det som har forårsaket splid, ondskap og skade blant menneskenes barn, og på den annen side har innsatt de viktigste betingelser vedrørende harmoni, forståelse og en fullkommen og evigvarende enighet. Vel er det med dem som overholder Mine Lover. Fra tid til annen har vi tilskyndet Våre elskede å unngå ' nei ' å flykte fra alt som ånder av fortred. Verden er i opprør, og folkenes sinn i en tilstand av ytterste forvirring. Vi bønnfaller den Allmektige at Han må opplyse dem ved Sin Rettferdighets herlighet, og gjøre dem i stand til å oppdage det som vil være gavnlige for dem til alle tider og under alle tilskikkelser. Han er sannelig den Alt-Besittende, den Aller-Høyeste.

XLIV

Legg ikke Guds frykten tilside, O dere verdens lærde, og bedøm med rettferdighet denne Ulærdes Sak som alle Guds, Beskytterens, den Selvbestændes Bøker har gitt vitnesbyrd om. Vil ikke frykten for Guddommelig mishag, frykt for Ham som ingen like har, vekke dere? Han som verden har forurettet, har ikke, til noen tid, omgåttes med dere, har aldri studert deres skrifter eller deltatt i deres disputaser. Den kledning Han bærer, Hans flommende løkker, Hans hodebekledning, bevitner sannheten av Hans ord. Hvor lenge vil dere vedbli med deres urettferdighet? Iakttatt den bolig hvor Han, som er rettferdighetens legemliggjørelse er tvunget til å leve. Åpne deres øyne, og mens dere betrakter Hans ulykke, mediter flittig over det som deres hender har forvoldt, så dere kan hende ikke må berøves Hans Guddommelige ytringers lys, eller vedbli å være berøvet deres del av Hans kunnskaps oseaan.

Personer blant både borgerlige og adelige har innvendt at denne Forurettede hverken er medlem av den geistelige orden, eller en ætling av Profeten. Hør, O dere som sier dere å være rettferdige! Overvei en liten stund, og dere vil erkjenne hvor uendelig opphøyet Hans nuværende stilling er over den stilling dere forlanger at Han skulle ha. Den Allmektiges Vilje har besluttet at ut fra et hus som er fullstendig berøvet alt det som de geistlige doktorene, vismennene og de lærde i alminnelighet besitter, skulle Hans Sak tre frem og bli åpenbart.

Den Guddommelige Ånds åndedrett vekket Ham og befalte Ham å stå opp og forkynne Sin Åpenbaring. Ikke før var Han vekket fra Sin slummer, før Han oppløftet Sin røst og kalte den hele menneskeheten til Gud, alle verdens Herre. Vi er blitt beveget til å åpenbare disse ord av hensyn til menneskenes svakhet og skrøpeligheit. Forøvrig er den Sak Vi har proklamert slik at ingen penn noensinne kan beskrive den, eller noen ånd fatte dens storhet. Om dette gir Han hos hvem Moder-Boken er, vitnesbyrd.

XLV

Den Evige Skjønnhet har villig latt Seg binde med lenker for at menneskeheten skal bli løst fra sine bånd, og har funnet seg i å bli fange i dette, det mektigste fengsel, for at hele verden må oppnå sann frihet. Han har tømt sorgens beger til bunns, for at alle jordens folk må nå en varig fryd og bli fylt av glede. Dette er av din Herres, den Medfølendes, den Barmhertiges nåde. Vi har villig funnet oss i å bli nedverdiget, O dere som tror på Guds Enhet, for at dere må bli opphøyet, og har lidt mangfoldige prøvelser for at dere skulle gjøre fremskritt og blomstre. Han som er kommet for å bygge den hele verden opp på ny, se, hvordan de som har gjort seg selv til Guds partnere, har tvunget Ham til å bo i den mest ødslige by!

XLVI

Jeg sørger ikke over Mitt fengselsoppholds byrde. Heller ikke beklager Jeg Meg over Min nedverdiggelse eller over de lidelser som rammet Meg ved Mine fienders hender. Ved Mitt liv! Dette er Min ære, en ære hvormed Gud har smykket Sitt eget Selv. Kunne dere bare fatte det!

Den fornedrelse det ble gitt Meg å bære har avdekket den herlighet som den hele skapning var blitt ikledd, og gjennom de grusomheter Jeg har utholdt, er Rettferdighetens Dagstjerne kommet til syne, og har skjenket Sin glans til menneskene.

Min sorg gjelder dem som er blitt innfiltrert i sine korrupte lidenskaper, og påberoper seg å høre til Guds, den Nådiges, den Høyt-Pristes Tro.

Det sømmer seg for Bahás folk å avstå fra verden og alt som er deri og bli så løsrevet fra alle jordiske ting, at Paradisets innvånere må innånde hellighetens søtt duftende ange fra deres kledning, at alle jordens folk i deres åsyn må gjenkjenne den All-Barmhertiges klare lys og at gjennom dem Guds, den All-Mektiges, den All-Vises tegn og beviser må bli spredt omkring. De som har besudlet Guds Saks rene Navn ved å følge kjødets lyst, disse er i tydelig villfarelse!

XLVII

O Jøder! Hvis dere har til hensikt å korsfeste Kristus - Guds Ånd ' enda en gang; ta livet av Meg, for Han er i Min person atter blitt gjort åpenbar for dere. Gjør med Meg som dere måtte ønske, for Jeg har sverget å legge ned Mitt liv på Guds sti. Jeg vil ikke frykte noen, om så jordens og himmelens makter slutter seg sammen mot Meg. Evangelienes tilhengere! Hvis dere nærer det ønske å slå ihjel Muhammed, Guds Apostel, grip da Meg og gjør ende på Mitt liv, for Jeg er Ham og Mitt Selv er hans Selv. Gjør mot Meg hva dere vil, for Mitt hjertes dypeste lengsel er å oppnå Min Høyt Elskedes nærvær i Hans Herlighets Kongerike. Slik er det Guddommelige påbud, hvis dere vet det . . . Muhammeds tilhengere! Hvis det er deres ønske å gjennomføre med deres spyd Hans bryst som har forårsaket at Hans Bok Bayánen ble sendt ned til dere, legg da hånd på Meg og forfølg Meg, for Jeg er Hans Høyt-Elskede, Åpenbareren av Hans eget Selv, tiltross for at Mitt Navn ikke er Hans Navn.

Jeg er kommet i skyggene av Herlighetens skyer og er innsatt av Gud med uovervinnelig herredømme. Han er sannelig Sannheten, den Vitende om de usette ting. Jeg i sannhet, forventer fra dere den behandling i enedes om, mot Ham som kom før Meg. Om dette vitner i sannhet alle ting, hvis dere er av dem som lytter.

O Bayánens folk! Hvis dere har besluttet å utgyte Hans blod, hvis komme Báb har forkynt, om hvis ankomst Muhammed har profetert og hvis Åpenbaring Jesus Kristus Selv har forutsagt, se Meg da beredt og forsvarsløs stående foran dere. Gjør med Meg etter deres eget ønske.

XLVIII

Gud er Mitt vitne! Hvis det ikke hadde vært mot det som Guds Tavler har forordnet, ville Jeg med glede ha kysset hendene til hvem som helst som forsøkte å utøse Mitt blod på Min Høyt-Elskedes sti. Enn videre ville Jeg ha tildelt ham en del av det jordiske gods som Gud hadde tillatt Meg å eie, om enn han som utførte denne handling ville ha oppvakt den Allmektiges vrede og pådratt seg Hans forbannelse, og fortjente å pines gjennom Guds, den Alt-Besittendes, den Upartiskes, Den All-Vises evighet.

XLIX

Vit i sannhet, at hver gang denne Yngling vender Sine øyne mot Sitt eget Selv, finner Han det å være det ubetydeligste av all skapningen. Når Han imidlertid betenker den strålende glans som det

er gitt Ham makt til å åpenbare - se ' dette selv forvandles foran Ham til suveren kraft, som gjennomtrenger alle synlige og usynlige tings vesen. Forherlighet være Han Som ved sannhetens makt har sendt ned Åpenbaringen av sitt eget Selv og betrodd Ham Sitt budskap til hele menneskeheten.

L

O dere likegyldige, ryst dere opp av forsømmelsens slummer, så at dere må få se den glans som Hans herlighet har spredt gjennom verden. Hvor tåpelige de er som finner mishag i at Hans lys er kommet før tiden. O dere som er innvendig blinde! Enten det er for tidlig eller for sent, så, er bevisene på Hans strålende herlighet nu virkelig åpenbare. Det påhviler dere derfor å forvise dere om hvorvidt et sådant lys har vist seg. Det er hverken i deres makt eller i Min å fastsette tidspunktet for dets åpenbaring. Guds uransakelige visdom har fastsatt timen på forhånd. Vær tilfreds, O folk, med det som Gud har ønsket for dere og forutbestemt for dere . . . O dere som ønsker Meg ulykke! Den evige Ledelses Dagstjerne er Mitt vitne. Hadde det vært dere Min makt, så ville jeg ikke under noen omstendigheter ha innvilget i å bli utmerket fremfor Mine medmennesker, for det Navn Jeg bærer, vegrer seg helt ved å forbindes med denne generasjon, hvis tunger er vanærende og hvis hjerter er falske. Og hver gang Jeg besluttet å holde fred og være stille, se, den Hellige Ånds røst, som sto ved Min høyre hånd, vekket Meg og den Høyeste Ånd viste Seg for Mitt åsyn, og Gabriel overskygget Meg, og Herlighetens Ånd rørte Seg i Mitt bryst og befalte Meg å stå opp og bryte Min taushet. Hvis deres hørsel blir lutret og deres ører oppmerksomme, så ville dere utvilsomt oppdage at ethvert lem på Mitt legeme, ja, alle ved siden av Hvem der ikke er noen annen Gud, og Han hvis skjønnhet nu er åpenbart, er gjenspeilingen av Hans herlighet for alle som er i himmel og på jord.

LI

O folk! Jeg sverger ved den ene sanne Gud! Dette er det Osean hvorfra alle hav er fremkommet og hvormed de alle tilslutt vil bli forenet. Ved Hans makt har alle den Guddommelige Åpenbarings trær avgitt sine frukter, og hver eneste av dem er blitt sendt ned i en profets skikkelse med et budskap til Guds skapninger i enhver av de verdener, hvis antall Gud alene i Sin altomfattende viten kan oppregne. Dette har Han gjennomført ved hjelp av bare en Bokstav av Sitt Ord, åpenbart ved Hans Penn ' en Penn ført av Hans ledende Finger ' Hans Finger støttes av Guds Sannhets makt.

LII

Hør, O folk! Nekt ikke dere selv Guds nåde og Hans barmhjertighet. Den som nekter seg denne nåde, lider et smertelig tap. Hva, O folk! Tilber dere støvet og vender dere bort fra deres Herre, den Nådige, den Mest-Gavmilde? Frykt Gud, og vær ikke blant dem som fortapes. Si: Guds Bok er blitt sendt ned i denne Ynglings skikkelse. Derfor ' helliget være Gud, den ypperligste Skaper! Vokt dere, O verdens folk, at dere ikke flykter fra Hans ansikt. Ja, skynd dere å nå Hans Nærvær og vær blant dem som har vendt tilbake til Ham. Be om å bli tilgitt, O mennesker, for at dere har unnlatt å gjøre deres plikt mot Gud og for å ha forgått dere mot Hans Sak, og vær ikke blant de tåpelige. Han er det Som har skapt dere. Han er det som har næret deres sjeler ved Sin Sak, og gjort dere i stand til å gjenkjenne Ham som er den Allmektige, den Mest-Opphøyede, den All-Vitende. Han er det Som har avslørt for deres øyne Sin kunnskaps skatter og bevirket at dere er steget opp mot visshetens himmel ' vissheten om Hans uimotståelige, Hans ugjendrivelige og mest opphøyede Tro. Vokt dere, så dere ikke berøver dere Guds nåde, at dere ikke gjør deres arbeider forgjeves og ikke viser fra dere sannheten av denne klareste, denne opphøyede, denne skinnende og herlige Åpenbaring. Bedøm med rettferdighet Guds, deres Skapers Sak, og se det som er sendt ned fra Tronen i det høye og mediter over det med uskyldige og helliggjorte hjerter. Da vil denne Saks sannhet vise seg for dere så klart som solen i middagstidens herlighet. Da vil dere bli blant dem som har trodd på Ham.

Si: Det første og viktigste vitnesbyrd om Hans sannhet er Hans eget Selv. Nest etter dette vitnesbyrd står Hans Åpenbaring. For den som har forfeilet å erkjenne enten det ene eller det annet, har Han gitt åpenbarte ord til et bevis på Sin virkelighet og sannhet. Dette er, sannelig, et tegn på Hans kjærlige omsorg og barmhjertighet mot menneskene. Han har utrustet hver sjel med evnen til å erkjenne Guds tegn. Hvordan kunne Han ellers ha fullført Sitt bevis for menneskene, hvis dere er av dem som overveier Hans Sak i deres hjerter. Han vil aldri handle urettferdig mot noen, heller ikke vil Han bebyrde noen sjel over dens styrke. Han er sannelig den Medfølende, den All-Barmhjertige. Si: Så stor er denne Saks herlighet at selv den blinde kan oppfatte den, hvor meget mer de hvis blikk er klart, hvis synsevne er ren. De blinde, om de enn er ute av stand til å oppfatte solens lys, er 'ikke desto mindre' i stand til å erfare dens vedvarende hete. De blinde i hjertet blant Bayánens folk og til dette er Gud Mitt vitne 'er imidlertid ute av stand til, hvor lenge solen enn måtte skinne på dem, så vel å oppfatte dens herlighets glans som til å verdsette dens strålers varme.

Si: O Bayánens folk! Vi har valgt dere blant verdens folk til å kjenne og gjenkjenne Vårt Selv. Vi har bevirket at Dere er kommet nær Paradisets høyre side 'den Plett hvorfra den udødelige Ild utroper med mange stemmer: 'Der er ingen Gud uten Meg, den Allmektige, den Mest-Opphøyede!' Vokt dere, så dere ikke lar dere lukkes ute som ved et slør fra denne Dagstjerne, som lyser over deres Herres, den All-Barmhjertiges Viljes Daggry, hvis lys har omhylllet både de små og de store. Rens deres syn så at dere må oppfatte dets herlighet med deres egne øyne, og stol ikke på noen annens syn enn deres eget, for Gud har aldri bebyrdet noen sjel over dens styrke. Slik har det vært sendt ned til Profetene og Sendebudene fra gammel tid og nedtegnet i alle skrifter.

Bestreb dere, O mennesker, for å oppnå adgang til denne store Uendelighet, hvor Gud påla hverken begynnelse eller ende, i hvilken Hans røst har vært hørt og hvorover hellighetens og herlighetens søte dufter er blitt spredd. Avfør dere ikke Storhetens kledning, tillat heller ikke deres hjerter å bli hindret fra å gjenkjenne deres Herre, eller deres ører fra å lytte til Hans underfulle, Hans sublime, Hans alt-betvingende, Hans klare og mest veltalende røsts søte melodier.

LIII

O Nasír, O Min tjener! Gud, den Evige Sannhet, er Mitt vitne. Den Himmelske Yngling har i denne Dag løftet Udødelighetens herlige Beger over menneskenes hoder, og står forventningsfull på Sitt sete undrende over, hvilket øye vil gjenkjenne Hans Herlighet og hvilken arm uten nølen vil strekke seg for å gripe Begeret fra Hans snehvite hånd og drikke det ut. Hittil har bare noen få smakt denne uforlignelige, denne bløtt-strømmende nåde fra den Evige Konge. Disse bebor Paradisets høyeste boliger, og er befestet på autoritetens sete. Ved Guds rettferdighet. Hverken Hans herlighets speil eller Hans navns åpenbarere, eller noen skapt ting som har vært eller vil bli, kan noensinne overgå dem, om dere er av dem som oppfatter denne sannhet.

O Nasír! Denne Dags fortrinnlighet er uendelig opphøyet over menneskenes fatteevne, hvor omfattende deres kunnskaper og hvor grundig deres forståelse enn er. Hvor meget mer må det ikke overgå deres innbilninger, som har streifet bort fra dens lys og er lukket ute fra Hans herlighet! Skulle du sønderrive det tette slør som blinder ditt syn, så ville du få se en slik gavmildhet, som intet, fra begynnelsen som ikke har noen begynnelse, til den ende som ikke har noen ende, kan lignedes med eller sammenstilles med. Hvilket språk skulle Han som er Guds Talerør velge å tale for at de som er lukket ute fra Ham som ved et slør kan erkjenne Hans herlighet? De rettferdige, innvånere i Kongeriket hinsides, skal drikke dypt av Hellighetens Vin i Mitt navn, den Herligste. Ingen uten dem skal få del i slike velgjerninger.

LIV

Ved Guds rettferdighet, Min Høyst-Elskedel! Jeg har aldri strebet etter verdslig lederstilling. Mitt hele formål har vært å bringe ned til menneskene det som Jeg var befalt å overbringe av Gud, den

Nådige, den Uforlignelige, for at de må løsrives fra alt som tilhører denne verden og bli gjort i stand til å nå de høyder, som hverken den ugudelige kan begripe eller den gjenstridige kan tenke seg.

LV

Kall frem i minnet, O Tá's Land (Teheran), fordums dager hvori din Herre gjorde deg til Sin trones sete og omslutet deg med Sin herlighets stråleglans. Hvor stort var ikke antallet av disse helliggjorte vesener, disse visshetens symboler, som i sin store kjærlyghet til deg ga sine liv og ofret alt for din skyld! Fryd deg, og må lykksalighet bli dem til del som i sin store kjærlyghet til deg ga sine liv og ofret alt for din skyld! Fryd deg, og må lykksalighet bli dem til del som har sin bolig i deg. Jeg bevitner at fra deg, hva et klartskuende hjerte vet, utgår det levende åndedrett fra Ham som er verdens attrå. I deg er den Usynlige blitt åpenbart, og fra deg er det utgått som lå skjult for menneskenes øyne. Hvem av dine utallige oppriktige elskere skal Vi minnes, hvis blod er utøst innenfor dine porter og hvis støv nå er skjult under din jord? Guds søte vellukt er uoppholdelig blitt utsendt og vil i evighet vedbli å åndes hen over deg. Vår Penn er beveget til å ihukomme deg og til å forherlige tyranniets ofre, de menn og kvinner som sover under ditt støv.

Blant dem er vår egen søster, som Vi nå kaller frem i Vårt minne, som et tegn på Vår trofasthet og som et bevis på vår kjærlige godhet for henne. Hvor sørgelig hennes lodd var! I hvilken tilstand av resignasjon vendte hun ikke tilbake til sin Gud! Vi alene i Vår altomfattende kunnskap har hatt kjennskap til det.

O Tá's Land! Du er fremdeles, ved Guds nåde, et sentrum som Hans elskede har samlet seg om. Lykkelige er de: lykkelige enhver flyktning som søker ly hos deg under sine lidelser på Guds, Herren for denne underfulle Dags, stil! Velsignet er de som minnes den ene sanne Gud, som lovpriser Hans Navn og flittig søker å tjene Hans Sak. Det er til disse mennesker at fortidens Hellige bøker har henvist. Over dem har de Trofastes Leder utøst Sin Pris og sagt: 'Den velsignelse som venter dem, overgår de velsignelser som vi nå nyter'. Han har virkelig talt sannhet, og om dette vitner Vi nå. Deres stillings herlighet er imidlertid ennå ikke avslørt. Den Guddommelige makts Hånd vil ganske sikkert løfte sløret og avdekke for menneskenes syn det som vil glede og opplyse verdens øye.

Gi takk til Gud, den Evige Sannhet, opphøyet være Hans herlighet, at dere har oppnådd en så underfull gave og er blitt prydet med Hans lovprisnings smykke. Verdsatt verdien av disse dager og hold fast ved alt som anstår seg denne Åpenbaring. Han er sannelig Rådgiveren, den Medfølende, den All-Vitende.

LVI

La intet bedrøve deg, O Tá's Land (Teheran), for Gud har utvalgt deg til å være en gledens Kilde for hele menneskeheten. Han skal, hvis det er Hans Vilje, velsigne din trone med en som vil herske med rettferdighet, som igjen vil samle Guds flokk, som ulvene har spredt. En slik hersker vil med glede og fryd vende sitt åsyn mot og utstrekke sin gunst til Bahá's folk. Han er virkelig i Guds øyne regnet som en juvel blant menneskene. Måtte på ham hvile Guds herlighet og glansen av alt som bor i Hans Åpenbarings Kongerike.

Fryd deg med stor glede, for Gud har gjort deg til 'Daggryet av Sitt lys', idet Hans Herlighets Åpenbaring ble født i deg. Vær du glad for dette navn som er blitt skjenket deg, et navn hvorigjennom nådens Dagstjerne har utgytt Sin herlighets glans, hvorved både jord og himmel er blitt opplyst.

Om kort tid vil dine forhold bli forandret, og maktens tømmer vil falle i folkenes hender. Sannelig, din Herre er den Allvitende. Hans myndighet omslutter alle ting. Vær du forvisset om din Herres nådige gunst. Hans barmhjertighets øye skal i all evighet være rettet mot deg. Den dag nærmer seg

da din uro skal bli forandret til fred og betryggende ro. Således er det forordnet i den underfulle Bok.

LVII

Når du har forlatt Mitt nærværs bolig, O Muhammed, vend da dine skritt mot Mitt hus (Bagdad), og besøk det på din Herres vegne. Når du når frem til døren, stå da foran den og si: 'Hvorhen er den Urgamle Skjønnhet gått, O du, Guds største Hus, Han gjennom Hvem Gud har gjort deg til en tilbedende verdens ledestjerne, og forkynt, at du skal være tegnet på Hans erindring for alle som er i himmelen og for alle som er på jorden? Å, for de tidligere dager da du, O Guds Hus, ble gjort til Hans fotskammel, de dager da i endeløse toner, den Allmektiges melodi strømmet ut fra deg! Hvor er det blitt av din juvel, hvis stråler har opplyst den hele skapning? Hvorhen er de gått, de dager, hvilke Han, den Evige Konge, hadde gjort deg til Sin herlighets trone, de dager i hvilke Han hadde utvalgt deg alene til å være frelsens lampe mellom jord og himmel, og brakte deg til å spre ved morgengry og aftentid den Aller Herligstes sødmefylte dufter?

Hvor, O Guds Hus, er majestetens Sol som hadde omsluttet deg med Sitt nærværs lys? Hvor er Han, din Herres milde barmhjertighets Daglysning, den Frie, som hadde opprettet Sitt sete innenfor dine murer? Hva er det, O Guds trone, som har forandret ditt ansikt, og brakt dine søyler til å skjelve? Hva har kunnet lukke din dør for deres ansikter som ivrig søker deg? Hva har gjort deg så forlatt? Kan du være blitt fortalt at verdens Elskede er forfulgt av Sine fienders sverd? Herren velsigne deg og velsigne din troskap mot Ham, fordi du har vedblitt å være Hans ledsager gjennom alle Hans sorger og lidelser.

Jeg bevitner at du er skueplassen for Hans opphøyede herlighet, Hans aller helligste bolig. Ut fra deg har den Aller-Herligstes Åndedrett strømmet, et Pust som har åndet over alle skapte ting og fylt de tilbedendes bryst med fryd, de som bor i Paradisets Boliger, Hærskarene i det høye og de som bor i Guds Navns Byer, gråter over deg og jamrer over de ting som er hendt deg.

Du er fremdeles symbolet på den Allmektiges navn og egenskaper, det Punkt hvorpå himmelens og jordens Herres øyne er rettet. Det samme er hendt deg som hendte Guds ark, hvori Guds løfte om trygghet var nedlagt. Vel er det med ham som oppfatter hensikten med disse ord og anerkjenner Hans formål, Han som er all skapningens Herre.

Lykkelige er de som fra deg innånder den Barmhjertiges sødmefylte dufter, som anerkjenner din opphøyethet, som beskytter din hellighet, som til alle tider ærer din stilling. Vi bønnfaller den Allmektige om å gjøre det så, at deres øyne som har vendt sitt blikk bort fra deg, og forfeilet å sette pris på ditt verd, måtte bli åpnet og at de i sannhet måtte erkjenne deg og Ham som, ved sannhetens makt, løftet deg så høyt. I sannhet, de er blinde og fullstendig uvitende med hensyn til deg på denne dag. Din Herre er i sannhet den Nådige, den Tilgivende.

Jeg bevitner at Gud gjennom deg har prøvet Sine tjeneres hjerter. Velsignet er det menneske som retter sin skritt mot deg og besøker deg. Ve over ham som forneker din rett og vender seg bort fra deg, som vanhelliger ditt navn og vanærer din hellighet.

Sørg ikke, O Guds Hus, om sløret foran din hellighet blir sønderrevet av de vantro. Gud har i skapningens verden prydet deg med Sin erindrings juvel. Et slikt smykke kan intet menneske noensinne vanhellige. Din Herres øyne skal under alle tilskikkelser vedbli å være rettet mot deg. Hans øre vil sannelig være åpent for bønnen fra enhver som besøker deg, som kretser om deg og kaller på Ham i ditt navn. Han er sannelig den Tilgivende, den All-Barmhjertige.

Jeg bønnfaller deg, O min Gud, ved dette Hus, som har lidt en slik forandring ved sin atskillelse fra Deg, som beklager sin fjernhet fra Ditt nærvær og sørger over dine såre prøvelser, om å tilgi

meg og mine foreldre, og mine slektninger, og de av mine brødre, som har trodd på Deg. Gi at alle mine behov må bli tilfredsstilt gjennom Din nåde, O Du som er Navnenes Konge. Du er den mest Gavmilde av de Gavmilde, alle verdeneres Herre.

LVIII

Gjenkall i din erindring det som er blitt åpenbart for Mihdi, Vår tjener, i det første år av Vår forvisning til Mysteriets Land (Adrianopol). Til ham har Vi forutsagt det som skulle hende Vårt Hus (Bagdad) i de dager som kommer, for at han ikke skulle sørge over røveri og voldshandlinger, som allerede var begått mot det. Herren din Gud, kjenner i sannhet til alt det som er i himlene og alt det som er på jorden.

Til ham har Vi skrevet: dette er ikke den første ydmykelse som er tildelt Mitt Hus. I forgagne dager har angriperne hopet skjensler over det. Sannelig, det skal bli så fornedret i de dager som kommer, at det skal bringe tårene til å strømme fra ethvert innsiktsfullt øye. Slik har vi avdekket for deg de ting som er skjult bak sløret, uransakelig for alle unntagen Gud, den Allmektige, den Høyt-Priste. I tidens fylde skal Herren, ved Sannhetens makt, opphøye det i alle menneskers øyne. Han skal forordne at det skal være Hans Kongedømmes Banner, den Helligdom, hvorom de trofastes forsamling vil kretse. Således har Herren, din Gud, talt før denne jammertid inntrådte. Denne åpenbaringen har Vi gitt deg i Vår hellige Tavle for at du ikke skal sørge over det som er kommet over Vårt Hus ved fiendens angrep. Priset være Gud, den Allvitende, den Allvise.

LIX

Enhver fordomsfri iakttager vil lett innrømme at helt siden Hans Åpenbarings morgengry har denne Forurettede innbudt menneskene til å vende sine åsyn mot herlighetens Daglysning, og har forbudt korrupsjon, hat, undertrykkelse og ondskap. Og dog, se, hva undertrykkerens hånd har gjort! Ingen penn kan våge å beskrive hans tyranni. Skjønt hensikten hos Ham, som er den Evige Sannhet, har vært å skjenke alle mennesker evig liv og å sikre deres trygghet og fred, bevitne dog, hvordan de har reist seg og utgytt Hans elskedes blod og har utstedt dødsdommen over Ham.

Anstifterne av denne undertrykkelse er de samme personer som, skjønt så tåpelige, anses for å være de viseste av de vise. Slik er deres blindhet at de med uforstilt strengt har kastet i dette befestede og smertelige fengsel Ham, for hvis terskels tjenere verden er blitt skapt. Den Allmektige har imidlertid til tross for dem og slike som har motsagt sannheten av 'Hans Store Kunngjøring' omdannet Fengselshuset til det Mest Opphøyede Paradis, Himlenes Himmel.

Vi avsto ikke slike materielle fordeler som kunne lette Oss i Våre lidelser. Hver og en i Vårt følge kan imidlertid bevitne, at Vår hellige forgård er helliggjort fra og høyt hevet over slike materielle fordeler. Vi har imidlertid mens Vi var innesperret i dette Fengsel, mottatt ting, som de vantro har bestrebet seg for å frata Oss. Hvis et menneske skulle være villig til å oppreise i Vårt Navn en bygning av reneste gull eller sølv, eller et hus smykket med stener av uvurderlig verdi, så ville dette uten tvil bli tillatt ham. Han gjør sannelig hva Han vil og forordner det som behager Ham. Tillatelse er enn videre gitt til hver den som måtte ønske å oppreise, på langs og på tvers av dette land, edle og imponerende bygninger, og innvie de rike og hellige territorier som grenser til Jordan og dens nærhet til tjeneste og dyrkelse av den ene sanne Gud, høyt lovpriset være Hans herlighet, for at de profetier som er nedskrevet av den Høyeste Penn i de hellige skrifter må bli oppfylt, og det som Gud, alle verdeneres Herre, har hatt til hensikt i denne mest opphøyede, helligste, mektigste og vidunderligste Åpenbaring kan bli manifestert.

Vi har i gammel tid ytret disse ord. 'Utvid ditt omfang, O Jerusalem!' Overvei dette i deres hjerter, O Bahá's folk, og gi takk til deres Herre, Fortolkeren, den mest Åpenbare.

Skulle de mysterier, som ikke kjennes av noen annen enn Gud, bli avslørt, ville hele menneskeheten bevitne en helt fullkommen og fullendt rettferdighet. Med en sikkerhet, som ingen kan betvile, ville alle mennesker holde fast ved Hans Bud og ville samvittighetsfullt overholde dem. Vi har visselig i Vår Bok forordnet, at enhver som vil vende seg bort fra ondskap og leve et rent og gudfryktig liv, vil bli rikt belønnet. Han er i sannhet den Store Giver, den Mest Gavnfulde.

LX

Mitt fangenskap kan ikke bringe noen skam over Meg. Nei, ved Mitt liv, den bibringer Meg herlighet. Det som kan få Meg til å føle skam, er atferden hos slike av Mine tilhengere som bekjenner å elske Meg, men som i virkeligheten følger den onde. De er i sannhet av de fortapte.

Da tiden for denne Åpenbarings komme var fullbyrdet og Han som er verdens Dagstjerne viste seg i Irak, bød Han Sine tilhengere å overholde det som ville hellige dem fra enhver jordisk besmittelse. Somme valgte å følge forvillede tilbøyeligheters ønsker, mens andre gikk på rettferdighetens og sannhetens vei, og ble riktig ledet.

Hør: Den vil ikke bli talt blant Bahá's folk som følger sitt verdslige begjær eller fester sitt hjerte ved de jordiske ting. Han er Min sanne tilhenger som, om han kom til en dal av rent gull, ville gå rett gjennom den, lett som en sky uten å vende om eller nøle. Et slikt menneske er visselig av Meg. Fra hans kledning vil Hærskarene hinsides innånde hellighetens duft . . . Om han møtte den fagreste og yndigste blant kvinner, ville hans hjerte ikke føle den ringeste fristelse til å begjære hennes skjønnhet. Slik er virkelig den plettfridye skapning. Således belæres dere av den Evige Penn, som befalt av deres Herre, den Allmektige, den Mest-Gavnfulde.

LXI

Verden har fødselsveer og dens opphisselse vokser dag for dag. Dens ansikt er vendt mot likegyldighet og vantrø. Dens tilstand vil bli slik at det nu ikke er passende og sømmelig å åpenbare det. Dens fordervelse vil lenge vedvare. Og når den fastsatte timen er kommet, vil plutselig det vise seg som vil få menneskenes lemmer til å skjelve. Da, og først da, vil det Guddommelige Banner bli foldet ut og Paradisets Nattergal vil nynne sin melodi.

LXII

Fremkall i ditt minne Mine sorger og Mine engstelser og bekymringer, Mine pinsler og prøvelser, Mitt fangenskaps tilstand, de tårer Jeg har utgytt, bitterheten av Min angst og nu Mitt fangenskap i dette fjerne land. Gud, O Mustafá, er Mitt vitne. Kunne det bli berettet for deg hva som er hendt den Evige Skjønnhet, så ville du flykte ut i ørkenen og gråte med en heftig gråt. Og i din sorg ville du slå deg selv i hodet og skrike ut som om du var stukket av en orm. Vær du takknemlig mot Gud, for at Vi har avslått å avdekke for deg de forskjellige forordningers hemmeligheter som er blitt sendt ned til Oss fra din Herres, den Aller-Sterkestes, den Allmektiges Viljes himmel.

Ved Guds rettferdighet! Hver morgen når Jeg reiser Meg fra Mitt leie, oppdaget Jeg utallige lidelsers hærskarer hopet sammen bak Min dør. Og hver natt når Jeg la Meg ned, se: Mitt hjerte ble sønderrevet av de smerter som det hadde lidt ved mine fienders djevlelske grusomhet. Med hvert stykke brød som den Evige Skjønnhet brøt, fulgte angrepet av en ny lidelse, og med hver dråpe Han drakk, er bitterheten av den grufulleste prøvelse iblandet. For Ham i hvert skritt Han tar, står en hær av uforutsette ulykker, mens der etter Ham følger skarer av pinefulle sorger.

Således er Min tilstand om du i ditt hjerte ville overveie det. La imidlertid ikke din sjel sørge over det som Gud har regnet ned over Oss. Smelt din vilje i Hans ønske, for Vi har ingensinne ønsket annet enn Hans Vilje, og har budt enhver av Hans uigjenkallelige bestemmelser velkommen. La ditt hjerte være tålmodig og bli ikke motløs. Følg ikke sporene til dem som er heftig oppskaket.

LXIII

O du hvis ansikt er vendt mot Meg! Så snart dine øyne ser Min fødeby (Teheran) i det fjerne, stans da og si: 'Jeg er kommet til deg ut av Fængslet, O Tá's Land, med tidender fra Gud, Hjelperen i fare, den Selvbestående. Jeg kunngjør for deg, O verdens moder, og kilden til lys for alle dens folk, din Herres ømme barmhjertighet, og hilser deg i Hans navn som er den Evige Sannhet, den Vitende om de usette ting. Jeg bevitner at i deg er Han blitt åpenbart som er det Skjulte Navn, og i deg er Han blitt åpenbart som er det Skjulte Navn, og i deg er den Usette Skatt avdekket. Gjennom deg er alle tings hemmelighet oppklart, både fra fortid og i fremtid.

O Tá's Land! Han som er Navnenes Herre erindrer deg i Sin herlige tilstand. Du var Guds Saks Dag-lysning, Hans Åpenbarings kilde, Hans Aller-Største Navns manifestasjon ' et Navn som har brakt menneskenes hjerter og sjeler til å skjelve. Hvor stort er tallet på de menn og kvinner, disse tyranniets ofre, som har gitt sine liv på Guds vei innenfor dine murer, og er blitt begravet under ditt støv med en sådan grusomhet at det forårsaket at enhver av Guds ærede tjenere jamret over deres tilstand.

LXIV

Det er Vårt ønske å erindre den høyeste lykksalighets Bolig (Teheran), denne hellige og skinnende by ' den by hvori den Høyt-Elskedes vellukt er blitt utgytt, hvori Hans tegn er blitt utspredd, hvori bevisene på Hans Tabernakel er reist, hvori enhver av Hans vise forordninger er åpenbart.

Det er den by hvori gjenforeningens søte dufter er utåndet, og som har brakt Guds sanne elskere til å trekkes mot Ham og oppnå adgang til hellighetens og skjønnhetens Bolig. Lykkelig er den veifarende som styrer sine skritt mot denne by, som oppnår adgang til den og nyter gjenforeningens vin; ved Hans Herres, den Nådiges, den Høyt-Pristes utstrømmende nåde.

Jeg er kommet til deg, O forjettede land, med tidender fra Gud, og kunngjør for deg Hans nådige gaver og barmhjertighet, og hilser og opphøyer deg i Hans navn. Han er i sannhet av en uendelig gavmildhet og godhet. Velsignet er det menneske som har vendt sitt ansikt mot deg, som fra deg mottar Guds nærværs vellukt, alle verdeneres Herre. Hans herlighet være over deg og glansen av Hans lys omslutte deg, fordi Gud har gjort deg til et Paradis for Sine tjenere, og proklamert deg til å være et velsignet og hellig land, som Han Selv har nevnt i Bøkene som Hans Profeter og Budbringere har åpenbart.

Gjennom deg, O land av strålende herlighet, er merket: 'Der er ingen annen Gud enn Ham' blitt utfoldet, og banneret: 'Sannelig, Jeg er sannheten, den vitende om de usette ting' blitt heist. Det påhviler enhver som besøker deg å glede seg i deg og med dem som bor der, som er forgreninger fra Mitt tre, som er bladene på det, som er tegnene på Min herlighet, som følger Meg og er Mine elskere, og som med den største beslutsomhet har rettet sine ansikter mot Mitt herlige stade.

LXV

Kom i hu Din ankomst til byen (Konstantinopel) hvorledes Sultanens ministre anså Deg for å være ukjent med deres lover og reguleringer og mente at Du var en av de uvitende. Si: Ja, ved Min Herre! Jeg er uvitende om alle ting uten hva Gud gjennom Sin gavmilde gunst har behaget å lære meg. Dette bevitner Vi i sannhet, og bekjenner uten betenkning.

Si: Hvis de lover og reguleringer som dere klamrer dere til, er eget verk, vil Vi på ingen måte følge dem. Slik er Jeg instruert av Ham som er den All-Vise, den Mest- Opplyste. Således har Min vei vært i fortiden, og slik vil den være i fremtiden, ved Guds styrke og Hans makt. Dette er, virkelig, den sanne og rette vei. Hvis disse lover er forordnet av Gud, legg da frem deres bevis, om dere er

av dem som taler sannheten. Se: Vi har skrevet ned i en bok som ikke lar noe menneskes gjerninger være uinnskrevet, hvor ubetydelig alt hva de har tilføyd Deg og alt hva de har gjort mot Deg.

Si: Det påhviler dere, O statsministre, å overholde Guds forskrifter og å forlate deres egne lover og reguleringer, og å være av dem som er ledet riktig. Bedre er dette for dere enn alt hva dere eier, visste dere det bare. Hvis dere overtrer Guds Bud, så vil ikke den aller minste tøddel av deres arbeider bli antagelig i Han syn. Dere skal om ikke så lenge oppdage konsekvensene av det som dere har gjort i dette unyttige liv, og skal høste lønn for det. Dette er virkelig sannheten, den ubetvingelige sannhet.

Hvor stort er tallet på dem som i tidligere tidsaldrer har utført de ting som dere har utført, og som, ennskjønt de var høyt over dere i rang, til sist er vendt tilbake til støv, og overgitt til sin uunngåelige dom! Om dere ville overveie Guds Sak i deres hjerter! Dere skal følge i deres kjølvann og dere skal tvinges til å gå inn i en bolig hvori der ikke skal finnes noen som viser dere vennskap eller hjelpe dere. Dere skal i sannhet bli spurt om deres gjerninger, skal bli stilt til regnskap for deres pliktforsømmelse vedrørende Guds Sak, og for med forakt å ha fornektet Hans Elskede som med åpenbar oppriktighet var kommet til dere.

Det er dere som har rådslått vedrørende dem, dere som har foretrukket å følge deres egne ønsker tilskyndelser, og har vendt dere bort fra Guds bud, Hjelperen i Fare, den All-mektige.

Hva, - fastholder dere deres egne påfunn og kaster bak deres rygg Guds befalinger? Dere har virkelig forsett dere både mot dere selv og andre, om dere kunne innse det! Hør: Hvis deres regler og prinsipper er grunnet på rettferdighet, hvorfor er det da, at dere følger dem som er i overensstemmelse med deres egne korrupte tilbøyeligheter, og forkaster dem som er i konflikt med deres egne ønsker? Med hvilken rett gjør dere da krav på å dømme rettferdig mellom mennesker? Er deres regler og prinsipper slik at de rettferdiggjør deres forfølgelse av Ham som, på deres egen befaling, har fremstilt Seg for dere, deres fornektelse av Ham, og den alvorlige skade som dere har påført Ham hver dag har Han noensinne, om bare for et øyeblikk unnlatt å adlyde dere? Alle Iraks innbyggere og foruten dem enhver forstandig iakttagere vil bevitne sannheten av Mine ord.

Vær rettferdige i deres dom, O dere statsråder! Hva er det Vi har begått som kan rettferdiggjøre Vår forvisning? Hvilken forseelse er det som berettiger Vår fordrivelse? Det er Vi som oppsøkte dere, og dog, betenk hvorledes dere avlo å motta Oss! Ved Gud! Dette er en stor urettferdighet som dere har utøvet . en urettferdighet som ingen jordisk urett kan måle seg med. Til dette er den Allmektige Selv et vitne . . .

Vit at verden og dens forfengelighet og dens utsmykning skal forsvinne. Intet vil vedvare unntagen Guds Kongerike som ikke tilhører noen foruten Ham, alles Opphøyede Herre, Hjelperen i Fare, den Aller-Herligste, den Allmektige. Deres livs dager skal rulle hen, og alle de ting hvormed dere er beskjeftiget og hvorav dere roser dere, skal forgå, dere skal ganske visst bli innkalt av en skare av Hans engler for å stå frem på den plett hvor all skapningens lemmer skal skjelve og enhver opprørers hud skal krympe seg. Dere skal bli spurt om de ting som deres hender har forøvet i dette deres forfengelige liv, og skal bli gjengjeldt for hva dere har utøvet. Dette er den dag som uunngåelig kommer over dere, den time som ingen kan stille tilbake. Dette bevitner Hans Tunge som taler sannhet og er den All-Vitende.

LXVI

Frykt Gud, dere innvånere av Byen (Konstantinopel), og så ikke uenighetens sed blant menneskene. Gå ikke på den ondes stier. Vandre i de få dager som er igjen av deres liv, på den Ene sanne Guds

veier. Deres dager skal svinne hen som deres dager som var før dere. Til støv skal dere vende tilbake, således som deres forfedre vendte tilbake.

Vit at Jeg ikke frykter noen uten Gud. Til ingen annen har Jeg gitt Min tro, til ingen annen vil Jeg festes, og Jeg ønsker intet uten de ting som Han har ønsket for Meg. Dette er virkelig Mitt hjertes attrå, visste dere det bare. Jeg har tilbudt Mitt legeme og Min sjel som et offer for Gud, alle verdens Herre. Den som har kjent Gud, skal ikke kjenne noen annen enn Ham, og den som frykter Gud skal ikke frykte noen annen enn Ham, selv om all jordens styrker reiste seg mot ham. Jeg taler kun på Hans befaling, og følger ved Guds styrke og Hans makt, intet annet enn Hans sannhet. Han skal virkelig belønne den sannferdige.

Berett, O Tjener, om de ting som du så ved din ankomst til Byen, for at Ditt vitnesbyrd må vedvare blant menneskene, og tjene som en advarsel for dem som tror. Vi fant, ved Vår ankomst til Byen, deres guvernører og eldste, lik barn som var kommet sammen for å leke seg med leire. Vi fant ingen som var voksne nok til å kunne motta for Oss de sannheter som Gud lærte Oss, eller var modne for Våre underfulle visdomsord. Vårt indre øye gråt sårt over dem og over deres overtredelser, og for deres totale ringeakt for det som de var skapt for. Dette er hva Vi la merke til i den By, og hva Vi har valgt å nedtegne i Vår Bok, for at det kan tjene som en advarsel for dem, og for den øvrige menneskehet.

Si: Om dere søker bare dette liv og dets forfengeligheter, skulle dere ha strebet etter det mens dere enda var lukket inne i deres mors liv, for ved den tid nærmet dere dere stadig dette, kunne dere bare fatte det. Dere har på den annen side helt siden dere var født og har nådd den voksne alder, fjernet dere mer og mer fra verden og drages nærmere støvet. Hvorfor da fremvise en slik begjærighet etter å samle på jordiske skatter, når deres dager er talte, og deres mulighet er så godt som tapt. Vil dere ikke da, O dere tankeløse, ryste av deres slummer.

Vend deres ører til de råd som denne Tjener gir dere for Guds skyld. Han begjærer virkelig ikke noen belønning av dere, og aksepterer villig det som Gud har forordnet for Ham, og er helt underkastet Guds Vilje.

Deres livs dager er snart forbi, O Folk, og slutten nærmer seg hurtig. Legg derfor til side de ting som dere har oppfunnet og hvortil dere klynger dere, og ta et fast grep om Guds forskrifter, for at dere lykkeligvis må oppnå det som Han har hatt til formål for dere, og vær av dem som følger den rette kurs. Fryd dere ikke over de ting som er av verden med dens forfengelige utsmykninger, fest heller ikke deres håp ved dem. La deres fortrøstning være erindringen om Gud, den Mest Opphøyede, den Aller-Største. Han vil innen kort tid tilintetgjøre alle de ting dere eier. La Ham være deres frykt og glem ikke Hans pakt med dere, og vær ikke av dem som er lukket ute som ved et slør fra Ham.

Vokt dere, så dere ikke svulmer av stolthet foran Gud, så dere ringeaktende bortviser Hans elskede. Bøy dere ydmykt for de trofaste, de som har trodd på Gud og på Hans tegn, hvis hjerter bevitner Hans enhet, hvis tunger kunngjør Hans helhet, og som ikke taler uten med Hans tillatelse. Således formaner vi dere med rettskaffenhet og advarer dere med sannhet for at dere kanskje måtte bli vekket.

Legg ikke på noen sjel en byrde som dere ikke ønsker skulle bli lagt på dere, og ønsk ikke for noen de ting som dere ikke ønsker for dere selv. Dette er Mitt beste råd til dere, om Dere bare ville følge det.

Vis respekt for de geistlige og lærde iblant dere, de hvis opptreden er overensstemmende med deres bekjennelse, som ikke overskrider de grenser som Gud har fastsatt, hvis dommer er i overensstemmelse med Hans befalinger som åpenbart i Hans Bok. Vit at disse er ledelsens lamper

for alle som er i himlene og på jorden. De som ringeakter og forsømmer de geistlige og lærde som lever iblant dem ‘ disse har sannelig forandret den gunst hvormed Gud har begunstiget dem.

Hør: Vent inntil Gud vil ha endret Sin gunst overfor dere. Intet som helst unngår Ham. Han kjenner både himlenes og jordens hemmeligheter. Hans kunnskap omslutter alle ting. Gled dere ikke over hva dere har gjort, eller vil gjøre i fremtiden, fryd dere heller ikke over de lidelser som dere har påført Oss, for dere er ute av stand til ved slike midler å opphøye deres stilling, om dere ville undersøke deres gjerninger med en skarpsindig bedømmelse. Heller ikke ville dere være i stand til å forringe Vår stillings høyhet. Nei, Gud vil forøke den belønning, hvormed Han vil belønne Oss, fordi Vi har utholdt i tålmodighet de hjemsøkelser Vi har lidt. Han skal virkelig øke belønningen for dem som lider med tålmodighet.

Vit at prøvelser og lidelser fra uminnelige tider har vært deres lodd, som var Guds Utvalgte og Hans elskede, og de blant Hans tjenere som var løsrevet fra alt annet enn Ham, de som hverken gods eller handel hindrer fra å erindre den Allmektige, de som ikke taler før Han har talt og handler på Hans befaling. Således ble Guds metoder gjort effektive i fortiden, og således vil det bli i fremtiden. Velsignet er de standhaftig utholdende, de som er tålmodige i sykdommer og vanskeligheter, som ikke klager over noe som hender dem, og som går på resignasjonens sti . . .

Den Dag nærmer seg da Gud vil ha oppreist et folk som vil fremkalle i erindringen Våre dager, som vil berette historien om Våre prøvelser, som vil forlange tilbakegivelse av Våre rettigheter fra dem som uten en tøddel av bevis, har behandlet Oss med åpenlys urettferdighet. Gud behersker visseilig deres liv som har skadet Oss, og er vel vitende om deres gjerninger. Han vil, ganske sikkert, legge hånd på dem for deres synder. Han er sannelig den frykteligste hevner.

Således har Vi berettet for dere historien om den ene sanne Gud, og sendt ned til dere de ting som Han har forutbestemt, for at dere muligens måtte be Ham om tilgivelse, måtte vende dere til Ham, måtte virkelig angre, måtte erfare deres misgjerninger, måtte ryste deres slummer av, måtte bli vekket fra deres likegyldighet, måtte sone for de ting som er unngått dere, og bli av dem som gjør godt. La ham som vil, erkjenne sannheten av Mine ord; og han som ikke vil, la ham vende seg bort. Min eneste plikt er å minne dere om at dere har forsømt deres plikt overfor Guds Sak, om dere kanskje er av dem som hører Min advarsel. Derfor lytt til Min tale, og vend tilbake til Gud og angre, for at Han, gjennom Sin nåde, må ha barmhjertighet med dere, må vaske bort deres synder, og tilgi deres overtredelser. Hans barmhjertighets storhet overgår Hans vredes styrke, og Hans nåde omslutter alle som er blitt kalt inn i tilværelsen og er blitt ikledd livets kledning, om de er fra fortiden eller av fremtiden

LXVII

I denne Åpenbaring er det kommet tilsyne som aldri tidligere har vært synlig. Vedrørende de vantro, som har vært vitner til det som er blitt åpenbart, så mumler de og sier: ‘Sannelig, dette er en besverger som har oppspunnet en løgn mot Gud’. De er virkelig et folk av forstøtte.

Berett for nasjonene, O Penn av den Gamle av Dager, de ting som er hendt i Irak. Fortell dem om den Budbringer som dette lands geistlige forsamling utstedte for å møte Oss, som da han nådde Vårt nærvær, forela Oss spørsmål vedrørende visse vitenskaper, og som Vi svarte på ved hjelp av den kunnskap som Vi eier i Vårt indre. Din Herre er visseilig den Vitende vedrørende de usette ting. ‘Vi bevitner’, sa han, ‘at den kunnskap Du eier er slik at ingen kan overgå den. En slik kunnskap er imidlertid ikke tilstrekkelig til å rettferdiggjøre den opphøyede stilling som folket tilskriver Deg. Frembring, hvis Du taler sannhet, det som jordens folks samlede styrker er ute av stand til å frembringe’. Dette ble uimotsigelig besluttet i Din Herres nærværs bolig, den Aller-Herligste, den Elskede.

‘Vitne! Hva ser du?’ Han var forvirret. Og da han kom til seg selv, utbrøt han; ‘Jeg tror i sannhet på Gud, den Aller-Herligste, den Høyt-Priste.’ ‘Gå du til folket og meddel dem: Spør om hva dere vil. Mektig er Han til å gjøre hva Han vil. Intet som helst fra fortiden eller fremtiden, kan gjøre Hans vilje ugyldig. Si: O dere forsamling av geistlige! Velg hvilket emne dere ønsker, og be deres Herre, Barmhjertighetens Gud, om å åpenbare det for dere. Hvis Han oppfylder deres ønske ved hjelp av Sitt overherredømme, tro da på Ham og vær ikke av dem som forkaster Hans sannhet.’ ‘Forståelsens morgengry er nu kommet,’ sa han ‘og den All-Barmhjertiges vitneutsagn er fullbyrdet.’ Han reiste seg og vendte tilbake til dem som sendte ham på Guds, den Aller-Herligstes, den Høytelskedes befaling.

Dager forløp, og han unnlot å komme tilbake til Oss. Til slutt kom der et annet sendebud, som meddelte Oss at folket hadde gitt opp hva de fra først av hadde hatt til hensikt. De er virkelig et foraktelig folk. Dette hendte i Irak, og til det Jeg åpenbarer, er Jeg Selv vitne. Denne hendelse ryktes, dog fantes ingen som forstod dens betydning. Således forordnet Vi det. Om dere bare visste det!

Ved Meg Selv! Enhver som i tidligere tidsaldrer har bedt Oss om å frembringe Guds tegn, har, så snart Vi åpenbarte dem for ham, forkastet Guds sannhet. Folket har imidlertid for det meste forblitt likegyldig. De hvis øyne er opplyst av forståelsens lys, vil omfatte de søkte dufter av den All-Barmhjertige, og vil anta Hans sannhet. Disse er de som er virkelig oppriktige.

LXVIII

O du som er Mitt Tres frukt og blad derav! På deg være Min herlighet og Min barmhjertighet. La ikke ditt hjerte sørge over det som er hendt deg. Kunne du granske sidene i Livets Bok, ville du helt sikkert oppdage det som vil spre dine sorger og oppløse din angst.

Vit du, O frukt på Mitt Tre, at den Suverene Forordners bestemmelser vedrørende skjebne og forutbestemmelse, er av to slags. Begge må adlydes og anerkjennes. Den ene er ugenkallelig, den annen er, etter menneskers benevnelse, overhengende. Den første må alle uforbeholdent underkaste seg, idet det er fast besluttet og forordnet. Gud er imidlertid i stand til å forandre eller oppheve den. Da den skade som er resultatet av en slik forandring vil bli større enn om bestemmelsen forble uforandret, burde derfor alle villig samtykke i hva Gud har villet, og tillitsfullt rette seg deretter.

Den forordning som er overhengende, er imidlertid slik at det med inntrengende bønn kan lykkes å avverge den.

Gud gi at dere som er frukten på Mitt Tre, og de som er knyttet til dere, måtte bli beskyttet mot dens onde følger.

Si: O Gud, Min Gud! Du har overgitt i mine hender en skatt fra Deg, og har nu, etter Din Viljes velbehag kalt den tilbake til Deg. Det tilkommer ikke, som en av Dine tjenerinner, å si, hvorfra kommer dette til meg, eller hvorfor er dette hendt, i og med at Du er forherliget i alle Dine gjerninger, og må adlydes i Dine forordninger. Din tjenerinne, O min Herre, har satt sitt håp til Din nåde og barmhjertighet. La henne oppnå det som vil dra henne nær til Deg, og vil gavne henne i enhver av Dine verdener. Du er den Tilgivende, den Mest. Gavmilde. Der er ingen annen Gud enn Deg, Forordneren, den Gamle av Dager.

Forunn Dine velsignelser, O Herre, Min Gud, til dem som har drukket av Din kjærlighets vin for menneskenes åsyn, og tiltross for Dine fiender, har anerkjent Din identitet, bevitnet Din enhet, og bekjent sin tro på det som har brakt Dine skapningers undertrykkere til å ryste i alle lemmer og

legemene til de hovmodige på jorden, til å skjelve. Jeg bevitner at Ditt Herredømme kan aldri forgå, eller Din Vilje bli endret. Bestem for dem som har vendt sine åsyn mot Deg, og for Dine tjenerinner som har holdt fast ved Din Ledetråd, det som anstår Din Barmhjertighets Osean, og din nådes Himmel.

Du er Han, O Gud, som har erklært Deg som Rikdommens Herre og betegnet alle som tjener Deg, som arme og nødlidende. Således som Du har skrevet: 'O dere som tror! Dere er kun fattige som trenger Gud; men Gud er den Alt-Besittende, den Høyt- Priste.' Idet jeg innrømmer min fattigdom og erkjenner Din rikdom, la meg da ikke bli berøvet Din rikdoms herlighet. Du er sannelig den Høyeste Beskytter, den All-Vitende, den All-Vise.

LXIX

Fremkall i erindringen Ashraf's mors holdning, hvis sønn la ned sitt liv i landet Za (Zanjan). Han er, ganske sikkert, på sannhetens sete, i nærvær av En som er den Aller- Sterkeste, den All-mektige.

Da de vantro så urettferdig besluttet å drepe ham, sendte de bud på hans mor, for at hun muligens kunne advare ham og overtale ham til å tilbakekalle sin tro, og følge i deres spor som hadde forkastet Guds sannhet, alle verdens Herre.

Ikke før så hun sin sønns ansikt, før hun tilkalte ham med slike ord som fikk Guds elskeres hjerter, og hinsides dem skarene i det høye til å rope ut og bli grepet av en heftig sorg. Sannelig din Herre vet hva min tunge beretter. Han Selv bevitner Mine ord.

Og da hun talte til ham, sa hun: 'Min sønn, min egen sønn, forfeil ikke å ofre deg på din Herres sti. Vokt deg så du ikke svikter din tro på Ham, for hvis åsyn alle som er i himlene og alle som er på jorden, bøyer seg i tilbedelse. Gå du rett frem, O min sønn, og fortsett på Herrens din Guds sti. Skynd deg å oppnå Hans nærvær, som er alle verdens Høyt-Elskede.

På henne være Min velsignelse og Min barmhjertighet, og Min pris og Min herlighet. Jeg Selv vil sone for tapet av hennes sønn 'en sønn som nu dveler innenfor Min Majestets og herlighets Tabernakel, og hvis ansikt stråler med et lys som med sin glans innhyller Himmelens Tjenerinner i deres himmelske boliger og bortenfor dem innvånerne av Mitt Paradis og beboerne av Hellighetens Byer. Skulle noe øye se hans ansikt, ville han utbryte: 'Se, dette er ingen annen enn en edel engel!'

LXX

Verdens likevekt er forstyrret ved de vibrerende påvirkninger av denne aller største, denne nye Verdens-Orden. ‘ Menneskenes livsorden er gjennom den virkende kraft i dette enestående, dette underfulle System, hvis like dødelige øyne aldri har sett, blitt forvandlet.

Fordyp dere i Mine ords hav, for at Dere må kunne løse dets hemmeligheter, og oppdage alle de visdommens perler som ligger skjult i dets dyp. Vokt dere så dere ikke vakler i deres beslutning om å omslutte denne Saks sannhet ‘ en Sak hvorigjennom Guds makts muligheter er blitt åpenbart, og Hans herredømme grunnlagt. Med åsyn som stråler av glede, il Ham i møte. Dette er Guds uforanderlige Tro, evig i fortiden, evig i fremtiden. La ham som søker, oppnå den; og angående ham som har avslått å søke ‘ sannelig, Gud er Selv-Bestående, uavhengig av skapninger.

Si: Dette er den ufeilbarlige Vekt, som holdes av Guds hånd, hvorpå alle som er i himlene og alle som er på jorden, veies, og deres skjebne bestemmes, om dere er av dem som tror og erkjenner denne sannhet. Si: Gjennom den er de fattige blitt beriket, de lærde opplyst, og de søkende satt i stand til å oppnå Guds nærvær. Vokt dere, så dere ikke gjør den til en splidens sak blant dere. Bli så grunnfestet som de ubevegelige fjell i deres Herres Sak, den Mektige, den kjærlige.

LXXI

Bli ikke motløse, O verdens folk, når Min skjønnhets Dagstjerne er gått ned, og Mitt Tabernakels himmel er skjult for deres øyne. Stå opp for å fremme Min Sak og forherlige Mitt ord blant menneskene. Vi er den hele tid med dere, og skal styrke dere ved sannhetens makt. Vi er sannelig allmektig. Den som har gjenkjent Meg, vil reise seg for å tjene Meg med en så fast besluttsomhet, at jordens og himmelens styrker ikke formår å tilintetgjøre Hans hensikt.

Verdens folk er i dyp søvn. Skulle de våkne av sin slummer, ville de med den største iver haste mot Gud, den All-Vitende, den All-Vise. De ville kaste vekk alt hva de eier, var det enn allverdens skatter, for at deres Herre skulle minnes dem, og henvende Seg til dem, om bare for ett ord. Slik er den ordre gitt dere av Ham som eier kunnskapen om de skjulte ting, i en Tavle som skapningens øye ikke har sett, og som ikke er åpenbart for noen foruten Hans eget Selv, den Allmektige Beskytter av alle verdener. så forvirret er de i sitt onde begjærs drukkenskap, at de er ute av stand til å gjenkjenne alle skapningers Herre, Hvis Stemme roper høyt fra alle kanter: ‘Der er ingen annen Gud enn Meg, den Mektige, den All-Vise.’

Si: Gled dere ikke over de ting dere besitter, i aften er de deres, i morgen vil andre eie dem. Slik advarer Han dere, Som er den All-Vitende, den All-Vise. Si: Kan dere påstå at hva dere eier er varig eller sikkert. Nei! Ved Meg Selv, den All-Barmhjertige. Deres livs dager flyr bort som et vindpust, og all deres prakt og herlighet skal foldes sammen, på samme måte som deres prakt og herlighet som er gått forut for dere. Betenk , O folk! Hvor er det blitt av deres tidligere tidsaldrer, deres tapte århundrer? Lykkelige er de dager som er helliget til Guds minne, og velsignet de timer som er tilbrakt til Hans forherligelse som er den All-Vise. Ved Mitt liv! Hverken de mektiges prakt eller de rikes rikdom, heller ikke de ugudeliges opphøyelse, vil bestå. Alt vil foregå på et ord fra Ham. Han, i sannhet, er den Aller-Sterkeste, den Alt-Betvingende, den Allmektige. Hvilken fordel er der i de jordiske ting som menneskene besitter? Det som skal tjene dem til gode, har de fullstendig forsømt. Om ikke lenge vil de våkne fra sin slummer, og finne seg ute av stand til å oppnå det som har unngått dem i deres Herres dager, den Allmektige, den Høyt-Priste. Om de bare visste det, ville de gi avkall på alt, for at deres navn måtte bli nevnt for Hans Trone. De er sannelig talt blant de døde.

LXXII

La ikke deres hjerter forferdes, O folk, når Mitt nærværs herlighet er borte, Min ytrings hav er stilnet. I Mitt nærvær blant dere er der en visdom, og i Mitt fravær er der igjen en annen, ufattelig

for alle unntagen Gud, den Uforlignelige, den All-Vitende. Sannelig Vi ser dere fra Vår herlighets rike, og skal hjelpe enhver som reiser seg for Vår Saks triumf med hærskarer fra den Høye Forsamling, og en samling av Våre begunstigede engler.

O jordens folk! Gud, den Evige Sannhet, er Mitt vitne, at strømmer av friskt og bløtt-flytende vann, er strømmet fra klippene, gjennom de ords sødme som deres Herre, den Ubundne, har ytret, og ennå slumrer dere. Kast bort det som dere besitter, og på frigjørelsens vinger svev over alle skapte ting. Så påbyr dere hele skapningens Herre, hvis Penns bevegelser har forvandlet menneskeslektens sjel.

Vet dere fra hvilke høyder deres Herre, den Aller-Herligste roper? Mener dere at dere har gjenkjent den Penn, hvorved deres Herre, alle Navns Herre, befaler dere? Nei, ved Mitt liv! Visste dere det baren ville dere forsake verden, og ville av fullt hjerte, ile til deres Høyt-Elskedes nærvær. Deres ånd ville bli så oppløftet ved Hans ord, at dere ville bringe den større Verden i bevegelse ' hvor meget mere denne lille ubetydelige! Slik har mine gavers strømmer regnet ned over dere fra Min kjære godhets himmel, som et tegn på Min nåde, for at dere må bli blant de takknemlige . . .

Vokt dere, at ikke kjødets begjær og en korrump tilbøyelighet oppegger splid blant dere. Vær som fingrene på en hånd, lemmene på ett legeme. Hertil råder Åpenbaringens Penn dere, hvis dere er av dem som tror.

Se på Guds barmhjertighet og Hans gaver. Han pålegger dere det som skal gavne dere, ennskjønt Han Selv godt kan unnvære alle sine skapninger. Deres onde handlinger kan aldri skade Oss, heller ikke kan deres gode arbeider hjelpe Oss. Vi samler dere helt for Guds skyld. Dette bevitner ethvert menneske med forstand og innsikt.

LXXIII

Det er klart og innlysende at når de slør, som tilhyller Åpenbarerne av Guds Navns og Egenskapers virkelighet, nei, av alle skapte ting, synlige og usynlige, er bitt revet i stykker, vil intet uten Guds Tegn være tilbake, et tegn som Han Selv har nedlagt i disse virkeligheter. Dette tegn vil bestå så lenge det er Herrens, din Guds ønske, himlenes og jordens Herre. Hvis de velsignelser som strømmer ned over alle skapte ting er slik, hvor meget mere opphøyet må ikke den sanne troendes skjebne bli, hvis eksistens og liv må anses som skapningens opprinnelige hensikt. Likesom troens begrep har eksistert fra den begynnelse som ingen begynnelse har, og vil vedvare til den ende som ingen ende har, på samme måte vil den sanne troende leve til evig tid, og aldri forgå. Hans ånd vil i evighet bevege seg omkring Guds Vilje. Han vil eksistere så lenge som Gud Selv vil eksistere. Han er åpenbart gjennom Guds Åpenbaring, og er skjult på Hans befaling. Det er klart at de mest opphøyede boliger i udødelighetens Rike er forordnet som boliger for dem som virkelig har trodd på Gud og på Hans tegn. Døden kan aldri trenge inn i dette hellige stade. Slik har vi overlatt deg din Herres tegn, for at du må holde ved i din kjærlighet til Ham, og bli av dem som fatter denne sannhet.

LXXIV

Ethvert ord som utgår av Guds munn, er forlenet med en slik styrke, at det kan inngyte nytt liv i enhver menneskelig skapning, hvis dere er av dem som oppfatter denne sannhet. Alle de vidunderlige arbeider som dere betrakter i denne verden, er blitt iverksatt ved Hans ypperlige og opphøyede Viljes virksomhet, Hans underfulle og ubøyelige formål. Gjennom åpenbaringen av ordet 'Utformerer', som utgår fra Hans lepper, og forkynner Hans egenskap for menneskene, er en slik kraft frigitt, som gjennom de etterfølgende tidsaldrer kan frembringe alle de mangfoldige kunstarter som menneskets hender kan utføre. Dette er virkelig en avgjort sannhet. Ikke før er dette lysende ord ytret, før dets livgivende energier, som rører seg i alle skapte ting, avføder de

midler og redskaper, hvorved slike kunstarter kan frembringes og fullkommengjøres. Alle de vidunderlige fremskritt dere nu er vitne til, er en direkte følge av dette Navns Åpenbaring. I de dager som kommer, vil dere bli vitne til ting, som dere ennu aldri har hørt om. Således er bestemmelsen i Guds Tavler, og ingen kan fatte det, unntagen de hvis syn er klart. På samme måte, i det øyeblikk at Min egenskap 'Den All-vitende' går ut fra Min munn, vil enhver skapt ting, etter sin evne og begrensning, bli inngitt den styrke som kreves for å åpenbare kunnskapen om de mest vidunderlige vitenskaper, og vil få makt til å åpenbare dem i tidens løp, på Hans befaling som er den Allmektige, den All-Vitende. Dere skal også vite med visshet at åpenbaringen av ethvert annet Navn er fulgt av en lignende manifestasjon av Guddommelig kraft. Hver eneste bokstav som utgår av Guds munn, er virkelig en moderbokstav, og ethvert ord som er ytret av Ham, Som er den Guddommelige Åpenbarings Kildespring, er et moder-ord og Hans Tavle en Moder-Tavle. Vel er det med dem som oppfatter denne sannhet.

LXXV

Sønderriv i Mitt navn de slør som beklagelig har blendet deres synsevne, og gjennom den kraft som er født av deres tro på Guds enhet, forkast deres tomme etterligningers avguder. Tre så inn i den Aller-Barmhjertigstes hellige og velbehagelige Paradis. Rens og befri deres sjeler fra alt som ikke er av Gud, og kjenn den hviles sødme som er innenfor Hans opphøyede og ufeilbare myndighet. Tillat ikke dere selv å bli innsvøpt i deres selviske begjærs tykke slør, da Jeg jo har fullkommengjort Min skapning i hver og en av dere, så at fullkommenheten av Mine Henders gjerninger må bli helt synliggjort for menneskene. Det følger herav at ethvert menneske er blitt og fortsatt vil være istand til av seg selv å verdsette Guds, den Forherligedes Skjønnhet. Hadde mennesket ikke vært utstyrt med en slik evne, hvordan kunne det da bli kalt til regnskap for sine feiltagelser? Hvis, på den Dag, når alle folkeslag på jorden blir samlet sammen, noe menneske, mens han står i Guds Nærvær, skulle bli spurt: 'Hvorfor har du ikke trodd på Min Skjønnhet? Og hvorfor har du vendt deg bort fra Meg?' og skulle da et slikt menneske svare: 'Fordi alle andre tok feil, og ingen er blitt funnet villig til å vende sitt åsyn mot sannheten, så fulgte jeg også de andres eksempel og har sorgelig forfeilet å gjenkjenne den Evige Skjønnhet', så ville en slik unnskyldning helt sikkert bli forkastet. For intet menneskes tro kan bero på noen annen enn det selv. Dette er en av de sannheter som ligger skjult i Min Åpenbaring 'en sannhet som Jeg har åpenbart i alle de himmelske Bøker, som Jeg har gitt Storhetens Tunge å ytre, og Maktens Penn å nedtegne. Overvei dette en stund, så at dere med både deres indre og ytre øye må skjelne den Guddommelige Visdoms finhet og oppdage den himmelske kunnskaps juveler, som Jeg i et klart og vektig språk, har åpenbart i denne opphøyede og ukrenkelige Tavle, og for at dere ikke må gå langt bort fra den Aller-Høyeste Trone, fra det Tre hinsides hvilket ingen kan komme, fra den evige makts og herlighets Bolig. Guds tegn lyser så klart og strålende som solen blant Hans skapningers verk. Alt det som utgår fra Ham, er atskilt fra og vil alltid forbli høyt hevet over det menneskene kan uttenke. Fra Hans kunnskaps Kilde er utallige av lærdommens og visdommens lys fremstått, og ut fra Hans Penns Paradis har den Aller-Barmhjertigstes åndedrett stadig blitt pustet inn i menneskenes sjeler og hjerter. Lykkelige er de som har erkjent denne sannhet.

LXXVI

Lytt, O Min tjener, til det som er blitt sendt ned til deg fra din Herres Trone, den Uoppnåelige, den Største. Der er ingen annen Gud enn Ham. Han har kalt Sine skapninger til livet, for at de skulle kjenne Ham, som er den Medfølende, den All-Barmhjertige. Til alle nasjoners byer har Han utsendt Sine Sendebud, som Han har befalt å forkynne for menneskene budskapet om Hans velbehagelige Paradis og å trekke dem til den evigvarende trygghets Havn, den evige hellighets og den opphøyede herlighets Sete.

Noen ble ledet av Guds Lys, og fikk adgang til Hans Nærværs forgård, og drakk fra resignasjonens hånd det evige livs vann, og ble talt blant dem som i sannhet hadde gjenkjent og trodd på Ham.

Andre reiste seg mot Ham og fornektet Guds, den Aller-Sterkestes, den Allmektiges, den All-Vises tegn.

Tidsaldrer rullet hen, inntil de nådde sin fullendelse i denne tidsalder, Herrens Dag, den Dag hvorpå Bayánens Dagstjerne viste seg over barmhjertighetens horisont, den Dag på hvilken den Aller-Herligstes Skjønnhet lyste frem i Ali-Muhammeds, Babs opphøyede person. Ikke før hadde Han åpenbart Seg, før hele folket reiste seg mot Ham. Av noen ble Han beskyldt for å ha ytret løgnaktige ting mot Gud, den Allmektige, den Gamle av Dager. Andre betraktet Ham som en mann, som var besatt av vanvidd, en påstand Jeg Selv har hørt ytret fra en av de geistliges lepper. Atter andre tilbakeviste Hans påstand om å være Guds Talerør, og brennemerket Ham som en, som hadde stjålet og benyttet som Sine egne, den Allmektiges ord, som hadde forvansket deres mening og blandet dem med sine egne. Storhetens Øye gråter sårt over de ting som deres munn har ytret, mens de fortsetter å glede seg i sine embeter.

’Gud,’ sa Han, ‘er Mitt vitne, O folk! Jeg er kommet til dere med en åpenbaring fra Herren, deres Gud, deres fedres Gud fra gammel tid. Se ikke, O folk, på de ting som dere eier. Se heller på de ting som Gud har sendt ned til dere. Dette ville sikkert være bedre for dere enn den hele skapning, kunne dere bare fatte det. Se på ny, O folk og betrakt Guds vitnesbyrd og Hans bevis som dere er i besittelse av, og sammenlign dem med den Åpenbaring som er sendt til dere på denne Dag, for at Sannheten, den ufeilbare sannhet, utvilsomt må bli manifestert for dere. Følg ikke, O folk, i den ondes fotspor, følg den All-Barmhjertiges Tro, og bli av dem som virkelig tror. Hva ville det gavne mennesket, om det feilet i å erkjenne Guds Åpenbaring? Absolutt intet. På dette vil Mitt eget Selv, den Allmektige, den Allvitende, den All-Vise, bære vitnesbyrd.’

Jo mere Han formante dem, jo frykteligere vokste deres fiendskap, inntil de til sist sendte Ham i døden med skamløs grusomhet. Guds forbannelse være over undertrykkerne.

Noen få trodde på Ham. Få blant Våre tjenere er blant de takknemlige. Disse formante Han i alle Sine Tavler ‘ nei, i hvert avsnitt av Sine vidunderlige Skrifter ‘ til ikke å gi seg på den lovede Åpenbarings Dag til noe annet, hva det så enn var, i himmelen eller på jorden. ‘O folk!’ sa Han. ‘Jeg har åpenbart Meg for Hans Manifestasjon, og har latt Min Bok, Bayánen komme ned til dere uten annet formål enn å grunnfeste Hans Saks sannhet. Frykt Gud og motsi ikke Ham, som Koranens folk har motsagt meg. Når som helst dere hører om Ham, il Ham i møte, og klyng dere til alt det som Han måtte åpenbare for dere. Intet uten Han kan noensinne gavne dere, nei, om dere så frembragte, fra først til sist, de beviser som er gitt fra alle som har vært før dere.’

Og da etter noen få år den Guddommelige beslutnings himmel ble sønderrevet, og Bábs Skjønnhet viste Seg i Guds navns skyer, kledd i en ny kledning, reiste disse samme folk seg i ondskap opp mot Ham, hvis lys omslutter alle skapte ting. De brøt Hans Pakt, forkastet Hans sannhet, motsa Ham, trettet om Hans tegn, behandlet Hans vitnesbyrd som falskt og sluttet seg til de vantros skarer. Tilslutt bestemte de å ta Hans liv. Slik er deres tilstand som er kommet i stor villfarelse!

Og da de erkjente sin maktesløshet i å nå sin hensikt, reiste de et komplott mot Ham. Betrakt hvordan de hvert øyeblikk planlegger et nytt middel til å skade Ham, slik at de kan ødelegge og vanære Guds Sak. Si: Ve over dere! Ved Gud! Deres renker bringer ussel skjensel over dere. Deres Herre, Barmhjertighetens Gud kan vel unnvære alle skapninger. Intet kan hverken forstørre eller forminske det som Han besitter. Hvis dere tror, vil dere tro til deres eget beste. Og hvis dere ikke tror, så vil dere selv lide. Ingen sinne kan den vantros hånd vanhellige sømmen av Hans kledning.

O Min tjener, som tror på Gud! Ved den Allmektiges rettferdighet! Hvis Jeg skulle berette for deg historien om alt det som er hendt Meg, så ville menneskenes sjeler og sinn, ikke kunne utholde vekten av det. Gud Selv er Mitt vitne. Gi akt på deg selv, og følg ikke i disse folks fotspor. Mediter

flittig over din Herres Sak. Bestreb dere for å kjenne Ham gjennom Hans eget Selv, og ikke gjennom andre. For ingen uten Ham kan noensinne gavne dere. Dette vil alle skapte ting bevitne, kunne dere bare fatte det.

Tre frem fra slørets stengsel med din Herres tillatelse, den Aller-Herligste, den Aller- Mektigste, og grip, for deres øyne som er i himlene og deres som er på jorden, Udødelighetens Beger, i din Herres Navn, den Utilnærmelige, den Høyeste, og drikk det ut, vær ikke blant dem som nøler. Jeg sverger ved Gud! Det øyeblikk du berører begeret med dine lepper, vil Skarene i det høye hylde deg og utbryte: 'Drikk av hjertens lyst, O menneske, som i sannhet har trodd på Gud!' Og innvånerne av Udødelighetens Byer vil rope ut: 'Fryd deg, O du, som har tømt Hans Kjærlighets Beger!' Og Storhetens Tunge, vil hilse deg: 'Stor er den lykksalighet som venter deg, O min tjener, for du har nådd frem til det som ingen har nådd, unntagen de som har løsrevet seg fra alt som er i himlene og alt som er på jorden, og som er symbolene på sann løsrivelse.'

LXXVII

Og nå angående ditt spørsmål om menneskets skapelse. Vit at alle mennesker er blitt skapt i den skikkelse som er skapt av Gud, Beskytteren, den Selv-Bestående. Hvert menneske er tildelt et bestemt mål, som besluttet i Guds mektige og bevoktede Tavler. Alle de muligheter dere sitter inne med, kan imidlertid bare bli manifestert som et resultat av deres egen vilje. Deres egne handlinger bevitner denne sannhet. Betrakt for eksempel det som er blitt forbudt for mennesket i Bayánen. Gud har i den Bok, og ved Sin beslutning erklært som lovlige hva som helst det har behaget Ham å bestemme, og har, ved Sin suverene makts styrke, forbudt hva som helst Han har valgt å forby. Dette bevitner denne Boks tekst. Vil dere ikke bevitne dette? Menneskene har imidlertid med vitende og vilje brutt Hans lov. Skal en slik oppførsel tillegges Gud eller deres eget selv? Vær rettferdige i deres dom. Enhver god ting er fra Gud, og enhver ond ting kommer fra dere selv. Vil dere ikke forstå? Denne samme sannhet er blitt åpenbart i alle Skriftene, hvis dere er av dem som forstår. Enhver handling som dere overlegger, er like klar for Ham som om denne handling allerede var utført. Der er ingen annen Gud enn Ham. Hans er hele skapningen og dens rike. Alt står åpenbart foran Ham. Alt er nedtegnet i Hans hellige og skjulte Tavler. Denne Guds forutviten skulle imidlertid ikke betraktes som om den har forårsaket menneskenes handlinger, likesom deres egen tidligere kunnskap om at en viss begivenhet skal komme til å hende eller deres ønske om at den skal skje, ikke er og ikke kan være grunnen til at den hender.

LXXVIII

Angående ditt spørsmål vedrørende skapningens opprinnelse. Vit med visshet, at Guds skapning har eksistert fra evighet av, og vil fortsette å eksistere i evighet. Dens begynnelse har ikke hatt noen begynnelse, og dens ende kjenner ingen slutt. Hans Navn, Skaperen, forutsetter en skapning, likesom Hans tittel, Menneskenes Herre, må forutsette eksistensen av en tjener. Med hensyn til de uttalelser, som var tilskrevet de gamle Profeter, slik som : 'i begynnelsen var Gud, der var ingen skapning til å kjenne Ham', og 'Herren var alene uten noen som tilbad Ham', er meningen med disse og lignende uttalelser klar og tydelig og skulle ikke til noen tid bli misoppfattet. Denne sannhet bevitner enn videre disse ord, som Han har åpenbart: 'Gud var alene, det var ingen annen ved siden av Ham. Han vil alltid forbli hva Han alltid har vært.' Ethvert klarsynt øye vil lett oppfatte at Herren nu er åpenbart, og dog er der ingen som gjenkjenner Hans Herlighet. Hermed menes at den Bolig hvori det Guddommelige Vesen dveler, er langt over noens viten og fatteevne unntatt Hans. Det som enten kan uttrykkes eller oppfattes i denne foranderlige verden, kan aldri overtre grensen, som ved dets indre natur er påtvunget det. Gud alene overskrider slike begrensninger. Han, i sannhet, er fra evighet av. Ingen likemann eller partner har vært eller kan noensinne bli føyet til Ham. Intet Navn kan sammenlignes med Hans Navn. Ingen Penn kan beskrive Hans natur, heller ikke kan noen tunge forklare Hans herlighet. Han vil til evig tid vedbli å være uendelig opphøyet over enhver unntagen Seg Selv.

Tenk på den time i hvilken Guds opphøyede Manifestasjon åpenbarer Seg for menneskene. Før denne time kommer, er den Gamle av Dager, som ennå er ukjent for menneskene, og ennå ikke har gitt ytring til Guds Ord, Selv den All-Vitende, i en verden blottet for noe menneske som har kjent Ham. Han er virkelig Skaperen uten noen skapning. For i det øyeblikk som går forut for Hans Åpenbaring, skal hver skapt ting bringes til å oppgi sin sjel til Gud. Dette er i sannhet den Dag om hvilken det er skrevet. 'Hvem skal Riket tilhøre i denne Dag?' Og ingen er funnet rede til å svare!

LXXIX

Vedrørende ditt spørsmål angående Guds verdener. Vit dette at Guds verdener, i sannhet, er utallige og uendelige i rekkevidde. Ingen kan telle eller begripe dem, unntagen Gud, den All-Vitende, den All-Vise. Betrakt din tilstand under søvnen. Sannelig, sier Jeg, dette fenomen er det mest mystiske av Guds tegn iblant mennesker, ville de bare overveie dette i sine hjerter. Legg merke til hvordan den ting som du så i din drøm, etter et anselig tidsforløp blir helt virkeliggjort. Hadde den verden som du befant deg i i din drøm, vært identisk med den i hvilken du lever, så var det nødvendig at den hendelse som du opplevde i din drøm, hendte i denne verden i selve det øyeblikk den fant sted. Var det så, så ville du selv ha bevitnet det. Da dette ikke var tilfelle, måtte det nødvendigvis følge, at den verden du lever i, er forskjellig og atskilt fra den verden du opplevde i din drøm. Denne siste verden har verken begynnelse eller ende. Det ville være sant, om du ville hevde at denne samme verden, er som besluttet av Gud, den Aller-Herligste, den Allmektige, innen i ditt eget selv, og er innsvøpt inne i deg. Det ville likeledes være sant å fastholde; at din ånd, idet den har oversteget søvnens begrensninger og har befri seg selv fra alle jordiske bånd, ved en Guds tilskikkelse, er blitt i stand til å vandre gjennom et rike som ligger skjult i denne verdens innerste virkelighet. Sannelig sier Jeg, Guds skapelse inneslutter verdener ved siden av denne verden, og skapninger foruten disse skapninger. I hver av disse verdener har Han forordnet ting som ingen kan utforske unntagen Han Selv, den Alt-Utforskende, den All-Vise. Mediter over dette, som Vi har åpenbart for dere, at dere må oppfatte Guds, deres Herres og alle verdener Herres hensikt. I disse ord er den Guddommelige Visdoms mysterier gjemt. Vi har avstått fra å dvele ved dette tema, på grunn av den sorg som har omsluttet Oss, ved deres handlinger som er blitt skapt ved Vårt Ord, hvis dere da er av dem som vil lytte til Vår stemme.

LXXX

Du har spurt Meg om mennesket, til forskjell fra Guds Profeter og Hans utvalgte, etter sin fysiske død vil beholde den samme individualitet, personlighet, bevissthet, og forståelse som var karakteristisk for det i dets liv i denne verden. Hvis dette skulle være tilfelle, hvordan kan det da være, har du bemerket, at mens slike små skader av dets åndelige evner, som besvimelse eller alvorlig sykdom, berøver det dets forstand og bevissthet, er menneskets død, som må innebære oppløsningen av dets legeme og oppløsningen av dets bestanddeler, maktesløs til å ødelegge denne forstand og utslukke denne bevissthet? Hvordan kan noen innbille seg at menneskets bevissthet og personlighet vil bli vedlikeholdt, når de selvsamme instrumenter som var nødvendige til dets vedlikehold, eksistens og funksjon er blitt fullstendig oppløst?

Vit, at menneskets sjel er opphøyet over og er uavhengig av legemets eller sinnets skrøpeligheter. At en syk person viser tegn på svakhet, kan tilskrives de hindringer som er kommet mellom hans sjel og hans legeme, for sjelen i seg selv forblir uberørt av enhver legemlig lidelse. Betrakt lampens lys. Selv om en ytre ting kan forhindre dens lys, så fortsetter likevel lyset å skinne med uforminset styrke. På samme måte er enhver sykdom som angriper menneskets legeme, en forhindring, som avholder sjelen fra å vise sin indre makt og styrke. Når den imidlertid forlater legemet, vil den utvise en slik opphøyet og åpenbare en slik innflytelse, at ingen kraft på jorden kan sammenlignes med den. Enhver ren, enhver forfinet og helliggjort sjel, vil bli utstyrt med en overordentlig makt, og skal fryde seg med utsigelig glede.

Betrakt lampen, som er skjult under en skjepp. Ennskjønt dens lys skinner, så er dog dens stråler skjult for menneskene. Likeså, betrakt solen som er blitt skjult av skyer, bemerk hvordan dens stråleglans synes forminsket mens i virkeligheten kilden til dette lys er forblitt uforandret. Menneskets sjel skulle lignedes med denne solen, og alle jordens ting skulle anses som dets legeme. Så lenge ingen ytre hindring trenger seg mellom dem, vil legemet i sin helhet fortsette å reflektere sjelens lys, og vil bli oppholdt og styrket ved dens kraft. Imidlertid, så snart som et slør danner seg mellom dem, vil klarheten av dette lys tilsynelatende forminskes.

Betrakt atter solen, når den er fullstendig skjult bak skyene. Ennskjønt jorden fremdeles er opplyst av dens lys, er likevel styrken av lyset som den mottar, betydelig forminsket. Ikke før skyene er spredt, kan solen på ny skinne i hele sin herlighets fylde. Hverken skyens nærvær eller dens fravær kan på noen måte påvirke solens iboende glans. Menneskets sjel er den sol som opplyser hans legeme og hvorfra det trekker sin næring, og slik skulle den bli oppfattet.

Betrakt enn videre hvordan frukten, før den tar form ligger skjult som en egenskap inne i treet. Om treet ble hugget i stykker, så ville ikke et eneste tegn eller noen del av frukten, selv hvor liten, kunne oppdages. Når den imidlertid fremstår, viser den seg, som du vil ha bemerket, i sin underfulle skjønnhet og strålende fullkommenhet. Visse frukter når virkelig sin fulleste modenhet først etter at de er skilt fra treet.

LXXXI

Og nu, angående ditt spørsmål vedrørende menneskets sjel og dens overlevelse etter døden. Vit i sannhet, at sjelen etter sin atskillelse fra legemet, vil fortsette å gjøre fremskritt inntil den går opp til Guds nærvær i en skikkelse og tilstand som hverken tidsaldrenes og århundrenes omveltninger eller denne verdens forandringer og hendelser kan forandre. Den vil vedvare så lenge Guds kongerike, Hans overherredømme og Hans rike vil vedvare. Den vil fremvise Guds tegn og Hans egenskaper, og vil åpenbare Hans kjærlige vennlighet og rike gavmildhet. Min Penns bevegelser stanser når den forsøker, på en verdig måte å beskrive en så opphøyet tilstands edelhet og glans. Den ære som den Barmhjertiges hånd vil begunstige sjelen med, er av den beskaffenhet at ingen tunge kan beskrive den, heller ikke kan den beskrives ved noe jordisk hjelpemiddel. Velsignet er den sjel som i den time den skilles fra sitt legeme er rensset fra verdens folks forfengelige innbilninger. En slik sjel lever og beveger seg i harmoni med sin Skapers Vilje og stiger inn i det aller-høyeste Paradis. Himmelens jomfruer, beboerne av de skinnende palasser, vil kretse om den, og Guds profeter og Hans utvalgte vil søke dens selskap. Med dem vil denne sjel fritt samtale, og den vil berette for dem om alt hva den har måttet lide på Guds, Herren over alle verdners sti. Hvis noe menneske ble fortalt, hva som er forutbestemt for en slik sjel i Guds verdener, tronens Herre i det høye og på jorden her nede, så ville hans hele sjel straks gløde av lengsel etter å nå denne opphøvede, denne hellige og strålende tilstand . . .

Sjelens tilstand etter døden kan aldri beskrives, og det er heller ikke tillatt eller passende å åpenbare dens hele karakter for menneskenes øyne. Guds Profeter og Hans Sendebud er sendt ned i denne ene hensikt å lede menneskeheten på sannhetens rette sti. Deres Åpenbarings underliggende formål har vært å utvikle og utdanne alle mennesker, så at de i dødens time må stige i den største renhet og hellighet og i absolutt løsrivelse til den Aller Høyeste trone. Det lys som disse sjeler utstråler er årsaken til verdens fremskritt og folkets fremgang. De er som den surdeig som gjennomsyrrer den skapte verden og innebærer den livgivende kraft, gjennom hvilken verdens kunstarter og undere er fremstått. Ved dem regner skyene sine velsignede gaver over menneskene, og jorden frembringer sine frukter. Alle ting må nødvendigvis ha en årsak og en motiverende kraft, et livgivende prinsipp. Disse sjeler og symboler på løsrivelse har gitt og vil fortsette å gi, den ypperste impuls i tilværelsens verden. Verden hinsides er likeså forskjellig fra denne verden, som denne verden er forskjellig fra barnets, mens det ennå er i mors liv. Når sjelen når Guds Nærvær, vil den anta den skikkelse som

passer best for dens udødelighet og er verdig for dens himmelske bolig. En slik eksistens er en betinget og ikke en absolutt eksistens, idet den første følger av en årsak, mens den annen er uavhengig av den. Absolutt eksistens er absolutt begrenset til Gud, opphøyet være Hans herlighet. Vel er det med dem, som har forstått denne sannhet. Hvis dere ville tenke over i deres hjerter Guds Profeters vandel, så ville dere sikkert og beredvillig bevitne at der nødvendigvis måtte være andre verdener ved siden av denne verden. Størstedelen av de virkelig vise og lærde har gjennom tidsaldrer, slik som det har vært nedtegnet av Herlighetens Penn i Visdommens Tavle, bevitnet sannheten av det som Guds hellige Skrift har åpenbart. Selv materialistene har i sine skrifter båret vitnesbyrd om visdommen hos disse Guddommelig utpekte Sendebud, og ansett Profetens henvisninger til Paradiset og Helvetes ild, til fremtidig belønning og straff, for å være tilskyndet av et ønske om å oppdra og løfte menneskenes sjeler. Betrakt derfor hvordan den største del av menneskeheten, hva enn deres tro og teorier er, har erkjent disse Guds Profeters overlegenhet og ypperlighet. Disse løsrivelsens Edelstener er av somme ansett som visdommen legemliggjort, mens andre tror at de er Guds Talerør. Hvordan kunne slike Sjeler ha innvilget i å overgi seg til sine fiender, hvis de trodde at alle Guds verdener var begrenset til dette jordiske liv? Ville de da frivillig ha funnet seg i å lide slike forfølgelser og pinsler som intet menneske hadde gjennomlevd eller vært vitne til?

LXXXII

Du har spurt meg angående sjelens natur. Vit i sannhet at sjelen er et Guds tegn, en himmelsk edelsten hvis virkelighet de lærdeste menn har feilet i å forstå, og hvis mysterium ingen ånd, hvor skarp den enn måtte være, noensinne kan håpe å avsløre. Den er den første av alle skapte ting som erklærer Skaperens opphøyede stilling, den første som erkjenner Hans herlighet, som klynger seg til Hans sannhet, og som bøyer seg i tilbedelse for Ham. Hvis den er trofast mot Gud, så vil den gjenspeile Hans lys, og vil tilslutt vende tilbake til Ham. Hvis den imidlertid forfeiler sin troskap mot sin Skaper, vil den bli et offer for selvishet og lidenskaper, og vil tilsist synke ned i deres dyp.

Den som på denne Dag har avslått å tillate menneskenes tvil og fantasier å vende ham bort fra Ham, som er den Evige Sannhet, og ikke har tillatt den tumult som er fremkalt ved de geistlige og verdslige autoriteters angrep å hindre ham fra å erkjenne Hans Budskap, et slikt menneske vil av Gud, alle menneskers Herre, bli ansett som ett av Hans mektige tegn, og vil bli regnet blant dem hvis navn er innskrevet av den Høyeste Penn i Hans Bok. Velsignet er den som har erkjent en slik sjels sanne stade, som har erkjent dens stilling og oppdaget dens fortreffelighet

Meget er blitt skrevet i de gamle bøker angående de forskjellige stadier av sjelens utvikling, så som lystenhet, hissighet, inspirasjon, gavmildhet, tilfredshet, Guddommelig velbehag og lignende. Den Høyeste Penn er imidlertid utilbøyelig til å dvele ved dette. Enhver sjel som i denne dag vandrer ydmykt med sin Gud og klynger seg til Ham, skal finne seg selv prydet med alle hellige navns og stillingers ære og herlighet.

Når et menneske sover kan dets sjel ikke på noen måte sies å være berørt av noen ytre gjenstand. Den er ikke mottagelig for noen forandring i sin opprinnelige tilstand eller karakter. Enhver variasjon i dens funksjoner må tilskrives ytre årsaker. Det er til disse ytre innflytelser at enhver variasjon i dens omgivelser, dens forståelse og mottagelighet skulle tilskrives.

Betrakt det menneskelige øye. Ennskjønt det har evnen til å oppfatte alle de skapte ting, så kan allikevel den minste hindring ødelegge dets syn, så at det blir berøvet evnen til å skjelne noen gjenstand i det hele tatt. Lovpriset være Hans navn Som har skapt, og Som er opprinnelsen til disse årsaker, Som har forordnet at enhver forandring og variasjon i tilværelsens verden, skal gjøres avhengig av dem. Enhver skapt ting i det hele univers er kun en dør, som leder inn til Hans

kunnskap, et tegn på Hans overherredømme, en åpenbaring av Hans Navn, et symbol på Hans majestet, et tegn på Hans makt, et middel til å få adgang til Hans rette sti . . .

Sannelig, sier Jeg, den menneskelige sjel er i sin kjerne ett av Guds tegn, et mysterium blant Hans mysterier. Den er ett av den Allmektiges mektige tegn, den herold som forkynner virkeligheten av alle Guds verdener. Innen i den ligger gjemt det, som verden nå er helt og holdent ute av stand til å fatte. Overvei i ditt hjerte Guds Sjels åpenbaring, som gjennomtrenger alle Hans lover og sammenlign dem med den lave og begjærlige natur som har gjort opprør, som forbyr menneskene å vende seg mot Ham, Navnenes Herre, og ansporer dem til å vandre etter deres lyster og ondskaper. En slik sjel har sannelig vandret langt på villfarelsens sti.

Dere har enn videre spurt Meg angående sjelens tilstand etter dens atskillelse fra legemet. Vit da i sannhet at hvis menneskets sjel har vandret på Guds veier, så vil den visselig vende tilbake og bli omsluttet av den Elskedes herlighet. Ved Guds rettferdighet! Den skal oppnå en tilstand som ingen penn kan beskrive, eller noen tunge uttrykke. Den sjel som er forblitt trofast i Guds Sak, og har stått urokkelig fast på Hans sti, skal etter sin oppstigning bli i besittelse av en slik makt, at alle de verdener som den Allmektige har skapt, kan gavnes gjennom den. En slik sjel frembringer på Guds, den Ideelle Konges, den Guddommelige Oppdragers befaling, den rene surdeig som gjennomsyrer tilværelsens verden, og den som verdens kunstarter og vidundere er fremstått ved. Bemerk hvordan melet behøver surdeig til å gjennomsyres med. De sjeler som er Løsrivelsens symboler er verdens surdeig. Mediter over dette, og vær blant de takknemlige.

I flere av Våre Tavler har Vi henvist til dette tema, og har fremstilt de forskjellige stadier for sjelens utvikling. Sannelig, sier Jeg, den menneskelige sjel er høyt hevet over all bevegelighet frem og tilbake. Den er stille, og allikevel svever den. Den beveger seg, og allikevel er den stille. Den er i seg selv et bevis, som bærer vitne om eksistensen av en verden som er årsaksbundet, såvel som realiteten av en verden som hverken har begynnelse eller ende. Se hvordan den drøm du har drømt, etter flere års forløp, fremstiller seg igjen for dine øyne. Tenk over hvor mystisk den verden er, som viser seg for deg i din drøm. Overvei i ditt hjerte Guds uutgrunnelige visdom, og mediter over dens mangfoldige åpenbaringer . . .

Vær vitne til bevisene på Guds vidunderlige skaperverk og reflekter over deres rekkevidde og karakter. Han som er Profetenes Segl, har sagt: 'Øk min forundring og forbauselse over Deg, O Gud!'

Med hensyn til deres spørsmål, hvorvidt den fysiske verden er underlagt noen begrensninger, så vit, at forståelsen av dette beror på iakttageren selv. På en måte er den begrenset; på en annen høyt hevet over enhver begrensning. Den ene sanne Gud har eksistert fra evighet av, og vil i evighet fortsette å eksistere. Hans skapning har likeledes ikke hatt noen begynnelse og vil heller ikke ha noen slutt. Alt som er skapt, har imidlertid en forutgående årsak. Dette faktum grunnfester i seg selv, uten skygge av tvil, Skaperens Enhet.

Dere har enn videre spurt Meg angående de himmelske sfærens natur. For å forstå disses natur, ville det være nødvendig å undersøke betydningen av de henvisninger som finnes i de gamle bøker om de himmelske sfærer og himmelen, og å oppdage karakteren av deres slektskap med den fysiske verden; og den innflytelse som de øver over den. Ethvert hjerte blir fylt med forundring over et så forvirrende tema, og ethvert sinn er forferdet over dets mysterium. Gud alene kan fatte dets betydning. De lærde menn som har fastsatt jordens liv til flere tusen år, har gjennom den lange periode av sine undersøkelser, glemt å ta i betraktning både antall og alder av de andre planetene. Betenk enn videre de forskjelligheter som de teorier som disse menn har fremsatt, har resultert i.

Vit da, at enhver fiksstjerne har sine planeter og enhver planet har sine egne skapninger, hvis antall intet menneske kan beregne.

O dere, som har festet deres øyne på Mitt ansikt! Herlighetens Daglysning har på denne Dag synliggjort sine stråler, og den Høyeste Stemme kaller. Vi har tidligere ytret disse ord: 'Dette er ikke dagen for noe menneske å tvile på sin Herre. Det påhviler alle som har lyttet til Guds Røst, som høres fra Ham som er Herlighetens Daglysning, å stå opp og rope: 'Her er jeg, her er jeg, O alle Navns Herre. Her er jeg, her er jeg, O Himlenes Skaper! Jeg vitner, at gjennom Din åpenbaring er de ting som var skjult i Guds Bøker blitt åpenbart, og at alt som er nedtegnet av Dine Sendebud i de hellige Skrifter er oppfylt.'

LXXXIII

Betrakt fornuftens evne hvormed Gud har utstyrt menneskets skapning. Prøv deg selv, og betrakt hvordan din bevegelse og stillhet, din vilje og hensikt, ditt syn og din hørsel, din luktesans og din evne til å tale, og ellers alt som er beslektet med eller overgår dine fysiske sanser, eller åndelige mottakelighet, alle utgår fra eller skylder den samme evne sin eksistens. Så nær er de tilknyttet den, at om dens forbindelse med det menneskelige legeme ble avskåret mindre enn et øyeblikk, så ville hver og en av disse sanser øyeblikkelig opphøre å utøve sin funksjon, og ville bli berøvet evnen til å legge for dagen bevisene for sin virksomhet. Det er klart og hevet over enhver tvil at hvert av disse før nevnte redskaper har vært avhengige og alltid vil forbli å være avhengige, for å kunne fungere tilfredsstillende, av denne rasjonelle tenkeevne, som bør betraktes som et tegn på åpenbaringen av Ham, som er alles suverene Herre. Ved dens fremståen er alle disse Navn og Egenskaper blitt åpenbart, og ved avbrytelsen av dens virksomhet blir de alle tilintetgjort og forsvinner.

Det ville være helt usant å påstå at denne evne er den samme som visjonens evne, fordi visjonens kraft kommer fra denne, og er oppstått av den og virker i avhengighet av den. Det ville likeledes være fåfengt å påstå, at denne evne kan identifiseres med høresansen, da høresansen mottar fra den rasjonelle tenkeevnen, den nødvendige energi til utøvelsen av sine funksjoner.

Det samme slektskap forbinder denne evne med hva som helst, som er formet som enmottager av disse navn og egenskaper innenfor det menneskelige tempel. Disse forskjellige navn og åpenbarte egenskaper er blitt frembrakt ved hjelp av Guds Tegn. Uendelig opphøyet er dette Tegn i Sin kjerne og virkelighet over slike navn og egenskaper. Nei, alt annet vil når det sammenlignes med dets herlighet svinne inn til ingenting, og bli en bortglemt ting.

Om dere skulle overveie i deres hjerter, fra nu av og til den ende som ingen ende har, og med all den konsentrerte intelligens og forstand, som de største hjerner har oppnådd i fortiden, og vil oppnå i fremtiden, denne Guddommelig forordnede og fine virkelighet, dette Tegn på åpenbaringen av den Evig- Blivende, Aller-Herligste Gud, så ville dere ikke kunne fatte dette mysterium eller vurdere dets storhet. Når dere så har erkjent deres maktesløshet til å nå frem til en riktig forståelse av den virkelighet som dveler innen i dere, så vil dere villig innrømme det unyttige i slike forsøk, som måtte bli prøvet av dere eller av noen skapt ting, for å begripe den Levende Guds mysterium, denne Dagstjernes evigvarende herlighet, den Gamle fra evighet. Denne bekjennelse av hjelpeløshet, som en moden overveielse nødvendigvis å avtvinge ethvert sinn, er i seg selv toppunktet av menneskelig forståelse, og betegner kulminasjonen av menneskets utvikling.

LXXXIV

Anse den ene sanne Gud som En, som er atskilt fra og uendelig opphøyet over alle skapte ting. Det hele univers gjenspeiler Hans Herlighet, mens Han Selv er uavhengig av og hevet over Sine skapninger. Dette er den sanne mening med Guddommelig Enhet. Han Som er den Evige Sannhet,

er den ene Makt Som utøver et uomtvistelig herredømme over tilværelsens verden, Hvis billede er gjenspeilet i den hele skapning. Alt eksisterende er avhengig av Han og fra Ham utstrømmer Kilden til alle tings livsopphold. Dette er hva det menes med Guddommelig enhet, dette er dens fundamentale prinsipp. Noen, narret av sine fåfengte innbilninger, har antatt at alle skapte ting er Guds medhjelpere og partnere, og har innbilt seg å være Hans enhets talsmenn. Ved Ham, som er den ene sanne Gud! Slike mennesker har vært og vil fortsette å være ofre for blind etterligning, og må telles blant dem som har bundet og begrenset oppfatningen av Gud.

Han er den som tror på Guddommelig enhet, som ikke blander dualisme med enhet, og som avslår å la noen mangfoldighet overskygge Guds enhet, som vil anse det Guddommelige vesen som En, Som ved Sin natur, er hevet over tallenes begrensning.

Kjernen i troen på Guddommelig Enhet består i at dere anser Ham, Som er Guds Manifestasjon og Ham, Som er den Usynlige, den Utilgjengelige, det uerkjennelige Vesen som én og den samme, dette betyr, at det som tilhører den førstnevnte, alle Hans handlinger og gjeteringer, hva som helst Han forordner eller forbyr, skulle bli antatt i alle dets synspunkter, og under alle omstendigheter, og uten noe forbehold, som identisk med Guds Egen Vilje. Dette er den høyeste rang en sann troende på Guds Enhet noensinne kan håpe å nå. Velsignet er det menneske som når opp til denne tilstand, og som er av dem som er standhaftige i sin tro.

LXXXV

O mine tjener! Det påhviler dere å forfriske og gjenopplive deres sjeler ved de nådige gaver, som i denne Guddommelige, denne sjelsoppvekkende vårtid blir utøst over dere. Hans store herlighets Dagstjerne har utgytt sin stråleglans over dere, og Hans grenseløse nådes skyer har overskygget dere. Hvor stor er hans belønning, som ikke har berøvet seg så stor en gavmildhet, eller forfeilet å gjenkjenne skjønnheten hos sin Mest-Elskede i denne Hans nye kledning.

Si: o folk! Guds lampe brenner. Vokt dere at ikke deres ulydighets sterke vinder slukker dens lys. Nu er tiden til å stå frem og opphøye deres Herre, deres Gud. Streb ikke etter legemlig velvære, og hold deres hjerter rene og plettfrie. Den onde ligger og venter rede til å fange dere. Vern dere mot hans onde forslag og påfunn, og ledet av lyset fra den sanne Guds Navn, befri dere fra det mørke som omhyller dere. Samle deres tanker om den Høyt-Elskede heller enn om dere selv.

Si: o dere som har mistet retningen og gått vill ! den Guddommelige Budbringer, som ikke taler annet enn sannhet, har forkynt for dere den Mest-Elskedes komme. Se, Han er nu kommet. Hvorfor er dere nedbøyde og fortvilet? Hvorfor bli ulykkelige, når den Rene og Skjulte, har vist Seg utilsløret blant dere? Han Som er Begynnelsen og Enden, Han Som både er Stillhet og Bevegelse, er nu åpenbart for deres øyne. Bemerkt hvordan, på denne Dag, begynnelsen er gjenspeilet i slutten, hvordan det ut av Stillhet er blitt Bevegelse. Denne bevegelse er frembrakt ved de mektige krefter som den Allmektiges Ord har frigjort utover hele skapelsen. Den som er blitt forfrisket ved dets livgivende makt, vil finne seg selv tvunget til å nå opp til den Elskedes Forgård, og den som har berøvet seg selv dette, vil synke ned i en uopprettelig håpløshet. Den er sannelig vis, som ikke har tillatt verden og alt som er i den å hindre ham fra å gjenkjenne denne Dags Lys, og som ikke vil tillate menneskenes fåfengte snakk å bringe ham til å vakle fra rettferdighetens vei. Han er i sannhet som død, som ved denne Åpenbarings underfulle demring har forfeilet å bli forfrisket av dens sjelsbevegende bris. Han er i sannhet en fange, som ikke har gjenkjent den Ypperste Forløser, men har tillatt sin sjel å forbli bundet, fortvilet og hjelpeløs i sitt begjærs lenker.

O Mine tjener! Den som har drukket av denne Kilde, har oppnådd evig liv, og enhver som har avslått å drikke derav, er endog som en død. Si: O dere ondskapens utøvere! Begjærighet har forhindret dere i å lytte til den søte Røst fra Ham, Som er den Alt-Tilfredsstillende. Rens deres

hjerter for den, så at Hans Guddommelige hemmelighet må bli kjent iblant dere. Besku Ham stående foran dere strålende som solen i all dens herlighet.

Si: O dere som er berøvet forståelse! En prøvelse forfølger dere, og vil plutselig innhente dere. Bestreb dere for at den muligens må passere uten å forårsake dere noen skade. Erkjenn den opphøyede karakter av Herrens din Guds Navn, som er kommet til deg i Sin herlighets storhet. Han er, i sannhet, den All-Vitende, den Alt-Besittende, den Høyeste Beskytter.

LXXXVI

Og nu vedrørende spørsmålet om de menneskelige sjeler fortsetter å være bevisst om hverandre etter sin atskillelse fra legemet. Vit da, at sjelene til Baha's folk, som er trådt inn i og er blitt ført innenfor den purpurrøde Ark, skal møtes og samtale intimt med hverandre, og skal bli så nær sammenknyttet i sine liv, sin higen, sine mål og bestrebelsler, så de blir som én sjel. De er virkelig de som er vel informerte, som er klartseende, og som er beriket med forståelse. Således er det besluttet av Ham, Som er den All. Vitende, den All. Vise. Bahás folk, som er Guds arks beboere, er hver og en alle klar over hverandres rang og stilling, og er forenet i et intimt vennskapsbånd. En slik stilling beror imidlertid på deres tro og deres oppførsel. De som er av den samme grad og stilling, er fullt klar over den annens evner, karakter, ferdigheter og fortjenester. De som er av lavere grad, er imidlertid ikke i stand til tilnærmedesvis å forstå eller verdsette deres stilling, som står over dem. Enhver skal motta sin del fra sin Herre. Velsignet er det menneske som har vendt sitt ansikt mot Gud, og som standhaftig vandrer i Hans kjærlighet, inntil hans sjel har vinget sin flukt opp til Gud, alles Opphøyede Herre, den Mektigste, den Evig- Tilgivende, den All- Barmhjertige.

Sjelene til de vantro skal imidlertid ' og hertil bærer Jeg vitne ' når de utånder, bli klar over de gode ting som er unngått dem og skal jamre over sin tilstand og skal ydmyke seg for Gud. De skal fortsette å gjøre så etter sine sjelers atskillelse fra sine legemer.

Det er klart og tydelig at alle mennesker etter sin fysiske død, skal vurdere sine gjerningers verd, og fatte alt hva deres hender har utført. Jeg sverger ved den Dag- Stjerne, som lyser over den Guddommelige makts horisont! De som er den ene sanne Guds følgesvenner, skal, i det øyeblikk de forlater dette liv, oppleve en så stor fryd og lykksalighet, som det ville være umulig å beskrive, mens de som lever i villfarelse, skal bli grepet av en slik frykt og skjelven og skal bli fylt med en slik forferdelse, som intet kan overstige. Vel er det med ham, som har drukket av troens utvalgte og uforkrenkelige Vin, gjennom den nådige gunstbevisning, og mangfoldige gaver fra Ham, Som er alle Trosbekjennelsers Herre . . .

Dette er den Dag, da Guds elskede skulle holde sine øyne festet på Hans Åpenbaring og feste dem på hva som helst denne Budbringer måtte behage å åpenbare. Visse tradisjoner fra forgagne tidsaldrer hviler ikke på noe som helst grunnlag, mens de forestillinger som tidligere generasjoner har næret, og som de har nedtegnet i sine bøker, for det meste har vært under innflytelse av deres ønsker og korruperte tilbøyeligheter. Dere er vitne til hvordan de fleste kommentarer og fortolkninger av Guds ord, som nu er alminnelig blant menneskene, er berøvet sannet. Deres falskhet er i noen tilfelle blitt blottstillet da det hindrende slør ble sønderrevet. De har selv erkjent sin mangel på forståelse av betydningen av noen av Guds ord.

Vår hensikt er å vise at skulle Guds elskede rense sine hjerter og sin ører for de nytteløse uttalelser fra tidligere tider, og vende seg med sin innerste sjel til Ham Som er Hans Åpenbarings Dag- Lysning, og til hvilken som helst ting som Han har åpenbart, vil en slik handling bli betraktet som høyst fortjenestefull i Guds øyne . . .

Lovpris Hans Navn og vær av de takknemlige. Overbring Min hilsen til Mine elskede, som Gud har utvalgt for Sin kjærlighet, og brakt dem til å nå sine mål. All herlighet være Guds, alle verdens Herre.

LXXXVII

Og nu angående ditt spørsmål. 'Hvorfor er der ingen opptegnelser å finne om de Profeter som er gått forut for Adam, Menneskehetens Far, eller om de konger som levde i disse Profeters dager?' vit at mangelen på enhver henvisning til dem, ikke er noe bevis for at de ikke virkelig eksisterte. At ingen opptegnelser vedrørende dem er tilgjengelige, skulle tilskrives deres overordentlige fjernhet, såvel som til de store forandringer som jorden har undergått siden deres tid.

Enn videre var slike former for skrift som nu er benyttet blant menneskene, ukjent for de generasjoner som var før Adam. Der var endog en tid da menneskene var helt uvitende om skrivekunsten og hadde antatt et system helt forskjellig fra det som nu benyttes. For en fullstendig klarlegging av dette ville en lengre utredning være nødvendig.

Betrakt de forandringer som er oppstått siden Adams tidsalder. De forskjellige og vidt kjente språk, som nu tales av jordens folkeslag, var opprinnelig ukjente, såvel som de forskjellige regler og skikker, som nu er herskende blant dem. Folk i hine tider talte et språk som var forskjellig fra de som nu er kjent. Forskjelligheter i språk oppsto i en senere tidsalder, i et land som kaltes Babel. Det ble gitt navnet Babel fordi det betyr 'det sted hvor tungenes forvirring oppstod'.

Syrisk ble senere det fornemste av de bestående språk. De hellige Skrifter fra tidligere og tider ble åpenbart på dette språk. Senere oppsto Abraham, Guds Venn, og utgjøt den Guddommelige Åpenbarings Lys over verden. Det språk Han talte da Han krysset Jordan, ble kjent som hebraisk ('Ibrani'), som betyr de kryssendes tungemål. Guds Blker og de Hellige Skrifter ble åpenbart på dette tungemål, og ikke før etter et anselig tidsrom ble arabisk Åpenbarings tungemål.

Legg derfor merke til hvor utallige og vidtrekkende forandringene i språk, tale og skrift har vært siden Adams dager. Hvor meget større var ikke forandringene før Ham!

Vår hensikt med å åpenbare disse ord er å vise, at den ene sanne Gud, i sin allerhøyeste og opphøyede stilling alltid har vært og for evig vil fortsette å være opphøyet over lovprisningen og forståelsen av alt annet enn Ham. Hans skapning har alltid eksistert og Hans Guddommelige herlighets Åpenbarere, og den Evige Hellighets Dag-Lysninger er blitt sendt ned fra uminnelige tider, og er blitt pålagt å kalle menneskeheten til den ene sanne Gud. At navnene på noen av dem er helt glemt og deres livs opptegnelser er gått tapt, må tilskrives de forstyrrelser og forandringer som er overgått verden.

Beretninger er nedtegnet i visse bøker om en oversvømmelse som forårsaket at alt som eksisterte på jorden, historiske beretninger så vel som andre ting, ble ødelagt. Enn videre, har tallrike omveltninger forekommet, som har bortvisket ethvert spor av mange begivenheter. Dessuten er der iblant eksisterende historiske beretninger funnet uoverensstemmelser, og ethvert av jordens folkeslag har sine egne beretninger om jordens alder og historie. Somme sporer deres historie så langt tilbake som til 8000 pr og andre til 12000 år. For den som har lest Júk's Bok, er det klart og øyensynlig hvor meget de beretninger som er gitt i de forskjellige bøker varierer.

Gud gi at dere måtte vende deres øyne mot denne Største Åpenbaring og se helt bort fra disse motstridende beretninger og tradisjoner.

LXXXVIII

Vit i sannhet, rettferdighetens kjerne og dens kilde er begge legemliggjort i de forordninger som er foreskrevet av Ham, Som er Åpenbaringen av Gud selv blant menneskene, hvis dere er av dem som erkjenner denne sannhet. Han inkarnerer sannelig det høyeste, det mest ufeilbare rettferdighetens Banner for all skapningen. Var Hans lov slik at den slo hjertene, hos alle som er i himmel og på jord, med redsel, var denne lov kun åpenbar rettferdighet. Den frykt og uro, som åpenbaringen av denne lov vekker i menneskenes hjerter, skulle i sannhet lignes med det diende barns skrik, når det skal avvendes fra morsmelken, hvis dere kan forstå dette. Var mennesket i stand til å oppdage Guds Åpenbarings bevegende hensikt ville de helt sikkert kaste vekk sin frykt og med hjerter fylt av takknemlighet fryde seg i en overveldende glede.

LXXXIX

Vit med sikkerhet, at idet dere fast og bestemt tror at Guds Ord, opphøyet være hans Herlighet, vil vedvare i evighet, så må dere likeledes tro med utvilsom fasthet, at dets mening aldri kan bli uttømt. De som er dets utnevnte fortolkere, de hvis hjerter er oppbevaringsstedet for dets hemmeligheter, er imidlertid de eneste som kan forstå dets mangfoldige visdom. Den som, mens han leser de Hellige Skrifter, er fristet til å utvelge det som måtte passe ham, hvormed han ville utfordre autoriteten hos Guds representanter blant menneskene, er sannelig som en død, om han enn for det ytre øye synes å gå omkring og samtale med sine naboer, og spise og drikke sammen med dem.

Å, måtte verden tro Meg! Skule alle de ting som ligger skjult i Bahá's hjerte, og som Herren Hans Gud, alle navns Herre, har lært Ham, blir avslørt for menneskeheten, så ville hvert menneske på jorden bli som lamslått. Hvor stor er ikke denne mangfoldighet av sannheter, som ordenes drakt aldri kan inneholde!

Hvor stort er ikke antallet av slike sannheter, som intet uttrykk tilstrekkelig kan beskrive, hvis betydning aldri kan klarlegges, og hvortil selv ikke den minste hentydning kan gjøres! Hvor mangfoldige er ikke de sannheter, som må forbli uuttalt inntil den fastsatte tid kommer! Som det er blitt sagt: 'Ikke alt et menneske vet, kan bli åpenbart, heller ikke kan alt det e t menneske åpenbarer, ansees som betimelig, heller ikke kan enhver betimelig ytring ansees å være avpasset deres evner som hører den.'

Av disse sannheter kan noen bare avsløres i forhold til de mottagendes evne til å oppfatte Vårt Kunnskaps lys, og mottagerne av Vår skjulte nåde. Vi bønnfaller Gud om å styrke dere med Sin styrke, og gjøre dere i stand til å erkjenne Ham, Som er all kunnskaps Kilde, for at dere må frigjøre dere fra all menneskelig lærdom, for 'hva ville det gavne noe menneske å strebe etter lærdom, når det allerede har funnet og gjenkjent Ham, Som er all kunnskaps Opphav?' Klyng dere til Kunnskapens Rot, og til Ham, Som er den Kilde, så at dere må finne dere selv uavhengig av alle, som hevder å være vel bekjent med menneskelig lærdom, og hvis påstand intet klart bevis, eller vitnesbyrd fra noen opplysende bok, kan støtte.

XC

I alt som er i himlene og i alt som er på jorden, er der et direkte bevis på åpenbaringen av Guds navn og egenskaper, da der i ethvert atom er innelukket de tegn som innebærer et talende bevis på åpenbaringen av dette det Største Lys. Det synes Meg at uten denne åpenbarings kraft, ville ingen skapning kunne eksistere. Hvor strålende skinner ikke kunnskapens lys i et atom, og hvor store er ikke de visdommens oseaner som bølger i en dråpe! ' i en opphøyet grad er dette sant om mennesket, som iblant alle skapte ting er blitt prydet med slike gaver, og utvalgt til en slik herlighet og utmerkelse. For i ham er de muligheter åpenbart som finnes i alle Guds navn og egenskaper, og

som intet annet skapt vesen har oppnådd eller oversteget. Alle disse navn og egenskaper er anvendelige på ham. Han har jo sagt: 'Mennesket er Mitt mysterium, og Jeg er hans mysterium.'

Mangfoldige er de vers som gjentagne ganger er åpenbart i de Himmelske Bøker og de Hellige Skrifter, som gir uttrykk for dette fine og opphøyede tema. Han har også sagt: 'Vi vil ganske visst vise dem Våre tegn i verden og innen i dem selv.' Atter sier Han: 'Og også innen i dere selv; Vil dere ikke da se Guds tegn?' På ny sier Han: 'Og vær ikke som dem som glemmer Gud, og som Han derfor har brakt til å glemme deres eget selv.' I denne forbindelse har Han, Som er den Evige Konge, måtte alle sjeler som dveler innenfor det mystiske Tabernakel, være et offer for Ham ' sagt: 'Han har kjent Gud, som har kjent seg selv.'

Fra det som er sagt, blir det klart, at alle ting i deres innerste virkelighet er vitnesbyrd om åpenbaringen av Guds navn og egenskaper inne i dem. Hver etter sin evne tilkjenner, og er uttrykk for Guds kunnskap. Så mektig og universal er denne åpenbaring, at den har omfattet alle ting, synlige og usynlige. Han åpenbarer enn videre: 'Har noe annet foruten Deg en kraft til å åpenbare, som ikke besittes av Deg, så det kunne stadfeste Deg? Blindt er det øye, som ikke ser Deg.'

Likeledes har den Evige Konge uttalt: 'Intet har Jeg sett uten at Jeg har sett Gud i det, Gud foran det og Gud etter det.' Også i Kumayl's overlevering er det skrevet: 'Se, et lys er strålet frem fra evighetens morgen, og se, dets stråler har gjennomtrengt alle menneskers innerste vesen.' Mennesket, det edleste og mest fullkomne av alt det skapte, overgår dem alle i denne åpenbarings intensitet, og er et fyldigere uttrykk for dens herlighet. Og av alle mennesker er det mest fullkomne, det mest fremragende, det ypperligste, sannhetens Sols Manifestasjoner, ja, alt annet ved siden av disse Manifestasjoner, lever ved deres Viljes virksomhet, og beveger seg og har sin tilværelse gjennom deres Nådes utstrømninger.

XCI

Blant de beviser som demonstrerer denne Åpenbarings sannhet er dette, at i enhver tidsalder og Dispensasjon, når som helst den usynlige kjerne ble nedsendt i Hans Åpenbarings skikkelse, ville visse sjeler, ukjente og frigjort fra alle verdslige forviklinger, søke opplysning fra Profetskapets Sol og den Guddommelige Ledelses Måne, og ville nå frem til den Guddommelige Nærhet. Av denne grunn ville den tidsalders geistlige og de som var rike, forakte og håne disse folk. Således som Han har åpenbart om disse, som har begått en slik villfarelse: 'Da sa de øverste av Hans folk, som ikke trodde: 'Vi ser i deg kun et menneske som oss selv, og vi ser ingen som har fulgt deg unntagen våre usleste, som har dømt overilet, heller ikke ser vi i deg noen opphøyethet over oss selv, så vi anser dere for løgnere'. De sjikanerte disse hellige åpenbarere og protesterte og sa: 'Ingen har fulgt dere unntagen de forakteligste blant oss, disse som er uverdige til noen som helst oppmerksomhet.' Deres formål var å bevise at ingen blant de lærde, rike og berømte, trodde på dem. Ved disse og lignende beviser søkte de å demonstrere falskheten hos Ham Som kun taler sannhet.

Et antall av opplyste geistlige, mennesker av omfattende lærdom, doktorer av moden visdom, er imidlertid nådd frem til Hans forgård, og har drukket av Hans guddommelige nærhet, i denne den mest strålende tidsalder, dette, det mest opphøyede herredømme, og er blitt ikledd Hans høyeste gunstbevisningers ære. De har forsaket for den Elskedes skyld verden og alt som er i den . . .

Alle disse var ledet av den Guddommelige Åpenbarings Sols lys, og erkjente Hans sannhet.

Slik var deres tro, at de fleste av dem forlot sine eiendommer og sin slekt og klynget seg til den Aller-Herligstes velbehag. De ga sine liv for den Høyest-Elskede, og overga alt på Hans sti. Deres bryst ble målet for fiendens spyd, og deres hoder prydet med de vantros piler. Ikke et land gjensto som ikke drakk disse frigjørelsens legemliggjørelsers blod, og intet sverd som ikke knuste deres

nakker. Deres gjerninger alene bevitner sannheten i deres ord. Må ikke vitnesbyrdene fra disse hellige sjeler, som så strålende reiste seg og ofret sine liv for sin Elskede, så hele verden ble slått med forundring over deres offervillighet, tilfredsstillte folket i denne tid? Er det ikke et tilstrekkelig vitnesbyrd om deres troløshet som for en ubetydelighet forrødte deres tro og kastet udødeligheten til side for det som foregår, som oppga den Guddommelige Nærværelses Kawthar for saltholdige kilder, og hvis eneste formål i livet er å tilvende seg andres eiendom? På samme måte er dere vitner til hvorledes de alle har beskjeftiget seg med denne verdens forfengeligheter, og har streifet langt bort fra Ham, som er Herren, den Høyeste.

Vær rettferdig: Er deres vitnesbyrd antagelig eller noen oppmerksomhet verd, hvis gjerninger svarer til deres ord, hvis ytre opptreden svarer til deres indre liv? Forstanden er forvirret over deres gjerninger, og sjelen overveldet over deres tapperhet og legemlige utholdenhet.

Eller er disse troløse sjelers vitnesbyrd antagelig, som ikke ånder annet enn deres selviske begjær og som ligger fengslet i sine fáfengte innbilningers bur? Som mørkets flaggermus løfter de ikke sine hoder fra sine leier uten for å forfølge verdens flyktige ting, og finner ingen hvile om natten uten når de arbeider for å fremme sitt smussige livs hensikter. Innesluttet i sine selviske anliggender, er de helt likeglad angående de Guddommelige påbud. Om dagen streber de av hele sin sjel etter verdslig fortjeneste, og om natten er de helt opptatt med tilfredsstillelse av sine kjødlige begjær. Ved hvilken lov eller målestokk skulle menneskene kunne oppnå å få rett, når de holder seg til så lavtsinnede sjelers fornektelser og ignorerer deres tro, som for guds velbehags skyld, har forsakert sine liv, sine formuer, sin navnkundighet og berømmelse, sin anseelse og ære.

Med hvilken kjærlighet, hvilken tilbedelse, hvilken jublende fryd og hellige henrykkelse ofret de ikke sitt liv på den Aller Herligstes sti! Til sannheten av dette er alle vitner. Og dog, hvordan kan de forringe denne Åpenbaring? Har disse ledsagere etterstrebet makt eller herlighet? Har de higet etter rikdommer? Har de næret noe annet ønske enn Guds velbehag? Hvis disse ledsagere med alle sine vidunderlige beviser og underfulle gjerninger skulle være falske, hvem er da verdig til selv å gjøre krav på sannhet? Jeg sverger ved Gud 'Deres gjerninger er i seg selv et tilstrekkelig vitnesbyrd, og et ugjendrivelig bevis for alle jordens folk, om menneskene ville grunne over den Guddommelige Åpenbarings Mysterier i sine hjerter.' 'Og de som handler urettferdig, skal snart kjenne hvilken skjebne som venter dem!' . . .

Betrakt disse martyrer av ubestridelig oppriktighet, hvis sanndruhet Bokens tydelige tekst beviser, og alle disse, som du har bevitnet har ofret sine liv, sine formuer, sine hustruer, sine barn, sitt alt, og er steget til Paradisets høyeste saler. Er det rettferdig å forkaste disse frigjorte og opphøyede veseners vitnesbyrd om sannheten av denne fortreffelige og Hellige Åpenbaring, og å betrakte som antagelig den fordømmelse som er blitt ytret imot dette strålende Lys, av dette troløse folk, som for gull har forlatt sin tro, og som for førerskapets skyld har motsagt Ham, Som er hele menneskehetens første Leder? Dette, ennskjønt deres karakter nu er åpenbart for alle folk, som har gjenkjent dem som de, som på ingen måte vil avstå fra det minste grann av sin verdslige autoritet for Guds hellige Tros skyld, hvor meget mindre gi sine liv, sine formuer og lignende ting.

XCII

Guds Bok er vidt åpen, og Hans ord kaller menneskene til Ham. Kun en håndfull har imidlertid vært funnet villige til å holde fast ved Hans Sak, eller å bli redskaper for dens fremgang. Disse få er blitt utstyrt med den Guddommelige Elikvir, som alene kan omdanne verdens slagg til det reneste gull, og er gitt makt til å forvalte det ufeilbare legemiddel for alle de sykdommer som plager menneskenes barn. Intet menneske kan oppnå evig liv, uten at det erkjenner sannheten av denne uvurderlige, denne underfulle og opphøyede Åpenbaring.

Vend deres ører, O Guds venner, til Hans Røst, Som verden har forurettet, og hold fast ved alt som kan opphøye Hans Sak. Han, i sannhet, leder hvem det behager Ham, til Hans rette Sti. Dette er en Åpenbaring, som inngyter styrke i de svake, og kroner den fattige med rikdom.

Med den ytterste vennskapelighet, og i den mest fullkomne kameratskaps ånd rådslå sammen, og gi de dyrebare dager av deres liv til verdens forbedring, og til Hans Saks fremgang, Som er den Urgamle og Suverene Herre over alle. Han, i sannhet, innskjerper alle det som er rett, og forbyr alt det som kan nedverdige dem.

XCIII

Vit, at alle skapte ting er et tegn på Guds Åpenbaring. Enhver ting vil alltid etter sin evne vedbli å være et tegn på den Allmechtige. I og med at Han, alles Suverene Herre, har villet åpenbare Sin opphøyethet i navnenes og egenskapenes kongerike, så har hver eneste skapt ting, gjennom den Guddommelige Viljes forordning, blitt gjort til et tegn på Hans herlighet. Så alt gjennomtrengende og omfattende er denne Åpenbaring, at intet i hele universet kan oppdages, som ikke gjenspeiler Hans strålende herlighet. Under slike forhold vil ethvert hensyn til nærhet og fjernhet utviskes . . .

Skulle den Guddommelige krafts Hånd berøve alle skapte ting denne opphøyede gave, ville hele universet bli goldt og tomt.

Betrakt hvor overordentlig opphøyet Herren, deres Gud, er over alle skapte ting! Vær vitne til Hans majestetiske opphøyethet, Hans innflytelse, og Hans allerhøyeste Makt, hvis de ting som er blitt skapt ved Ham ' priset være Hans herlighet og forordnet til å være åpenbarere av Hans navn og egenskaper, står, ved hjelp av den nåde hvormed de er utstyrt, opphøyet over all nærhet eller fjernhet, hvor meget mere opphøyet må da ikke det Guddommelige Vesen være, som har kalt dem til live?

Mediter over hva poeten har skrevet: 'Undre deg ikke over, om min Mest-Elskede er meg nærmere enn mitt eget jeg; undre deg heller over at jeg til tross for en slik nærhet, fremdeles skulle være så langt fra Ham.' . . . Idet vi betenker hva Gud har åpenbart: 'Vi er nærmere mennesket enn dets livsåre,' så har poeten, hentydende til dette vers, fastslått at ennskjønt min Mest-Elskedes Åpenbaring således har gjennomtrengt mitt vesen, at Han er meg nærmere enn min egen livsåre, så, til tross for min overbevisning om dens virkelighet og min erkjennelse av min stilling, er jeg allikevel så langt borte fra Ham. Ved dette mener han, at hans hjerte som er sete for den All-Barmhjertige og den trone hvorpå glansen fra Hans Åpenbaring dveler, har glemt sin Skaper, har gått bort fra Hans Sti, har lukket seg ute fra Hans Herlighet, og er tilstenket med de jordiske begjærs smuss.

Det skulle i denne forbindelse erindres, at den ene sanne Gud i Seg Selv er høyt hevet over all nærhet og fjernhet. Hans virkelighet er hevet over slike grenser. Hans forhold til Sine skapninger kjenner ingen grader. At noen er nær og andre er langt borte, tilskrives Manifestasjonene.

At hjertet er den trone hvori Guds, den All-Barmhjertiges Åpenbaring er nedlagt, er bekreftet av de hellige ytringer som Vi tidligere har åpenbart. Blant disse er denne uttalelse: 'Jord og himmel kan ikke inneholde Meg. Det som alene kan inneholde Meg, er hans hjerte som tror på Meg, og er trofast mot Min Sak.' Hvor ofte har det menneskelige hjerte, som er mottageren av Guds lys og den All-Barmhjertiges Åpenbarings sete forvillet seg bort fra Ham Som er Kilden til dette lys og denne Åpenbarings Opprinnelse. Det er hjertets egensindighet som leder det langt bort fra Gud, og fordømmer det til fjernhet fra Ham. De hjerter som er seg Hans Nærvær bevisst, er imidlertid, helt nær Ham og bør ansees å være av dem som har nærmet seg Hans trone.

Betenk enn videre, hvor ofte mennesket glemmer seg selv, mens Gud i Sin alt-omfattende kunnskap forblir oppmerksom på Sine Skapninger, og fortsetter å utgyte over dem Sin herlighets strålende glans. Det er derfor øyensynlig at under slike omstendigheter, er Han mennesket nærmere enn det er seg selv, Han vil, i sannhet, alltid forbli så, for idet den ene sanne Gud kjenner alle ting, oppfatter alle ting, forstår alle ting, har det dødelige menneske lett for å ta feil, og er uvitende om de mysterier som er nedlagt i det selv . . .

La ingen innbille seg, at ved Vår påstand om at alle skapte ting er et tegn på Guds åpenbaring, er meng ' Gud forby ' at alle mennesker, de være seg gode eller onde, troende eller vantro, er like i Guds syn. Heller ikke menes det at den Guddommelige Tilværelse, forherliget være Hans navn, opphøyet Hans herlighet, under noen omstendigheter kan sammenlignes med menneskene, eller på noen måte kan forbindes med Hans skapninger. En slik feil er blitt begått av noen dårer som, etter at de er steget opp i sine forfengelige innbilningers himmel, har fortolket den Guddommelige Enhet til å bety at alle skapte ting er Guds tegn, og som følge herav, at der ikke på noen måte er noen forskjell mellom dem. Andre har gått enda videre enn disse og påstått, at disse tegn er Guds likemenn og likestilt med Ham. Nådige Gud! han er i sannhet én og udelelig, én i Sitt vesen, og én i Sine egenskaper. Alle ting ved siden av Ham er som intet, når de blir brakt ansikt til ansikt med den strålende åpenbaring av bare ett av Hans navn, med bare den aller svakeste antydning av Hans herlighet ' hvor meget mindre når de stilles overfor Hans eget Selv!

Ved Mitt navns, den All-Barmhjertiges rettferdighet! Den Aller-Høyestes Penn blir grepet av en stor skjelven, og er dypt rystet ved Åpenbaringen av disse ord. Hvor liten og betydningsløs er ikke den flyktige dråpe, når den sammenlignes med Guds grenseløse og evige Oseans bærer og bølger, og hvor ytterst foraktelig må ikke enhver tilfeldig og forgjengelig ting synes å være, når den bringes ansikt til ansikt med den Eviges uskapte og uutsigelige herlighet! Vi bønnfaller Gud, den Mektigste, om uutselig herlighet! Vi bønnfaller Gud, den Mektigste, om tilgivelse for dem som nærer en slik tro, og ytrer slike ord. Si; O folk! Hvordan kan en flyktende innbilning sammenlignes med den Selv- Bestående, og hvorledes kan Skaperen sammenlignes med Sine Skapninger, som kun er som et skrift- tegn av Hans Penn? Nei, Hans skrift overgår alle ting og er rensset fra, og uendelig opphøyet over alle skapninger.

Enn videre, betenk Guds åpenbarings tegn i forhold til hverandre. Kan solen, som bare er ett av disse tegn betraktes som likestillet med mørket i rang? Den ene sanne Gud er Mitt vitne! Ingen kan tro det, uten at han er av dem hvis hjerter er innsnevret og hvis øyne er beskadiget. Si: Se på dere selv. Deres øyne og negler er begge deler av deres legemer. Anser dere dem for å være av samme rang og verd? Hvis dere svarer ja; si da: dere har virkelig beskyldt Herren, min Gud, den Herligste, for bedrageri, idet dere overflødiggjør den ene og verdsetter den annen så høyt som deres eget liv. Å overskride sine egen rangs og stillings grenser er på ingen måte tillatelig. Enhver rangs og stillings helhet må nødvendigvis bli opprettholdt. Hermed menes det at enhver skapt ting skulle betraktes i lyset av den stilling den er bestemt til å inneha.

Det skulle imidlertid huskes, at når lyset av Mitt Navn, den Alt-Gjennomtrengende, har utgytt sin strålende glans over universet, har hver og en av de skapte ting, etter den avgjorte bestemmelse, blitt utstyrt med evnen til å utøve en spesiell innflytelse, og det er gitt dem å besitte en bestemt dyd. Betrakt virkningen av gift. Skjønt den er dødelig, eier den også makt til, under visse omstendigheter, å utøve en velgjørende innflytelse. Den kraft som er gitt alle skapte ting, er den direkte følge av dette mest velsignede Navns åpenbaring. Forherliget være Han, Som er alle navns og egenskapers Skaper! Kast i ilden det tre som er råtnet og tørret opp, og dvel i skyggen av det grønne og vakre Tre, og smak fruktene herav.

Det folk som lever i Guds åpenbarings dager, har for det meste, ytret slike upassende uttalelser. Disse ble etter hvert som begivenhetene skjedde, nedtegnet i de åpenbarte Bøker og Hellige

Skrifter. Han tror virkelig på Guds Enhet, som i hver og en av de skapte ting gjenkjenner tegnet på åpenbaringen av Ham som er den Evige Sannhet, og ikke han som fastholder at skapningen ikke kan skjernes fra Skaperen.

Betenk for eksempel, åpenbaringen av lyset fra Guds Navn, Oppdageren. Se hvordan i alle ting bevisene på en slik åpenbaring er tydelig, og hvordan alle veseners forbedring er avhengige av den. Denne oppdragelse er av to slags. Den ene er universell. Dens innflytelse gjennomtrenger alle ting og opprettholder den. Det er av denne grunn at Gud har antatt denne tittel: 'Alle verdens Herre.' Den annen er begrenset til dem som er kommet under dette navns skygge og har søkt ly under denne Aller- Mektigste Åpenbaring. De som imidlertid har forfeilet å søke dette ly, har berøvet seg dette privilegium, og er uten evne til å nyte godt av den åndelige næring, som er sendt ned ved dette Aller-Største Navns himmelske nåde. Hvor stor en kløft som er fastsatt mellom den ene og den annen! Hvis sløret ble løftet og den fulle herlighet av deres stode, som har vendt seg helt til Gud og som i deres kjærlighet til Ham har forsaket verden, ble klargjort, ville den hele skapning bli stum.

Den som i sannhet tror på Guds Enhet, vil, som det allerede er forklart, gjenkjenne både i den troende og i den vantro, bevisene på åpenbaringen av begge disse navn. Skulle denne åpenbaring bli trukket tilbake, ville alt forgå.

Betrakt på samme måte åpenbaringen av lyset fra Guds Navn, den Uforlignelige. Se hvordan dette lys har omhyllt den hele skapning, hvordan hver eneste ting bekrefter tegnet på Hans Enhet, bevitner Hans opphøyethet, Hans enhet, Hans makt. Denne åpenbaring er et tegn på Hans barmhjertighet, som har omsluttet alle skapte ting. De imidlertid som har gjort seg til Hans like, er helt uten forståelse av en slik åpenbaring. Og er berøvet den Tro, hvorigjennom de kan komme nær til og bli forenet med Ham. Vær vitne til hvorledes de forskjellige folk og slekter på jorden bærer vitnesbyrd om Hans identitet og Hans enhet. Var det ikke for dette tegn på Guds Enhet i dem, ville de aldri ha erkjent sannheten av ordene: 'Der er ingen annen Gud enn Gud.' Likevel, se hvor beklagelig de har feilet og forvillet seg bort fra Hans sti. Idet de har forfeilet å anerkjenne den Suverene Åpenbarer, opphører de å bli regnet blant dem som kan betraktes som de sanne troende på Guds enhet.

Dette tegn på den Guddommelige Tilværelses åpenbaring i dem, som har gjort seg til Hans likemenn, kan på en måte ansees som en gjenspeiling av den herlighet som de trofaste er opplyst med. Ingen kan imidlertid oppfatte denne sannhet unntatt de mennesker som er utrustet med forståelse. De som i sannhet har erkjent Guds Enhet, skulle betraktes som de første åpenbarere av dette Navn. Det er disse som har drukket av den Guddommelige Enhets vin av det beger som Guds hånd har tilbudt dem, og som har vendt sine ansikter mot Ham. Hvor stor er ikke den avstand som atskiller disse helliggjorte vesener fra dem som er så langt borte fra Gud! . . .

Gud gi at dere med et gjennomtrengende klarsyn må oppfatte i alle ting, tegnet på åpenbaringen av Ham, som er den Urgamle Konge og gjenkjenne hvor opphøyet og helliggjort over hele skapelsen dette aller-helligste og ukrenkelige Vesen er. Dette er i sannhet roten og kjernen av troen på Guds enhet og eneståenhet. 'Gud var alene, der var ingen annen ved siden av Ham.' Han er nu hva Han alltid har vært. Der er ingen annen Gud enn Ham, den Ene, den Uforlignelige, den Allmektige, den Mest Opphøvede, den Aller-Største.

XCIV

Og nu angående din henvisning til eksistensen av to guder. Vokt deg, vokt deg, at du ikke blir ledet til å anse deg selv som Herrens, din Guds, like. Han er og har lltid vært en og alene, uten noen likemann eller likeverdig, fra evighet og til evighet, fri fra alle ting, evigvarende, uforanderlig og

selvbestående. Han har ikke utvalgt noen til Sin forbundsfelle i Sitt Kongerike, ingen rådgiver som gir Ham råd, ingen som lignes med Ham, ingen rival til Sin herlighet. Herpå er hvert atom i universet et bevis, og over dette innvånerne fra rikene i det høye, de som innehar de mest opphøyede seter, og hvis navn blir erindret foran Herlighetens Trone.

Bær du i ditt hjertes dyp vissheten om dette vitnesbyrd, som Gud Selv har uttalt for Seg Selv, at der er ingen annen Gud enn Ham, at alt annet ved siden av Ham er blitt skapt på Hans befaling og formet med Hans tillatelse, er underlagt Hans lov . . . er som en bortglemt ting sammenlignet med de strålende beviser på Hans enhet og er å regne for intet når de står ansikt til ansikt med den mektige åpenbaringen av Hans enhet.

Han har i sannhet gjennom evigheten vært Én i Sitt vesen, Én i sine egenskaper, Én i Sine arbeider. En hvilken som helst sammenligning er anvendelig bare på Hans skapninger, og alle tilknytninger er ideer som bare gjelder dem som tjener Ham. Umåtelig opphøyet er Hans vesen over Hans skapningers beskrivelse. Han alene inntar den overopphøyede Majestets sete av den mest opphøyede, utilgjengelige herlighet. Menneskehjertenes fugler, hvor høyt de enn svever, kan aldri håpe på å nå Hans ukjennelige vesens høyder. Det er Han, som har kalt til live den hele skapning, som har bevirket at alle skapte ting har fremstått på Hans befaling. Skal da den ting som ble skapt ved ordets makt, som Hans penn har åpenbart og som Hans viljes finger har anvist, bli betraktet som likeverdige med Ham, eller en personifisering av Ham Selv? Det være langt fra Hans Herlighet at menneskelig penn eller tunge skulle hentyde til Hans mysterier, eller at et menneskelig hjerte skulle fatte Hans Vesen. Ved siden av Ham står alt annet fattig og hjelpeløst ved Hans dør. Alle er makteløse foran storheten i Hans makt. Alle er bare slaver i Hans Kongerike. Han er rik nok til å kunne unnvære alle skapninger.

Det bånd av trelldom, som er dannet mellom tilbederen og den Tilbedte, mellom alle skapninger og Skaperen, skulle i seg selv ansees som et tegn på Hans nådige gunstbevisninger til menneskene, og ikke som et tegn på noe fortrinn de måtte eie. Dette vil enhver sann og klartskuede troende bevitne.

XCIV

Vit, at etter hva din Herre, alle menneskers Herre, har fastsatt i Sin Bok, har de gaver som av Ham er forunt menneskeslekten, vært, og vil alltid vedbli å være, uten grenser i sin rekkevidde. Først og fremst blant disse gaver, som den Allmektige har skjenket mennesket, er forståelsens gave. Hans formål ved å gi en slik gave er ingen annen enn å sette Hans skapning istand til å gjenkjenne den ene sanne Gud ' opphøyet være Hans herlighet. Denne gave gir mennesket evne til å oppfatte sannheten i alle ting, leder det til det som er rett, og hjelper det til å oppdage skapelsens hemmeligheter. Dernest i rang er visjonens evne; det viktigste instrument som dets forstand kan virke gjennom. Høresansen, hjertet og lignende, må likevel regnes blant de gaver som det menneskelige legeme er utstyrt med. Uendelig opphøyet er den Allmektige, som har skapt disse krefter, og åpenbart dem i det menneskelige legeme.

Hver og en av disse gaver er et utvilsomt bevis på den ene sanne Guds storhet, makt og altomfattende kunnskap, opphøyet være Hans herlighet. Betrakt følelsansen. Vær vitne til hvordan dens evne er spredt over hele det menneskelige legeme. Mens synet og hørselens evner ligger i et bestemt sentrum, er følesansen spredt over hele mennesket. Forherliget være ans makt, priset være Hans Herredømme!

Disse gaver er medfødt i mennesket selv. Det som er fortrinnsfullt over alle andre gaver og uforkrenkelig i sin natur, og tilhører Gud Selv, er den Guddommelige Åpenbarings gave. Enhver gave som er gitt mennesket av dets Skaper, enten materiell eller åndelig, er underlagt denne. Den

er i sin kjerne og vil alltid vedbli å være, det Brød som kommer ned fra Himmelen. Det er Guds opphøyede vitnesbyrd, det klareste bevis på Hans Sannhet, tegnet på Hans fullkomne gavmildhet, tegnet på Hans altomsluttende barmhjertighet, beviset på Hans kjærligste omsorg, symbolet på Hans mest fullkomne nåde. Den har i sannhet tatt del i denne Guds høyeste gave, som har gjenkjent Hans Manifestasjon på denne Dag.

Takk din Herre fordi Han har sendt ned til deg så stor en gave. Løft din røst og si: O Du, ethvert forstående hjertes Lengsel. All ære være Deg!

XCVI

Den Høyeste Penn kaller uoppholdelig, og dog hvor få er de som har vendt sitt øre til dens stemme! Beboerne av navnenes kongerike har beskjeftiget seg med denne verdens prangende kledebon, forglemmende at enhver som har øyne å se med og ører å høre med, ikke kan unngå umiddelbart å erkjenne, hvor forgjengelig dets farger er.

Et nytt liv rører seg i denne tidsalder i alle folkeslag på jorden, og dog har ingen oppdaget dets årsak eller oppfattet dets hensikt. Betrakt vestens folk. Vær vitne til hvordan de søker det som er tomt og ubetydelig; de har ofret og ofrer fremdeles utallige liv for dets grunnleggelse og gjennomføring. Persias folk på den annen side, ennskjønt de tilhører hjemstedet for enklar og lysende Åpenbaring, hvis opphøyede og berømte herlighet har omsluttet hele jorden, er motløse og nedsunket i dyp avmakt.

O venner! Vær ikke likegyldige for de dyder, som dere er blitt begunstiget med, vær heller ikke forsømmelige med hensyn til deres høye skjebne. La ikke deres bestrebelser bli forgjeves på grunn av forfengelige innbilninger, som enkelte hjerter har oppspunnet. Dere er stjernene på forståelsens himmel, den bris som beveger seg ved dagens frembrudd, de mildt flytende vanne, hvorav alle menneskers virkelige liv må avhenge, de bokstaver som er innskrevet i Hans hellige Ruller. I den ytterste enighet, og i det fullkomne kameratskaps ånd, bestreb dere for at dere må kunne nå frem til det som anstår seg denne Guds Dag. Sannelig, sier Jeg, stridigheter og atskillelser, og alt det som menneskets ånd avskyr, er fullstendig uverdigg for dets stude. Samle all deres energi om Guds Tros fremme. Den som er verdigg til så høyt et kall, la ham reise seg og fremme den. Den som ikke er istand hertil, hans plikt er det å utpeke en som i hans sted vil proklamere denne Åpenbaring, hvis makt har bakt de mektigste byggverk til å vakle i sine grunnvoller, hvert fjell til å bli knust til støv, og hver sjel til å forstumme. Skulle denne Dags storhet bli åpenbart i all sin fylde, ville hvert menneske forsake myriader av liv i sin lengsel etter å ta del, om bare for et øyeblikk, i dens store herlighet ‘ hvor meget mer denne verden og dens forgjengelige skatter!

La dere lede av visdom i alle deres handlinger, og hold stadig fast ved det. Gud gi at dere må bli styrket til å utføre det som er Guds Vilje, og at dere nådig må bli hjulpet til å verdsette den rang som er forunt dem at Hans elskede som har reist seg for å tjene Ham og opphøye Hans Navn. Guds herlighet og være med dem, og herligheten av alt som er i himlene og alt det som er på jorden, og herligheten til innvånerne av det høyeste Paradis, himlenes himler.

XCVII

Betenk den tvil som de som har gjort seg til Guds partnere, har inngytt i folket i dette land. ‘Er det noensinne mulig’ spør de, ‘for kobber å bli forvandlet til gull?’ Si: Ja, ved min Herre, det er mulig. Denne hemmelighet ligger imidlertid gjemt i Vår kunnskap. Vi vil åpenbare den til hvem vi vil. Den som betviler Vår makt, la ham spørre Herren, sin Gud, og be om at Han må avsløre for ham denne hemmelighet, og overbevise ham om dens sannhet. At kobber kan bli dannet om til gull er i seg selv et tilstrekkelig bevis for, at gull, på samme måte, kan forvandles til kobber, hvis de er av dem

som fatter denne sannhet. Ethvert mineral kan omdannes til å oppnå tettheten, formen og substansen av ethvert annet metall. Kunnskapen om dette er os Oss i den Skjulte Bok.

XCVIII

Hør: O dere religionens ledere! Bedøm ikke Guds Bok etter den målestokk og de vitenskaper som er alminnelig blant dere, for Boken er i seg selv den ufeilbare vekt, som er stadfestet for menneskene. På denne mest fullkomne vekt må alt hva folk og slekter på jorden besitter, veies, mens dens egen vekts mål skulle bli prøvet etter dens egen målestokk, om dere bare visste det.

Mitt kjærlige og vennlige øye gråter sårt over dere, fordi dere har forfeilet å erkjenne den Ene, som dere har påkalt dag og natt, aften og morgen. Nærm dere, O folk, med snehvite ansikter og strålende hjerter til det purpurøde og velsignede Sted hvori Sadratu'l Muntahá kaller: 'Sannelig, der er ingen annen Gud ved siden av Meg, den Allmektige Beskytter, den Selvbestående!'

O dere religionens ledere! Hvem er den mann blant dere som kan måle seg med Meg i visjon og innsikt? Hvor finnes han, som våger å påstå at han er Min likemann i uttalelser og visdom? Nei, ved Min Herre, den Aller-Barmhjertigste! Alt på jorden skal forsvinne, og dette er deres Herres åsyn, den Allmektige, den Høyst Elskede.

Vi har bestemt, O folk, at det høyeste og siste mål for all lærdom er erkjennelse av Ham, som er all kunnskaps Hensikt, og dog betrakt hvordan dere har latt deres lærdom lukke dere ute, som ved et slør fra Ham som er dette Lys' Daggry, og gjennom enhver skjult ting er blitt åpenbart. Kunne dere bare oppdage den Kilde, hvorfra denne ytrings stråler utspringer, så ville dere kaste fra dere alle jordens folk og alt hva de besitter, og ville nærme dere dette mest velsignede herlighetens sete.

Si: Dette er i sannhet den himmel i hvilken Moder- Boken er gjemt, kunne dere bare begripe det. Han er det, som har brakt Klippen til å rope, den Brennende Busk til å oppløfte sin Røst på Berget som hever seg over det Hellige Land og proklamere: 'Riket er Guds, alles suverene Herre, den Aller-Mektigste, den Kjærlige!':

Vi har ikke besøkt noen skole, eller lest noen av deres avhandlinger. Vend deres øre til denne ulærdes ord, hvorved Han kaller dere til Gud, den Evig- Blivende. Bedre er dette for dere enn alle jordens skatter, kunne dere bare fatte det.

XCIX

Livskraften i menneskets tro på Gud er ved å dø ut i alle land. Intet mindre enn Hans styrkende Medisin kan noensinne helbrede den. Ugudelighetens oppløsning eter seg inn i det menneskelige samfunns innerste organer; hva annet enn Hans mektige Åpenbarings Eleksir kan rense og gjenopplive det? Er det i menneskelig makt, O Hakim, å frembringe i elementenes grunnbestanddel, noen av de ørsmå og udelelige materiens partikler, en slik omforming, som kan forvandle dem til det reneste gull? Forvirrende og vanskelig som dette må synes, så er den enda større oppgave å forvandle satanisk styrke til himmelsk makt, den som Vi er bemyndiget til å utføre. Den kraft, som kan frembringe en slik omforming er sterkere enn Eliksiren selv. Guds Ord alene kan påberope seg den utmerkelse å besitte evnen til å frembringe en så stor og vidtrekkende forvandling.

C

Den Guddommelige Herolds Røst, som høres fra Guds Trone, erklærer: O Mine Elskede! Tillat ikke folden av Min hellige kledning å bli tilsmusset og tilsølt av denne verdens ting, og følg ikke tilskyndelsene fra deres onde og korrupte lyster. Den Guddommelige Åpenbarings Dag-Stjerne, Som lyser i Sin herlighets fylde i dette fengsels himmel, er Mitt vitne. De hvis hjerter er vendt mot Ham, Som er gjenstanden for hele skapningens tilbedelse, må nødvendigvis på denne Dag overkomme og bli helliget fra alle skapte ting, synlige og usynlige. Hvis de reiser seg for å undervise i Min Sak, så må de la Hans åndedrett, Som er den Ubundne, bevege dem, og de må utbre Min Sak over hele jorden med stor besluttsomhet, og med sinn som er helt festet ved Ham, og med hjerter som er fullstendig løsrevet fra og uavhengige av alle ting, og med sjeler som er helliggjort fra verden og dens forfengeligheter. Det påhviler dem å velge, som den beste betryggelse og hjelp for sine reiser, tilliten til Gud, og å iføre seg sin Herres kjærlighet, den Mest Opphøyede, den Aller-Herligste. Hvis de gjør dette, vil deres ord ha innflytelse på deres tilhørere.

Hvor stor, hvor særdeles stor, er ikke den kløft, som skiller Oss fra dem, som i denne tidsalder, er beskjefteget med sine slette lidenskaper, og som har satt sitt håp til denne verdens ting og deres flyktende herlighet! Så mange ganger har den All-Barmhjertiges forgård tilsynelatende vært så blottet for denne verdens rikdommer, at de som levde i nært samvær med Ham, led bitter nød. Til tross for disse lidelser, har den Aller-Høyestes Penn ikke til noen tid villet henvise til, eller gi det minste ymt om de ting som vedrører denne verden og dens skatter. Og hvis det til noen tid, ble tilbudt Ham en gave, ble denne gave kun mottatt som et tegn på Hans nåde mot ham som tilbød den. Skulle det noensinne behage Oss å tilegne Oss for Vårt eget bruk alle jordens skatter, så har ingen rett til å betvile Vår autoritet, eller til å utfordre Vår rett. Det ville være umulig å tenke seg en mer foraktelig handling enn den å anmode i den ene og sanne Guds Navn, om de rikdommer som menneskene besitter.

Det påhviler dere og alle etterfølgere av Ham, Som er den Evige Sannhet, å kalle alle mennesker til hva som helst som kan helliggjøre dem fra alt som binder dem til jordiske ting, og lutrer dem for enhver besmittelse, for at den søte vellukt fra den Aller- Herligstes kledning må dufte fra alle dem, som elsker Ham.

De som er i besittelse av rikdommer, må imidlertid ta det største hensyn til de fattige, for stor er den ære som er bestemt av Gud å bli de fattige til del, som er standhaftige i tålmodighet. Ved Mitt liv! Der er ingen ære uten den Gud måtte behage å forunne, som kan sammenlignes med denne ære. Stor er den velsignelse som venter den fattige, som holder ut i tålmodighet og skjuler sine lidelser, og vel er det med den rike, som skjenker av sin rikdom til de nødlidende og foretrekker dem for seg selv.

Gud gi, at de fattige må bestrebe seg for å tjene midler til sitt livsopphold. Dette er en plikt som i denne, den største Åpenbaring, er foreskrevet enhver, og som for Guds åsyn blir regnet som en prisverdig handling. Den som overholder denne plikt, vil visselig bli hjulpet og støttet av den Usynlige. Han kan ved Sin nåde berike hvem Han vil. Han har i sannhet makt over alle ting . . .

Forklar, O Ali, Guds elskede at rettfærdighet er den mest fundamentale av alle menneskelige dyder. Vurderingen av alle ting må nødvendigvis bero på den. Overvei en stund de pinsler og lidelser som denne Fange har utstått. Jeg har alle Mitt livs dager vært i Mine fienders hender og har hver dag, på Guds kjærlighets sti, lidt en ny prøvelse. Jeg har tålmodig utholdt det, inntil Guds Saks berømmelse var spredt rundt jorden. Hvis noen skulle stå opp, drevet av sitt hjertes forfengelige forestillinger og forsøke, åpent eller hemmelig, å så uenighetens sed blant menneskene ' kan en slik mann sies å ha handlet rettfærdig? Nei, ved Ham Hvis makt rekker ut over alle ting! Ved Mitt liv!

Mitt hjerte stønner, og Mine øyne gråter sårt for Guds Sak, og for dem som ikke forstår hva de sier og innbill seg hva de ikke kan forstå.

Det påhviler all mennesker på denne Dag å gripe fatt i Det Aller-Største Navn og stadfeste menneskeslektens enhet. Det er intet sted å fly hen, intet tilfluktssted noen kan søke, unntagen Ham. Skulle noe menneske komme til å ytre slike ord, som vil vende folket bort fra Guds grenseløse Oseans bredder, og få dem til å feste sine hjerter ved noe annet enn dette herlige og åpenbare Vesen, som har antatt en skikkelse som er avhengig av menneskelige begrensninger ‘ en slik mann skal, hvor høy stilling han enn måtte ha, bli fordømt av den hele skapning som en, som har berøvet seg den All-Barmhjertiges sødmefylte vellukt.

Si: Vær rettferdig i deres dom, dere mennesker med forstående hjerter! Den som er urettferdig i sin dom, er helt blottet for de karakteristiske trekk som utmerker menneskets stilling. Han, Som er den Evige Sannhet, vet godt hva menneskets bryst skjuler. Hans langvarige overbærenhet har gjort Hans skapninger dristige, for ikke før den bestemte tid vil Han sønderrive noe slør. Hans overveldende barmhjertighet har stanset Hans vredes gru og brakt de fleste folk til å tro, at den ene sanne gud ikke kjenner til de ting, som de i hemmelighet har utført. Ved Ham, som er den All-Vitende, den Alt-Forstående! Hans kunnskapers speil reflekterer med fullkommen tydelighet, nøyaktighet og troskap alle menneskers handlinger. Si: Priset være du, O Du Som skjuler de svakes og hjelpeløses synder! Priset være Ditt Navn, O Du Som tilgir de likegyldige, som synder mot Deg!

Vi har forbudt mennesket å vandre etter sine hjerters innbilninger, for at de må bli istand til å gjenkjenne Ham, Som er den høyeste Kilde og all kunnskaps Hensikt, og å anerkjenne hva som helst som det måtte behage Ham å åpenbare. Bemerk hvordan de har viklet seg inn i sine fäfengte drømmerier og forfengelige innbilninger. Ved Mitt liv! De er selv ofre for sine egne hjerters oppspinn, og dog fatter de det ikke. Forfengelig og hensiktsløs er deres tale, og likevel skjønner de det ikke.

Vi bønnfaller Gud at Han barmhjertig må forunne alle mennesker Sin nåde, og gjøre dem istand til å oppnå kunnskap om Ham og dem selv. Ved Mitt liv! Den som har kjent Ham, skal sveve i Hans kjærlighets uendelige omfang, og skal bli løsrevet fra verden og alt som er i den. Intet på jorden skal kunne bøye ham fra hans forsett, og slett ikke de, som drevet av sine forfengelige innbilninger, uttaler ting som Gud har forbudt.

Si: Dette er den dag, hvori ethvert øre må være oppmerksomt og lytte til Hans stemme. Hør denne Forurettedes Ord, og pris den ene sanne Guds Navn, og pryd dere med Hans erindrings smykke, opplys deres hjerter med Hans kjærlighets lys. Dette er den nøkkel som åpner menneskenes hjerter, de stråler som skal rense alt levendes sjel. Den som er likegyldig overfor det som strømmer fra Guds Viljes finger, lever i åpenbar villfarelse. Venenskapelighet og rettskaffenhet i deres opptreden, heller enn uvennskap og stridigheter, er tegnene på sann tro.

Forkynn for menneskene, hva Han, Som taler sannhet, og er ikledd Guds tillit, har befalt deg å overholde. Min herlighet være med deg, O du som roper Mitt Navn, hvis øye er vendt mot Min forgård, og hvis tunge ytrer Din Herres pris, den Godgjørende.

CI

Den underliggende hensikt med åpenbaringen av enhver himmelsk Bok, nei, ethvert Guddommelig åpenbart vers, er å iføre alle mennesker rettferdighet og forstand, så at ro og fred må bli grunnfestet blant dem. Alt det som inngyter trygghet i menneskenes hjerter, alt som oppløfter dem og fremmer deres tilfredshet, er antagelig for Guds åsyn. Hvilken opphøyet stilling kan ikke mennesket nå, hvis han bare velger å oppfylle sin høye skjebne! Til hvilke dybder av nedverdiggelse kan han ikke synke, dybder som de uanseligste av Hans skapninger aldri har nådd! Grip, O venner, den sjanse som

denne Dag byr dere, og berøv ikke dere selv denne rike nåde. Jeg bønnfaller Gud om, at Han nådig må hjelpe enhver av dere til, på denne Dag, å pryde seg med de rene og hellige gjerningers ornamenter. Han gjør i sannhet hva Han vil.

CII

Vend et hørende øre, O folk, til det som Jeg i sannhet sier til dere. Den ene sanne Gud, opphøyet er Hans herlighet, har alltid betraktet og vil fortsette å betrakte menneskenes hjerter som Sin egen, utelukkende Sin eiendom. Alt annet som vedrører land eller sjø, rikdom eller herligheter, har Han overlatt til jordens konger og herskere. Fra den begynnelse, som ingen begynnelse har, er det banner som proklamerer ordene: 'Han gjør hva enn Han vil', blitt løftet og utfoldet i all dets herlighets glans foran Hans Åpenbaring. Hva menneskeheten behøver på denne Dag, er lydighet mot dem som har autoritet, og en trofast fastholden ved visdommens streng. De instrumenter som er av den største viktighet for menneskenes snarlige beskyttelse, trygghet og tillit, er blitt betrodd og ligger i hendene på det menneskelige samfunns ledere. Dette er Guds ønske og Hans befaling . . . Vi nærer det håp, at en av jordens konger, for Guds skyld, vil reise seg for dette forurettede, undertrykte folks triumf. En slik konge vil for evig bli opphøyet og forherliget. Gud har foreskrevet sitt folk den plikt å hjelpe enhver som vil ta del i alt som tjener hans beste interesser, og demonstrerer for ham sin velblivende lojalitet. De som følger Meg, må under alle omstendigheter bestrebe seg for deres velferd som reiser seg for å fremme Min Sak, og må til alle tider bevise sin hengivenhet og trofasthet mot ham. Lykkelig er det menneske som hører og overholder Mine råd. Ve over ham, som unnlater å oppfylle Mitt ønske.

CIII

Gud har gjennom Hans tunge, Som ytrer sannheten, bevitnet i alle Hans Tavler disse ord: 'Jeg er Han som lever i Abhá's Herlighets Rike'.

Ved Guds rettferdighet! Han skuer fra høyden av denne opphøyede, denne hellige, denne mektige og overopp høyede stilling alle ting, hører alle ting og proklamerer i denne time: Velsignet er Du, O Javád, fordi du har oppnådd hva intet menneske før deg har nådd. Jeg sverger ved Ham, Som er den Evige Sannhet! Gjennom deg er øynene til beboerne av det mest opphøyede Paradis blitt gledet. Folket er imidlertid helt likegyldig. Skulle vi åpenbare din tilstand, så ville menneskenes hjerter bli såre urolige, deres fottrinn ville gli, forfengeligheits legemliggjørelser ville forstumme, og de ville falle ned til jorden og stikke likegyldighetens fingrer i sine ører av frykt for å høre.

Sørg du ikke over dem som har beskjeftiget seg med denne verdens ting, og har glemt å erindre sin Gud, den Største. Ved Ham, Som er den Evige Sannhet! Den Dag nærmer seg hvorpå den Allmektiges rystende vrede vil gripe dem. Han er i sannhet den Allmektige, den Alt-Betvingende, den Sterkeste. Han skal rense jorden fra deres fordervelses besmittelse, og skal gi den til arv for dem av Hans tjenere, som er nær Ham.

Si: O folk! Må støv fylle deres munn, og aske blinde deres øyne, fordi dere har solgt den Guddommelige Josef for den ynkeligste pris. Å, for en ulykke som hviler over dere, dere som er så langt på villspor! Har dere i deres hjerter kunnet innbille dere at dere har makt til å utrydde Ham og Hans Sak? Så langt ifra! Om dette vitner Han, den Sterkeste, den Mest Opphøyede, den Største.

Snart skal Hans refselses torden slå ned på dere, og helvetes støv innhulle dere. Disse mennesker som har samlet på jordens forfengelige ornamenter, og i forakt vendt seg bort fra Gud ' disse har mistet både denne verden og den som kommer etter. Om ikke lenge vil Gud med Maktens Hånd rive fra dem deres besittelser og frata dem Sin gavmildhets kledning. Dette skal de snart selv være vitne til. Du også skal bevitne dette. Si: O folk!

La ikke dette liv og dets svik bedra dere, for verden og alt det som er i den, er holdt fast i Hans Viljes grep. Han skjenker sine gaver til hvem Han vil, og fra hvem Han vil borttar Han dem. Han gjør det som behager Ham. Hadde verden vært av noe verd for Ham, så ville Han ikke ha tillatt sine fiender å eie den, selv ikke så lite som et sennepskorn. Han har imidlertid latt dere bli innviklet i dens affærer, til gjengjeld for deres hendes gjerninger i Hans Sak. Dette er i sannhet, en straff dere selv har påført dere, kunne dere bare fatte det. Fryder dere dere over det som Gud anser som foraktelig og verdiløst, ting hvormed Han prøver de tvilendes hjerter?

CIV

O verdens folk! Vit med visshet at en uforutsett ulykke forfølger dere, og alvorlig gjengjeldelse venter dere. Tro ikke at de handlinger som dere har begått, er utvisket for Mine øyne. Ved Min skjønnhet! Alle deres gjerninger har Min Penn innrisset med åpne Skriftegn på tavler av krysolitt.

CV

O jordens konger! Han Som er alles suverene Herre er kommet. Kongeriket er Guds, den allmektige Beskytter, den Selv- Bestående. Tilbe ingen foruten Gud, og med strålende hjerter løft deres ansikter mot Ham, deres Herre, alle navns Herre. Dette er en Åpenbaring, som intet dere eier noensinne kan sammenlignes med, kunne dere bare forstå det.

Vi ser hvordan dere fryder dere over det som dere har tilegnet dere fra andre, og har lukket dere selv ute fra de verdener som ingen uten Mine beskyttende Tavler kan nevne tallet på. De skatter som dere har samlet dere, har dratt dere langt bort fra deres endelige mål. Dette sømmer seg dårlig for dere, kunne dere bare forstå det. Rens deres hjerter for all jordisk smuss, og il med å tre inn i deres Herres, jordens og himmelens Skapers Kongerike, Som bragte verden til å skjelve, og alle dens folkeslag til å jamre seg, unntagen de som hadde løsrevet seg fra alle ting og klynget seg til hva den Skjulte Tavle har forordnet.

Dette er Dagen på hvilken Han Som samtalte med Gud, har nådd lyset fra den Gamle av Dager, og drukket av gjenforeningens vann fra dette Beger, som har fått sjøen til å svulme. Si: Ved den ene sanne Gud! Sinai sirkler om Åpenbaringens Dag-Lysning, mens fra Kongerikets høyde Guds Ånds Røst høres å utrope: 'Våk opp, dere jordens hovmodige, og il Ham i møte.' Karmel har på denne Dag ilt i lengselsfull tilbedelse for å møte Ham i Hans forgård, mens fra Sions hjerte kommer ropet: 'Løftet er oppfylt, det som var lovet i Guds, den Aller-Høyestes, den Allmektiges, den Mest. Elskedes Hellige Skrift, er blitt stadfestet.'

O jordens konger! Den største Lov er blitt åpenbart på dette Sted, denne skueplass for en overopphøyet herlighet. Enhver skjult ting er blitt brakt frem i lyset, i kraft av den opphøyede Forordners Vilje, Han Som har innvarslet den Siste Time, ved Hvem månen er blitt kløvet, og enhver uigjenkallelig bestemmelse utlagt.

Dere er kun vasaller, O jordens konger! Han, Som er Kongenes Konge, har vist Seg, iført Sin mest underfulle herlighet, og kaller dere til Seg, Hjelperen i fare, den Selv- Bestående. Vokt dere at ikke stolthet forhindrer dere fra å gjenkjenne Åpenbaringens Kilde, at ikke denne verdens ting lukker dere ute, som ved et slør fra Ham, Som er himmelens Skaper, reis dere og tjen Ham, Som er alle nasjoners lengsel, som har skapt dere ved et ord fra Sin munn og forordnet at dere til alle tider skulle være symbolet på Hans overhøyhet.

Ved Guds rettferdighet! Det er ikke vårt ønske å legge hånd på deres kongeriker. Vår misjon er å gripe og besitte menneskenes hjerter. På dem er Bahás øyne festet. Til dette er Navnenes Kongerike vitne, kunne dere bare fatte det. Den som følger Sin Herre, vil oppgi verden og alt det som er i den, hvor meget større må ikke Hans løsrivelse være, Som har en slik opphøyet stilling! Forlat deres

palasser, og il for å få adgang til Hans Kongerike. Dette vil i sannhet gavne dere både i denne verden og i den neste. Dette bevitner Herren over riket i det høye, visste dere det bare.

Hvor stor er ikke den velsignelse som venter den konge, som vil reise seg for å støtte Min Sak i Mitt Kongerike, Som vil frasi seg alt annet enn Meg! En slik konge er talt med blant den purpurrøde Arks medlemmer ‘ den Ark, som Gud har beredt for Bahás folk. Alle må forherlige hans navn, må bøye seg i ærbødighet for hans stilling og hjelpe med å låse opp byens porter med Mitt Navns nøkler, den Allmektige Beskytter av alle som lever i de synlige og usynlige kongeriker. En slik konge er selve menneskeslektens øye, det lysende smykke på skapningens panne, velsignelsens kildepring for hele verden. Oppgi O Bahás folk, deres formuer, ja, deres liv for å tjene ham.

CVI

Den All-Vitende Lege har sin finger på menneskeslektens puls. Han oppdager sykdommen og foreskriver, i Sin ufeilbare visdom legemiddelet. Enhver tidsalder har sitt eget problem, og enhver sjel sin spesielle higen. Det legemiddel som verden behøver i sin nuværende lidelse, kan ikke være det samme som den vil behøve i en etterfølgende tidsalder. Vær omhyggelig oppmerksom på behovene i den tidsalder hvori dere nu lever, og konsentrer deres overlegninger om deres kritiske stilling og påtrengende behov.

Vi kan godt fornemme hvordan hele den menneskelige rase er omgitt av store, av uberegnelige lidelser. Vi ser den vansmekte på sin sykeseng, hårdt prøvet og desillusjonert. De som er drukne av innbilskhet har stillet seg mellom dem og den Guddommelige og ufeilbarlige Lege. Vær vitne til hvordan de har innviklet alle mennesker, seg selv innbefattet, i sine påfunns garn. De kan hverken oppdage sykdommens årsak, eller ha noe kjennskap til legemiddelet. De har oppfattet det rette som kroket og har innbilt seg at deres venn var deres fiende.

Åpne deres ører for denne Fanges søkte melodi. Stå opp, og løft deres stemmer, for at de som er i dyp søvn kanskje måtte våkne. Si: dere som er som døde! Den Guddommelige gavmildhets hånd tilbyr dere Livets Vann. Hast og drikk av det. Den som er gjenfødt i denne Dag, skal aldri dø, den som forblir død, skal aldri leve.

CVII

Han Som er deres Herre, den All-Barmhjertige, nærer i Sitt hjerte det ønske å se den hele menneskelige rase som én sjel og ett legeme. Il for å vinne deres andel i Guds nåde og barmhjertighet på denne Dag, som overgår alle andre skapte dager. Hvor stor er ikke den lykksalighet som venter det menneske, som har forsaket alt han eier i sin lengsel etter å oppnå det som hører Gud til! Et slikt menneske ‘ det bevitner Vi ‘ er blant Guds velsignede.

CVIII

Vi har en bestemt tid for dere, O jordens folk. Hvis dere feiler til den fastsatte Time å vende dere til Gud, så vil Han sannelig legge voldelig hånd på dere, og vil la fryktelige ulykker ramme dere fra alle kanter. Hvor i sannhet hård er ikke den straff hvormed Herren deres Gud da vil straffe dere!

CIX

O Kamál! De høyder hvortil det dødelige menneske kan nå, ved Guds nådige gunst i denne Dag, er ennu ikke åpenbart for dets blikk. Tilværelsens verden har aldri hatt og heller ikke er den ennu i bestittelse av evnen til å eie en slik åpenbaring. Den Dag nærmer seg imidlertid da en så stor gunsts muligheter, som følge av Hans befaling, vil bli åpenbart for menneskene. Om enn nasjonenes styrker væpner seg mot Ham, om så jordens konger sammensverger seg for å undertrykke Hans Sak, så skal Hans herredømmes makt stå urokket. Han taler sannelig sannhet, og kaller alle mennesker til Sin vei, Han Som er den Uforlignelige, den All- Vitende.

Alle mennesker er skapt for å fremme en evig fremadskridende sivilisasjon. Den Allmektige er Mitt vitne; Å handle som markens ville dyr er mennesket uverdige. De dyder som passer for dets verdighet er: overbærenhet, barmhjertighet, medfølelse, kjærlighet, vennlighet mot alle folkeslag og slekter på jorden. Si: O venner! Drikk av hjertets lyst av denne krystallklare strøm, som flyter på grunn av Hans himmelske nåde, Han Som er Navnenes Herre. La andre ta del i dens vann i Mitt Navn, for at menneskenes ledere i ethvert land til fulle må kunne erkjenne i hvilken hensikt den Evige Sannhet er blitt åpenbart, og årsaken til at de selv er skapt.

CX

Det Høyeste Vesen sier: O dere menneskenes barn! Det grunnleggende formål som besjeler Guds Tro og Hans Religion, er å trygge den menneskelige rases interesser og å fremme dens enhet, og å skape kjærlighetens og kameratskapets ånd blant menneskene. La den ikke bli en kilde til stridigheter og disharmoni, til hat og fiendskap. Dette er den rette sti, den avgjorte og ubevegelige grunnvoll. Hva som enn er bygd på denne grunnvoll, kan verdens forandringer og tilfældigheter aldri svekke; heller ikke vil utallige århundrers omveltninger kunne underminere dens oppbygning. Vårt håp er, at verdens religiøse ledere og herskere i forening vil reise seg for denne tidsalders reformasjon og gjenopprettelsen av dens lykke. La dem, etter at de alvorlig har meditert over dens behov, rådslå sammen, og etter en intens og fullkommen overveielse gi til den syke og sårt hjemsøkte verden det legemiddel som kreves . . . Det påhviler dem som er i autoritet, å utvise måtehold i alle ting. Alt det som overskrider måteholdets grenser, vil opphøre å utøve en velgjørende innflytelse. Betrakt for eksempel slike ting som frihet, sivilisasjon og lignende. Hvor meget menn med forstand enn ser på dem med velvilje, så vil de, hvis de bringes til ytterlighet, utøve en ytterst skadelig innflytelse på menneskeheten. Gud gi, at verdens folk gjennom den høye bestrebelse som deres herskere, vise og lærde utøver, må erkjenne sine beste interesser. Hvor lenge vil menneskeheten fortsette i sin egensindighet? Hvor lenge vil urettferdigheten fortsette? Hvor lenge vil kaos og forvirring herske blant menneskene? Hvor lenge vil uenighet opprøre samfunnet? Fortvilelsens vinder blåser ulykkeligvis fra alle retninger, og den splid som atskiller og plager den menneskelige rase blir større dag for dag. Tegnet på en truende rystelse og kaos kan tydelig merkes, idet den nuværende ordening synes å være beklagelig mangelfull. Jeg bønnfaller Gud, opphøyet er Hans Herlighet, at Han nådig må oppvekke jordens folk, må forunne dem at resultatet av deres opptreden må li til fordel for dem, og hjelpe dem til å utføre det som anstår seg deres stilling.

CXI

O dere stridende folk og slekter på jorden! Vend deres ansikter mot enighet, og la strålene fra dette lys skinne over dere. Kom sammen og beslutt dere til for Guds skyld å utrydde kilden til uenighet mellom dere. Da vil herligheten fra verdens store Lys omslutte hele jorden, og dens beboere bli innvånere av én by og besittere av én og den ønske og vil fortsatt ikke ha noe annet ønske enn dette. Der kan ikke være noen tvil om at verdens folkeslag, av hvilken rase eller religion de enn er, mottar sine inspirasjoner fra én himmelsk Kilde, og er undersåtter av én Gud. De forskjellige forordninger hvorunder de dveler, må tilskrives de varierende krav og behov i den tidsalder, hvori de ble åpenbart. Hver og en av dem, unntatt noen få, som er fremkommet gjennom menneskenes egensindighet, var forordnet av Gud, og er en gjenspeiling av Hans Vilje og Hensikt. Stå opp, og iført troens makt slå istykker deres fåfengte innbilningers guder, som sår splid blant dere. Hold fast ved det som fører dere sammen og forener dere. Dette er sannelig det mest opphøvede Ord som Moder- Boken har sendt ned og åpenbart for dere. Om dette bærer storhetens Tunge vitne fra Sin herlighets bolig.

CXII

Betrakt de uregelmessigheter som, gjennom mange lange år, har plaget jorden, og den forstyrrelse som har grepet dens folk. Den er enten blitt plyndret av kriger eller pint gjennom plutselige og

uforutsette ulykker. Ennskjønt verden er omgitt av nød og elendighet, så har intet menneske stanset for å reflektere over hva årsaken og kilden til dette kunne være. Når som helst den Sanne Rådgiver ytret et ord til advarsel, så reiste de seg alle mot Ham og fordømte Ham som en opprører og forkastet Hans krav. Hvor forvirrende og villedende er ikke en slik opptreden! Man kan ikke finne to mennesker som kan sies å være utvendig og innvendig forenet. Bevisene kan sies å være utvendig og innvendig forenet. Bevisene for splid og ondskap er overalt synlige, skjønt alle ble skapt til harmoni og enighet. Det Høyeste Vesen sier: O dere høyt elskede! Enighetens Tabernakel er reist; betrakt ikke hverandre som fremmede. Dere er fruktene på ett tre, bladene på én gren. Vi nærer det håp, at rettferdighetens lys må skinne over jorden og helliggjøre den fra tyranni. Hvis jordens herskere og konger, symbolene på Guds makt, opphøyet være Hans ære, reiser seg og beslutter å hellige seg til det som vil fremme menneskehetens høyeste interesser, så vil rettferdighetens herredømme ganske visst bli opprettet blant menneskenes barn, og glansen av dette lys vil innhulle den hele jord. Det høyeste Vesen sier: Strukturen av verdens likevekt og orden er blitt bygget på og vil fortsette å bli opprettholdt ved tvillingsøylene belønning og straff. Et annet sted skriver Han: Vokt dere, O forsamling av konger og herskere på jorden! Der er ingen makt på jorden som kan måle seg med rettferdighetens og visdommens beseirende makt . . . Velsignet er den konge, som vandrer med visdommens banner utfoldet foran seg, og rettferdighetens bataljoner samlet bak seg. Han er, visselig det ornament som pryder fredens panne og trygghetens åsyn. Det kan ikke være noen tvil om at hvis rettferdighetens Dag. Stjerne, Som har vært skjult av tyranniets skyer, skulle få utgyte Sitt lys over menneskene, ville jordens ansikt fullstendig forvandles.

CXIII

Innbiller du deg, O Shahens Minister i Byen (Konstantinopel) at Jeg holder i Min hånd Guds Saks endelige skjebne? Tror du kanskje at Mitt fengselsopphold eller den skam som man har brakt over Meg eller endog Min død og endelige tilintetgjørelse, kan endre dens kurs? Ynkkelig er det som du i ditt hjerte har innbilt deg! Du er sannelig blant dem som vandrer etter de fruktesløse innbilninger, som deres hjerter har fostret. Der er ingen Gud uten Ham. Mektig er Han til å stadfeste Sin Sak, og til å opphøye Sitt Vitnesbyrd, og opprette det som Hans Vilje bestemmer, og løfte det til en så fremskutt stilling, at hverken dine hender eller deres hender som har vendt seg bort fra Ham noensinne kan berøre eller skade den.

Tror du, at du har makt til å krysse Hans Vilje, til å hindre Ham fra å iverksette Sin dom eller å få Ham bort fra å utøve Sin overhøyhet? Foregir du at noe i himlene eller på jorden kan motstå Hans Tro? Nei, ved Ham Som er den Evige Sannhet! Intet i den hele skapning kan forpurre Hans Formål. Kast derfor bort, den rene innbilskhet som du følger, for ren innbilskhet kan aldri ta sannhetens plass. Bli du av dem som virkelig angre og vender tilbake til Gud, den Gud Som har skapt deg, Som har ernært deg og gjort deg til talsmann blant dem som bekjenner din tro.

Vit du enn videre at det er Han Som ved Sin egen befaling har skapt alt det som er i himlene, og alt det som er på jorden. Hvordan kan da den ting som er skapt på Hans befaling, seire over Ham? Opphøyet er Gud over alt det som dere innbiller dere om Ham, dere ondskapens folk. Hvis denne Sak er fra Gud, kan ingen formå noe imot den; og hvis den ikke er fra Gud, vil de geistlige blant dere og de som følger sine lastefulle ønsker, og slike som har gjort opprør mot Ham sikkerlig være tilstrekkelig til å overmanne den.

Har dere ikke hørt hva en mann av Faraos slekt, en troende fra gamle dager, har sagt, og hva Gud ar gjengitt for Sin Apostel, Som Han ar utvalgt over alle menneskelige vesener, og betrodd Sitt Budskap, og gjort til Sin barmhjertighets Kilde for alle dem som bor på jorden? Han sa, og Han taler visselig sannhet; 'Vil dere slå en mann ihjel fordi han sier at min Herre er Gud, når han allerede er kommet til dere med beviser på sin misjon? Hvis Han er en løgner, så vil løgnen falle tilbake på Ham, men hvis Han taler sannhet, så vil en del av det dere truer med, falle på dere selv.' Dette er hva Gud har åpenbart for Sin Ene Høyt-Elskede i Sin ufeilbarlige Bok.

Og likevel har dere feilet i å vende deres ører mot Hans befaling, har ringeaktet Hans Lov, har foraktet Hans advarsler som er opptegnet i Hans Bok, og er blitt av dem som har forvillet seg langt fra Ham. Hvor mange er det ikke som hvert år og hver måned er blitt sendt i døden på grunn av dere! Hvor mangfoldige urettferdigheter har dere ikke forøvet ' urettferdigheter hvis like skapningens øye ikke har sett, som ingen krønikeskriver noensinne har nedskrevet! Hvor utallig er ikke de diende barn, som ble gjort foreldreløse, og de fedre som mistet sine sønner på grunn av deres grusomhet, O dere urettferdighetens utøvere! Hvor ofte har ikke en søster blitt nedtyngt i sin sorg over en bror, og hvor ofte har ikke en hustru jamret over tapet av sin ektemann og eneste forsørger!

Deres urettferdighet vokste mer og mer, inntil dere drepte Ham, Som aldri hadde vendt sine øyne bort fra Gud, den Mest- Opphøyedes, den Aller-Størstes Åsyn. Om dere bare hadde tatt Hans liv på samme måte som menneskene er vant til! Dere slo Ham imidlertid ihjel under slike forhold som intet menneske noensinne har vært vitne til. Himlene gråt sårt over Ham, og de sjeler som er nær Gud, jamret over Hans lidelser. Var Han ikke en etling av deres profets eldgamle hus? Var ikke Hans ry som en direkte nedstammende fra Apostelen blitt utspredd blant dere? Hvorfor påførte dere Ham da, hva intet menneske, hvor langt dere enn måtte søke tilbake, har påført noen annen? Ved Gud! skapelsens øye har aldri sett deres like. Dere slår ihjel Ham Som er en etling av deres Profets Hus, og jubler og fryder dere, mens dere sitter på deres heders-plasser! Dere uttaler deres forbannelser mot dem som var før dere, og som har forøvet hva dere har forøvet, og dere forblir selv hele tiden blinde for deres uhyrlighet!

Vær rettferdige i deres dom. Handlet de som dere forbanner og som dere gjør ondt imot, annerledes enn dere selv? Lo de ikke også ihjel sin Profets etterfølgere, som dere har slått ihjel deres Profets etterfølgere? Er ikke deres oppførsel lik deres oppførsel? Hvorfor gjør dere da fordring på å være forskjellige fra dem, O dere som sår splid blant menneskene?

Og da dere tok Hans liv, reiste en av Hans etterfølgere seg for å hevne Hans død. Han var ukjent av menneskene, og den plan han hadde unnfanget, var ikke bemerket av noen. Tilsist utførte han det som var forutbestemt. Det sømmer seg derfor for dere å legge skylden på ingen annen enn dere selv, for de ting som dere har begått, hvis dere bare dømmer rettferdig. Hvem er der i hele verden som har gjort det som dere har gjort? Ingen, ved Ham Som er alle verdners Herre!

Alle jordens herskere og konger ærer og hedrer etterkommere av sine Profeter og hellige menn, kunne dere bare begripe det. Dere er på den annen side ansvarlig for slike handlinger som intet menneske noensinne har utført. Deres misgjerninger har forårsaket at ethvert forstående hjerte har vært fortvilet av sorg, og likevel er dere fortsatt nedsunket i deres likegyldighet og har feilet i å oppdage deres gjerningers ondskap.

Dere har fortsatt i deres egensindighet inntil dere reiste dere mot Oss, ennskjønt Vi intet hadde gjort som kunne rettferdiggjøre deres fiendskap. Frykter dere ikke Gud, Som har skapt dere og formet dere og latt dere oppnå deres styrke, og forenet dere med dem som har oppgitt seg selv for Ham (Muhammedanere)? Hvor lenge vil dere fortsette i deres egensindighet? Hvor lenge vil dere avstå fra å tenke? Hvor lenge varer det før dere ryster deres slummer av og våkner fra deres likegyldighet? Hvor lenge vil dere forbli uvitende om sannheten?

Overvei i ditt hjerte: Kunne dere, tross deres oppførsel og de ting som deres hender har utført, lykkes i å undertrykke Guds ild, eller i å utslukke Åpenbaringsens lys ' et lys som med sitt klare skinn har omhyllt dem som er nedsenket i udødelighetens bølgende hav, og har tiltrukket de sjeler som virkelig tror på og opprettholder Hans enhet. Vet dere da ikke at Guds hånd er over deres hender, at Hans uigjenkallelige forordning overgår alle deres oppfinnelser, at Han er opphøyet over Sine

tjenere, at Han evner å gjennomføre Sin Hensikt, at Han gjør hva Han vil, at Han ikke skal bli spurt om hva Han vil, at Han forordner det som behager Ham, at Han er den Aller-Sterkeste, den Allmektige? Hvis dere tror at dette er sannhet, hvorfor vil dere da ikke opphøre å stifte uro og få fred med dere selv?

Hver dag begår dere en ny urettferdighet, og behandler Meg som dere har behandlet Meg i tidligere tider, ennskjønt Jeg aldri forsøkte å blande Meg i deres affærer. Aldri har Jeg motsagt dere, heller ikke har Jeg gjort opprør mot deres lover. Betenk hvordan dere tilsist har gjort Meg til fange i dette fjerne land! Vit imidlertid med sikkerhet at hva enn deres hender, eller de vantros hender har gjort, vil aldri kunne forandre Guds Sak eller endre Hans veier, som de heller aldri tidligere gjorde det.

Merk dere Min advarsel, dere Persias folk! Hvis Jeg blir slått ihjel ved deres hender, så vil Gud visselig oppreise én som vil fylle den tomme plass etter Min død, for slik var Guds metode gjennomført i tidligere dager, og ingen forandring kan dere finne i Guds handlemåte. Søker dere å utslukke Guds lys som skinner over Hans jord? Utilbøyelig er Gud til å utføre hva dere ønsker. Han skal fullkommengjøre Sitt lys, ennskjønt dere avskyr det i dypet av deres hjerter.

Stans, om kun for en liten stund, O minister, og overvei og vær rettferdig i din dom. Hva har Vi gjort som kan rettferdiggjøre deg i å ha baktalt Oss for kongens ministre, i å følge dine lyster, i å forvrengte sannheten, og i å uttale dine bakvaskelser mot Oss? Vi har aldri møtt hverandre unntagen da Vi traff deg i din fars hus, og de dager da Imám Husayns martyrium ble erindret og høytideligholdt. Ved slike anledninger kunne ingen ha noen mulighet til å tale med andre om sin tro, eller legge frem sine synspunkter og tro i konversasjon eller foredrag. Du vil kunne bevitne sannheten av Mine ord, hvis du er av de sannferdige. Jeg har ikke besøkt noen forsamling, hvor du kunne lære å forstå mine tanker, eller hvor noen annen kunne ha gjort det. Hvordan kan du da uttale din dom over Meg, når du ikke har hørt Mitt vitnesbyrd fra Mine egne lepper? Har du ikke hørt hva Gud, opphøyet være Hans herlighet, har sagt: 'Si ikke til enhver som møter deg med en hilsen: 'Du er ikke en troende': skyv ikke tilside dem som roper til sin Herre ved morgen og aften, bønnfallende om å få se Hans Åsyn.' Du har virkelig sviktet hva Guds Bok foreskrev, og likevel anser du deg for å være en som tror.

Til tross for hva du har gjort, så nærer Jeg ' og dertil er Gud mitt vitne ' ingen ond vilje mot deg, eller mot noen annen, ennskjønt det er fra deg og andre Vi mottar så store smerter, at ingen andre som tror på Guds enhet, kunne utholde disse. Min sak er ikke i noen annen enn Guds hånd, og Min tillit er ikke til noen annen enn Ham. Om ikke lenge er dine dager svunnet hen, likesom alle deres dager som nu, med en avskyelig stolthet, hever seg over sin neste. Snart lir dere samlet i Guds nærvær og blir utspurt om deres handlinger, og dere blir gjengjeldt for hva dere har begått med deres hender, og elendig er de ondes bolig!

Ved Gud! Skulle du erkjenne hva du har gjort, så ville du sikkert gråte sårt over deg selv, og du ville unnfly og søke tilflukt hos Gud, og du ville forsmekte og sørge alle ditt livs dager, inntil Gud ville tilgi deg, for i sannhet Han er den Mest. Gavmilde, den Aller-Barmhjertigste. Du vil imidlertid fortette til din dødstime i din egensindighet, fordi du av hele ditt hjerte, din sjel og ditt innerste vesen, har beskjefteget deg med denne verdens forfengelighet. Du skal, etter din bortgang, oppdage hva Vi har åpenbart for deg, og skal finne alle dine gjerninger nedtegnet i den Bok, hvori alle deres gjerninger som lever på jorden er nedtegnet, de være seg større eller mindre enn vekten av et atom. Gi derfor akt på Mitt råd, og lytt du med ditt hjertes øre til Min tale, og være ikke likegyldig for Mine ord, eller blant dem som forkaster Min sannhet. Berøm deg ikke av de ting som er blitt gitt deg. Fest ditt øye på det som er blitt åpenbart i Guds Bok, Hjelpen i Fare, den Aller- Herligste: 'Og da de hadde glemt deres advarsler, så åpnet Vi for dem porten inn til alle ting', på samme måte som Vi åpnet for deg og dine like porten til denne jord og dens prydelse. Vent du derfor på det som er

blitt lovet i den siste del av dette hellige vers, for dette er et løfte fra Ham, Som er den Allmektige, den All-Vise, et løfte som ikke vil vise seg usannferdig.

Jeg vet ikke hvilken sti dere har valgt og på hvilken dere går, O forsamling av Mine fiendtligsinnede! Vi kaller dere til Gud, Vi minner dere om Hans Dag, Vi forkynner dere tidender om deres gjenforening med Ham, Vi drar dere nær til Hans forgård, og sender ned til dere tegnet på Hans underfulle Visdom, og dog se, hvordan dere forkaster Oss, fordømmer Oss, gjennom de ting som deres løgnaktige munn har ytret, som en vantro, hvordan dere planlegger deres renker imot Oss! Og når Vi stadfester for dere hva Gud gjennom Sin gavmildhet har forunt Oss, så sier dere: 'Det er bare simpel magi'. De samme ord ble uttalt av de generasjoner som er gått forut for dere, og som var hva dere er, om dere bare kunne fatte det.

Dere har derved berøvet dere Guds gavmildhet og Hans nåde, og dere skal aldri oppnå den før på den Dag da Gud vil ha dømt mellom Oss og dere, og Han i sannhet er den beste av Dommere.

Noen blant dere har sagt: 'Han er det som har påstått å være Gud.' ved Gud! Dette er en uhyrlig bakvaskelse. Jeg er bare en av Guds tjenere, som har trodd på Ham og Hans tegn, og på Hans Profeter og på Hans engler. Min tunge og Mitt hjerte, og Min indre og Min ytre tilværelse bevitner, at der er ingen annen Gud enn Ham, at alle andre er skapt på Hans befaling, og er blitt formet ved Hans Viljes kraft. Der er ingen annen Gud enn Ham, Skaperen, den Som oppreiser fra de døde, Livgiveren, den Som slår ihjel. Jeg er Han Som beretter for alle hva Gud gjennom Sin nåde har begunstiget Meg med. Hvis dette er Min overtredelse, så er Jeg i sannhet den første av overtrederne. Jeg og Min slekt er i deres makt. Gjør det som behager dere, og vær ikke av dem som nøler, for at Jeg må kunne vende tilbake til Gud, Min Herre, og nå det sted hvor Jeg ikke lenger kan se deres ansikter. Sannelig, det er Mitt kjæreste ønske, Min mest glødende lengsel. Min tilstand er Gud visselig tilstrekkelig underrettet om og oppmerksom på.

Forestill deg at du er under Guds øye, O minister! Om du ikke ser Ham, så ser Han visselig deg. Betrakt og døm rettferdig i Vår sak. Hva er det Vi har begått, som kunne ha tilskyndet deg til å stå opp imot Oss og baktale Oss for folket, hvis du er blant de rettferdige? Vi forlot Teheran på Kongens bud og flyttet med Hans tillatelse Vår bolig til Irak. Hvis Jeg hadde forbrutt Meg mot ham, hvorfor ga han Meg da frihet? Og hvis Jeg er uskyldig i enhver brøde, hvorfor har du da påført Oss slike forfølgelser, som ingen blant dem som bekjenner seg til deres tro, noen gang har lidt? Har noen av Mine handlinger etter Min ankomst til Irak vært av en slik beskaffenhet, at den kunne nedbryte regjeringens autoritet? Hvem er det som har oppdaget noe klanderverdig i Vår oppførsel? Undersøk blant folket, for at du må være blant dem som har skjelnet sannheten.

I elleve år bodde Vi i det land, inntil den minister som representerte din regjering, ankom, hvis navn Vår penn er uvillig til å nevne, som var henfallen til nytelse av vin, som fulgte sine lyster og begikk onde handlinger, og var korrumpert og gjorde Irak korrumpert. Dette kan de fleste av Bagdads innvånere bevitne, om du ville utspørre dem, og vil bli blant dem som søker å bekjenne sannheten. Det var han som med urette tilegnet seg sine bekjentes formuer, som sviktet alle Guds bud, og forøvet hva som helst Gud hadde forbudt. Tilsist fulgte han sitt ønske og reiste seg mot Oss i sitt brev til deg, og du trodde ham og fulgte i hans vei, uten å søke noe bevis eller troverdig vitnesbyrd fra ham. Du anmodet ikke om noen forklaring, heller ikke gjorde du noe forsøk på å undersøke saken og forvise deg om den, for at sannheten kunne bli tydelig atskilt fra falskhet i din oppfatning, og slik at din dømmekraft måtte bli klar. Finn ut for deg selv hva slags mann han var ved å spørre de ministre som på den tid var i Irak, såvel som byens (Bagdads) guvernør og dens høye rådgivere, for at sannheten må bli åpenbart for deg, og at du kan bli blant dem som er vel underrettet.

Gud er Vårt vitne! Vi har ikke under noen omstendigheter satt Oss opp, hverken mot ham eller andre. vi fulgte under alle tilskikkelser Guds forordninger, og var aldri blant dem som forårsaket uorden. Dette kan han selv bevitne. Hans hensikt var å legge hånd på Oss og sende Oss tilbake til Persia, for derved å forhøye sin berømmelse og anseelse. Du har begått den samme forbrytelse og i den selvsamme hensikt. I Guds, den Suverene Herres, den All-Vitendes øyne er dere begge i samme klasse.

Det er ikke Vår hensikt, ved å tiltale deg med disse ord, å lette byrden for Vår smerte, eller bevege deg til å gå i forbønn for Oss hos noen. Nei, ved Ham Som er alle verdeneres Herre! Vi har lagt den hele sak frem for deg, for at du muligens måtte erfare hva du har gjort, måtte avstå fra å bringe andre til å lide den skade og ulykke som du har påført Oss, og bli blant dem som i sannhet har angret overfor Gud, Som skapte deg og skapte alle ting, og kanskje kunne handle med klarsyn for fremtiden. Bedre er dette for deg enn alt hva du eier, enn ditt ministerium hvis dager er talte.

Vokt deg, så du ikke ser gjennom fingrene med urettferdighet. Fest ditt hjerte med fasthet ved rettferd, og forandre ikke Guds Sak, og vær av dem som har vendt sine øyne mot de ting, som er åpenbart i Guds Bok. Følg ikke under noen omstendigheter dine onde og begjærlige tilskyndelser. Overhold Guds, din Herres, den Godgjørendes, den Gamle av Dagers lov. Du skal ganske visst vende tilbake til støv, du skal forgå likesom alle de ting, som du fryder deg ved. Dette er hva sannhetens og herlighetens Tunge har uttalt.

Minnes du ikke Guds advarsler ytret i tidligere tid, at du måtte bli blant dem som følger Hans forordninger? Han sa, og Han taler visselig sannhet: 'Av jord har Vi skapt dere, og til jord skal dere vende tilbake, og fra jorden vil Vi for annen gang føre dere opp.' Dette er hva Gud har forordnet for alle, som bor på jorden, det være seg høye eller lav. Det sømmer seg derfor ikke for ham, som er skapt av støv og skal vende tilbake til støv og atter bringes opp derfra, å svulme av stolthet overfor Gud og overfor Hans elskede og hovmodig håne dem og være oppfylt av foraktfull arroganse. Nei, det sømmer seg bedre for deg og dine like å bøye dere for Guds enhets åpenbarere, og vise dere ydmyke overfor de trofaste som har forlatt alt for Guds skyld, og har løsrevet seg fra alt som legger beslag på menneskenes oppmerksomhet og leder dem bort fra Guds sti, den Aller-Herligste, den Høyt-Priste. Således sender Vi ned til dere det so skal gane dere, og gavne dem som har festet sin tillit og tro på sin Herre.

CXIV

Lytt, O konge (Sultán 'Abdu'l- Azíz), til Hans ord som taler sannhet, Han som ikke forlanger at du skal belønne Ham med det som Gud har valgt å skjenke deg, Han Som ufravikelig går på den rette sti. Han er det Som kaller deg til Gud, din Herre, Som viser deg den rette kurs, den vei som leder til sann lykksalighet, for at du kanskje måtte bli av dem med hvem alt er vel.

Vær varsom, O konge, så du ikke samler deg slike ministre, som følger korrupte tilbøyeligheters ønsker, som har kastet bak sin rygg det som er blitt overgitt i deres hender og som åpenlyst svikter deres tillit. Vær gavmild mot andre, som Gud har vært gavmild mot deg, og overlat ikke folkets interesser til slike ministres forgodtbefinnende. Legg ikke din Guds frykt tilside, og vær av dem som handler rett. Omgi deg med de ministre fra hvilken du kan merke troens og rettferdighetens vellukt, og rådfør deg så med dem, og velg deretter det som er best i ditt åsyn, og vær blant dem som handler gavmildt.

Vit med visshet, at den som ikke har tro på Gud, er hverken troverdig eller sannferdig. Dette er virkelig sannheten, den utvilsomme sannhet. Dem som handler svikefullt overfor Gud, vil også handle svikefullt overfor sin konge. Ingen ting kan holde en slik mann fra det som er ondt, intet kan hindre ham fra å bedra sin nabo, intet kan bevege ham til å vandre rakrygget.

Vær varsom, så at du ikke overgir dine statssakers tømmer i andres hender, og gi ikke din tillit til stasmistrene som er tilliten uverdige, og vær ikke av dem som lever i likegyldighet. Sky dem hvis hjerter er vendt bort fra deg, og sett ikke din lit til dem, overlatt heller ikke dine affærer eller deres affærer som bekjenner seg til din tro, til dem. Vokt deg for å la ulven bli gjeteren av Guds flokk, og overgi ikke Hans Elskedes skjebner i de ondes vold. Vent heller ikke at de som overtrer Guds forordninger, vil være troverdige og oppriktige i den tro de bekjenner. Unngå dem og holdt nøye vakt over deg selv, så at deres ondsinnede påfunn ikke skal skade deg. Vend deg bort fra dem, og fest ditt blikk på Gud, din Herre, den Aller- Herligste, den Mest-Gavmilde. Han som overgir seg selv til Gud, Gud skal i sannhet være med ham, og han som setter sin hele lit til Gud, skal Gud visse beskytte mot alt som kan skade ham, og bevare ham mot enhver ondsinnet oppviglers ondskap.

Hvis du ville bøye ditt øre til Min tale, og merke deg Mitt råd, da vil Gud heve deg til en så opphøyet stilling, at intet menneske på hele jorden noensinne kan nå eller skade deg med sine renkefulle planer. Overhold du, O konge, av ditt innerste hjerte og ditt hele vesen Guds forordninger, og gå ikke på undertrykkernes stier. Grip du tømmene og hold fast i din makts grep ditt folks anliggender, og undersøk personlig det som vedrører dem. La intet unngå deg, for deri ligger det høyeste gode.

Vær takknemlig overfor Gud, Som har valgt deg ut av den hele verden til konge over dem som bekjenner din tro. Det sømmer seg vel for deg å verdsette den vidunderlige gunstbevisning hvormed Gud har begunstiget deg, og til enhver tid å opphøye og prise Hans Navn. Du kan best prise Ham derved at du elsker Hans elskede tjenere, og beskytter og bevarer dem mot de svikefulles ondskap, så at ingen kan undertrykke dem lenger. Du skulle enn videre reise deg for sette Guds lov i kraft blant dem, så at du måtte bli av dem som er fast forankret i Hans lov.

Skulle du være årsak til at rettferdighetens floder ble spredt blant dine undersåtter, da ville Gud visse støtte deg med hærskarer av usynlige og synlige hjelpere, og ville styrke deg i dine affærer. Ingen Gud er der foruten Ham. All skapning og dens rike er Hans. Til Ham vender de trofastes verk tilbake.

Stol ikke på dine skatter. Sett hele din lit til Herrens, din Guds nåde. La Ham være ditt trygge håp i hva du enn foretar deg, og bli av dem som har underkastet seg Hans Vilje. La Ham bli din hjelper, og berik deg med Hans skatter, for hos Ham er himlenes og jordens skattkammere å finne. Han gir dem til hvem Han vil, og fra hvem Han vil holder Han dem tilbake. Der er ingen annen Gud enn Ham, den Alt-Besittende, den Høyt-Priste. Alle er bare fattige foran Hans barmhjertighets dør; alle er hjelpeløse foran Hans Suverenitets åpenbaring og søker Hans gunst.

Overstig ikke rimelighetens grenser, og behandle dem som tjener deg, med rettferdighet. Gi dem etter deres behov, og ikke til en slik grad at de vil være i stand til å samle seg rikdommer for å pryde seg og utsmykke sine hjem og samle ting som ikke er til noe gagn for dem, og således må regnes blant de ødsle. Behandle dem med usvikelig rettferdighet, så at ingen blant dem skal lide nød, og ingen bli overdyndet med luksus. Dette er kun åpenbar rettferdighet.

La ikke de foraktelige herske over og dominere de edle og dem som er ære verd, og la ikke de høysinnede være underkastet de forakteliges og uverdiges forgodtbefinnende, for dette var det Vi la merke til ved Vår ankomst til byen (Konstantinopel), og dette bevitner Vi. Vi fant blant deres innvånere noen som var i besittelse av overflødige rikdommer og levde i en overdreven velstand, mens andre led stor mangel og ynkelig fattigdom. Dette sømmer seg ikke for ditt herredømme, og er uverdige for din rang.

La Mitt råd bli mottatt av deg, og bestreb deg for å herske med upartiskhet blant menneskene, så at Gud må opphøye ditt navn og spre din rettferdighets berømmelse over hele verden. Vokt deg

så du ikke beriker dine ministre på dine undersåtters bekostning. Frykt sukkene fra de fattige og oppriktige av hjerte, som ved hver dags frembrudd jamrer over sine lidelser, og vær for dem en mild hersker. De er sannelig dine skatter på jorden. Det påhviler derfor deg å beskytte dine skatter mot dem, som angriper dem og vil røve dem fra deg. Undersøk deres anliggender, og overbevis deg hvert år, ja, hver måned om deres tilstand, og vær ikke blant dem som er likegyldige overfor sine plikter.

Ha øye for Guds ufeilbare Vekt, lik en som står i Hans nærvær, vei i denne Vekt dine handlinger hver dag, hvert øyeblikk av ditt liv. Før deg selv til regnskap før du blir kalt til regnskap på den Dag, da ingen mann skal ha styrke til å stå av frykt for Gud, den Dag, da de likegyldiges hjerter skal skjelve.

Det påhviler enhver konge å være så gavmild som solen, som frembringer alle veseners vekst, og gir til alle hva de behøver, hvis gode ikke er av dem selv, men er forordnet av Ham, Som er den Mektigste, den Allmektige. Kongen skulle være så gavmild og rundhåndet i sin nåde som skyene, hvis gavmildhets strømmer regner ned over ethvert land, på befaling av Ham, Som er den opphøyede Forordner, den All-Vitende.

Vær forsiktig, og overgi ikke dine statsaffærer helt i en annens hender. Ingen kan utføre dine funksjoner bedre enn du selv. Således klargjør Vi for deg Våre visdomsord, og sender ned til deg det som kan gjøre deg i stand til å gå over fra undertrykkelsens venstre hånd til rettferdighetens høyre, og nærme deg til Hans gunsts strålende hav. Slik var den sti de konger som var før deg betrådte, de som handlet upartisk overfor sine undersåtter, som vandret på den usvikelige rettferdighets veier.

Du er Guds skygge på jorden. Bestreb deg derfor for å opptre på en slik måte som best anstår seg for en så fremskutt og opphøyet stilling. Hvis du avviker fra å følge de ting, som Vi har forordnet sendt ned til deg og lært deg, så vil du sikkert frasi deg denne store og uvurderlige ær. Vend da om, og hold deg helt til Gud, og rens ditt hjerte for verden og alle dens forfengeligheter, og tillat ingen fremmed kjærlighet å komme inn og ta bolig der. Ikke før du har rensset ditt hjerte fra ethvert spor av en slik kjærlighet, kan strålene fra Guds lys spre sin glans over det, for Gud har ikke gitt mer enn ett hjerte til noen. Dette er visselig forordnet og nedtegnet i Hans eldgamle Bok. Og da det menneskelige hjerte er ett og udelt, som det ble formet av Gud, så sømmer det seg for deg å påse at dets hengivenhet også er én og udelt. Fest deg da med hele ditt hjertes tilbedelse til Hans kjærlighet, og trekk deg tilbake fra enhver annen kjærlighet enn Hans, så at Han må hjelpe deg til å senke deg ned i Hans enhets Hav, og gjøre deg istand til å bli en sann opprettholder av Hans enhet. Gud er mitt vitne. Min eneste hensikt med å åpenbare disse ord er å helliggjøre deg fra denne jords forgjengelige ting og hjelpe deg til å tre inn i den evigvarende herlighets rike, så at du, ved Guds tillatelse, må bli av dem som lever og hersker der . . .

Jeg sverger ved Gud, O konge! Det er ikke Mitt ønske å inngi Min klage til deg over dem som forfølger Meg. Jeg bekjenner kun Min smerte og sorg for Gud, Som har skapt meg og dem, som kjenner vel til Min tilstand, og Som vokter over alle ting. Mitt ønske er å advare dem mot konsekvensene av deres handlinger, så at de muligens vil avstå fra å behandle andre som de har behandlet Meg, og bli av dem som merker seg Min advarsel.

De lidelser som Vi har gjennomgått, den nød som Vi lider, de forskjellige plager som omgir Oss, skal forsvinne, likeså skal de fornøyelser som de gleder seg ved, og den overdådighet som de nyter, forsvinne. Dette er sannheten som intet menneske på jorden kan motsi. De dager i hvilke Vi har vært tvunget til å bo i støvet, vil snart være forbi, så vel som de dager da de inntok ærens stilling. Gud skal visselig dømme med sannhet mellom Oss og dem, og Han er visselig den beste dommer.

Vi takker Gud for hva som enn er skjedd med Oss, og Vi holder tålmodig ut hva Han har forordnet i fortiden, og hva Han måtte forordne i fremtiden. Til Ham står all Min lit, og i Hans hender har Jeg overgitt Min Sak. Han vil i sannhet belønne alle dem som lider tålmodig, og har tillit til Ham. Hele skapningen og dens rike er Hans. Han opphøyer hvem Han vil og fornedrer hvem Han vil. Han skal ikke bli spurt om Sine handlinger. Han i sannhet er den Aller-Herligste, den Allmektige.

La ditt øre, O konge, lytte med oppmerksomhet til de ord som vi har henvendt til deg. Loa undertrykkeren avstå fra sitt tyranni, og fjern urettferdighetens utøvere blant dem som bekjenner din tro. Ved Guds rettferdighet! De lidelser som Vi har utholdt, er av en slik beskaffenhet, at hvis noen penn skulle gjengi dem, måtte de overveldes av kval. Ingen som virkelig tror på og søker å opprettholde Guds enhet, kan utholde å lytte til beretningene derom. Så store har våre lidelser vært at selv Våre fiender har felt tårer over Oss, så vel som enhver person med forståelse. Og alle disse prøvelser har Vi vært underkastet, til tross for at Vår handling var å vende Oss til deg, og å byde folket å gå inn under din skygge, for at du måtte bli det sterkeste vern for dem som tror og opprettholder Guds enhet.

Har Jeg, O konge, noensinne vært ulydig mot deg? Har Jeg til noen tid overtrått noen av dine lover? Kan noen av dine ministre som representerer deg i Irak, fremvise noe bevis for Min manglende lojalitet mot deg? Nei, ved Ham Som er alle verdens Herre! Ikke for et eneste kort øyeblikk har Vi gjort opprør mot deg eller mot noen av dine ministre. Aldri, om Gud vil, skal Vi gjøre opprør mot deg, om Vi så blir utsatt for større forfølgelser enn dem Vi har lidt tidligere.

Ved dag og natt, aften og morgen, ber Vi til Gud for deg, at Han nådig må hjelpe deg til å lyde Ham og overholde Hans forordninger, og at Han må beskytte deg fra de ondes hærskarer. Gjør derfor som det behager deg, og behandle Oss som det synes deg rett, og som det anstår ditt herredømme. Glem ikke Guds lov i hva du enn foretar deg og ønsker å oppnå nu, eller i de dager som kommer. Si: Priset være Gud, alle verdens Herre!

CXV

Åpenbarings Penn, O Dhabih, har i de fleste av de guddommelige åpenbarte Tavler, nedskrevet disse ord: Vi har advart alle Guds elskede og bedt dem vokte seg så Vår hellige kledning ikke måtte bli tilsmusset med ulovlige handlingers smuss, eller plettet med en foraktelig oppførsels støv. Vi har enn videre formant dem til å feste sine øyne på alt som er åpenbart i Våre Tavler. Hadde deres indre øre vært oppmerksomt på de Guddommelige råd som har skint frem fra den All-Barmhjertiges Penns Daggrø, og lyttet til Hans røst, ville de fleste av jordens folk nu ha vært prydet med Hans ledelses ornament. Det som forut var forordnet, er imidlertid nu skjedd.

Atter engang åpenbarer den Gamle av Dagers Tunge her i dette Aller Største Fengsel, disse ord som er nedtegnet i denne snehvite Rulle: O dere, den ene sanne Guds elskede! Stig ut av deres onde og korrupte ønskers trange bolig, og stig inn i Guds rikes uendelige storhet, hvil på hellighetens og frigjørelsens enger, så at deres gjerningers vellukt må lede den hele menneskehet til Guds herlighets hav. Avhold deg fra å befatte deg med verdens saker, eller noe av det som hører den til, eller bli innviklet i dens tilsynelatende ledes virksomheter.

Den ene sanne Gud, opphøyet er Hans herlighet, har overgitt jordens regjering til kongene. Det er ingen tillatt å handle mot de vel overveiede synspunkter av dem som har autoritet. Det som Han har forbeholdt Seg Selv er menneske- hjertenes byer, og av disse er de som er elsket av Ham Som er den Suverene Sannhet i denne dag, som nøklene hertil. Gud gi at de alle som én må bli istand til å låse opp, ved det største Navns makt, disse byers porter. Dette er det som menes med å hjelpe den ene sanne Gud et tema hvortil Hans Penn, Som har forårsaket soloppgangens frembrudd, har henvist i alle Sine Bøker og Tavler.

Det påhviler likeledes disse Guds elskede å være overbærende mot alle sine medmennesker, å bli så helliget og løsrevet fra alle ting, og vise en slik oppriktighet og rett- skaffenhet, at alle jordens folk må anerkjenne dem som Guds tillitsmenn blant menneskene. Betenk til hvilke anselige høyder den Allmektiges påbud har steget, og hvor ynkelig den bolig er som disse svake sjeler nu bebor. Velsignet er de som på visshetens vinger har fløyet inn i de himler, som din Herres, den All-Barmhjertiges Penn har spredt ut.

Betrakt, O Dhabîh, de verker som Gud, den Suverene Sannhet, har skapt. Si: Hvor stor, hvor overmåte stor er Hans makts styrke, som omringer alle verdener! Opphøyet, uendelig opphøyet er Hans uavhengighet over den hele skapnings rekkevidde! Lovpriset, lovpriset være Hans saktmodighet ' en saktmodighet som har smeltet deres hjerter som er blitt brakt nær til Gud!

Ennskjønt plaget med utallige lidelser, som Vi har lidt i hendene på Våre fiender, har Vi allikevel for jordens herskere proklamert hva Gud har villet forkynne, for at alle nasjoner må erkjenne, at intet mål av lidelser kan formå å hindre den Gamle av Dagers Penn fra å oppnå sin hensikt. Hans Penn beveger seg ved Guds tillatelser, som omdanner de hensuldrende og råtne ben. Med dette aller mektigste foretagende for øye, sømmer det seg dem som elsker Ham å omgjorde sin lender i anstrengelse og feste sine tanker på det som vil sikre Guds Saks seier, istedenfor å gjøre seg skyldig i onde og foraktelige gjerninger. Ville dere betrakte, om bare for en liten stund de synlige verker og handlinger fra Ham, Som er den Evige Sannhet, så ville dere falle ned på jorden og utbryte: O Du, Som er Herrers Herre! Jeg bevitner at Du er alle skapningers Herre, alle veseners Oppdrager, synlige og usynlige. Jeg bevitner at Din makt har omringet hele universet, og at jordens herskare aldri kan forferde Deg, heller ikke kan jordens herskare aldri kan forferde Deg, heller ikke kan jordens folk og nasjoner hindre Deg fra å utføre Ditt forsett. Jeg bekjenner at Du intet annet ønske har enn hele verdens gjæføelse, og stadfestelsen av folkeslagenes enhet, og alles frælse som lever i denne.

Reflekter en stund, og tenk over hvordan disse Guds elskede må oppføre seg, og til hvilke høyder de må stige. Bønnfall til alle tider din Herre, Barmhjertighetens Gud, om å hjelpe dem til å gjøre hva Han vil, Han i sannhet er den Sterkeste, den Aller-Herligste, den All-Vitende.

Det fangenskap som er tildelt denne Forurettede, O Dhabîh, har aldri skadet Ham, og det kan heller aldri gjøre det, heller ikke kan tapet av Hans jordiske gods, Hans landsforvisning, selv ikke Hans Martyrium og ytre ydmykelser, tilføye Ham skade. Det som kan skade Ham, er de onde handlinger som Guds elskede utfører, og som de tilskriver Hm Som er den Suverene Sannhet. Dette er den lidelse Jeg opplever, og dette er Han Selv, Som har makt over alle ting, Mitt vitne til. Det som har gjort meg smertelig ondt, er de påstander som Bayánens folk hver dag fremsetter. Noen har proklamert deres troskap mot en av Mine Grener (Sønner), mens andre har fremstilt sine uavhengige påstander og handlet etter sine egne ønsker.

O Dhabîh! Storhetens Tunge sier: Ved Meg Selv Som taler sannheten! I denne aller mektigste Åpenbaring har alle tidligere Åpenbaringer nådd en høyeste og endelig oppfyllelse. Den som stiller krav på en Åpenbaring etter Ham, en slik mann er avgjort en løgnaktig bedrager. Vi bønnfaller Gud at Han nådig må hjelpe ham til å ta tilbake og avstå fra et slikt krav. Skulle han angre, vil Gud utvilsomt tilgi ham. Hvis han imidlertid fortsetter i sin villfarelse, vil Gud ganske visst sende en som vil behandle ham nådeløst. Han er visselig den Allmektige, den Sterkeste.

Betrakt hvordan Bayánens folk har feilet i å erkjenne at formålet med hva enn Min tidligere Manifestasjon og Min Skjønnhets Herold har åpenbart, har vært Min Åpenbaring og proklamasjonen av Min Sak. Aldri ' og dette bevitner Han, Som er den Suverene Sannhet ' ville Han hvis det ikke var for Meg, ha uttalt hva Han uttalte. Vær vitner til hvordan dette tåpelige folk har behandlet Hans Sak, Som er den Alt-Besittende, den Utilgjengelige, som et leketøy og et

tidsfordriv! Deres hjerter uttenker hver dag noe nytt, og deres innbilninger leder dem til å oppsøke et nytt tilfluktssted. Hvis det de sier er sant, hvordan kan da din Herres Saks urokkelighet bli sikret? Betenk dette i ditt hjerte, og vær av dem som er standhaftige i sine forsett og tillitsfulle i sin tro. Så fast skulle din overbevisning være, at om hele menneskeheten skulle fremkomme med slike påstander, som ingen før har fremført, eller noens hjerne har uttenkt, så ville du fullstendig overse dem, ville kaste dem fra deg og vende ditt ansikt mot Ham, Som er Gjenstanden for alle verdens tilbedelse.

Ved Min egen rettferdighet! Stor, ufattelig stor er denne Sak! Mektig, ufattelig mektig er denne Dag! I sannhet velsignet er det menneske, som ar forsaket alt og festet sine øyne på Ham, Hvis ansikts lys har opplyst alle som er i himlene og alle som er på jorden.

Skarpt må ditt syn være, O Dhabíb, og som diamanten din sjel, dine føtter som kobber, hvis du ønsker å forbli uberørt av de selviske begjærs angrep, som hvisker i menneskenes bryst. Dette er det faste påbud, som det Største Navns Penn ved hjelp av den eldgamle Konges Vilje er blitt beveget til å åpenbare. Hold fast på det som din øyensten, og vær av de takknemlige. Bestreb deg dag og natt for å tjene Hans Sak, Som er den evige Sannhet, og løsriv deg fra alt unntagen Ham. Ved Meg Selv! Alt hva du ser i denne Dag, skal forgå. Overmåte opphøyet vil din stilling bli, hvis du forblir standhaftig i din Herres Sak. Mot Ham er dine travle bevegelser rettet, og i Ham er ditt endelige hvilested.

CXVI

O kristenhetens konger! Hørte dere ikke Jesus, Guds Ånd, si: 'Jeg går bort, og kommer atter til dere!' Hvorfor feilet dere da Han atter kom til dere i himmelens skyer i å nærme dere ham, så at dere kunne se Hans ansikt og regnes blant dem som har nådd Hans Nærvær? Et annet sted sier Han: 'Når Han, Sannhetens Ånd, kommer, vil Han lede dere til all Sannhet.' Og dog, se, da Han så brakte dere Sannheten, nektet dere å vende deres åsyn mot Ham, og fortsatte å beskjeftige dere med deres tidsfordriv og lyster. Dere bød Ham ikke velkommen, heller ikke søkte dere Hans Nærvær, så dere kunne høre Guds vers fra Hans egen munn, og ta del i den Allmektiges, den Aller-Herligstes, den All-Vises mangfoldige visdom. Dere har på grunn av deres forsømmelse forhindret Guds åndedrett fra å vifte over dere, og har derved tilbakeholdt dets vellukts sødme fra deres sjeler. Dere fortsetter frydefullt å flakke om i deres korruperte begjærlicheters dal. Dere selv og alt hva dere eier skal forsvinne. Dere ska ganske visst vende tilbake til Gud, og skal kalles til regnskap for deres handlinger i nærvær av Ham, Som skal samle den hele skapning. . .

Tyve år er gått, O konge, og i denne tid har Vi hver dag smakt smerte av en ny lidelse. Ingen som har vært før Oss har utholdt de ting Vi har utholdt. Måtte dere forstå dette! De som reiste seg imot Oss, har drept Oss, har utgytt Vårt blod, har plyndret Vår eiendom og angrepet Vår ære. Ennskjønt dere kjente til de fleste av Våre lidelser, har dere allikevel forsømt å stanse angripernes hånd. For er det ikke deres klare plikt å stanse undertrykkerens tyranni, å behandle deres undersåtter med rettferdighet, slik at deres høye rettferdighetssans kunne bli demonstrert for menneskeheten?

Gud har betrodd i deres hender folkets regjerings tømmer, for at dere skulle herske i rettferd over dem, beskytte de nedtråttes rettigheter og straffe lovbrysterne, hvis dere forsømmer de plikter som er foreskrevet dere av Gud i Hans Bok, vil deres navn bli talt blant dem som er urettferdige i Hans syn. I sannhet, alvorlig vil deres feiltagelse bli. Klynger dere dere til det som deres innbilninger har skapt og kaster bak deres rygg Guds, den Mest Opphøyes, den Utilnærmeliges, den Alt-Betvingendes, den Allmektiges bud? Kast fra dere de ting dere besitter, og overhold det som Gud har befalt dere å overholde. Søk Guds nåde, for den som søker den, har betrått Hans rette Sti.

Bemerk den tilstand Vi er i, og betrakt de lidelser og ulykker Vi er plaget av. Forsøm Oss ikke, enn ikke et øyeblikk, og døm mellom Oss og Våre fiender med upartiskhet. Dette vil sannelig bli til deres åpenbare fordel.

Slik beretter Vi for dere Vår historie, og gjengir for dere de ting som er hendt Oss, for at dere kunne fjerne Våre ulykker og lette Våre byrder. La den som vil, befri Oss fra Våre plager; og hva ham angår, som ikke vil, så er Min Herre sannelig den beste hjelper.

Advar og gjør folket kjent med de ting som Vi har sendt ned til deg, O tjener, og la ikke noen frykt forferde deg, og vær du ikke blant dem som vakler. Den dag nærmer seg da Gud vil ha opphøyet Sin Sak og forherliget Sitt vitnesbyrd for øynene av alle dem som er i himlene og alle som er på jorden. Stol på Din Herre under alle forhold, fest ditt blikk på Ham og vend deg bort fra enhver som motsier Hans sannhet. La Herren, din Gud, bli din mest tilfredsstillende hjelper og støtte. Vi har Selv forpliktet Oss til å sikre Din triumf på jorden og gå opphøye Vår Sak over alle mennesker, selv om ingen konge blir funnet, som vil vende sitt ansikt mot Deg.

CXVII

Det største Vesen har, det Han ønsker å åpenbare det som befordre fred og ro for verden og fremskritt blant folkene, skrevet: Den tid må komme da den tvingende nødvendighet av å holde en stor, alt-favnende sammenkomst av mennesker, vil bli universelt forstått. Jordens herskere og konger må nødvendigvis være tilstede, og idet de tar del i forhandlingene, må de søke å finne måter og midler til grunnleggelsen av verdens Store Fred blant menneskene. En slik fred krever at stormaktene skal være helt enige innbyrdes, for at der kan bli ro blant jordens folk. Skulle en konge reise seg og gripe til våpen mot en annen, må de andre reise seg og i forening for å hindre ham i det. Hvis dette blir gjort, vil verdens nasjoner ikke lenger behøve noen vepnet styrke, unntaken for det formål å bevare sikkerheten i sine riker, og for å opprettholde indre orden innenfor sine områder. Dette vil sikre fred og tilfredshet for ethvert folk, regjering og nasjon. Vi våger å håpe at jordens konger og herskere, som er et speilbilde av Guds nådige og allmektige navn, må nå frem til denne stilling, og verne menneskeheten fra tyranniets angrep.

. . . Den Dag nærmer seg da alle folk i verden har antatt et universelt språk og en felles skrift. Til hvilken by et menneske enn måtte reise, vil det være som å komme til sitt eget hjem når dette er oppnådd. Disse ting er av en tvingende og absolutt nødvendighet og viktighet. Det påhviler dessuten ethvert menneske med innsikt og forstand å bestrebe seg for å overføre det til virkelighet og handling som er blitt skrevet . . . Den er i sannhet et menneske, som i dag stiller seg til tjeneste for hele menneskeheten. Det Store Vesen sier: Velsignet og lykkelig er den som reiser seg for å fremme jordens folks og slekters beste interesser. Et annet sted har Han forkynt: Det tilkommer ikke ham å rose seg som elsker sitt eget land, men heller ham som elsker hele verden. Jorden er bare ett land og menneskeheten dets innbyggere.

CXVIII

Legg ikke deres Guds frykt tilside, O konger på jorden, og vakt dere at dere ikke overskrider de grenser som den Allmektige har fastsatt. Overhold de påbud som er pålagt dere i Hans Bok, og vær varsomme så dere ikke overskrider deres grenser. Vær årvåkne, så dere ikke behandler noen med urettferdighet, selv ikke så meget som frøet av et sennepskorn. Betre rettferdighetens sti, for denne, i sannhet, er den rette sti.

Utjevn deres uoverensstemmelser, og reduser deres krigsmakt, for at det må bli lettelser i deres utgifter, slik at deres sinn og hjerter kan få ro. La de uenigheter som atskiller dere, leges, så vil dere ikke lenger ha bruk for noen krigsmakt unntaken hva beskytteren av deres byer og områder krever. Frykt Gud, og vakt dere, for å overskride måteholdets grenser og for å bli regnet blant de ødsle.

Vi erfarer at dere utvider deres utlegg for hvert år, og legger disse byrder på deres undersotter. Dette er sannelig mer enn de kan bære, og er en stor urettferdighet. Døm rettferdig blant menneskene, og vær symbolet på rettferd blant dem. Dette er, hvis dere dømmer rett, det som anstår seg for dere og sømmer seg for deres stilling.

Vokt dere for å handle urettferdig mot noen som henvender seg til dere, og trer inn under deres skygge. Gå i frykt for Gud, og vær av dem som fører et gudfryktig liv. Stol ikke på deres makt, deres arméer og deres skatter. Sett hele deres fortrøstning og tillit til Gud, Som har skapt dere, og søk Hans hjelp i alle deres affærer. Hjelp kommer fra Ham alene. Han bistår hvem Han vil ved himlenes og jordens herskarer.

Vit, at de fattige er betrodd i deres varetekt av Gud. Vær varsomme så at dere ikke forråder hva Han har betrodd dere at dere ikke behandler dem med urettferdighet, at dere ikke vandrer på overtredernes veier. Dere vil ganske visst bli kalt til ansvar for Hans betrodde på den dag da Rettferdighetens Vektskål blir stillet opp, den dag da enhver skal motta sin lønn, da alle menneskers gjerninger, enten de er rike eller fattige, skal veies.

Hvis dere ikke gir akt på de råd som Vi i et uforlignelig og utvetydig språk har åpenbart på denne Tavle, vil den Guddommelige straff forfølge dere fra alle sider, og Hans rettferdige kjennelse bli avsagt mot dere. På den dag skal dere ikke ha noen makt til å motstå Ham, og dere skal erkjenne deres egen maktesløshet. Ha barmhjertighet med dere selv og med dem som er under dere. Døm mellom dem etter de påbud som er foreskrevet av Gud i Hans helligste og opphøyede Tavle, en Tavle hvorpå Han har overgitt til enhver ting dets bestemte mål, i hvilken Han med tydelighet har gitt en forklaring på alle ting, og som i seg selv er en påminnelse for dem som tror på Ham.

Undersøk Vår Sak, gjør forespørsler angående de ting som er hendt Oss, og døm så rettferdig mellom Oss og Våre fiender, og vær av dem som handler upartisk overfor sin neste. Hvis dere ikke stanser undertrykkerens hånd, hvis dere feiler i å ta vare på de nedtråttes rettigheter, hvilken rett har dere da til å fremheve dere selv? Hva er det da dere med rette kan skryte av? Er det deres mat og drikke der skryter av, eller de rikdommer dere har lagt til side i deres skattkammere, eller de forskjelligartede ornamenters kostende hvormed dere pryder dere? Hvis sann herlighet skulle bestå i det å besitte slike forgjengelige ting, da må den jord som dere betrer, skryte og fremheve seg selv fremfor dere, fordi den forsyner dere med og gir dere nettopp disse ting, ved den Allmektiges forordning. I dens jordbunn ligger skjult, etter Guds bestemmelse, alt det som dere besitter. Fra den, som et tegn på Hans bestemmelse, alt det som dere besitter. Fra den, som et tegn på Hans barmhjertighet, utvinner dere deres rikdommer. Besku da deres stilling og de ting som dere er stolte av! Måtte dere bare forstå dette!

Nei, ved Ham Som holder i Sin hånd den hele skapnings kongerike! Intet sted har deres sanne og evigvarende herlighet sitt sete unntatt i deres faste tilslutning til Guds forordninger, deres helhjertede overholdelse av Hans lover, deres beslutning om å påse at de ikke blir upåaktet, og ved å følge den rette kurs med standhaftighet.

CXIX

O dere jordens herskere! Hvorfor har dere overskygget solens stråleglans, og brakt den til å opphøre å skinne? Lytt til de råd som den Høyestes Penn gir dere, for at både dere og de fattige lykkeligvis må nå frem til ro og fred. Vi bønnfaller Gud om å hjelpe jordens konger til å etablere fred på jord. Han gjør i sannhet hva Han vil.

O jordens konger! Vi ser at dere hvert år forøker deres utgifter, og byrdene derav legger dere på deres undersatner. Dette er sannelig helt og holdent urettferdig. Frykt for denne Forurettedes sukk

og tårer, og legg ikke overveldende byrder på deres folk. Røv ikke fra dem for å bygge palasser for dere selv; nei, velg heller for dem det som dere ville velge for dere selv. Således utfolder Vi for deres øyne det som vil gavne dere, om dere bare fattet dette. Deres folk er deres skatter. Vokt dere så at deres regjering ikke bryter Guds forordninger, slik at dere overgir deres betrodde skatter i røveres hender. Ved dem hersker dere, ved deres midler eksisterer dere, ved deres hjelp seirer dere. Og dog med hvilken forakt ser dere på dem! Hvor forunderlig, hvor særdeles forunderlig!

Nu da dere har avslått den Største Fred, hold da fast ved denne Mindre Fred, for at dere kanskje i noen grad måtte forbedre deres stilling og også deres som er avhengige av dere.

O jordens herskere! Forlik dere, så at dere ikke mere må behøve noen krigsmakt, uten for å trygge deres områder og herredømmer. Vokt dere, så at dere ikke overser den All- Vitendes, den Trofastes råd.

Vær forenet, O jordens konger, for derigjennom vil disharmoniens storm bli stilnet blant dere, og deres folk vil finne hvile, om dere er av dem som forstår. Skulle en av dere ta opp våpen mot en annen, reis dere da alle imot ham, for dette er intet annet enn åpenbar rettferdighet.

CXX

O dere folkets utvalgte representanter i alle land! Rådslå sammen, og la deres formål bli kun det som gavner menneskeheten og det som forbedrer dens tilstand, hvis dere er av dem som gransker nøye. Betrakt verden som det menneskelige legeme, som skjønt det ved sin skapelse var helt og fullkomment, av forskjellige årsaker har vært angrepet av alvorlige forstyrrelser og sykdommer. Ikke en dag oppnådde det ro, nei, dets sykdom ble mer og mer alvorlig, ettersom det ble behandlet av uvitende leger, som ga sine personlige ønsker fullt herredømme og derved har feilet stort. Og hvis, til en annen tid, under en dyktig leges omsorg, et lem på dette legeme ble helbredet, så forble det øvrige plaget som før. Slik underviser den All-Vitende, den All-Vise dere.

I dag kan Vi se det i hendene på herskere så drukne av hovmod, at de ikke klart formår å oppdage det som ville være til deres eget beste, langt mindre erkjenne en Åpenbaring så forvirrende og utfordrende som denne. Og hver gang en av dem har bestrebet seg for å forbedre dets tilstand, har hans motiv vært hans egen fortjeneste, enten han bekjente det eller ikke, og dette motivs uverdighet har begrenset hans makt til å helbrede eller kurere det.

Det som Herren har forordnet som det mest suverene helbredelsesmiddel og det mektigste redskap for hele verdens helbredelse, er foreningen av alle folkeslag om én universell sak, én felles Tro. Dette kan på ingen måte oppnås uten gjennom en dyktig, en allmektig og en inspirert Leges kraft. Dette er sannelig sannheten, og alt annet er den rene villfarelse.

CXXI

O dere som misunner Meg og søker å skade Meg! Deres vredes raseri mot Meg fordømmer dere. Se, Herlighetens Dag- Stjerne er steget opp over horisonten av Min Åpenbaring, og har med sine stråler omringet hele menneskeheten, og dog betrakt hvordan dere har lukket dere ute fra dens strålende herlighet og er sunket ned i den ytterste likegyldighet. Ha medlidenhet med dere selv, og motsi ikke Hans påstand, hvis sannhet dere allerede må ha erkjent, og vær ikke blant overtredene.

Ved den ene sanne Guds rettferdighet! Hvis dere forkaster denne Åpenbaring, vil alle jordens nasjoner le dere ut og spotte dere, for det er dere som har frembrakt, for deres øyne og med det formål å forsvare sannheten av deres sak, vitnesbyrd om Gud, den Suverene Beskytter, den Sterkeste, den Aller-Herligste, den All-Vitende. Og dog, ikke før var Hans følgende Åpenbaring,

ikledd den altbetvingende makts herlighet, sendt ned til dere, før enn dere kastet den bak deres rygg. O dere som telles blant de likeglade!

Hva! Tror dere i deres hjerter, at dere besitter makt til å utslukke solens strålende lys eller formørke dens glans? Nei, ved Mitt liv! Dere kan aldri og vil aldri kunne oppnå deres hensikt, om dere så kaller til hjelp alt som er i himlene og alt som er på jorden. Gå i Guds frykt og la ikke deres arbeide bli forgieves. Vend deres øre til Hans ord, og vær ikke blant dem som er lukket ute fra Ham som ved et slør. Si: Gud er mitt vitne! Jeg har ikke ønsket noe som helst for Meg Selv, hva Jeg har ønsket, er Guds seier, og Hans Saks triumf. Han er Selv et tilstrekkelig vitnesbyrd mellom dere og Meg. Om dere kunne rense deres øyne, så ville dere klart kunne skjelne hvordan Mine gjerninger bevitner sannheten av Mine ord, hvordan Mine ord leder til Mine gjerninger.

Forblindet er deres øyne! Oppfattet dere ikke Guds makt og Hans herredømmes storhet? Beskuet dere ikke Hans majestet og herlighet? Ve dere, dere forsamling av ondskapsfulle og misunnelige! Lytt til Min tale, og nøl ikke, enn ikke et øyeblikk. Det befaler Han dere Som er den Aller-Barmhjertigstes Skjønnhet, for at dere kanskje måtte kunne løsrive dere fra de ting dere eier, og bestige de høyder hvorfra dere kan oppdage hele skapningen hvilende under Hans Åpenbarings skygge. Si: Dr er intet tilfluktssted for dere, intet fristed hvortil dere kan fly, ingen som kan forsvare eller beskytte dere på denne Dag mot Guds vredes gru, og fra Hans veldige makt, uten og førenn dere søker Hans Åpenbarings skygge. Dette er sannelig Hans Åpenbaring, som er blitt stadfestet for dere i denne Ynglings person. Forherliget derfor være Gud for en så strålende, så kostelig, så vidunderlig visjon.

Løsriv dere fra alle ting unntagen Meg, og ved deres åsyn mot Mitt Åsyn, for bedre er dette enn alt hva dere eier, Guds Tunge bevitner sannheten av Mine Ord, ved Mitt eget ord som taler sannheten, og omslutter og forstår alle ting. Si: Mener dere at deres tilslutning til Hans Sak kan gavne Ham, eller at deres motstand mot Hans sannhet kan påføre Ham noe tap? Nei, ved Meg Selv, den Altbetvingende, den Utilgjengelige, den Aller-Høyeste! Riv i stykker navnenes slør og kløv deres kongeriker. Ved Min Skjønnhet! Han, Som er alle navns Hersker, Han på Hvis befaling hvert eneste navn, fra den begynnelse som ingen begynnelse har, er blitt skapt, Han Som skal fortsette å skape dem som det behager Ham, er kommet. Han i sannhet er den Aller-Sterkeste, den All- Vise.

Vokt dere, så dere ikke avkler dere den Guddommelige ledelses kledning. Drikk av hjertens lyst av det Beger, som Himmelens ynglinger har løftet over deres hoder. Således byr Han dere, Som har mere barmhjertighet med dere enn dere har med dere selv, Han Som ikke ber om noen gjengjeldelse eller takk fra dere. Hans belønning er fra Ham Som ved sannhetens makt, har sendt Ham ned til dere, og utvalgt Ham, og utropt Ham som Sitt Eget Vitnesbyrd til den hele skapning. Han er det, Som har gitt Ham makt til å manifestere alle Hans tegn. Betrakt Ham enda en gang så at dere må kunne oppdage de ting som den Gamle av Dagers Tunge har kalt dere til, for at dere kanskje må bli blant dem som har oppfattet sannheten. Hørte dere noensinne deres forfedre berette, eller de generasjoner som gikk forut for dem, like til den første Adam, at noen som kom i åpenbaringsens skyer og iført et åpenbart opphøyet herredømme, som på sin høyre side har Guds Kongerike og på sin venstre Hans evige Herredømmes makt og herlighet, en som er fulgt av Guds, den Allmektiges, den Alt-Betvingendes, den Sterkestes hærskarer, og som ustanselig utsender vers, hvis store betydning de lærdeste og viseste ånder blant menn er ute av stand til å fatte, at en slik mann skulle være overbringeren av et budskap, som ikke var fra Gud? vis en klar dømmekraft og tal så sannheten, den rene sannhet, hvis dere ønsker å bli ansett som ærlige og høysinnede.

Si: De vers som Vi har åpenbart er like tallrike som de, som i den forutgående Åpenbaring, ble sendt ned til Bab. La ham som betviler de ord som Guds Ånd har talt, søke Vårt Nærværs forgård og lytte til Våre Guddommelig åpenbarte vers, og være et øyenvitne til Vår påstands klare bevis.

Si: Ved den Allmektiges rettferdighet! Guds gunstbevisningers mål er blitt fylt, Hans ord er blitt fullkommengjort, Hans åsøns lys er blitt åpenbart, Hans herredømme har omfattet den hele skapning. Hans åpenbarings herlighet er blitt stadfestet, og Hans nådegaver har regnet ned over menneskeheten.

CXXII

Mennesket er den høyeste Talisman. Mangelen på en riktig utdanning har imidlertid berøvet det, det som det naturlig er i besittelse av. Gjennom ett ord som utgikk fra Guds munn ble det kalt inn i livet, ved nok et ord ble det ledet til erkjennelsen av sin oppdragelses Kilde. Ved enda et ord ble dets skjebne og stilling betrygget. Det store Vesen sier: Betrakt mennesket som en grube rik på edelstener av uvurderlig verdi. Utdanning alene kan bringe den til å åpenbare sine skatter og la mennesket få nytte av det. Hvis noe menneske skulle meditere over det som Skriftene, som er sendt ned fra Guds hellige Viljes himmel, har åpenbart, vil det med letthet erkjenne, at Deres formål er at alle mennesker må bli betraktet som én sjel, så at det segl som bærer ordene: 'Kongedømmet skal være Guds', må bli stemplet på hvert hjerte, og at lyset som strømmer fra den Guddommelige gavmildhets nåde og barmhjertighet, må favne den hele menneskehet. Den ene sanne Gud, opphøyet være Hans Herlighet, har ikke ønsket noe for Seg Selv. Menneskets troskap er ikke til gagn for Ham, dets villfarelse skader Ham heller ikke. Fuglen fra Ytringens Rike synger stadig ut disse ord: 'alle ting har Jeg ønsket for dere, og dere også, for deres egen skyld.' Hvis denne tidsalders lærde og verdenskloke ville tillate menneskene å innånde kameratskapets og kjærlighetens vellukt, ville ethvert forstående hjerte fatte betydningen av sann frihet og oppdage hemmeligheten ved en uforstyrret fred og absolutt ro. Nådde jorden frem til denne tilstand, og ble den bestrålet av dette lys, så kunne det i sannhet sies om den: 'Du skal ikke se hverken fordypninger eller høyder på den.'

CXXIII

De generasjoner som er gått forut for dere ' hvorhen er de gått? Og de som her i livet var omringet av de fagreste og yndigste i landet, hvor er de nu? Lær av deres eksempel, O folk, og bli ikke blant dem som har gått seg vill.

Andre vil om kort tid legge hånd på det som dere besitter og tre inn i deres boliger. Vend deres ører til Mine ord og bli ikke regnet blant de tåpelige.

Den høyeste plikt som påhviler enhver av dere, er å utvelge for seg selv det, som ingen kan frata ham eller kreve av ham. En slik ting ' og hertil er den Allmektige Mitt vitne ' er Guds kjærlighet, kunne dere bare begripe det.

Bygg for dere slike hus som hverken regn eller flom noensinne kan ødelegge, som kan beskytte dere mot dette livs vilkårligheter og omveltninger. Dette er den befaling som Han gir, Som verden har miskjent og sveket.

CXXIV

Hvor underfull er ikke den Levende, den Evig- Blivende Guds enhet, en enhet som er opphøyet over enhver begrensning, som overstiger alle skapte tings forstand! Fra evighet av har Han dvelt i Sin uinntagelige helligets og herlighets bolig, og vil for evig vedbli å inneha Sitt uavhengige Herredømme og besitte Sin Storhets høye trone. Hvor opphøyet er ikke Hans ubestikkelige Vesen, hvor fullstendig uavhengig av alle skapte tings kunnskap, og hvor overordentlig opphøyet vil det ikke vedbli å være over himlenes og jordens folks lovprisning!

Fra den opphøyede Kilde, og ut fra Sin Gunstbevisning og Sine Gavers kjerne, har Han betrodd alle skapte ting et tegn på Sin kunnskap, slik at ingen av Hans skapninger skal være berøvet sin andel i å uttrykke, enhver etter sin evne og rang, denne kunnskap. Dette tegn er Hans skjønnhets speil i skapningens verden. Jo større bestrebelse som gjøres for å fullkommengjøre dette opphøyede og edle speil, jo nøyaktigere vil det gjenspeile Guds navns og egenskapers herlighet, og åpenbare Hans tegns og kunnskaps undere. Enhver skapt ting vil bli istand til (så stor er denne gjenspeilende makt) å åpenbare sin forutbestemte stillings muligheter, og vil erkjenne sine evner og

begrensninger, og vil bevitne denne sannhet, at 'Han, i sannhet er Gud. der er ingen annen Gud foruten Ham' . . .

Der kan ikke være noen som helst tvil om, at som en følge av de bestrebelse som hvert menneske bevisst måtte gjøre, og som et resultat av dets åndelige evners anstrengelser, kan dette speil bli så rensket fra jordisk smuss, og så lutret fra sataniske fantasier, at det blir istand til å nærme seg den evige hellighets enger og nå frem til det evige vennskaps forgård. Ved å forfølge dette prinsipp, at der for enhver ting er fastsatt en bestemt tid, og for enhver frukt er blitt forordnet en bestemt årstid, kan en slik gaves latente krefter bli best frigitt, og en slik gaves værlige herlighet bare bli stadfestet i Guds Dager. Selvom hver dag er beriket med sin forut forordnede del av Guds vidunderlige nåde, så besitter de dager som er umiddelbart knyttet til Guds Manifestasjoner en enestående utmerkelse, og inntar en stilling som ingen forstand noensinne kan fatte. Slik er den kraft som er inngytt, at om alles hjerter som dveler i himlene og på jorden, i disse den evige lykksalighets dager, skulle stilles ansikt til ansikt med den aldri bleknende Herlighets Dag-Stjerne og brakt i harmoni med Hans vilje, ville enhver føle seg opphøyet over alle jordiske ting, strålende ved Hans lys, og helliget gjennom Hans nåde.

All hyllest til denne nåde, som ingen velsignelse, hvor stor den enn er, kan overgå, og all ære til en slik ømhet, som ingen skapnings øye noensinne har sett! Opphøyet er Han over alt som de kan tilegne Ham eller berette om Ham!

Det er av denne grunn at intet menneske i de dager skal være avhengig av sin neste. Det er allerede til overflodighet demonstrert, at på den Guddommelig-forordnede Dag, har majoriteten av dem som søkte og nådde Hans hellige forgård, åpenbart en slik visdom og kunnskap, at ingen andre ved siden av disse hellige og rensede sjeler, hvor lenge de så enn hadde studert, har fattet eller noensinne vil begripe en dråpe derav. Det er ved hjelp av denne makt at Guds elskede i Sannhetens Dag-Stjernes Åpenbarings dager, har vært opphøyet over og gjort uavhengig av all menneskelig lærdom. Ja, fra deres hjerter og deres indre makts kilder har ustanselig den innerste kjerne av all menneskelig lærdom og visdom strømmet ut.

CXXV

O Min bror! Når en sann søker bestemmer seg til å ta skrittet på forskningens sti, som leder til kunnskap om den Gamle av Dager, må han, forut for noe annet, rense sitt hjerte som er setet for åpenbaringen av Guds innerste mysterier, fra det fordunklende støv av all tillært lærdom og innbilningene fra legemliggjørelsen av en satanisk fantasi. Han må rense sitt bryst som er den Elskedes uforanderlige kjærlighets helligdom, fra alt smuss, og han må hellige sin sjel fra alt som angår vann og leire, fra alle skyggelignende og flyktige tilknytninger. Han må i den grad rense sitt hjerte, at ikke en rest av kjærlighet eller hat lenger dveler deri, for at ikke denne kjærlighet blindt skal lede ham til en villfarelse, eller dette hat skyve ham bort fra sannheten . . .

Akkurat slik er du i denne Dag vitne til hvorledes de fleste folk, på grunn av slik kjærlighet eller sådant hat er berøvet det udødelige Åsyn, har gått seg vill langt fra de Guddommelige mysteriers Legemliggjørelser, og uten hyrder streifer om i glemselens og villfarelsens ørken.

Denne søkende må til enhver tid gi Gud all sin tillit, må løsrive seg fra jordens folk, må fri seg fra verdens støv, og klynge seg til Ham Som er Herrenes Herre. Han må aldri søke å opphøye seg selv over noen, må vaske bort fra sitt hjertes tavle ethvert spor av stolthet og forfengelig, må holde fast ved tålmodighet og resignasjon, bevare taushet og avholde seg fra unødige tale. For tungen er en oppslukende ild, og overdreven tale er en dødelig gift. En materiell ild fortærer legemet, tungens ild derimot oppsluker både hjerte og sjel. Den første styrke varer bare en tid, mens virkningen av den siste vedvarer et århundre.

Denne søker skulle også anse baktalelse som en alvorlig feil, og holde seg langt fra dens herredømme, fordi baktalelse slukker hjertets lys, og tilintetgjør sjelens liv. Han skulle være tilfreds med lite og bli befridd fra alle overdrevne ønsker. Han skulle dyrke vennskapet med dem som har løsrevet seg fra verden, og anse unngåelsen av skrytende og verdslige folk som en verdifull velsignelse. Daglig ved morgenens frembrudd skulle han samtale med Gud, og med hele sin sjel vedbli i sin søken etter den Elskede. Han skulle fortære enhver egensindig tanke med Hans elskede Navns flamme, og med lynets hastighet se bort fra alt unntagen Ham. Han skulle komme de berøvede til hjelp, og aldri holde sin gave tilbake fra nødlidende. Han skulle vise vennlighet mot dyr, hvor meget mere mot sine medmennesker, mot ham som er beriket med ytringens gave. Han skulle ikke nøle med å gi sitt liv for sin Elskede, eller tillate folkets dom å vende ham bort fra sannheten. Han skulle ikke ønske noe for andre som han ikke ønsker for seg selv, eller love noe som han ikke holder. Av hele sitt hjerte skulle han unngå selskap med onde mennesker, og bønnfalle om tilgivelse for deres synder. Han skulle tilgi den syndefulle og aldri forakte hans lave tilstand, for ingen vet hvorledes hans egen ende skal bli. Hvor ofte har ikke en synder i dødens time nådd troens virkelighet, og har idet han drakk den udødelige Drikk, tatt sin flukt opp til Skarene i det høye! Og hvor ofte har ikke en oppriktig troende i timen for sin sjels himmelflukt, vært så forandret, at han er falt i den dypeste ild!

Vår hensikt med å åpenbare disse overbevisende og vektige ytringer er å innskjerpe overfor den som søker, at han må anse alt ved siden av Gud som forbigående, og regne alle ting unntatt Ham, Som er gjenstand for all tilbedelse, som absolutt intet.

Disse er blant de opphøyedes egenskaper, og utgjør de åndeligsinnedes kjennetegn. De har allerede vært nevnt i forbindelse med den veifarendes behov, som betrer den Positive Kunnskaps sti. Når den frigjorte veifarende og alvorlig søkende har oppfylt disse viktige krav, da og kun da, kan han kalles en sann søker. Når han har oppfylt de betingelser som finnes anført i verset: 'Den som bestreber seg for Vår skyld', skal nyte de velsignelser som er meddelt i disse ord: 'På Våre veier skal Vi visseelig føre ham.'

Kun når etterforskningens, den alvorlige bestrebelses, den lengtende higens, den lidenskapelige tilbedelses og glødende kjærlighets og henrykkelses og begeistringens lampe er tent i søkerens hjerte, og Hans ømme kjærlighets bris blir åndet hen over hans sjel, vil villfarelsens mørke forsvinne, tvilens og bekymringenes tåker bli spredt, og kunnskapens og visshetens lys omhulle hans vesen. I denne time vil den mystiske Herold, som bringer Åndens glade budskap, skinne fra Guds stad, strålende som morgenen, og gjennom kunnskapens trompetstøt vil den vekke hjerte, sjel og ånd opp av likegyldighetens slummer. Da vil de mangfoldige gunstbevisninger og den utstrømmende nåde fra den Hellige og Evigvarende Ånd gi et slikt nytt liv til den søkende, at han vil finne seg selv beriket med et nytt øye, et nytt hjerte og et nytt sinn. Han vil granske universets åpenbare tegn, og vil gjennomtrenge sjelens skjulte mysterier. Seende med Guds øye, vil han inne i ethvert atom oppdage en dør som leder ham til den absolutte visshets tilstand. Han vil i alle ting oppdage den Guddommelige Åpenbarings mysterier, og bevisene på en evig Manifestasjon.

Jeg sverger ved Gud! Skulle han som betrer ledelsens sti og søker å nå rettferdighetens høyder, nå opp til denne herlige og opphøyede tilstand, så ville han på en avstand av flere tusen mil innånde Guds vellukt, og ville fornemme Guds ledelses strålende morgen stige opp over alle tings Dag-Lysning. Enhver ting, hvor liten den enn måtte være, ville for ham bli en åpenbaring, som ledet ham til hans Elskede, Gjenstanden for hans søken. Så stor skal denne søkers dømmekraft bli, at han vil kunne atskille sannhet fra falskhet, likesom han skiller solen fra skyggen. Om Guds sødmefylte dufter blir spredt i østens ytterste hjørner, vil han ganske sikkert kunne gjenkjenne og innånde deres vellukt, selv om han bor i vestens ytterste ende. Han vil likeledes klart kunne skjelne

alle Guds tegn ‘ Hans underfulle ytringer, Hans store verker og mektige gjerninger ‘ fra menneskenes gjerninger, ord og veier, likesom juveléren som kjenner edelstenen fra stenen, eller mennesket som skjelner våren fra høsten, varmen fra kulden. Når den menneskelige sjels kanal er rensset fra alle verdslige og hindrende tilknytninger, vil den ufeilbarlig oppdage den Elskedes åndedrett over umåtelige avstander og vil, ledet av dets parfyme nå frem til og gå inn i Visshetens Stad.

Der vil han oppdage den Urgamle Visdoms undere, og vil oppfatte de skjulte lærdommer fra raslingen i bladene på det Treet som blomstrer i denne Stad. Både med sitt ytre og indre øre vil han høre fra dens støv herlighetens og takksigelsens hymner stige opp mot Herrenes Herre, og med sitt indre øye vil han oppdage mysteriene av ‘gjenkomst’ og ‘gjenfødelse’.

Hvor ubeskrivelig herlige er de tegn, de beviser, de åpenbaringer, de herligheter som Han, Som er navnenes og egenskapenes Konge, har forutbestemt for denne Stad! Inntreden i denne Stad slukker tørst uten vann, og opptenner Guds kjærlighet uten ild. I ethvert gress- strå er der innesluttet mysterier av en uransakelig visdom, og fra hver rosenbusk synger myriader av nattergaler i lykksalig henrykkelse sine melodier. Dens underfulle tulipaner forklarer mysteriet om den udødelige ild i den brennende busk, og hellighetens søte vellukt ånder den Messianske Ånds parfyme. Den skjelner rikdom uten gull og meddeler udødelighet uten død. I ethvert av dens blader er en uutsigelig lykksalighet skrinlagt, og innenfor hvert kammer ligger utallige mysterier skjult. Og i Hans Dispensasjon, som Gud vil åpenbare, Hans egen Bok ‘den Bok, hvortil alle tidligere Dispensasjoners Bøker nødvendigvis må referere, den Bok som står blant dem alle, alt overstrålende og enestående.

De som tappert arbeider i søken etter Gud, vil når de en gang har gitt avkall på alt uten Ham, bli så festet og viet til denne Stad, at et øyeblikksatskillelse fra den for dem ville være utenkelig. De vil lytte til ufeilbare beviser fra denne forsamlings Hyasinter, og vil motta de sikreste beviser fra deres Roses skjønnhet, og dens Nattergals melodi. Omtrent hvert tusende år skal denne Stad bli fornyet og prydet igjen.

Denne Stad er intet annet enn Guds Ord, som er åpenbart i enhver tidsalder og religionsanordning. I Mose dager var det de Fem Mosebøker, i Jesu dager Evangeliet, i Muhammed, Guds Sendebuds dager, Koranen, i denne Dag Bayánen, og i Hans Dispensasjon, som Gud vil åpenbare, Hans egen Bok ‘den Bok, hvortil alle tidligere Dispensasjoners Bøker nødvendigvis må referere, den Bok som står blant dem alle, alt overstrålende og enestående.

CXXVI

Til hvilket sted Vi enn måtte bli forvist, hvor store Våre lidelser enn måtte bli, må de som er Guds folk, med fast beslutning og fullkommen tillit, holde sine øyne rettet mot Herlighetens Dag-Lysning, og være beskjeftiget med det som kan bidra til verdens forbedring og folkenes utdanning. Alt det som har hendt Oss i fortiden, har fremmet Vår Åpenbarings interesser og utbasunert dens berømmelse, og alt som måtte hende Oss i fremtiden, vil få et lignende resultat. Klyng dere med deres innerste hjerter til Guds Sak, en Sak som er sendt ned av Ham, Som er Forordneren, den All-Vise. Vi har med den største vennlighet og barmhjertighet kalt og ledet alle folk og nasjoner til det som i sannhet skal gavne dem.

Sannhetens Dag-Stjerne Som lyser i sin høyeste glans, bevitner hva Vi sier! De som er Guds folk, har ingen annen ærgjerrighet ennå gjenopplive verden, foredle dens liv og gjenføde dens folk. Sannhetskjærlighet og velvilje har til alle tider preget deres forhold til alle mennesker. Deres ytre oppførsel er en gjenspeiling av deres indre liv, og deres indre liv er et speilbilde av deres ytre oppførsel. Intet slør skjuler eller fordunkler de sannheter som deres Tro er grunnet på. For alle

menneskers øyne er disse sannheter lagt åpne, og kan gjenkjennes uten feiltagelse. Selve deres handlinger stadfester sannheten av deres ord.

Ethvert klartskuende øye kan på denne Dag oppfatte Guds Åpenbarings demrende lys, og ethvert oppmerksomt øre kan gjenkjenne den røst som hørtes fra den Brennende Busk. Slik bruser den Guddommelige barmhjertighets vanne, at Han Som er Guds tegns Dag-Lysning og Åpenbareren av Hans herlighets beviser, uten slør eller dekke omgås og samtaler med jordens folk og slekter. Hvor utallige er de, som med hjerter innstilt på ondskap, har søkt Vårt Nærvær, og som har forlatt Oss som lojale og elskende venner! Nådens porter er vidt åpne for alle menneskers åsyn. I vår ytre omgang med dem har Vi behandlet den rettferdige og den ugudelige likt, for at synderen muligens kunne nå frem til den Guddommelige tilgivelses grenseløse hav. Vårt navn 'Skjuleren' har utgytt et slikt lys over menneskene at den gjenstridige har innbilt seg å være regnet blant de fromme. Intet menneske som søker Oss, vil Vi noensinne skuffe, heller ikke skal han som har vendt sitt ansikt mot Oss, bli nektet adgang til Vår forgård . . .

O venner! Hjelp den ene sanne Gud, opphøyet være Hans Herlighet, ved deres gode gjerninger, ved en slik oppførsel og karakter som i Hans syn skal være antagelig. Han som ønsker å bli en hjelper for Gud på denne Dag, la ham lukke sitt øye for alt hva han måtte eie, og åpne det for Guds ting, la ham opphøre å beskjeftige seg med det som tjener ham, og beskjeftige seg med det som vil opphøye den Allmektiges altbetvingende Navn. Han må rense sitt hjerte fra alle onde lidenskaper og lastefulle ønsker, for frykte for Gud er det våpen som kan gjøre ham seierrik, og det beste hjelpemiddel hvormed han kan nå sitt formål. Guds frykt er det skjold hvormed Hans Sak forsvares, det verge som setter Hans folk i stand til å oppnå seier. Den er et banner som intet menneske kan fornede, en styrke som ingen makt kan overgå. Ved dens hjelp, og ved Hans tillatelse som er Hærskarenes Herre, har de som er kommet nær Gud, blitt istand til å betvinge og beseire menneskehjertenes festninger.

CXXVII

Hvis det er deres ønske, O folk, å kjenne Gud og oppdage Hans makts storhet, se da på Meg med Mine egne øyne, og ikke med noen annens øyne ved siden av Meg. Dere vil ellers ikke være i stand til å gjenkjenne Meg, om dere så tenker over Min Sak så lenge som Mitt kongerike består, og mediterer over alle skapte ting gjennom Guds, alles Suverene Herres, den Allmektiges, den Evig-Blivendes, den All-Vises evighet. Således har Vi stadfestet Vår Åpenbarings sannhet, for at folket muligens må bli vekket opp fra sin likegyldighet og bli av dem som forstår.

Betrakt disse menneskers lave tilstand, som fullt ut kjenner til hvordan Jeg har ofret Meg Selv og Min slekt på Guds sti og for opprettholdelsen av deres tro på Ham, som vel kjenner til hvordan Mine fiender har omringet Meg i de dager, da menneskenes hjerter fryktet og skalv, de dager da de skjulte seg for Guds elskede venners øyne og for Hans fiender, og var opptatt med å sørge for sin egen sikkerhet og fred.

Det lyktes oss omsider å stadfeste Guds Sak, og opphøye den til en så fremragende stilling, at alle folk unntagen de som nærer ond vilje i sine hjerter overfor denne Yngling, og gjorde seg til den Allmektiges likemenn, erkjente Guds Herredømme og Hans mektige Rike. Og dog, til tross for denne Åpenbaring, som har gjennomtrengt alle skapte ting med sin innflytelse, og til tross for klarheten av dette Lys, hvis like ingen av dem noensinne har skuert, bemerk hvordan Bayánens folk har fornektet og kjempet med Meg. Noen har vendt seg bort fra Guds sti, forkastet Hans autoritet som de hadde trodd på, og opptrått uforskammet overfor Gud, den Mektigste, den Høyeste Beskytter, den Mest Opphøyede, den Største. Andre nølte og stanset på Hans Sti, og anså Skaperens Sak i dens innerste Sannhet som ugyldig, hvis den ikke ble anerkjent av ham, som var skapt ved utførelsen av Min Vilje. Slik er deres arbeide blitt forgjeves, og allikevel oppfatter de det

ikke. Blant dem er han som søkte å måle Gud med den målestokk han selv hadde oppfunnet, og var så villedet av Guds navn, at han reiste seg mot Meg, og dømte Meg som en som fortjente døden, og beskyldte Meg for de samme forbrytelser som han selv var skyld i.

Derfor fremfører Jeg Min smerte og Min sorg for Ham, Som har skapt Meg, og betrodd dette Budskap til Meg. Ham takker Jeg og priser for hva Han har forordnet, for Min ensomhet, den smerte Jeg lider ved disse menneskers ender, som har forvillet seg så langt fra Ham. Jeg har tålmodig utholdt, og vil fortsette å utholde de lidelser som har berørt Meg, og fester Min tro og all Min lit til Gud. Ham vil Jeg bønnfalle og si: Led Dine tjenere, O Min Herre, til Din gunsts og Dine gavers forgård, og la dem ikke bli berøvet Din nådes og Dine mangfoldige velsignelsers underer. For de vet ikke hva Du har forordnet for dem, i kraft av Din barmhjertighet, som omfatter den hele skapning. I det ytre, O Gud, er de svake og hjelpeløse, i sitt indre er de bare foreldreløse barn. Du er den Mest-Gavmilde, den Rundhåndede, den Mest-Opphøyede, den Aller-Største. Kast ikke, O Min Gud, Din vredes gru over dem, og forårsak at de stanser inntil den tid, da Din barmhjertighets underer er blitt åpenbare, så at de muligens kan vende tilbake til Deg, og be Deg og tilgivelse for de ting som de har gjort mot Deg. I sannhet, Du er den Tilgivende, den Mest-Barmhjertige.

CXXVIII

Si: Anstår det seg for en mann som gjør krav på å være en tilhenger av Sin Herre, den Aller-Barmhjertigste, at han likevel i sitt hjerte utfører den ondes gjerninger? Nei, det sømmer seg dårlig for ham, og hertil er Han, Som er den Allerherligstes Skjønnhet, Mitt vitne. Måtte dere forstå dette!

Rens deres hjerter fra all kjærlighet til verdslige ting, og deres tunger fra enhver erindring uten erindringen om Ham, deres hele vesen fra alt som måtte hindre dere fra å beskue Hans åsyn, eller det som vil friste dere til å følge deres onde og fordervelige tilbøyeligheter. La Gud være deres frykt, O folk, og vær dere av dem som betrer rettferdighetens sti.

Si: Skulle deres oppførsel, O folk, ikke være i samsvar med deres stilling, hvordan mener dere da å kunne utskille dere fra dem som, ennskjønt de bekjenner sin tro på Herren sin, sin Gud, så snart som Han kom til dem i hellighetens skyer, har avslått å anerkjenne Ham, og motsagt Hans sannhet? Befri dere fra all tilknytning til denne verden og dens forfengeligheit. Vokt dere fra all tilknytning til denne verden og dens forfengeligheit. Vokt dere fra å komme i nærheten av den, fordi den tvinger dere til å vandre etter deres egne lyster og begjærlige ønsker, og hindrer dere i å betre den rette og strålende sti.

Vit, at med 'verden' menes deres uoppmerksomhet på Han, Som er deres Skaper og deres opptatthet av noe som helst annet enn Ham. Det 'kommende liv' på den annen side, betyr de ting som gir dere en trygg ledelse til Gud, den Aller-Herligste, den Uforlignelige. Alt som hindrer dere på denne Dag fra å elske Gud, er intet annet enn verden. Flykt fra den, for at dere må bli regnet blant de velsignede. Skulle et menneske ønske å smykke seg med jordens prydelser, å bære dens klededrakt, og ta del i de fordeler den måtte gi, så vil dette ikke skade ham, hvis han ikke tillater noe som helst å stille seg mellom ham og Gud, for Gud har forordnet enhver god ting, enten den er skapt i himlene eller på jorden, for slike av Hans tjenere som i sannhet tror på Ham. Nyt, O folk, av de gode ting som Gud har tillatt dere, og berøv dere ikke Hans underfulle gaver. Gi takk og pris til Ham, og vær blant dem som virkelig er takknemlige.

O du, som har forlatt ditt hjem og søkt Guds Nærvær! Forkynn for menneskene Guds Budskap, for at det muligens måtte forhindre dem fra å følge sine onde og lastefulle ønskers tilskyndelser, og bringe dem til å erindre sin Gud, den Mest Opphøyede, den Største.

Frykt Gud, O folk, og avstå fra å utgyte noens blod. Trett ikke med din neste, og vær av dem som gjør godt. Vokt dere, at dere ikke bringer uorden på jorden igjen, etter at den er blitt vel ordnet, og følg ikke i deres fotspor som har gått seg vill.

Den iblant dere som reiser seg for å undervise i sin Herres Sak, la ham, før noe annet, undervise seg selv, at hans tale må tiltrekke deres hjerter som hører ham. Uten at han underviser seg selv, vil hans munns ord ikke ha noen innflytelse på søkerens hjerte. Vokt dere, O folk, at dere ikke blir av dem som gir gode råd til andre, men glemmer å følge dem selv. Ordene fra slike som disse og bak ordene tingenes virkelighet, og bak virkeligheten englene som er kommet nær Gud, fremfører mot dem beskyldningen for falskhet.

Skulle det noensinne lykkes et slikt menneske å få innflytelse over noen, så skulle dette hell ikke tillegges ham, men heller Guds ords innflytelse, som besluttet av Ham Som er den Allmektige, den All-Vise. I Guds øyne er han å ligne med en lampe, som gir sitt lys og likevel hele tiden fortæres i sitt eget selv.

Si: Begå ikke det, O folk, som vil bringe skam over dere eller vanære Guds Sak i menneskenes øyne, og vær ikke blant ugjerningsmennene. Nærm dere ikke det som deres ånd fordømmer. Unngå all ondskap, for slike ting er forbudt i den Bok, som ingen rører unntagen slike som Gud har renset fra hvert stenk av skyld og regnet blant de rensede.

Vær rettferdige mot dere selv og andre, for at rettferdighetens beviser må åpenbares gjennom deres gjerninger blant Våre trofaste tjenere. Vokt dere så dere ikke angriper deres nestes formue. Vis dere verdige til hans fortrøstning og tillit til dere, og hold ikke tilbake fra de fattige de gaver som Guds nåde har skjenket dere. Han skal sannelig belønne den godgjørende, og dobbelt betale tilbake hva han har ydet. Det er ingen annen Gud enn Ham. All skapning og dens rike er Hans. Han gir sine gaver til hvem Han vil, og fra hvem Han vil, holder Han dem tilbake. Han er den Store Giver, den Mest-Høysinnede, den Velvillige.

Si: Undervis Guds Sak, O Bahá's folk, for Gud har for enhver forordnet den plikt å forkynne Hans Budskap, og anser dette for den mest fortjenestfulle av alle handlinger. En slik gjerning er kun antagelig når han som underviser, allerede er fast i sin tro på Gud, den Høyeste Beskytter, den Nådige, den Allmektige. Han har enn videre forordnet at Hans Sak blir utbredt ved menneskenes ords kraft, og ikke ved å gripe til voldshandlinger. Slik er Hans forordninger sendt ned fra Hans Kongerike, Som er den Mest Opphøyede, den All- Vise. Vokt dere, så at dere ikke kommer i strid med noen, ja, søk å klarlegge sanneheten for ham på en vennlig måte og med overbevisende formaninger. Hvis deres tilhører er lydhør, så er det til hans eget gavn, hvis ikke, så forlat ham og vend deres ansikt mot Guds hellige Forgård, den Strålende Herlighets Sete.

Disputer ikke med noen angående denne verden og dens affærer, for Gud har overlatt dem til slike, som har festet sitt hjerte ved dem. Han har fra hele verden utvalgt for Seg Selv menneskenes hjerter ' hjerter som åpenbarings og ytringens hærskarer kan overvinne. Slik er det besluttet og nedskrevet av Bahá's Fingrer av Guds ugjenkallelige bestemmelsers Tavle på befaling av Ham, Som er den Høyeste Forordner, den All-Vitende.

CXXIX

O veifarende på Guds sti! Motta din del fra Hans nådes hav, og berøv ikke deg selv de ting som ligger skjult i dets dybder. Bli du blant dem som har tatt del i dets skatter. En duggdråpe fra dette hav vil, hvis den blir utgytt over alt det som er i himlene og på jorden, være nok til å berike dem med Guds, den Allmektiges, den All-Vitendes, den All- Visens gaver. Med forsakelsens hender hent

fra dette hav dets livgivende vann, og stenk alle skapte ting med det, så at de må bli rensset fra alle menneskegjorte begrensninger, og nærme seg Guds mektige sete, dette helligede og strålende Sted.

Vær ikke bedrøvet om du utfører det alene. La Gud være alt for deg. Stå i nær kontakt med Hans Ånd, og vær du av de takknemlige. Bekjentgjør din Herres Sak til alle som er i himlene og på jorden. Skulle noe menneske være mottakelig for din kallen, åpenbar for det perlene fra Herren din Guds visdom, som Hans Ånd har sendt ned til deg, og vær du av dem som i sannhet tror. Og skulle noen avslå din tillit og fortrøstning til Herren din Gud, Herren over alle verdener.

Ved Guds rettvishet! Hvem som helst som åpner sine lepper på denne Dag og nevner sin Herres navn, skal bli omhyllet av den Guddommelige inspirasjons skarer fra Mitt Navns, den All-Vitendes, den All-Vises himmel. Til Mitt Navns, den All-Vitendes, den All-Vises himmel. Til ham skal også nedsendes Skarene fra det høye, hver høyt bærende en kalk av rent lys. Slik er det blitt forutbestemt i Guds Åpenbarings Kongerike, på befaling av Ham Som er den Aller-Herligste, den Allmektigste.

Der lå skjult innenfor det hellige slør, og forberedt til tjeneste for Gud, en flokk av Hans Utvalgte, som skal bli åpenbart for menneskene, som skal bistå Hans Sak, som ikke skal frykte noen, om så hele den menneskelige rase skulle reise seg og stride mot dem. Dette er de som for jordens beboeres og himmelens innvåneres øyne, som reise seg, og rope med høy røst og forkynne den Allmektiges Navn, og som skal kalle menneskenes barn til Guds, den Aller-Herligstes, den Høyt-Pristes sti. Gå du på deres veier, og tillat intet å forferde deg. Vær av dem som verdens forvirring, hvor meget den enn måtte opprøre dem på deres Skapers sti, aldri kan gjøre bedrøvet, hvis hensikt beskylderens beskyldning aldri kan beseire. Gå frem med Guds Tavle og med Hans Tegn, og foren dere med dem som tror på Meg, og forkynn for dem tidender fra Vårt helligste Paradis. Advar så dem som har sidestillet seg med Gud. si: Jeg er kommet til dere, O folk, fra Herlighetens Trone, og Jeg bringer dere et budskap fra Gud, den Mektigste, den Mest-Opphøyede, den Største. I Min hånd bærer Jeg vitnesbyrd fra Herren, deres Herre og deres forfedres Herre fra gammel tid. Vei dette på den rettferdige Vekt som dere besitter, Guds Profeters og Sendebuds vitnesbyrds Vektiskål. Hvis dere finner dette å være grunnfestet i sannheten, hvis dere tror at det er kommet fra Gud, vokt dere da, så dere ikke unnsier det, slik at deres arbeider blir forgyeves og dere kommer til å telles blant de troløse. Dette er virkelig Guds Tegn, som er blitt sendt ned ved sannhetens makt, hvorved Hans Saks gyldighet er blitt demonstrert for Hans skapninger, og renhetens fane er løftet opp mellom jord og himmel.

Si: Dette er den forseglede og mystiske Rulle, Guds ugjenkallelige forordnings oppbevaringssted, som inneholder de ord, som Hellighetens Finger har nedtegnet, som lå innsvøpt i det ugjennomtrengelige mysteriums slør, og nu er sendt ned som et tegn på Hans nåde, Som er den Allmektige, den Gamle av Dager. Heri har Vi bestemt deres skjebne som er beboere av jorden og innvånere av himlene, og skrevet ned kunnskapen om alle ting fra først til sist. Intet som helst kan unngå eller forstyrre Ham, hverken det som er skapt før eller som blir skapt i fremtiden, kunne dere bare fatte det.

Si: Åpenbaringen som er sendt ned av Gud, er ganske visst blitt gjentatt, og Vår makts utstrakte Hånd har overskygget alt det som er på jorden og alt som er i himlene. Vi har ved sannhetens makt, den virkelige sannhet, stadfestet en uendelig liten del av Vårt ugjennomtrengelige Mysterium, og se, de som har gjenkjent den Sinaiske herlighets stråleglans, utåndet, idet de oppfanget et lysglimt av dette Karmosinrøde lys som ombølget Vår Åpenbarings Sinai. Således er Han, Som er den All-Barmhjertiges Skjønnhet, steget ned i Sitt Vitnesbyrds skyer, og beslutningen er gjennomført ved Guds, den Aller- Herligstes, den All-Vises Viljes hjelp.

Si: Tre ut av Ditt hellige kammer, O Himlenes Jomfru, innvåner av det Opphøyede Paradis! Ikle deg på hvilken måte det enn måtte behage deg, Udødelighetens Silkedrakt, og ifør deg i den Aller-

Herligstes Navn Lysets utbroderte Kappe. Hør da, den søte underfulle lyd av Stemmen som kommer fra din Herres Trone, den Utilgjengelige, den Høyeste. Løft sløret fra ditt ansikt og vis frem den sort-øyede Jomfrus skjønnhet, og la ikke Guds tjenerne bli berøvet synet av Ditt skinnende åsyns lys. Sørg ikke om du hører sukkene fra jordens beboere, eller de klagende røster fra himmelens innvånere. Overlat dem til fortapelse i utslettelsens støv. La dem bli redusert til intet, fordi hatets flamme er blitt tent i deres bryst. Istem da, for jordens og himmelens folkeslags åsyn, og med den mest melodiske røst, takkens hymne til erindring om Ham, Som er Guds navns og egenskapers Konge. Slik har Vi bestemt angående din skjebne. Vi er helt i stand til å fullføre Vår hensikt.

Vokt Deg, Du Som er Renhetens Kjerne, at Du ikke avkler deg Din strålende herlighets kledning. Nei, berik Deg Selv stadig i skapningens kongerike, med Din Guds uforkrenkelige kledning for at den Allmektiges fagre bilde må gjenspeiles gjennom Deg i alle skapte ting, og Din Herres nåde bli innblåst i all sin styrke i den hele skapning.

Hvis Du merker duften av Din Herres kjærlighet fra noen, ofre da Deg Selv for ham, for vi har skapt Deg for dette formål og har inngått en pakt med Deg, fra uminnelige tider, og i nærvær av Våre vel begunstigede, for dette formål. Vær ikke utålmodig om de som er blinde i sine hjerter, slynger sine tåpelige innbilningers spyd mot deg. Overlat dem til seg selv, for de følger den ondes tilskyndelser.

Rop ut for beboerne av himmelen og jorden: Jeg er Himmelenes Jomfru, Bahás Ånd. Min bolig er Hans Navns Bolig, den Aller- Herligste. Foran den høye Forsamling ble jeg prydet med Hans navns ornament. Jeg ble svøpt inn i den uangripelige sikkerhets slør, og lå skjult for alle menneskers øyne. Jeg syntes å høre en Stemme av guddommelig og uforlignelig sødme, som nådde Meg fra Barmhjertighetens Guds høyre hånd, og se, hele Paradiset kom i bevegelse og skalv foran Meg i sin lengsel etter å høre dens tonefall og skue Hans skjønnhet som ytret den. Slik har Vi i denne Lysende Tavle åpenbart i det mest sødmefylte av alle språk, de vers som Evighetens Tunge ble beveget til å ytre i Qayyúm'l-Asmá.

Si: Han forordner det som behager Ham, i kraft av Sitt Herredømme, og utfører hva som helst Han vil på Sin egen befaling. Han skal ikke bli spurt om de ting som det behager Ham å forordne. Han, i sannhet, er den Ukuelige, den Mektigste, den All-Vise.

De som ikke har trodd på Gud og har vært opprørske overfor Hans overhøyet, er de helpeløse ofre for sine egne fordervede tilbøyeligheter og ønsker. Disse skal vende tilbake til sine boliger i helvetes ild: elendig er fornekerens bolig!

CXXX

Vær gavmild i velstand og takknemlig i motgang. Vær din nestes tillit verdig, og betrakt ham med et lyst og vennlig ansikt. Vær en skattmester for den fattige, en advarer for de rike, en besvarer av den nødlidendes rop, en beskytter av ditt løftes hellighet. Vær rettferdig i din dom, og forsiktig i din tale. Vær ikke urettferdig mot noe menneske, og vis saktmodighet overfor alle mennesker. Vær som en lampe for dem som vandrer i mørke, en glede for de bedrøvede, en sjø for de tørstige, en havn for de fortvilte, en støtte og forsvarer for dem som er undertrykkelsens ofre. La ærlighet og rettskaffenhet prege alle dine handlinger. Vær et hjem for den fremmede, en trøst for den lidende, et styrkens tårn for den flyktende. Vær øyne for den blinde og et ledende lys for de villfarendes føtter. Vær en prydelse på sannhetens åsyn, en krone på troskapens panne, en søyle i rettferdighetens tempel, et livsens åndepust for menneskeslektens legeme, et banner for rettferdighetens hærskarer, et lysende legeme over dydens horisont, dugg for det menneskelige hjertes jordbunn, en ark på kunnskapens hav, en sol på gavmildhetens himmel, en edelsten på

visdommens diadem, et skinnende lys på din generasjons himmelhvelving, en frukt på ydmykhetens tre.

CXXXI

Den Eldgamle Konges Penn har aldri opphørt å erindre Guds elskede. Til en tid strømmet floder av barmhjertighet fra Hans Penn, til en annen tid er Guds klare Bok åpenbart ved Hans Penns bevegelser. Han er Den med hvem ingen kan sammenlignes, hvis ytringer det dødelige menneske aldri kan nå frem til. Han er Den, Som fra evighet av har vært grunnfestet på høyhetens og maktens Sete, Han fra Hvis lepper er utgått råd som kan tilfredsstillende hele menneskehetens behov, og advarsler som kan være nyttige for dem.

Den Ene sanne Gud er Mitt vitne, og Hans skapninger vil bevitne at Jeg ikke for et øyeblikk har tillatt Meg Selv å forbli skjult for menneskenes øyne, heller ikke tillot Jeg at man beskyttet Min person mot deres krenkelser. For alle menneskers åsyn har Jeg reist Meg og bedt dem oppfylle Mitt ønske. Mitt formål er intet annet enn verdens forbedring og folkeslagenes beroligelse. Menneskeslektens tilfredshet, dens fred og trygghet er uoppnåelig unntagen og inntil dens enhet er fast grunnlagt. Denne enhet kan aldri oppnåes så lenge de råd som den Høyestes Penn har åpenbart, forblir upåaktet.

Ved de ords makt som Han har ytret, kan hele den menneskelige rase bli opplyst med enhetens lys, og erindringen om Hans Navn er istand til å sette alle menneskers hjerter i brann, og brenne de slør som er en hindring mellom dem og Hans Herlighet. En rettfærdig handling er utstyrt med enmakt, som kan løfte støvet til en slik høyde at det formår å stige over himlenes himmel. Det kan rive ethvert bånd i stykker, og det har makt til å gjenopprette den kraft som har ødelagt seg selv og forsvunnet . . .

Vær rene, O Guds folk, vær rene. Vær rettfærdige, vær rettfærdige . . . Si: O Guds folk. Det som kan sikre seieren for Ham, Som er den Evige Sannhet, Hans hærskarer og hjelpere på jorden, er nedtegnet i de hellige Bøker og Skrifter, og er så klare og åpenbare som solen. Disse hærskarer er slike rettfærdige handlinger, en slik oppførsel og karakter, som er antagelige i Hans syn. Om noen reiser seg i denne Dag for å støtte Vår Sak, og kaller til sin assistanse hærskarere av en rosverdig karakter og en rettskaffen vandel, vil en slik handlings innflytelse ganske visst bli spredt over hele verden.

CXXXII

Den ene sanne Guds Formål, opphøyet være Hans Herlighet, med å åpenbare Seg Selv for menneskene, er å avdekke de edelstener som ligger gjemt i gruben av deres sanne og innerste selv. At de forskjellige samfunn på jorden, og de mangfoldige systemer for religiøs tro, aldri skulle tillates å fostre følelser av fiendskap blant menneskene, er i denne Dag kjernen i Guds Tro og Hans Religion. Disse prinsipper og lover, disse fast forordnede og mektige systemer, er kommet fra én Kilde, og er stråler fra ett Lys. At de synes å ve forskjellige, må tilskrives de tidsaldres varierende behov i hvilke de er fremmet.

Omgjord deres lender i deres bestrebelse, O Bahá's folk, for at forvirringen av religiøs strid og splid, som opphisser jordens folk, kanskje må bli stilnet, at et hvert spor derav må bli fullstendig utslettet. For Guds kjærlighets skyld, og dem som tjener Ham, reis deg for å støtte denne edleste og mest betydningsfulle Åpenbaring. Religiøs fanatisme og hat er en altoppslukende ild, hvis voldsomhet ingen kan slukke. Den Guddommelige Makts hånd kan alene befri menneskeeten fra denne ødeleggende prøvelse . . .

Guds ytringer er en lampe, hvis lys er disse ord: dere er fruktene på ett tre og bladene på én gren. Behandle hverandre med den største kjærlighet og harmoni, med vennlighet og vennskapelighet.

Han Som er Sannhetens Dag-Stjerne er Mitt Vitne! Så mektig er enhetens lys, at det kan opplyse hele jorden. Den ene sanne Gud, Han Som vet alle ting, bevitner Selv sannheten av disse ord.

Bestreb dere for å nå opp til denne høyeste og noble stilling som kan sikre menneskeheten beskyttelse og trygghet. Dette mål overgår ethvert annet mål, og denne streben er all strebens hersker. Så lenge imidlertid som undertrykkelsens mørke skyer, som skjuler rettferdighetens Dag-Stjerne, forblir uforstyrret, ville det være vanskelig for denne stillings herlighet å bli synlig for det menneskelige øye . . .

Omgås alle mennesker, O Bahá's folk, i vennskapelighetens og kameratskapets ånd. Hvis dere blir var en bestemt sannhet, om dere er i besittelse av en juvel, som er berøvet andre, del den med dem i et språk av den største vennlighet og godvilje. Hvis den blir mottatt, hvis den oppfyller sin hensikt, er din hensikt oppnådd. Hvis noen skulle avslå dette, overlatt ham til seg selv, og be Gud om å lede ham. Vær forsiktig at du ikke behandler ham uvennlig.

En vennlig tunge er det menneskelige hjertes ledestjerne. Den er det åndelige brød, den ikler ordene mening, den er kilden til lys, visdom og forståelse . . .

CXXXIII

Guds forordninger er blitt sendt ned fra Hans mest opphøyede Åpenbarings himmel. Alle må flittig overholde dem. Menneskets opphøyede verdighet, hans virkelige forfremmelse, hans endelige seier, har alltid vært avhengig og vil alltid vedbli å være avhengig av dem.

Den som holder Guds bud, skal oppnå evig lyksalighet. En dobbel plikt hviler på ham som har gjenkjent Guds Enhets Daggry, og anerkjenner Hans sannhet Som er Hans Enhets Åpenbaring. Den første er standhaftighet i Hans kjærlighet, en slik standhaftighet at hverken fienders larmende angrep eller de ørkesløse hyklers krav kan avholde ham fra å klynge seg til Ham Som er den Evige Sannhet, en standhaftighet som ikke tar hensyn til dem i det hele tatt. Den annen er en streng overholdelse av de lover Han har foreskrevet 'lover som Han alltid har forordnet og vil vedbli å forordne for menneskene og gjennom hvilke sannheten må bli skjelnet og atskilt fra falskheten.

CXXXIV

Den første og fremste plikt pålagt menneskene nest etter anerkjennelsen av ham Som er den Evige Sannhet, er standhaftighetens plikt i Hans Sak. Klyng dere til den, og vær av dem hvis sinn er trygt forankret og grunnfestet i Gud. ingen handling, hvor fortjenstfull den enn måtte være, kunne eller kan noensinne sammenlignes med den. Den er Kongen av alle handlinger, og til dette vil Din Herre, den Aller-Høyeste, den Aller- Mektigste, bære vitnesbyrd . . .

Dyder og egenskaper tillagt Gud er alle synlige og åpenbare, og har vært nevnt og beskrevet i alle de himmelske Bøker. Blant dem er pålitelighet, sannferdighet, renhet i hjertet under samtale med Gud, overbærenhet og resignasjon i hva som helst den Allmektige har bestemt, tilfredshet med de ting Hans Vilje har frembrakt, tålmodighet, nei, takknemlighet midt i prøvelsene, og fullstendig tillit under alle forhold, til Ham. Disse stilles i henhold til Guds vurdering blant de høyeste og mest rosverdige av alle handlinger. Alle andre handlinger er og vil alltid forbli sekundære og underordnet i forhold til dem.

Den ånd som besjeler det menneskelige hjerte er kunnskapen om Gud, og dets virkelige smykke er erkjennelsen av den sannhet, at 'Han gjør hva som helst Han vil, og forordner det som behager Ham.' Dets kledning er frykten for Gud, og dets fullkommenhet standhaftighet i Hans Tro. Således befaler Gud alle som søker Ham. Han elsker sannelig den som vender seg til Ham. Der er ingen

annen Gud enn Ham, den Tilgivende, den Mest Gavmilde. All Lovprisning blir Ham, alle verdeneres Herre, til del.

CXXXV

O den Levendes Bokstav! Guds øre har hørt ditt rop, og Hans øyne har sett din skrevne anmodning. Han kaller fra Sin herlighets Sete, og åpenbarer de vers for deg som er sendt ned fra Ham Som er Hjelperen i fare, den Selv- Bestående.

Velsignet er du som helt har forkastet selvets og de fåfengte innbilningers avgud, og fordi du har sønderrevet de tomme fantasiers slør, ved din Herres, den Høyeste Beskytters, den Allmektiges, den ene Elskedes makts styrke. Du blir i sannhet talt blant de Bokstaver som har overgått alle andre Bokstaver. Derfor er du utvalgt av Gud, ved Bábs, din Herres tunge, hvis ansikts Lys ar opplyst og vil fortsette å opplyse den hele skapning. Gi takk til den Allmektige og pris Hans Navn, fordi Han har hjulpet deg til å erkjenne en Sak, som har brakt himlenes og jordens innvånere til å skjelve, som har brakt skapningens og Åpenbaringens Kongeriker til å rope ut, og hvorigjennom de skjulte hemmeligheter i menneskenes bryst er blitt utforsket og prøvet.

Din Herre, den Høyeste (Báb) taler til deg fra herlighetens Rike med disse ord: Stor er den velsignelse som venter deg, O den Levendes Bokstav, for du har i sannhet trodd på Meg, har nektet å beskjemme Meg for skarene i det Høye, du har oppfylt ditt løfte, har avkastet de forfengelige innbilningers slør, og du har festet ditt blikk på Herren, din Gud, Herren over det synlige og det usynlige, Herren i den ettertraktede Helligdom. Jeg har funnet ditt ansikt strålende av lys på den Dag da menneskenes åsyn er blitt gjort triste og mørke.

Si: O Bayánens folk! Advarte Vi dere ikke i alle Våre Tavler og i alle Våre skjulte Skrifter mot å forfølge deres onde lidenskaper og korruperte tilbøyeligheter, men å holde deres øyne vendt mot Scenen for den overopphøyede Herlighet, på den Dag da den mektigste Vekt blir satt opp, på den Dag da Guds Ånds søte melodier skal utstrømme fra din Herres Trones høye hånd, den Allmektige Beskytter den Aller-Sterkeste, den Helligste av de Hellige? Har Vi ikke forbudt dere å feste dere ved de ting som vil lukke dere ute fra Vår Skjønnhets Åpenbaring, i den etterfølgende Åpenbaring, de være seg legemliggjørelsen av Guds navn i all herlighet, eller åpenbarerne av Hans egenskaper og deres herredømmer? Betrakt hvordan dere, så snart som Jeg åpenbarte Meg, har forkastet Min sannhet og vendt dere bort fra Meg, og dere er blitt blant dem som har ansett Guds Tegn som lek og tidsfordriv!

Ved Min Skjønnhet; Ingenting skal på noen måte bli antatt av dere i denne Dag, om dere så fortsetter å dyrke Gud og bøye dere i støvet for Ham gjennom Hans Herredømmes evighet. For alle ting er avhengige av Hans Vilje, og alle handlingers verdi beror på Hans antagelse og behag i dem. Det hele univers er kun en håndfull leire i Hans grep. Uten at en anerkjenner Gud og elsker Ham, vil hans rop ikke bli hørt i denne Dag. Dette er kjernen i Hans Tro, om dere bare visste det.

Vil dere være tilfreds med det som ligner tåkedisen over engen, og vil dere forbigå oseanet, hvis vann ved Guds hjelp gjenoppliver menneskenes sjeler. Ve dere, som har gjengjeldt Guds gavmildhet med en så unyttig og foraktelig ting! Dere er virkelig av dem som fornektet Meg i Min forrige Åpenbaring. Måtte deres hjerter forstå!

Stå opp, under Guds øyne, og gjør bot for deres forfeilede plikt mot Ham. Dette er Min befaling til dere, om dere ville bøye deres ører til Mine befalinger. Ved Mitt eget Selv! Hverken Koranens folk eller etterfølgerne av Toraen eller Evangeliet, heller ikke dem av noen annen Bok, har begått det som deres hender har gjort. Jeg har Selv viet Mitt hele liv for å hevde denne Tros sannhet. Jeg har Selv i alle Mine Tavler forutsagt denne Åpenbarings komme. Og dog, ikke før åpenbarte Han

Seg i Sin etterfølgende Åpenbaring, ikledd Bahás herlighet, iført Hans Storhets drakt, før dere reiste dere i opprør mot Ham, Som er den høyeste Beskytter, den Selv- Bestående. Vokt dere, O folk! Skam dere over det som er hendt Meg ved deres hender på Guds sti. Vær forsiktige så dere ikke blir blant dem som har forkastet det som er sendt ned til dem fra Guds opphøyede herlighets Himmel.

Slike, O den Levendes Bokstav, er de ord som din Herre har talt og henvendt til deg fra rikene i det høye. Forkynn din Herres ord for Hans tjenere, for at de muligens må ryste av sin slummer, og be Gud om tilgivelse, Som har formet og dannet dem, og sendt ned til dem denne mest strålende, denne helligste og klare Åpenbaring av Hans Skjønnhet.

CXXXVI

Si: Befri deres sjeler, O folk, fra selvets lenker, og rens dere fra tilknytning til alt utenom Meg. Erindringen om Meg renser alle ting fra urenheter, kunne dere bare oppfatte det. Si: Skulle alle skapte ting bli fullstendig befridd fra verdens forfengelighets og begjærlighets slør, ville Guds Hånd i denne Dag ikle dem alle som én kledningen 'Han gjør hva som helst Han vil i skapningens kongerike', for at tegnet på Hans herredømme måtte bli synliggjort i alle ting. Opphøyet være Han, alles Suverene Herre, den Allmektige, den Høyeste Beskytter, den Aller-Herligste, den Sterkeste.

Istem, O Min tjener, versene fra Gud som er blitt mottatt av deg, slik som de er istemt av dem som har nærmet seg Ham, for at din melodis sødme må oppgløde din egen sjel, og tiltrekke alle menneskers hjerter. Om noen i sitt lønnkammer fremsier versene åpenbart av Gud, skal den Allmektiges engler spre duften av ordene ytret av hans munn, og skal bringe ethvert rettferdig menneskes hjerte til å banke. Selv om han til å begynne med vil forbli uvitende om dets virkning, vil dog den nådes kraft som er skjenket ham, før eller senere utøve sin innflytelse over hans sjel. Således er Guds Åpenbarings mysterier forordnet ved hjelp av Hans Vilje Som er maktens og visdommens Kilde.

O Khalil! Gud er Mitt Vitne. Ennskjønt Min Penn fremdeles beveger seg på Min Tavle, dog i sitt innerste hjerte gråter den og er sårt bedrøvet. Lampen som brenner foran Tronen gråter og klager likeledes på grunn av de ting som den Eldgamle Skjønnhet har lidet ved deres hender, som bare er en av Hans Viljes skapninger. Gud Selv kjenner til og bevitner sannheten av Mine ord. Intet menneske, som har lutret sine ører fra de vantros høye skrik, og vendt dem mot alle skapte ting, kan unngå å høre røsten av deres jammer og gråt over de plager som er overgått Oss ved de av Våre tjeneres hender, som ikke har trodd på Oss og har gjort opprør mot Oss. Herved har Vi klarlagt for deg et glimt av de ulykker som er kommet over Oss, for at du måtte bli gjort oppmerksom på Våre lidelser og tålmodig utholde dine egne sorger.

Stå opp og støtt din Herre til alle tider og under alle omstendigheter, og bli du en av Hans hjelpere. Oppfordre så folket til å låne et lyttende øre til de ord som guds Ånd har ytret i denne lysende og strålende Tavle. Si: Så ikke, O folk, splidens såkorn blant menneskene, og trett ikke med deres neste. Vær tålmodig under alle tilskikkelser, og fest all deres tro og tillit til Gud. bistå deres Herre med visdommens og ytringens sverd. Dette sømmer seg for menneskets stilling. Å gå bort fra dette ville være Gud uverdige, alles Suverene Herre, den Forherligede. Folket har imidlertid vært villedet, og de er sannelig av de likegyldige.

Lukk opp, O folk, menneskehjertenes porter med nøklene av erindringen om Ham, Som er Guds ihukommelse og visdommens Kilde blant dere.

Han har fra den hele verden utvalgt Sine tjeneres hjerter og dannet hvert av dem til et sete for Sin herlighets åpenbaring. Derfor hellige dem fra ethvert stenk av smuss, for at de ting hvortil de var skapt, måtte bli innrisset i dem. Dette er i sannhet et tegn på Guds gavmilde gunstbevisning.

Smykk deres tunger, O folk, med sannferdighet, og pryd deres sjeler med ærlighetens smykker. Vokt der, O folk, at dere ikke handler troløst mot noen. Vær dere Guds tillitsmenn blant Hans skapninger, og tegnene på Hans høysinnethet blant Hans folk. De som følger sine lyster og sine dårlige tilbøyeligheter, har fart vill og forødt sine bestrebelse. Disse er virkelig blant de fortapte. Bestreb der, O folk, for at deres øyne må bli rettet mot Guds barmhjertighet, at deres hjerter må bringes i harmoni med Hans underfulle ihukomelse, at deres sjeler må hvile trygge i Hans nåde og gavmildhet at deres føtter må betre Hans velbehags sti. Slik er de råd, som Jeg testamenterer dere. Måtte dere følge Mine råd!

CXXXVII

Enkelte har ansett det for lovlig å gjøre inngrep i sin nestes midler, og har ringeaktet det påbud, som er foreskrevet av Gud i Hans Bok. Måtte det onde ramme dem, og Guds, den Aller-Sterkestes, den Allmektiges straff pine dem! Ved Ham Som skinner over hellighetens Dag-Lysning! Hvis den hele jord ble forvandlet til sølv og gull, så vil intet menneske som virkelig har nådd opp til troens og visshetens himmel, nedlate seg til å ense det, ennu mindre gripe og beholde det. Vi har tidligere henvist til dette emne i avsnitt åpenbart i det arabiske tungemål, i et språk av overordentlig skjønnhet. Gud er Vårt vitne!

Enhver som har smakt sødmen av diss ord, vil aldri tillate seg å overskride de grenser som Gud har foresatt, heller ikke vil han vende sitt blikk mot noen annen enn sin Høyt Elskede. Et slikt menneske vil, med sitt indre øye, villig erkjenne hvor forfengelige og flyktige denne verdens ting er, og vil feste sin hengivenhet ved det hinsidige.

Si: Skam dere, O dere som kaller dere elskere av den Eldgamle Skjønnhet! Bli advart ved de lidelser som har rammet Ham ved byrden av den pine Han har båret for Guds skyld. La deres øyne bli åpnet. For hvilket formål har Han arbeidet, hvis de mangfoldige prøvelser Han har utholdt, til sist resulterer i slike foraktelige yrker og en så ynkelig oppførsel? Enhver røver, enhver ondskapens utøver har i dagene før Min Åpenbaring ytret de samme ord, og utført de samme gjerninger.

Sannelig sier Jeg: Bøy deres ører til Min milde stemme, og rens dere fra deres onde lidenskapers og uverdige ønskers besudling. De som dveler innenfor Guds tabernakel, og er grunnfestet på den evige herlighets sete, vil avslå, om de så var ved å dø av sult, å strekke sine hender ut og ulovlig forgripe seg på sin nestes eiendom, hvor ond og uverdige han enn måtte være.

Den ene sanne Guds formål med å åpenbare Seg Selv er å oppfordre alle mennesker til sannhetskjærlighet og oppriktighet, til gudsfrykt og troverdighet, til resignasjon og underdanighet under Guds Vilje, til overbærenhet og vennlighet, til rettskaffenhet og visdom. Hans hensikt er å ikke ethvert menneske en hellig karakters kappe, og pryde ham med hellige og skjønne handlingers smykker.

Si: Ha barmhjertighet med dere selv og deres medmennesker og tillat ikke Guds Sak ‘ en Sak som er uendelig opphøyet over hellighetens innerste vesen ‘ å bli besudlet med stenk av deres fåfengte innbilninger og usømmelige og dårlige fantasier.

CXXXVIII

Du ser, O barmhjertighetens Gud, Du Hvis makt gjennomtrenger alle skapte ting, disse Dine tjenere, Dine trelle, som etter Din velbehagelige Vilje, om dagen overholder den faste som Du har foreskrevet, som står opp ved dagens frembrudd for å nevne Ditt Navn og for å synge Din Pris, i håp om å oppnå en del av de gode ting som er gjemt i Din nådes og Dine gavers skattkammer. Jeg bønnfaller Deg, O Du, Som holder i Dine hender hele skapningens tømmer, i hvis grep er Dine

navns og egenskapers hele kongedømme, om at Du på Din Dag ikke berøver Dine tjenere de strømmer som strømmer ned fra Din barmhjertighets skyer, eller hindrer dem fra å motta sin del av Ditt velbehagelige oseaan.

Alle jordens atomer bevitner, O Herre, Din makts storhet og Din Overhøyhet, og alle universets tegn bevitner Din majestets herlighet og Din makt. Ha barmhjertighet, da, O Du Som er alles opphøyede Herre, Som er de evige dagers Konge, og alle nasjoners Hersker, med disse Dine tjenere, som klinger seg til Dine Buds snor, som har bøyde sine nakker for Dine lovers åpenbaring, som er blitt sendt ned fra Din Viljes himmel.

Betrakt, O min Herre, hvor deres øyne er løftet mot Din kjærlige godhets demringssted, hvor deres hjerter er festet på Dine gavers hav, hvordan deres stemmer senkes for uttrykket i Din sødmefylte røst, som roper fra den mest opphøyede stilling, i Ditt, den Aller-Herligstes Navn. Hjelp Du Dine elskede, O min Herre, dem som har forsaket alt, for at de må oppnå de ting som Du besitter, dem som prøvelser og lidelser har omsluttet fordi de har forsaket verden og festet sin hengivenhet på Din Herlighets rike. Jeg bønnfaller Deg. O min Herre, om å beskytte dem fra deres onde lidenskapers og begjærs angrep, og å hjelpe dem til å oppnå de ting som skal bli dem til nytte i denne verden og i den neste.

Jeg bønnfaller Deg, O min Herre, ved Ditt skjulte, Ditt skattede Navn, som roper høyt fra skapningens kongerike, og kaller alle folkeslag til det Tre hinsides hvilket ingen kan komme, den mest opphøyede herlighets sete, å la det regne ned over Oss, og over Dine tjenere, Din barmhjertighets regn, så at det må rense oss fra ihukommelsen av alt annet enn Deg, og dra oss nær til breddene av Din nådes hav. Bestem, O Herre, gjennom Din mest opphøyede Penn, det som vil udødeliggjøre våre sjeler i herlighetens Rike, vil forevige våre navn i Ditt Kongedømme, og sikre våre liv i Din Beskyttelses skattkammere og våre legemer i Din festnings uangripelige fasthet. Mektig er Du over alle ting, enten de er fra fortiden eller i fremtiden. Ingen Gud er der foruten Deg, den allmektige Beskytter, den Selv- Bestående.

Du ser, O Herre, våre bønnfallende hender løftet opp mot Din gunsts og Dine gavers himmel. Gi at de må bli fylt med skattene av Din gavmilde og rundhåndede nåde. Tilgi oss og våre fedre, og våre mødre, og oppfyll hva som helst vi har ønsket fra Din nådes og Din Guddommelige overflødighets hav. Motta, O våre hjerters Elskede, alt vårt arbeide på Din sti. Du er i sannhet, den Sterkeste, den Mest Opphøyede, den Uforlignelige, den Ene, den Tilgivende, den Nådige.

CXXXIX

La ditt øre være oppmerksomt, O Nabî-i-A'zam, på den Gamle av Dagers Røst, Som roper til deg fra Sitt allerherligste Navns kongerike. Han er det Som nu forkynner fra rikene fra oven og innenfra alle skapte tings innerste vesen: 'Jeg i sannhet er Gud, der er ingen annen Gud enn Meg. Jeg er Den Som fra evighet av har vært Kilden til all overhøyhet og makt, Han Som skal fortsette, gjennom evighet, å utøve Sin Kongeverdighets makt og gi Sin beskyttelse til alle skapte ting. Mitt bevis er Min makts storhet og Min Suverenitet som omringer hele skapningen' . . .

Velsignet er du, O Mitt navn, fordi du har trått inn i Min Ark, og haster frem, ved hjelp av Min opphøyede og aller høyeste makt, på storhetens hav, og telles blant Mine begunstige, hvis navn Guds Finger har nedtegnet. Du har drukket av det beger som i sannhet er liv fra denne Ynglings hender, rundt Hvem den Aller-Herligstes Åpenbaring kretser, og hvis lysende Nærvær er de som Barmhjertighetens Dag-Lysninger forherliger ved dag og natt.

Hans herlighet være med deg, fordi du har foretatt reisen fra Gud til Gud, og har trådt innenfor grensene av den uvisnelige herlighets Forgård ' det sted som det dødelige menneske aldri kan

beskrive. Deri har hellighetens bris, fylt av din Herres kjærlighet, vekket din ånd i deg, og forståelsens vanne har skyllet deg ren fra fjernhetens og ugudelighetens smuss. Du har oppnådd adgang til Guds Ihukommelses Paradis ved erkjennelsen av Ham, Som er legemliggjørelsen av denne Ihukommelse blant menneskene.

Derfor, vær takknemlig mot Gud, Som har styrket deg til å fremme Hans Sak, og fordi Han har brakt kunnskapens og forståelsens blomster til å springe ut i ditt hjertes have. Slik har Hans nåde omsluttet deg og omsluttet hele skapningen. Vokt deg, at du ikke tillater noen ting å gjøre deg sorgmodig. Befri deg selv fra enhver tilknytning til menneskenes hentydninger, og kast bak din rygg de fåfengte og skarpe argumenter fra dem som er tilsløret og atskilt fra Gud. forkynn så det som den Høyeste Ånd vil inspirere deg til å ytre i din Herres Saks tjeneste, for at du må kunne vekke alle menneskers sjeler og bøye deres hjerter til denne velsignede og aller-herligste Forgård.

Vit, at Vi har annullert regelen om sverdet for å fremme Vår Sak, og innsatt i dets sted menneskenes ytringer. Dette har Vi ugjenkallelig besluttet, ved Vår nådes hjelp. Si: O folk! Så ikke disharmoniens sed blant menneskene, og avstå fra all trette med din neste, for Gud har overgitt verden og dens byer til jordens kongers beskyttelse, og skapt dem til symboler på Hans egenmakt, ved den overhøyhet som Han har valgt å utstyre dem med. Han har avslått å reservere for Seg Selv noen som helst del av denne verdens riker. Dette bevitner Han, Som Selv er den Evige Sannhet. De ting som Han har forbeholdt Seg, er menneskehjertenes byer, for at Han kan få rense dem fra ethvert jordisk stenk av urenheter, og hjelpe dem så de blir istand til å nå frem til det hellige Sted, som de vantros hender aldri kan vanhellige. Åpne, O folk, menneskehjertets by med dine ytringers nøkkel. Slik har vi, etter et forutbestemt mål, foreskrevet for deg din plikt.

Ved Guds Rettferdighet! Verden og dens forfengeligheter dens herlighet, og hvilke som helst gleder den kan by, er alle i Guds syn verdiløse, ja, enda mere foraktelige enn støv og aske. Måtte bare menneskenes hjerter forstå dette. Rens dere selv grundig, O Bahá's folk, fra verdens urenheter og fra alt som tilhører den. Gud Selv er Mitt vitne. De jordiske ting passer seg dårlig for dere. Kast dem bort til dem som begjærer dem, og fest deres øyne på denne aller helligste og strålende Åpenbaring.

Det som sømmer seg for dere, er kjærlighet til Gud og kjærlighet til Ham Som er Manifestasjonen av Hans Vesen, og overholdelsen av hva som helst Han velger å foreskrive dere, om dere bare visste det.

Si: La sanndrøhet og høflighet være deres smykker. La ikke noe berøve dere overbærenhetens og rettferdighetens kappe, så at hellighetens søte vellukt må viftes fra deres hjerter over alle skapte ting. Si: Vokt dere, O Bahás folk, så dere ikke vandrer på deres veier hvis ord ikke er i overensstemmelse med deres gjerninger. Bestreb dere for å bli istand til å kunngjøre Guds tegn for jordens folk, og å gjenspeile Hans bud. La deres handlinger bli en veileder for hele menneskeheten, for de fleste menneskers bekjennelser, enten de er høye eller lave, er forskjellige fra deres handlinger. Det er ved deres handlinger at dere utmerker dere fremfor andre. gjennom dem vil klarheten av deres lys bli utgytt over hele jorden. Lykkelig er den mann som merker seg Mitt råd, og overholder det som er foreskrevet av Ham Som er den All-Vitende, den All-Vise.

CXL

O Muhammed-'Ali! Stor er den velsignelse som venter deg, fordi du har prydet ditt hjerte med din Herres kjærlighets smykke, den Aller- Herligste, den Høyt- Priste. Han som har nådd denne stilling på denne Dag, alt godt skal bli hans.

Ta deg ikke nær av de ydmykelses som Guds elskede er underlagt på denne Dag. Denne ydmykelse er all forgjengelig æres og verdslig opphøvelses stolthet og herlighet. Hvilken større ære kan tenkes

enn denne ære gitt av den Gamle av Dagers Tunge, når Han kaller til ihukommelse Sine elskede venner i Hans Største Fengsel? Den Dag nærmer seg da de hindrende skyer vil bli atspredt fullstendig, når lyset fra ordene_ 'All ære tilhører Gud og dem som elsker Ham', vil ha vist seg så åpenbare som solen over den Allmektiges Viljes horisont.

Alle mennesker, enten de er høye eller lave, har søkt og søker fremdeles så stor en ære. Imidlertid har alle, så snart som Sannhetens Sol utgjøt sine stråler over verden, vært berøvet denne æres velsignelse, og er blitt lukket ute fra dens herlighet som ved et slør, unntagen de som har klynget seg til båndet av den Ene sanne Guds ufeilbarlige forsyn, og med fullstendig løsrivelse fra alt annet enn Ham, har vendt sine åsyn mot Hans hellige forgård.

Gi takk til Ham Som er alle verdens Ønske for at Han har utvalgt deg til så stor en ære. Om kort tid vil verden og alt som er i den, være som en forglemte ting, og all ære skal tilhøre din Herres elskede venner, den Aller-Herligste, den Mest Gavnfulde.

CXLI

En bok sendt ned i sannhet til mennesker med innsikt! Den byr folket å holde seg til rettferdighet og utvise rettskaffenhet, og forbyr dem å følge sine fordervede tilskyndelser og kjødelige begjær, om menneskenes barn muligens kunne vekkes opp fra sin søvn.

Si: Følg, O folk, det som er foreskrevet dere i Våre Tavler, og vandre ikke etter de innbilninger som ondskapens såmenn har oppfunnet, de som gjør det som er ondt, og tilskriver Gud dette, den Helligste, den Aller- Herligste, den Mest Opphøyede. Si: Vi har innvilget i å bli prøvet med sykdommer og plager, for at dere måtte kunne rense dere fra ethvert jordisk stenk av smuss. Hvorfor avslår dere da å overveie Vårt formål i deres hjerter? Ved Guds rettferdighet! Den som vil tenke over de prøvelser Vi har lidt, hans sjel vil sikkert smelte hen av sorg. Din Herre Selv bevitner sannheten av Mine ord. Vi har utholdt vekten av alle ulykker for at dere måtte bli befridd fra enhver jordisk fordervelse, og dog er dere likegyldige.

Si: Det påhviler enhver som holder fast ved sømmen av Vår Kledning, ikke å la seg besmitte av noe som Hærskarene i det høye avskyr. Slik er det fastsatt av din Herre, den Aller-Herligste, i denne Hans åpenbare Tavle. Si: Skyver dere Min kjærlighet til side og begår dere det som smerter Mitt hjerte? Hva er det som hindrer dere fra å forstå det som er åpenbart for dere av Ham Som er den All-Vitende, den All-Vise?

Vi ser i sannhet deres handlinger. Hvis vi merker fra disse den søte duft a renhet og hellighet, så vil Vi ganske visst velsigne dere. Da vil Paradisets beboeres tunger prise dere og forherlige deres navn blant dem som er kommet nær Gud.

Hold fast sømmen av Guds kledning, og grip godt fast i Hans Snor, en Snor som ingen kan avskjære. Vokt deg så at ikke deres rop, som motsier denne største Bekjentgjørelse, skal hindre deg fra å oppnå ditt formål. Forkynn det som er foreskrevet deg i denne Tavle, om så alle folk reiser seg mot deg og motsier deg. Din Herre er i sannhet den Alt- Betvingende, den Ufeilbarlige Beskytter.

Min herlighet være med deg og med dem av Mine elskede som her slutter seg til deg. Disse er virkelig blant dem med hvem alt skal bli vel.

CXLII

Jeg sverger ved den Høyt-Elskedes skjønnhet! Dette er den Barmhjertighet, som har omringet hele skapningen, den Dag hvorpå Guds nåde har gjennomtrengt og gjennomsyret alle ting. Min

barmhjertighets levende vanne, O 'Ali, strømmer hurtig ned, og Mitt hjerte smelter i gløden av Min ømhet og kjærlighet. Ingesinne har Jeg vært i stand til å forsone Meg med de lidelser som er overgått Mine elskede, eller noen som helst vanskelighet som kunne overskygge deres hjerterets glede.

Hver gang Mitt navn, den 'Aller-Barmhjertigste' var underrettet om at en av Mine elskede hadde uttalt et ord som var imot Mitt ønske, så trakk det seg sønderknust og utrøstelig til sin bolig; og når som helst Mitt navn 'Den Dølgende' merket at en av Mine etterfølgere hadde påført sin neste noen skjensel eller ydmykelse, vendte det likeledes tilbake, bedrøvet og sorgfullt til sin herlighets tilfluktssteder, og gråt og sørget der i stor beklagelse, og når Mitt navn 'Den Evig Tilgivende' oppdaget at noen av Mine venner hadde begått en overtredelse, ropte det ut i sin store fortvilelse, og overveldet av smerte falt det i støvet, og ble båret bort av en flokk av de usynlige engler til sin bolig i rikene ovenover.

Ved Meg Selv, den Ene Sanne, O'Ali! Den ild som er opptent i Bahá's hjerte, er heftigere enn den ild som gløder i ditt hjerte, og Hans klage overgår din klage. Hver gang en synd som var begått av noen blant dem, ble henåndet i Hans Nærværs Forgård, ble den Elndgamle Skjønnhet så fylt av skamat an ønsket Han kunne skjule Sitt ansikts herlighet fra alle menneskers øyne, for Han har til alle tider festet sitt blikk på deres troskap, og vært oppmerksom på deres uunnværlige fornødenheter.

Såsnart som de ord du har skrevet, var opplest i Mitt Nærvær, brakte det Min troskaps hav til å bruse inne i Meg, og Min tilgivelses bris ble viftet over din sjel, og Min ømme kjærlighets tre overskygget deg, og Min barmhjertighets skyer regnet sine gaver ned over deg. Jeg sverger ved den Dag- Stjerne som lyser over evighetens horisont, Jeg sørger med deg i din sorg, og klager med deg over dine lidelser. . . Jeg bevitner de tjenester du har ytet Meg, og bekrefter de forskjellige plager du har måttet utholde for Min skyld. Alle jordens atomer erklærer Min kjærlighet til deg.

Det rop du har reist, O'Ali, er i høy grad antagelig i Mitt syn. Forkynn Min Sak både med din penn og tunge. Rop ut og kall folket til Ham, Som er alle verdens Suverene Herre, med en slik iver og glød, at alle mennesker må oppflattes av deg.

Si: O min Herre, min Mest Elskede, Du som leder meg til handling, min sjels Ledestjerne, Røsten som roper fra mitt innerste vesen, Gjenstanden for Mitt hjertes tilbedelse! Lovpriset være Du, Som har gjort meg istand til å vende mitt ansikt til Deg, som har brakt min sjel til å gløde ved erindringen om Deg, for å ha hjulpet meg til å forkynne Ditt Navn og syngte Din pris.

Min Gud, min Gud! hvis ingen blir funnet som har gått seg vill fra Din sti, hvordan kan da Din barmhjertighets fane bli utfoldet, eller Dine rike gavers banner bli heist? Og hvis misgjerninger ikke begås, hva er det da som kan utrope Deg Som den Som skjuler menneskenes synder, den Evig-Tilgivende, den All-Vitende, den All-Vise. Måtte min sjel bli et offer for deres overtredelser som forgår seg mot Deg, for over slike overtredelser blir Ditt Navns ømme barmhjertighets vellukt viftet. Måtte Mitt liv bli gitt for overtredelsene av slike som overtrer mot Deg, for gjennom dem er Din nådes åndedrett og Din kjærlige vennlighets duft blitt kjent og spredt blant menneskene. Måtte Mitt innerste vesen bli ofret for deres synder, som har syndet mot Deg, for det er på grunn av slike synder at Dine mangfoldige gavers Dag-Stjerne åpenbarer Seg over Din gavmildhets horisont, og Din aldri sviktende omsorgs skyer regner sine gaver ned over alle skapte tings virkelighet.

Jeg er han, O min Herre, som har erkjent for Deg mangfoldigheten av sine onde gjerninger, som har erkjent hva intet menneske har erkjent. Jeg ilder for å nå Din Tilgivelses hav, og har søkt ly inder skyggen av Din aller-nådigste gunst. Gi, jeg bønnfaller Deg, O Du, Som er den Evige Konge og alle menneskers opphøyede Beskytter, at jeg må bli istand til å stadfeste det, som skal bringe

menneskenes hjerter og sjeler til å sveve i Din kjærlighets grenseløse storhet og samtale med Din Ånd. Styrk meg med Din overhøyhets makt, så at jeg må formå å vende alle skapte ting mot Din Åpenbarings Dag- Lysning og mot Din Åpenbarings Kilde. Hjelp meg, O min Herre, at jeg helt må underkaste meg Din Vilje, og reise meg for å tjene Deg, for jeg ønsker ikke dette jordiske liv til noe annet formål enn det å omslutte Din Åpenbarings Tabernakel og Din Herlighets Sete. Du ser meg, O min Gud, løsrevet fra alt annet unntagen Deg, ydmyk og underdanig under Din Vilje. Gjør med meg det som passer Deg og anstår seg Din høyhet og store herlighet.

O 'Ali! Hans gaver, Som er alle verdener Herre, har vært og vil fortsatt bli skjenket deg. Ifør deg Hans styrke og makt, og reis deg for å fremme Hans Sak og lovprise Hans hellige Navn. La ikke din uvitenhet i menneskelige lærdommer og din mangel på evne til å lese og skrive bedrøve ditt hjerte. Hans mangfoldige nådes dører er i den ene sanne Guds makt. Han har åpnet dem og vil fortsette å åpne dem for alle deres åsyn som tjener Ham. Jeg håper at den Guddommelige sødmes friske bris til alle tider vil fortsette å bli åndet ut fra ditt hjertes eng over hele verden, på en slik måte at dens virkning blir åpenbart i ethvert land. Han er Den Som har makt over alle ting. Han er i sannhet den Mektigste, den Aller-Herligste, den Allmektige.

CXLIII

Velsignet er du, O Min tjener, fordi du har erkjent Sannheten og har trukket deg tilbake fra ham som fornektet den All-Barmhjertige, og ble fordømt som ond i Moder-Tavlen. Vandre du trofast i Guds kjærlighet, og gå rett frem i Hans Tro, og bistå Ham gjennom dine ytringers kraft. Slik befaler deg den All- Barmhjertige, Som lider under fangenskap ved Sine forfølgeres hender. Hvis ulykker kommer over deg for Min skyld, kall da frem i din erindring Mine lidelser og plager, og husk Min forvisning og fengsling. Slik ruller Vi opp for deg det som er dalt ned over Oss fra Ham, Som er den Aller-Herligste, den All-Vise.

Ved Meg Selv! Den dag nærmer seg da Vi har rullet sammen verden og alt som er i den, og utspreddt en ny orden i dens sted. Han er i sannhet mektig over alle ting.

Hellige ditt hjerte så at du må kunne erindre Meg og lutre ditt øre for at du må kunne lytte til Mine ord. Vend så ditt ansikt mot det Sted, hvori din Herres, Barmhjertighetens Guds Trone er grunnfestet, og si: Lovpriset være Du, O min Herre, fordi Du har gjort meg i stand til å gjenkjenne Åpenbaringen av ditt eget selv, og hjulpet meg til å feste mitt hjerte ved ditt Nærværs forgård, gjenstanden for min sjels tilbedelse, jeg bønnfaller Deg, ved Ditt Navn, som har brakt himlene til å revne og jorden til å kløves, å forordne for meg det, som Du har forordnet for dem som har vendt seg bort fra alt foruten Deg, og har festet sine hjerter fast ved Deg. Tillat at jeg må få sitte i Din nærhet på sannhetens sete, innenfor Herlighetens Tabernakel. Mektig er Du til å gjøre hva Du vil. Der er ingen annen Gud enn Deg, den Aller- Herligste, den All-Vise.

CXLIV

Den Høyeste Penn har forordnet og pålagt hver og en den plikt å undervise i denne Sak . . . Gud vil, uten tvil, inspirere enhver som vil løsrive seg fra alt uten Ham, og vil forårsake at visdommens og ytringens rene vann vil strømme og flyte rikelig fra hans hjerte. Sannelig, din Herre, den All-Barmhjertige, er mektig til å gjøre som Han vil, og forordner hva som enn behager Ham.

Ville du betrakte denne verden, og erkjenne hvor flyktige de ting er som tilhører den, så ville du velge ikke å bette noen sti unntatt veien i din Herres Saks tjeneste. Ingen vil ha makt til å hindre deg fra å berømme Hans pris, om så alle mennesker skulle reise seg mot deg.

Gå du rett frem, og vær standhaftig i Hans tjeneste. Si: O folk! Den Dag, Som er lovet dere i alle de hellige Skrifter, er nu kommet. Frykt Gud, og hold dere ikke borte fra anerkjennelsen av Ham,

Som er årsaken til deres skapelse. Il Ham i møte. Bedre er dette for dere enn verden og alt som er i den. Måtte dere bare forstå dette!

CXLV

Om dere møter den elendige eller nedtråtte, vend dere ikke foraktelig bort fra dem, for Herlighetens Konge vokter alltid over dem og omgir dem med en slik ømhet som ingen kan oppfatte, unntatt de som har latt sine ønsker og begjær smelte sammen med Herrens Vilje, den Nådige. Den All-Vise. O dere rike på jorden! Flykt ikke fra den fattiges ansikt, som ligger i støvet, nei vis ham heller vennskap, og tillat ham å berette for deg historien om sine ulykker, som Guds uransakelige forordning har forårsaket at han skulle lide. Ved Guds rettferdighet! Mens dere omgås ham, vil forsamlingen i det høye iaktta dere be for dere, vil opphøye deres navn og forherlige deres handlinger. Velsignet er de lærde som ikke er stolte av sine ferdigheter, og vel er det med de rettferdige som ikke forakter den syndefulle, men heller skjuler hans feiltrinn, så at deres egne mangler ikke må avsløres for menneskenes syn.

CXLVI

Det er Vårt ønske og begjær at hver og en av dere måtte bli en godhetens kilde blant menneskene, og et eksempel på rettskaffenhet for menneskeheten. Vokt dere, så dere ikke foretrekker dere selv for deres neste. Fest deres øyne på Ham Som er Guds Tempel blant menneskene. Han i sannhet har ofret Sitt liv som løsepenger for verdens gjenløsning. Han i sannhet er den Mest Gavnfulle, den Nådige, den Høyeste. Hvis noen uenigheter oppstår mellom dere, betrakt da Meg som stående foran deres ansikter, og overse hverandres feil for Mitt Navns skyld, som et tegn på deres kjærlighet til Min klare og strålende Sak. Vi elsker å se dere til enhver tid omgås hverandre i vennskapelighet og harmoni, innenfor Mitt velbehagelige Paradis, og å innånde fra deres handlinger vennskapets og enighetens parfyme, den kjærlige vennlighets og kameratskaps dufter. Hertil råder dere den All-Vitende, den Trofaste. Vi vil alltid være med dere. Hvis Vi fra dere innånder kameratskaps parfyme, vil Vårt hjerte i sannhet fryde seg, for intet annet kan tilfredsstillende Oss. Dette bevitner ethvert menneske med sann forståelse.

CXLVII

Det Aller Største Navn er Mitt Vitne! Hvor beklagelig hvis noe menneske i denne Dag lar sitt hjerte hvile i denne verdens forgjengelige ting! Reis dere og klyng dere fast til Guds Sak. Vær kjærlige mot hverandre. Brenn opp, alene for den Høyt-Elskedes skyld, selvets slør med den udødelige Ilds flamme, og med frydefulle ansikter, strålende av lys, foren dere med deres naboer. Dere har sikkert betraktet, fra ethvert synspunkt, Hans opptreden Som er Sannhetens Ord blant dere. Dere kjenner godt til hvor hårdt det er for denne Yngling å tillate om så bare for en natt, at en av Guds elskedes hjerter bedrøves på grunn av Ham.

Guds Ord har satt verdens hjerte i brann. Hvor beklagelig om dere unnlater å bli oppflammet av dets varme! Om Gud vil, så vil dere betrakte denne velsignede natt som enighetens natt. Dere vil knytte deres sjeler sammen, dere vil beslutte å pryde dere med en edel og rosvedig karakters smykker. La deres viktigste beskjeftigelse være å redde de falne fra en uavvendelig tilintetgjørelsens sump, og hjelpe dem til å slutte seg til Guds urgamle Tro. Deres opptreden overfor deres neste skulle være slik at den klart viste den ene sanne Guds tegn, for dere er blant de første som er gjenfødt av Hans Ånd, de første til å tilbe og bøye kne for Ham, de første til å omringe Hans herlighets trone. Jeg sverger ved Ham Som har brakt Meg til å åpenbare det som behager Ham! Der er bedre kjent av Kongedømmets innvånere enn dere er kjent av deres eget selv. Mener dere at disse ord er tomme og forgyeves? Jeg ville ønske at dere hadde evne til å oppfatte de ting som deres Herre, den All-Barmhjertige, ser ' ting som beviser deres rangs fortrinnslighet, som bærer vitne om storheten av deres verd, som forkynner deres stillings opphøyethet. Gud gi at deres ønsker og latente lidenskaper ikke må hindre dere fra det som er forordnet for dere.

CXLVIII

O Salmán! Alt hva de vise og mystikerne har sagt eller skrevet, har aldri overgått, og kan heller aldri håpe å overskride de grenser som menneskets begrensede ånd strengt er blitt underkastet. Til hvilke åndens høyder de ypperligste blant menneskene enn måtte sveve, hvor store dybder de frigjorte og forstående hjerter enn kan gjennom trenge, slike sin og hjerter kan aldri overskride det som er frembringelse av deres egen fatteevne og produkter av deres egne tanker. Den dypeste tenkers meditasjoner, de helligste helgeners tilbedelser, de høyeste lovprisninger fra menneskelig penn eller tunge, er bare gjenspeilinger av det som er blitt skapt i dem selv gjennom Herrens, deres Guds Åpenbaring. Den som i sitt hjerte grunner over denne sannhet, vil villig innrømme at der er visse grenser som mennesket ikke på noen mulig måte kan overskride. Ethvert forsøk herpå, fra den begynnelse som ingen begynnelse har, på å fremkalle en visjon for å lære å kjenne gud, er begrenset av Hans egen skapnings tilstand 'en skapning som Han ved Sin Viljes virksomhet med intet annet formål enn Hans eget Selv, har kalt inn i tilværelsen. Uendelig opphøyet er Han over den menneskelige ånds bestrebelse for å forstå Hans Vesen, eller for den menneskelige tunge å beskrive Hans Mysterium. Intet bånd av direkte forbindelse kan noensinne binde Ham til de ting Han har skapt, heller ikke kan de dunkleste eller de fjerneste hentydninger fra Hans skapninger yte Hans Vesen rettferdighet. Ved Sin verdens- gjennomtrengende Vilje har Han skapt alle ting. Han er og har alltid vært skjult i Sitt Opphøyede og udelelige Vesens urgamle evighet, og vil for all tid forbli skjult i Sin utilnærmelige majestet og herlighet. Alt det som er i himlene og alt som er på jorden, er på Hans bud kommet til å eksistere, og ved Hans Vilje er alle ting fremtrått av den ytterste intethet inn i tilværelsens riker. Hvordan kan da den skapning som Guds Ord har formet, begripe Hans natur, Som er den Gamle av Dager?

CXLIX

Skulle noe menneske i denne Dag reise seg og med absolutt løsrivelse fra alt som er i himlene og alt som er på jorden, feste sin hengivenhet ved Ham Som er Guds hellige Åpenbarings Daglysning, så ville han sannelig bli gitt makt til å underlegge seg alle skapte ting; ved ett av Herrens, hans Guds, den All-Vitendes, den All-Vises Navns styrke. Vit du med visshet at Sannhetens Dag- Stjerne, i denne Dag, har utgytt en slik stråleglans over verden, som forgagne tider aldri noensinne har sett maken til. La Hans herlighets lys, O folk, lyse over dere, og vær ikke blant de forsømmelige.

CL

Når seieren kommer, skal ethvert menneske bekjenne seg som troende, og skal ile til Guds Tros tilfluktssted. Lykkelige er de som i de verdens- omringende prøvelsens dager har stått fast i denne Sak og har avslått å bøye av fra dens sannhet.

CLI

Befri dere, O Guds nattergaler, fra elendighetens og ulykkens torner og tistler, og ving deres flukt mot den uvisnelige herlighets rosenhage. O Mine venner, som dveler i støvet! Il frem mot deres himmelske bolig. Forkynn for dere selv den gledelige tidende: 'Han Som er den Mest-Elskede er kommet! Han har kronet Seg med Guds Åpenbarings herlighet, og har for menneskenes åsyn åpnet dørene til Sitt urgamle Paradis.' La alle øyne fryde seg og la ethvert øre gledes, for nu er tiden kommet til å skue hans skjønnhet, nu er tiden inne til å lytte til Hans stemme. Forkynn for enhver lengselsfull elsker: Se, din Høyt-Elskede er kommet blant menneskene! Og til kjærlighetens Eneherskers budbringere forkynn denne tidende: 'Se, den Ene Tilbedte har vist Seg iført Sin herlighets fylde!' O dere elskere av Hans skjønnhet! Vend smerte ved deres adskillelse fra Ham om til en evig gjenforenings lykksalighet, og la Hans Nærværs sødme oppløse bitterheten ved deres fjernhet fra Hans forgård.

Se hvordan Guds mangfoldige gaver, som drysses ned fra den Guddommelige herlighets skyer i denne Dag omslutter verden. I tidligere tider lette og søkte enhver elsker etter sin Elskede, nu er det den Elskede Selv Som kaller Sine elskere, og innbyr dem til å komme til Hans Nærvær. Vokt dere, så dere ikke forspiller en så dyrebar gunstbevisning, vær forsiktige, så dere ikke forringer et så bemerkelsesverdig tegn på Hans nåde. Avslå ikke de uforgjengelige velgjerninger, og vær ikke tilfreds med det som forgår. Løft bort det slør som formørker deres syn, og spre det mørke som det omgis av, for at dere må kunne sku den Elskedes ansikt i dets nakne skjønnhet, må se det som intet øye har sett, og høre det som intet øre har hørt.

Hør Meg, dere dødelige fugler! I den uforanderlige herlighets rosenhage er en Blomst begynt å blomstre; sammenlignet med den er enhver annen blomst som en tornebusk, og for Dens herlighets glans må selve skjønnhetens vesen blekne og visne. Reis dere derfor, og med deres hjerters hele begeistring, med deres sjels hele iver, med deres viljes hele glød og med deres hele vesens konsentrerte anstrengelse bestreb dere for å nå Hans Nærværs Paradis, bestreb dere for å innånde denne uforgjengelige Blomsts duft for å innånde Hans Hellighets vellukt og motta en del av den himmelske herlighets parfyme. Den som følger dette råd, vil bryte sine lenker, vil oppleve kjærlighetens henrykkelse, vil oppnå sitt hjertes ønske, og vil overgi sin sjel i sin Elskedes hender. Idet han bryter ut av sitt bur, vil han, akkurat som åndens fugl, vinge sin flukt mot sitt hellige og evige rede.

Natt har fulgt dag, og dag har fulgt natt, og deres livs timer og øyeblikk er kommet og gått, og dog har ingen for et øyeblikk vært villig til å løsrive seg fra det som forgår. Bestreb dere for at de korte øyeblikk som fremdeles er deres, ikke må forødes og gå tapt. Hurtig som lynet skal deres dager forsvinne, og deres legemer legges til hvile under støvets tronehimmel. Hva kan dere da oppnå? Hvordan kan dere da sone for deres forfeilede tilværelse?

Det evige Lys skinner i sin nakne herlighet. Betrakt hvordan det har fortært ethvert dødelig slør. O dere møll- lignende elskere av Hans Lys! Gå mot enhver fare og innvi deres sjeler til dets fortærende flamme. O dere som tørster etter Ham! Befri dere fra enhver jordisk tilknytning, og il for å omfavne deres Elskede. Med en intensitet som ikke kan lignedes med noe annet, il for å nå Ham. Den Blomst som inntil nu har vært skjult for menneskene, er avslørt for deres øyne. I Sin herlighets åpne og strålende glans står Han foran dere. Hans stemme kaller alle de hellige og innviede til Seg for å gjenforenes med Ham. Lykkelig den som vender seg til Ham, og godt er det med ham som har nådd frem og betraktet lyset av så underfullt et åsyn.

CLII

Ditt øye er Min betrodde gave. La ikke forfengelige ønskers støv skjule dets glans. Ditt øre er tegnet på Min gavmildhet, la ikke uverdige motivers virvar vende deg bort fra Mitt Ord, som omfatter den hele skapning. Ditt hjerte er Mitt skattkammer, la ikke selvets forræderiske hånd berøve deg de perler, som Jeg har gjemt deri. Din hånd er symbolet på Min kjærlige vennlighet. Forhindre den ikke fra å holde fast på Min bevoktede og skjulte Tavle . . . Uppfordret har Jeg latt Min nåde regne ned over deg. Ubedt har Jeg oppfylt Ditt ønske. Tiltross for din uverdighet har Jeg utvalgt deg for Mine rikeste, Mine uskattelige gaver . . . O Mine tjenerer! Vær så ydmyke og føyelige som jorden, så at der frem fra deres vesens jordbunn må blomstre Min kunnskaps duftende, hellige og mangefarvede hyasinter. Bli flammende som ilden, så at dere kan forbrenne likegyldighetens slør og ved Guds kjærlighets livgivende energier oppløse det kalde og likegyldige hjerte. Vær lette og uhemmede som vinden, for at dere må oppnå adgang til Min Forgårds område, Min uinntagelige Helligdom.

CLIII

O forviste og trofaste venn! Slukk uaktsomhetens tørst med Min nådes helligede vann, og jag fjernhetens mørke med Min guddommelige Nærværelses Morgenlys. La ikke den bolig, hvor Min udødelige kjærlighet til deg dveler, bli skadet ved begjærlige ønskers tyranni, og la ikke selvets og lidenskapenes støv tilskye denne himmelske ynglings skjønnhet. Ifør deg rettferdighetens vesen, og tillat ikke ditt hjerte å frykte noen annen enn Gud. Stans ikke din sjels lysende kilde med fåfengte og uverdige følelsers torner og tistler, og stopp ikke strømmen av det levende vann som strømmer fra ditt hjertes kilde. Sett alt ditt håp til Gud, og hold vedvarende fast ved Hans ufeilbarlige barmhjertighet. Hvem andre enn Han kan be rike den berøvede og befri den falne fra Hans fornedrelse?

O Mine tjenerer! Kunne dere bare oppdage Min uforgjengelige rikdoms uendelige oseaner, så ville dere sikkert anse verden, ja, den hele skapning, som intet. La den gjennomtrengende flamme brenne med en slik glød i deres hjerter, at den må gjøre dere i stand til å nå deres ypperste og høyeste mål, den stilling i hvilken dere kan dra nær til og bli forenet med deres Mest-Elskede . . .

O Mine tjenerer! La ikke deres fåfengte forhåpninger og forfengelige innbilninger undergrave grunnen for deres tro på den Aller-Herligste Gud, for slike innbilninger har vært helt verdiløse og har forfeilet å lede menneskenes skritt til den rette Sti. Tror dere, O Mine tjenerer, at Min alt-omsluttende hånd, Mitt alt-overskyggende og overopphøyede Herredømme er lenket, at Min urgamle og uopphørlige og alt-gjennomtrengende nådes strøm er stanset, og at Min fine og uforlignelige gavmildhets skyer har opphørt å la sine gaver regne ned over menneskene? Kan dere forestille dere, at de vidunderlige verker som proklamerer Min guddommelige og uimotståelige Makt, er trukket tilbake, eller at Min Viljes styrke og hensikt er avholdt fra å lede menneskenes skjebner? Hvis det ikke er så, hvorfor har dere da bestrebet dere for å hindre Mitt hellige og nådige Åsyns udødelige Skjønnhet fra å avdekkes for menneskenes syn? Hvorfor har dere da kjempet for å hindre Manifestasjonen av den Allmechtige og Aller- Herligstes Vesen fra å utgyte Sin Åpenbarings strålende glans over jorden? Hvis dere var rettferdige i deres dom, så ville dere beredvillig erkjenne, hvordan alle skapte tings virkelighet er beruset av lykksalighet over denne nye og vidunderlige Åpenbaring, hvordan alle jordens atomer er opplyst av dens herlighets lys. Forfengelig og ynkerdig er det dere har innbilt dere, og fremdeles innbiller dere!

Se tilbake, O Mine tjenerer, og bøy deres hjerter for Ham Som er deres skapnings Opprinnelse. Frigjør dere fra deres onde og korrupte lidenskaper, og il for å favne den udødelige Ilds lys, som lyser fra denne mystiske og overopphøyede Åpenbarings Sinai. Forfalsk ikke det hellige, det alt-omspennende Første Ord fra Gud, og forsøk ikke å besudle dets hellighet eller nedsette dets opphøyede karakter. O dere ubesindige! Ennskjønt Min barmhjertighets undere har omringet alle skapte ting, både synlige og usynlige, og ennskjønt Min nådes og Min gunsts åpenbaringer har gjennomtrengt hvert atom i universet, så vil dog den svøpe hvormed Jeg kan straffe den onde, være hård, og styrken av Min vrede forferdelig. Med ører som er rensset fra forfengelig og verdslige ønsker; lytt til de råd som Jeg i Min kjærlighet og vennlighet har åpenbart for dere, og med deres indre og ytre øye grunn dypt over Min underfulle Åpenbarings beviser . . .

O Mine tjenerer! Berøv dere ikke dette uutslukkelige og blendende Lys, som skinner inne i den guddommelige herlighets Lampe. La Guds kjærlighets flamme brenne klart i deres strålende hjerter. Nær den med den Guddommelige Ledelses olje, og beskytt den innenfor deres standhaftighets vern. Vokt den innenfor tillitens og løsrivelsens kuppel fra alt foruten Gud, så at de ugudeliges onde hvisken ikke må utslukke dens lys. O Mine tjenerer! Min hellige, Min Guddommelig forordnede Åpenbaring kan lignedes med et osean, i hvis dybder der er skjult talløse perler av høy verdi, og av en alt overstrålende glans. Det er enhver søkendes plikt å bestrebe seg for å nå dette oseans bredder, for at han i henhold til hans søkens intensitet og de anstrengelser han har gjort, må ta del i den belønning, som er forut besluttet i Guds ugjenkallelige og skjulte Tavler. Hvis ingen er

villig til å styre sine skritt mot disse bredder, hvis alle skulle feile i å reise seg for å finne Ham, kan deres unnløst sies å ha berøvet oseanet dets styrke eller i noen grad å ha forminsket dets skatter? Hvor forfengelige, hvor foraktelige er ikke deres innbilninger som dere har uttenkt i deres hjerter, og fremdeles utpønsker! O Mine tjenere! Den ene sanne Gud er Mitt Vitne! Dette aller største bunnløse og brusende Osean er nær, forbausende nær dere. Se ‘ det er nærmere enn deres egen livsåre. Med lynets hastighet kan dere, om dere ønsker det, nå og ta del i denne uforgjengelige gunstbevisning, denne gud-givne nåde, denne ukrenkelige gave, denne aller mektigste og usigelig herlige rikdoms nådegaver.

O Mine tjenere! Kunne dere bare fatte med hvilke undere Jeg i Min rike gavmildhet har villet betro deres sjeler, så ville dere i sannhet fri dere selv fra enhver hengivenhet til noen som helst skapt ting, og dere ville nå frem til en sann kunnskap om deres eget selv så ville dere i sannhet fri dere selv fra enhver hengivenhet til noen som helst skapt ting, og dere ville nå frem til en sann kunnskap om deres eget selv, en kunnskap som er den samme som forståelsen av Mitt eget Vesen. Dere ville finne at dere var uavhengige av alle ting foruten Meg, og med deres indre og ytre øye ville dere oppdage, like klart som åpenbaringen av Mitt strålende Navn, Min ømme kjærlighets og gavmildhets sjøer bruse inne i dere. La ikke deres fåfengte fantasier og onde lidenskaper, deres uoppriktighet og hjertenes blindhet, skjule glansen og besudle en så opphøyet stillings hellighet. Dere er som fuglen som flyr med sine mektige vingers fulle styrke, og i fullkommen glede og tillit svever gjennom himmelrommets uendelighet, inntil den, for å tilfredsstille sin hunger, styrer sin flukt lengselsfullt ned mot vannet og jordens leire, og når den så er fanget i sitt begjærs nett, finner den seg ute av stand til å gjenoppta sin flukt til de riker hvorfra den er kommet. Uten evne til å avryste sin byrde som holder de besudlede vinger nede, vil denne fugl, som inntil nå var en himmelens innvåner bli tvunget til å søke ly i støvet. Derfor, O Mine tjenere, tilsøl ikke deres vinger med ubesindighetens og de forfengelige lengsels leire, eller misunnelsens og hatets støv, for at dere ikke skal hindres i å kretse i Min guddommelige kunnskaps himler.

O Mine tjenere! Ved Guds makt og Hans styrke, og fra Hans kunnskaps og visdoms skattkammer har Jeg fremlagt og vist dere de perler, som lå skjult i Hans evige oseans dybder. Jeg har fremkalt Himmelens Jomfruer fra deres skjulested bak sløret, og har ikledd dem disse Mine ord, ord av overordentlige makt og visdom. Jeg har enn videre med den Guddommelige makts hånd, løst seglet på Min Åpenbarings utvalgte Vin, og har viftet dens hellige og skjulte moskusfylte vellukt over alle skapte ting. Hvem andre enn dere selv kan dere bebreide, om dere velger å forbli uten denne utstrømning av Guds overopphøyede og alt-omsluttende nåde, og en så ren åpenbaring av Hans strålende barmhjertighet?

O Mine tjenere! Der lyser intet annet i Mitt hjerte enn den Guddommelige Ledelses aldri bleknende Morgenlys, og fra Min munn utgår intet annet enn sannhetens kjerne, som Herren, deres Gud, har åpenbart. Følg ikke deres jordiske ønsker, og krenk ikke Guds Pakt, bryt heller ikke deres løfte til Ham. Med fast besluttsomhet, med deres hjerter hele hengivenhet og deres ords hele styrke vend dere til Ham, og gå ikke på den tåpeliges veier. Verden er bare et skuespill, forfengelig og tomt, det rene intet, som forestiller å være virkelighet. Fest ikke deres hengivenhet ved den. Bryt ikke det bånd som forener dere med deres Skaper, og bli ikke blant dem som har forvillet seg og streifet bort fra Hans veier. Sannelig, sier Jeg, verden ligner en fordampning i ørkenen som den tørstige drømmer må være vann, og strever av all sin makt inntil han kommer til den og oppdager at det er den rene illusjon. Det kan enn videre lignes med den elskedes livløse skikkelse, som elskereren har søkt og endelig funnet etter lang tid, og når han så finner henne, så er hun til hans store skuffelse slik at hun ‘hverken kan nære eller tilfredsstille hans hunger’.

O Mine tjenere! Sørg ikke om der i disse dager og på det jordiske plan av Gud blir forordnet og åpenbart ting som er imot deres ønsker, for dager av velsignet glede og himmelsk fryd vil visselig

bli dere til del. Verdener, hellige og åndelig strålende, vil bli avdekket for deres øyne. Dere er av Ham bestemt til, i denne verden og den neste, å delta i disse velsignelser, dele deres gleder og motta en del av deres opprettholdende nåde. Til hver og en av dem vil dere uten tvil nå frem:

CLIV

Advar, O Salmán, den ene sanne Guds elskede om ikke å betrakte med et alt for kritisk øye menneskenes uttalelser og skrifter. La dem heller lytte til slike uttalelser og skrifter med et åpent sinn og kjærlig sympati. De menn imidlertid, som i denne Dag, er blitt ledet til å angripe i sine flammende skrifter Guds Saks Trossetninger, må behandles anderledes. Det påhviler alle mennesker, enhver etter sin evne, å motsi deres argumenter som motsier Guds Tro. Således er det påbudt av Ham Som er den Aller-Sterkeste, den Allmektige. Den som ønsker å fremme den ene sanne Guds Sak, la ham fremme den ved sin penn eller tunge, heller enn å gripe til sverd og voldsomhet. Vi har ved en tidligere anledning åpenbart denne innskjerpelse, og Vi bekrefter den nu, om dere er av dem som forstår. Ved Hans rettferdighet, Som i denne Dag roper i alle skapte tings innerste hjerte: 'Gud, der er ingen annen Gud enn Meg!' Hvis en mann stod opp for i sine skrifter å forsvare Guds Sak mot dens angripere, skal denne mann, selv hvor ubetydelig hans ytelse er, bli så æret i den neste verden, at Forsamlingen der oppe vil misunne ham hans herlighet. Ingen penn kan beskrive hans opphøyede stilling, heller ikke kan noen tunge beskrive dens glans. For enhver som står fast og standhaftig i denne hellige, denne herlige og opphøyede Åpenbaring, skal gis en slik makt at han er istand til å motstå alt som er i himmelen og på jorden. Til dette er Gud Selv vitne.

O dere Guds elskede! Hvil dere ikke på deres løybenker, nei, reis dere såsnart som dere gjenkjenner deres Herre, Skaperen, og hører om de ting som er hendt Ham, og il for å bistå Ham. Løs deres tunger og forkynn utrettelig Hans Sak. Dette vil bli bedre for dere enn alle fortidens og fremtidens skatter, om dere er av dem som oppfatter denne sannhet.

CLV

Den første plikt som Gud foreskriver Sine tjenere, er anerkjennelsen av Ham Som er Hans Åpenbarings Daglysning og Hans lovers Kilde, Som representerer Guddommen både i Hans Saks Kongedømme og i skapningens verden. Den som oppfyller denne plikt, har nådd alt godt, og den som er berøvet dette, er gått vill, om han så er opphavsmann til enhver rettferdig handling. Det påhviler enhver som når opp til denne mest opphøyede stilling, denne overopphøyede herlighets tinder, å overholde enhver forordning fra Ham Som er verdens Lengsel. Disse tvillingplikter er uatskillelige. Ingen av dem er akseptabel uten den annen. Slik er det påbudt av Ham Som er den Guddommelige inspirasjons Kilde.

De som Gud har utstyrt med innsikt, vil villig erkjenne, at de forskrifter som er gitt av Gud, inneholder de høyeste midler til opprettholdelsen av orden i verden og trygghet for dens folk. Den som vender seg bort fra disse, må telles blant de foraktelige og tåpelige. Vi har sannelig befalt dere å avslå å følge det som deres onde lidenskaper og korruperte ønsker dikterer dere, og ikke overskride de grenser som den Høyeste Penn har avmerket, for disse er livets åndedrett for alle skapte ting. Den Guddommelige visdoms og de Guddommelige ytringers hav har reist seg under den All-Barmhjertiges åndepust. Skynd dere og drikk av hjertens lyst, O mennesker med forståelse! De som har overtrått Guds Pakt ved å bryte Hans Bud, og har snudd seg bort, har feilet alvorlig i Guds, den Alt-Besittendes, den Høyestes øyne.

O dere verdens folk! Vit med visshet at Mine Bud er Min omsorgsfulle kjærlighets Lampe blant Mine tjenere, og Min barmhjertighets nøkler for Mine skapninger. Således er det blitt sendt ned fra din Herres Viljes himmel, Åpenbaringes Herre. Kunne noe menneske smake sødmen av de ord,

som den All-Barmhjertiges munn har villet ytre, så ville han, om så alle jordens skatter var i hans besittelse, forsake dem alle for å forfekte sannheten av ett av Hans Bud, som skinner over Hans rike omsorgs og kjærlige vennlighets Dag-Lysning.

Si: Fra Mine lover kan Min klednings søtt duftende parfyme merkes, og ved disses hjelp vil seierens banner bli plantet på de høyeste tinder. Min makts Tunge har fra Min allmektige herlighets himmel henvendt disse ord til Min skapning: 'Hold Mine Bud av kjærlighet til min skjønnhet.' Lykkelig er den elsker som har innåndet sin Høyt-Elskedes Guddommelige duft fra disse ord, fylt av en parfyme av nåde som ingen tunge formår å beskrive. Ved Mitt liv! Den som har drukket redelighetens utsøkte vin fra Min rike gunsts hender, vil kretse rundt Mine Bud, som skinner over Min skapnings Dag-Lysning.

Tro ikke at Vi bare har åpenbart for dere en lovsamling, nei, tvertimot, Vi har brutt den utsøkte Vins segl med styrkens og maktens fingrer. Om dette vitner det som Åpenbaringes Penn har synliggjort. Mediter over dette, O mennesker med innsikt . . .

Når som helst Mine Lover viser seg som solen på Mine ytringers himmel, må de bli trofast overholdt av alle, om så mine bestemmelser skulle være av den natur at enhver religions himmel ble sønderrevet. Han gjør det som behager Ham. Han velger, og ingen må dra Hans valg i tvil. Hva som helst Han, den Høyt-Elskede, forordner, er virkelig verd å elske. Dette bevitner Han Som er all skapningens Herre. Den som har innåndet den All-Barmhjertiges søkte vellukt, og gjenkjent denne ytrings Kilde, vil med sine egne øyne by fiendens piler velkommen, for at han må kunne grunnfeste Guds lovers sannhet blant menneskene. Vel er det med ham som har vendt seg hertil og oppfattet betydningen av Hans avgjørende påbud.

CLVI

Han Som er den Evige Sannhet har, fra Herlighets Dag-Lysning, vendt Sitt øye mot Bahás folk og henvendt disse ord til dem: 'Konsentrer dere om å fremme velferd og ro blant menneskenes barn. Bruk deres ånd og vilje til utdannelse av jordens folk og slekter, for at de tvistigheter som skiller dem, ved det Største Navns Makt må viskes bort fra jordens ansikt, og alle mennesker bli opprettholdere av én orden og innvånere av én verden, og dere er skapt ved én Viljes drivkraft. Velsignet er den som omgås alle mennesker i en ånd av den største kjærlighet og vennlighet.'

CLVII

De som har forlatt sitt land med det formål å undervise i Vår Sak ' disse ska den trofaste Ånd styrke gjennom Sin makt. En skare av Våre utvalgte engler ska følge dem, som påbudt av Ham, Som er den Allmektige, den All-Vise. Hvor stor den velsignelse er som venter ham som har oppnådd æren av å tjene den Allmektige! Ved Mitt liv! Ingen handling, hvor stor den enn måtte være, kan sammenlignes med den, unntatt slike gjerninger som er blitt forordnet av Gud, den Aller-Mektigste. En slik tjeneste er i sannhet fyrsten blant alle betydelige gjerninger og hver god gjernings pryde. Slik er det forordnet av Ham Som er den Suverene Åpenbarer, den Gamle av Dager.

Den som reiser seg for å undervise i Vår Sak, må nødvendigvis løsrive seg fra alle jordiske ting, og til alle tider anse Guds Tros triumf so sitt opphøyede mål. Dette har sannelig vært bestemt i den Bevoktede Tavle. Og når han bestemmer seg til å forlate sitt hjem for sin Herres Sak, la ham sette al sin lit til Gud som den beste forsorg for sin reise og iføre seg selv dydens kledning. Slik har det vært forordnet av Gud, den Almektige, den Høyt-Priste. Hvis han er oppflammet av sin kjærlighets ild, hvis han har forlatt alle skapte ting, da vil de ord han ytrer, sette dem i brann, som hører ham, i sannhet din Herre er den Alt-Seende, den All-Vitende. Lykkelig er det menneske som har hørt Vår røst, og besvart Vårt rop. Han skal virkelig bli av dem som skal bringes nær inn til Oss.

CLVIII

Gud har foreskrevet enhver den plikt å undervise i Hans Sak. Han som reiser seg for å utføre denne plikt, må nødvendigvis før han forkynner sitt budskap pryde seg med en rettskaffen og rosverdig karakters smykker, så hans ord må virke tiltrekkende på deres hjerter, som er mottagelige for hans budskap. Uten det kan han aldri ha håp om å få innflytelse over sine tilhørere.

CLIX

Betrakt den menneskelige ånds sneverhet. De bønnfaler om det som skader dem, og forkaster det som gavner dem. De er sannelig blant de villfarende. Vi finner at forskjellige mennesker forlanger frihet og i hovmod praler av det. Disse mennesker er sunket ned i uvitenhetens dyp.

Frihet må tislutt ende i opprørskhet, hvis flammer ingen kan slukke. Imot dette advarer Han dere, Som er Den Som holder regnskap, den All-Vitende. Forstå at legemliggjørelsen av frihet og dens symbol er dyret. Det som anstår seg mennesket, er lydighet under slike bånd som kan beskytte det mot dets egen uvitenhet og beskytte det mot ondskapsfulle anslag. Frihet forårsaker at mennesket overskrider velanstendighetens grenser og krenker dets stillings verdighet. Den nedverdiger ham og kan føre ham til et nivå av ytterste fordervelse og ondskap.

Betrakt menneskene som en flokk får som behøver en hyrde til sin beskyttelse. Dette er sannelig sannheten, den absolutte sannhet. Vi innrømmer frihet under visse omstendigheter, og avsår å innvilge den i andre tilfelle. Vi sannelig er den All-Vitende. Si: Sann frihet består i menneskets lydighet mot Mine Bud, lite som dere kjenner til dette. Ville menneskene overholde det som er sendt ne til dem fra Åpenbaringsens Himmel, så ville de i sannhet nå frem til fullkommen frihet. Lykkelig er det menneske som har oppfattet Guds Formål med det som Han har Åpenbart fra Sin Viljes Himmel, som gjennomtrenger alle skapte ting. Si: Den frihet som gavner dere, finnes ingen andre steder enn i fullkommen lydighet mot Gud, den Evige Sannhet. Den som har smakt denne sødme, vil avslå å bytte dem mot alle jordens og himmelens riker.

CLX

Han er i sannhet en sann troende på Guds Enhet, som i denne Dag vi betrakte Ham som En uendelig opphøyet over alle sammenligninger og likheter hvormed menneskene har lignet Ham. Han har feilet stort som har tatt disse sammenligninger og likheter for å være Gud Selv. Betrakt slektskapet mellom kunstneren og hans verk, mellom maleren og hans bilde. Kan det noensinne fastholdes at det arbeide deres hender har frembrakt, er det samme som dem selv? Ved Ham Som er Herre over Tronen overfor og jorden nedenfor! De kan ikke bli betraktet i noe annet lys enn som beviser som forkynner deres skapers ypperlighet og fullkommenhet.

O Shaykh, O du som har overgitt din vilje til Gud! ved selvovergivelse og vedvarende forening med Gud menes at mennesket skule smelte sin vilje fullstendig sammen med Guds Vilje, og betrakte sine ønsker som intet sammenlignet med Guds Formål. Hva som helst Skaperen befaler sine skapninger å overholde, dette må de ivrig og i den største glede reise seg og utføre. De skulle ikke på noen måte tillate deres innbilning å fordunkle deres dømmekraft, heller ikke skulle de anse sine innbilninger som den Eviges stemme. I Fastens Bønn har Vi åpenbart dette: 'Skulle Din Vilje bestemme at disse ord skulle utgå av Din munn og bli henvendt ti dem; 'Overhold for Mi Skjønnhets skyld fasten, O folk og sett ingen grense for dens varighet', sverger Jeg ved Min herlighets majestet, at hver eneste en av dem ville trofast overholde denne, ville avstå fra alt som ville bryte Din lov og ville fortsette dermed inntil de oppgav sine sjeler til Deg.' Heri består den fullkomne underkastelse av ens vilje under Guds Vilje . . . Mediter over dette for at du må kunne drikke det evige livs vanne, som strømmer gjennom ordene fra menneskehetens Herre, så at du kan bevitne at den ene sanne Gud har alltid vært uendelig opphøyet over Sine skapninger. Han i sannhet er den Uforlignelige

den Evig- Blivende, den All-Vitende, den All-Vise. Den absolutte selvovergivelses stilling er hevet over og vil alltid forbli opphøyet over enhver annen stilling.

Det påhviler deg å innvie deg selv ti Guds Vilje. Hva som helst som er åpenbart i Hans Tavler, er bare en gjenspeiling av Hans Vilje. Så fullkommen må din innvielse være at hvert stenk av verdslig begjær vil bli vasket fra ditt hjerte. Dette er meningen med sann enhet.

Bønnfall du Gud om å gjøre deg istand til å forbli standhaftig på Hans sti, og å hjelpe deg til å lede verdens folk ti Ham Som er den Åpenbare og Suverene Hersker, Som har vist Seg Sev i en særskilt drakt, Som gir ytring om et Guddommelig og egenartet Budskap. Dette er Troens og visshetens kjerne. De som er tilbedere av den avgud som deres innbilninger har utskåret, og som kaler det Indre Virkelighet, disse mennesker blir sannelig regnet som hedninger. Dette har den All-Barmhjertige i Sine Tavler. Han er i sannhet den All-Vitende, den All-Vise.

CLXI

Omgjord din bestrebelses lender så at du kanskje må kunne lede din neste til Guds, den Barmhjertiges lov. En sik gjerning overgår i sannhet i Guds, den Atbesittendes, den Høyestes syn all annen handling. Så sterk må din standhaftighet i Guds Sak være at ingen jordisk ting må ha makt til å hindre deg fra din plikt. Om så jordens makter forener seg imot deg, om så alle mennesker motsier deg, må du forbli uberørt.

Vær uhemmet som vinden mens du bærer Hans Budskap, Som har brakt den Guddommelige Ledelses Morgendemring til å bryte frem. Betenk hvordan vinden, tro mot det som Gud har forordnet, blåser over alle regioner, om de er bebodde eller øde. Hverken synet av ørkenen eller de synlige beviser på fremskritt og rikdom kan smerte eller behage den. Den blåser i enhver retning, som påbudt av sin Skaper. Således skulle enhver være som påstår at han elsker den ene sanne Gud. det påhviler ham å feste sitt blikk på Hans Tros grunnsetninger, og å arbeide flittig på dens utbredelse. Het for Guds skyld skule han forkynne Hans Budskap, og i samme ånd motta hvilket svar hans ord enn har vekket i hans tilhørere. Han som antar troen, skal få sin belønning, og han som vender seg bort, ska bare motta sin egen straff.

Aftenen før vår avreise fra Irak advarte Vi de trofaste at de kunne vente tilsynkomsten av Mørkets Fuger. Der kan ingen tvi være om at Ravnens skrik vil bli reist i visse land, som den er bitt hørt i de senere år. Hva som enn måtte hende, søk tiflukt i den ene sanne Gud, for at Han må beskytte dere mot bedragerens knep.

Sannelig sier Jeg, i denne mektigste Åpenbaring, har alle de tidligere Dispensasjoner nådd Deres høyeste og endelige oppfyllelse. Således råder dere deres Herre, den All-Vitende, den All-Vise. Priset være Gud, alle verdener Herre.

Den All-Barmhjertige har forunt mennesket synets evne, og utstyrt ham med hørselens makt. Noen har beskrevet ham som den 'mindre verden' mens han i virkeligheten burde anses som den 'større verden.' De muligheter som mennesket innehar, dets skjebnes fule må på jorden, dets medfødte opphøyethet, må het ut bi åpenbart i denne, Guds lovede Dag.

Den Høyeste Penn har til alle tider og under alle vilkår med glede og ømhet erindret sine elskede venner, og har tilrådet dem å følge Ham på Hans vei. Vel er det med ham hvem verdens forandringer og muligheter ikke har hindret fra å gjenkjenne Guds Enhets Dag-Lysning, og som med usvikelig besluttomhet og i den Selvbeståendes Navn, har drukket av Hans Åpenbarings forseglede Vin. Et slikt menneske regnes blant Paradisets innvånere i Guds, alle verdener Herres, Bok.

CLXII

All prise til Gud, Som har smykket verden med prydelse og ikledd den en drakt som ingen jordisk makt kan berøve den, hvor mektige enn deres hærskarer, hvor stor enn dens rikdom og hvor sterk dens innflytelse enn kan være. Si: Kjernen i all makt er Guds, all skapnings høyeste og siste må. Kilden til all opphøyethet er Guds, Gjenstanden for tilbedelse av alle som er i himlene og alle som er på jorden. Slike krefter, som har sin opprinnelse i denne verdens støv, er i selve deres natur uverdige å tas i betraktning.

Si: De kilder som opprettholder disse fuglers liv, er ikke av denne verden. Deres opprinnelse er langt over menneskeig forståelses rekkevidde. Hvem er det som kan slukke det lys, som Guds snehvite hånd har tent? Hvor finnes han som har makt til å kvele den ild som er tent ved din Herres, den Sterkestes, den Alt-Betvingendes, den All-Mektiges kraft? Det er den Guddommelige hånds makt som har slukket uenighetens flammer. Mektig er Han til å utføre det som behager Ham. Han sier: Bli; og det blir. Si: Verdens fryktelige stormer og hvirvelvinder og dens folk kan aldri ryste den grunnvoll, hvorpå Mine utvalgte klippefaste stabilitet er grunnet. Nådige Gud! Hva kan ha tilskyndet disse folk til å slavemerke og fengsle dem som er elsket av Ham Som er den evige sannhet? . . . Den Dag nærmer seg imidlertid da de trofaste vil se rettferdighetens Dag-Stjerne i sin fulle stråleglans fra herlighetens Dag-Lysning. Således underviser dere alle verdener Herre i dette Sitt hårde Fengsel.

CLXIII

Medlemmer av den menneskelige rase! Hold fast ved den Snor som intet menneske kan sønderlite. Dette vil virkelig gavne dere hele deres liv, for dens styrke er av Gud, alle verdener Herre. Hold fast ved rettferdighet og rettskaffenhet, og vend dere bort fra de tåpeliges hvisken, de som har fjernet seg fra Gud, som har dekket sine hoder med de lærdes prydelser og har dømt Ham til døden, Som er visdommens Kilde. Mitt Navn har løftet dem til store høyder, og dog ikke før har Jeg åpenbart Meg Selv for deres øyne, før de med åpenbar urettferdighet uttalte dødsdommen over Meg. Således har Vår Penn åpenbart sannheten, og dog er folket sunket ned i likegyldighet.

Den som klynger seg til rettferdighet, kan under ingen omstendigheter overskride måteholdets grenser. Han oppdager sannheten i alle ting gjennom Hans Ledelse Som er Alt-Seende. Sivilisasjonen, så ofte rost av de lærde utøver av kunst og vitenskap vil, hvis den overskrider måteholdets grenser, bringe store ulykker over menneskene. Således advarer Han, Som er den All-Vitende. Hvis drevet til overdrivelse, vil sivilisasjonen vise seg som en like fruktbare kilde til ondt, som den har vært til godt, så lenge som den var holdt innenfor måteholdets grenser. Mediter over dette, O folk, og vær ikke blant dem som vandrer avsyndige i villfarelsens ørken. Den dag nærmer seg da dens flamme vil fortære byene, da Storhetens Tunge vil proklamere: 'Kongedømmet er Guds, den Allmektiges, den Høyt-Pristes!'

Alle andre ting er underkastet dette sanne måteholdsprinsipp. Gi takk til deres Herre, Som har erindret dere i denne Sin underfulle Tavle. Priset være Gud, Herren på den herlige Trone. Skulle noe menneske i sitt hjerte tenke over det, som den Høyeste Penn har åpenbart og smake dets sødme, ville han sikkert finne seg tømt og befridd fra eget begjær og ti det ytterste underdanig under den Allmektiges Vilje. Lykkelig det menneske som har nådd en så høy stilling, og ikke har berøvet seg en så gavmild nåde.

I denne Dag kan Vi hverken bifalle den fryktsommes opptreden, som søker å skjule sin tro, eller anerkjenne den erklærte troende, som larmende forfekter sin troskap mot denne sak. Begge skulle overholde visdommens bud og flittig bestrebe seg for å tjene Troens beste interesser.

La ethvert menneske iaktta og meditere over denne Forurettedes opptreden. Vi har helt fra denne Åpenbarings morgengry til denne dag avslått, så vel å søke skjul fra Våre fiender, som å trekke Oss tilbake fra Våre venners selskap. Til tross for at Vi har vært omgitt av utallige sorger og hjemsøkelser, har Vi med mektig tillit kalt jordens folkeslag til Herlighetens Morgengry. Den Aller-Høyestes Penn er utilbøyelig til, i denne forbindelse å berette om de lidelser den har gjennomgått. Åpenbaringen av disse ville uten tvil bringe sorg til de begunstigede blant de trofaste, de som i sannhet opprettholder Guds Enhet, og er Hans Sak fullt hengivne. Han, sannelig, taler sannhet, og er den Alt-Hørende, den All-Vitende. Vårt liv er for den største del blitt tilbrakt midt blant Våre fiender. Vær vitne til hvorledes Vi nå lever i et ormebol.

Dette Hellige Land er nevnt og lovprist i alle de hellige Skrifter. I det har Guds Profeter og Hans Utvalgte fremtrått. Dette er den ødemark hvor alle Guds Sendebud har vandret, og hvorfra deres rop: 'Her er jeg, her er jeg, O min Gud' lød. Dette er det forjettede land, hvor Han Som er Guds Åpenbaring, var bestemt til å manifesteres. Dette er Guds uransakelige forordnings Dag, den snehvite Plett, Landet av uvisnelig glans. At som har funnet sted i denne Dag, er bitt forutsagt i de eldgamle Skrifter. Disse samme Skrifter fordømmer imidlertid enstemmig det folk som bebor dette land. De er ved en anledning blitt brennemerket som 'giftslangenes generasjon'. Betrakt hvordan denne Forurettede nu, mens Han er omgitt av 'en generasjon av giftslanger', kaller menneskeheten til Ham Som er verdens Endelige Ønske og Høydepunktet og Daggryet av Herlighet. Ynkkelig er det menneske som har lyttet til Hans Røst, Som er Ytringens Kongedømmes Herre, og ve over de likegyldige, som har vandret langt bort fra Hans sannhet.

CLXIV

Vit du at ethvert hørende øre, hvis det er holdt klart og ubesmittet, til alle tider og fra alle kanter, må lytte til den røst som ytrer disse hellige ord: 'Sannelig vi er Guds, og til Ham ska vi vende tilbake'. Mysteriene med menneskets fysiske død og dets tilbakekomst er ikke åpenbart, og blir fremdeles ikke tydet. Ved Guds rettferdighet! Skulle det bli åpenbart, ville det fremkalle slik frykt og sorg, at noen ville gå til grunne, mens andre ville bli så fylt av glede, at de ville ønske seg døden og bønnfalle med uopphørig lengsel, den ene sanne Gud ' opphøyet er Hans herlighet ' om å påskynde deres endelig.

Døden skjenker enhver tillitsfull troende det beger som i sannhet er liv. Den skjenker glede og er gledens budbringer. Den skjenker det evige livs gave.

Angående dem som har smakt frukten av menneskets jordiske eksistens, som er erkjennelsen av den ene sanne Gud, opphøyet være Hans herlighet, deres liv heretter er slik at Vi er ute av stand til å beskrive det. Kunnskapen herom er hos Gud alene, alle verdens Herre.

CLXV

Den som fremsetter krav på en Åpenbaring direkte fra Gud innen utgangen av fulle tusen år, et slikt menneske er i sannhet en løgnaktig bedrager. Vi bønnfaller Gud at han nådig må hjelpe ham til å tilbakekalle og motsi et slikt krav. Skulle han angre, vil Gud uten tvil tilgi ham. Hvis han imidlertid fortsetter i sin villfarelse, vil Gud ganske visst sende en ned som vil behandle ham uten barmhjertighet. Fryktelig i sannhet er Gud når Han straffer! Hvem som helst som utlegger dette vers annerledes enn dets øyensynlige mening, er berøvet Guds Ånd og Hans barmhjertighet som omslutter alle skapte ting. Frykt Gud og følg ikke deres fåfengte innbilninger. Nei, følg heller de anbefalinger som kommer fra deres Herre, den Allmektige, den All-Vise.